

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قه‌ده‌ر

له پرووناکیی "قورئان" و "سوننه‌ت" دا

محمد فتح الله گوله‌ن

دایناوه

فاروق سولنجی

که دوزیه به کوردی

ئەم كىتەب:

- ☐ زانای پایەبەرز مامۆستا (محمد فتح الله گولەن) بە زمانی تورکی دايتاوه.
- ☐ مامۆستا (ئىحسان قاسم صالحى) لە تورکی يەوه وەری گێراوه بۆ عەرەبی.
- ☐ (فاروق رسول یحیی) لە عەرەبی يەوه کردووێ بە کوردی.
- ☐ چاپی بە کەم: (١٤٢١ ک - ٢٠٠١ ز).
- ☐ مافی لە چاپدانى هی وەرگیره.

قه‌ده‌ر

له‌ ر‌ووناکیی "قورئان" و "سوننه‌ت" دا

زانای پایه‌به‌رز

محمد فتح‌الله گولهن

دایناوه

فاروقا کرسول‌بجی

کردوویه به‌ کوردی

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

وتهیه کی پیویست

سوپاس و ستایشی هه تاهه تایی و شایان بۆ خوای گه و ره و، دروودی نه پراوهی ئه و
خواوهندهش بۆ سه ر گیانی پیغه مه ری خۆ شه ویست و سه و ره رمان جه زه رتهی محمدي
ئه مین ﷺ و بۆ گیانی سه ر جه م ئال و یاران و شوینکه و توانی.

چه ند سالتیک پیش ئیستا مامۆستای به ریز (ئیحسان قاسم سالتی) ئه م کتیبه ی له
تورکی یه وه کردبوو به عه ره بی و، پاشان به و په ری له خۆ بو رده بی و ته واز و عه وه داوای
لێ کردم پیش چاپکردنی کتیبه که به دا رشتنی وه ر گیرانه عه ره بی یه که ی دا برۆ مه وه و
له و لایه نه وه پیشنیاره کاتم بجه مه پروو. منیش به لێنم دا که خواسته که ی به ئیتمه دی و
کتیبه که ی بۆ بخوینمه وه.

لێتان ناشارمه وه که یه که م جار به و نیاز وه دهستم به خویندنه وه ی کرد. به لام
دوایی که هه ر جاره و لاپه ره یه کی نویم لێ ده خویندنه وه پتر نرخ و به های کتیبه که م بۆ
ده رده که وت و زیاتر وه لامی پر سیاره کانی خۆم به پروونی تیدا ده بیینی یه وه که له میژه
له ناو کتیبه کانا دا به دوایان دا عه و دال بووم! بۆیه ئه م کتیبه سه رنجی را کیشام و،
پروخسه تی وه ر گیرانیم له مامۆستای ناو برا و وه ر گرت و، به پشتیوانیی خوای گه و ره
دوای که م تر له سالتیک ده ستنووسی ئه م وه ر گیرانه کوردی یه شمان هی نایه به ره هم. به لام
له و ساته وه خته وه هه ر بۆ ده رفه تیک ده گه رنیم له چاپی بده م و خوینه رانی به ریزیش به
زمانی کوردی سوود و به ره ی لێ وه ربگرن. وا ئیستا خوای گه و ره ئه و ده و وه شی
کرده وه و، به م شیوه یه خستمانه به ر دیدی ئیوه ی خوینه ری به ریزه وه، به و هیوایه ی که
سوودی چاره و پوان کراوی بۆ ئیوه ش تیدا بیست و، دوعای وه ر گرتن و لێخۆ شبو و نیش
بفه رموون بۆ دانه ری کتیبه که و وه ر گیرێ هه ردوو زمانه که و هه ر که سێکی تریش که
رۆلی ئیجابیی له ئاماده کردنی ئه م به ره مه دا بووه.

وصلی الله علی سیدنا محمد النبی الأمی وعلی آله وصحبه وسلم.

والحمد لله رب العالمین.

فاروق رسول یحیی

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشه کی

هر له دیر زه مانه وه مه سه له ی "قهدهر" به جیتی یی هه لخلیسیکان دانراوه. بویه زانایانی ئیسلام ته نهها گرنه گرتینی بناغه کانی "قهدهر" یان به ثایهت و فهرمووده پیروزه کان و به چه شنیکی پوخت و کورت خستوو ته پوو، یی ئه وه ی خویان له قهره ی لایه نه قوول و په رش و بلاوه کانی بدهن، تا کو خه لکی عوام و نه شاره زالمو رینگا پیچا و پیچانه ی قهدهر دا سر گهر دان و ون نه بن کاتی بیر له در یژه پیدانه ورده کانی قهدهر ده که نه وه یان لییان ده کۆلنه وه.

به لام پوژ له دوا ی پوژ "بیری ماددی" له سرانسه ری جیهان دا به راده یه که په ره ی سه ند که بوو به بناغه ی سیستهم و پژی می هه ندی ده ولت و، به ردی بناغه ی خویندیش له ئاستی سه رتاسه ری جیهان دا. هر له م کاته دا زهنگی مه ترسی و ئیتراریش لای خۆمان ده ستی به لیدان کرد؛ چونکه ئهم بیره، ورده ورده، مه له بنده کانی فیر کردنی ناو جیهانی ئیسلامیشی گرتوه و به چه شنیک ته شه نه ی کرد وه که بلییت شیوازیک بیت که پنیو یست بیت چاوی لئی بکریت! ئه وه بوو ئهم بیره له پنی بلاو کردنه وه ی گومان و دوو دلی یه کانه وه، گیانی ره خنه ی له ناوه بنده گشتی و تابه تی یه کان دا که شه پندا و، ماددی یه کانیش با به ته کانی قهدهر یان قوز ته وه و وه که بواریکی له بار و زهوی یه کی نه رم و نوول و به که لک بو ئه مه به سه به کاریان هیئا و، به هه موو هیژیکه وه هیر شه کان یان له ویوه ئاراسته کرد، له کاتی که دا که موسلمانان خویان له تاوتوئی کردن و لی دوانی ئه و چه شه باس و با به تانه ده پاراست و دوو ره په ری زی یان لئی ده کرد.

خۆ ئهم وه چه نوئی یانه ی ئیستا که له خویندنی ئایینی یی بهش کراون و لئی دابراون، تابلیت لاواز و یی چه که و یی پاریز گارین له بهر امهر ئهم هیر شه سهخت و چرانه دا. بویه به سه رسامی و سه ر گهر دانی مانه وه، ته نانهت به شیکی زوړیشیان نه یاتوانی هیئده خویان را بگرن که پاریز گاری له خویشیان بکه ن و نه که ونه خواره وه بو ناو گیزاوی ئینکاری و سه ره سختی!

دیاره حالی به ره (جبهه) ی ئیمش له شوینه کانی تر با شتر نه بوو، چونکه پی شتر خوی بو ئهم زوړا نهازی و ململانی یه ئاماده نه کرد بوو، هه ره که ئه و زانیاری یانه ش که هه ره له

میژه له لامان که ته که بوو بوون هیچ سوو دیکیان تیدا نه بوو له روو به روو بوو نه وهی چه که نوینکانی هیرشی نیستادا. همه جگه له وهی که بهر هی بهرامهرمان: (به کهم) به چه شنیکی رینکخرای ورد و به که سایه تی به کی معنه ویی جیهانی به وه هاتووه پیشه وه و.. (دوو همه میش) نامانجی شو تنه اورو خاندن و کاولکاری بوو له بریسی ناوهدانکردنه وه، که ته ممان کارنکی قورس و دژواره و.. (ستی همه میش) توژمی ئیلحاد هینده به هیز و پهره سین بوو که به وینهی په تا بلاو ده بوو وه و به خیرایی ته شه نهی ده کرد.

که واته شو دوو "بهره" دژ به به که له مملانی یه دا هاو تای به کتری نه بوون، به لکو بهر هی نه ولا خاوه نی کیش و قورسایی به کی له بهر چاو بوو، نه میش هانی غیره تمه ندان و که سانی خاوه و یزدانی دا که خه می چاره نووسی نه ته وه که مان بخون، به تایهت کاتی که تم بهر به وینهی گر گرتنی پوروش و په لاش له ناو چینه کانی خه لکی دا بهر هی سهند و ته نانهت چایخانه و کۆره گشتی به کانیسی گرتنه وه.

تا له م کاته ناسک و سهخته دا، زانای معزن و پایه بهر ز ماموستا "محمد فتح الله گولهن" له شیوهی پرسپار و وه لام و گفت و گودا ده سنی دایه ناموژ گاری و پیشکمش کردنی واته و رینمایی به کانی و، له گۆره پانیکی به کجار فراوانی کار کردن دا بژ تم مه به سه لئ برا، هر له کورسی و عز و ناموژ گاری مزگه وته کانه وه بژ چایخانه گشتی به کان که له هموو شوینه جیا جیا کانی شاردا بلاون و، تا ده گاته ناوهدنه کانی زانکو و چینه کانی رۆشنهران. نیمه لهو شایه تانهین که تم کاره سهرومپ و خزمه ته معز نه مان به چاوی خومان یینی، چونکه هر پرسپارنک له هر که سینکه وه و به هر شیوازینک و بی دوو دلی ناراسته بکرایه، به کسر وه لامی تیر و ته سل و شیفابه خشی شو پرسپاره ی ده درایه وه، به تایهت شو پرسپارانه ی که له بابته کانی قه ده ره وه ناراسته ده کران و به هوی شو تم و مژه ی که به سهریان وه به، ده بن به مایه ی بی هه لخلیسکانی شوانه ی لینی ده دین. هموو شو وه لامانه ش هینده روون و ناشکرا بوون توانی یان چلکی شو گومان و دوو دلی یانه لایه ن که له ژیری و زه به کان نه شتوون، هر وه ک بهر کانیسیان له چه په لی به سر لئ شوینه کانی گشت جوړه کانی "گو مپایی" خاوین ده کرده وه. به چاوی خومان شو نالو گۆرانه مان ده یینی که لهو خه لکه دا بهر چاو ده که وت، چونکه سه رجمی تم دانیشتانه به گوئی بی نه دان و پشت گوئی خستی باسه کان له لایه ن دانیشتو وانه وه، به تایهت له چایخانه کان دا، ته نانهت هه ندی جار به ده برینی ریز لئ نه نان و گوئی پانه گرتن، یان بهر بهر چدانه وهی ده سترکرد و غه به غه لب

دروست کردن، ئەو کۆرپانە دەستی پێ دەکرد، بەلام پاش ماوەیهک و ورده ورده دانیشتوان دەبوون بە گۆئی ییستی جێددی و ئینجا کش و مات بۆ گۆی پراگرتن لەو. گفت و گۆیانە دادەنیشان، دەتوت بالەندە بەسەریانەو نیشتوو تەو!

ئەو پرسیار و وەلامانەش لەسەر شەرتی کاسیت تۆمار دەکران و پاشان دەستاودەستیان پێ دەکرا، لەم پێیەو خۆی گەورە گەلێی کەسی سەرگردانی لە زۆنگاوی گومپایی دەرھینا، ئینجا ئەوانیش بوون بەھۆی رزگار بوونی ھاوێلەکانیان. چونکە ئەو قسە و گوفتارانە یەک لەو گفت و گۆیانەدا ئاراستە دەکران چەند وشە یەکی سارد و سەو و تەبیری و شکی مەنتیقی و پێ گیان نەبوون، بەلکو چەند "بەر" یەک بوون کە درەختی دڵیکی خەمبار گرتبوونی و بە فرمێسکەکانی چاویک ئاودێری کرابوون کە لەناوچوونی ئەواوەتیی "جیل" یکی بەدبەختی یینیمو، ئەو جیلە ی کە تەسلیم بوون و ملکەچی لە دەست دا، ھەر وەک بناغەکانی رێز و ئیحترا میشی لێک ھەلوەشا بوون و لە ھەلدێرەکانی ئینکاری و سەرسەختی دا کەوتبوو خوارو!

بەلێ، ئەو وشانە گەر و گۆری و ھەییەت و سۆز و میھرەبانی یەکی ئەوتۆیان لە گەل خۆ ھەلگرتبوو کە بوون بەھۆی گێڕانەوێ زۆر کەس بۆ لای ھەست و شعوری راست و دروستی خۆیان، تەنانت ھانی دان ئیمانی کەسانی نزیکیی خۆیشان - بە ئیزنی خوا - رزگار بکەن.. ھەر و ھا ئەو وشانە لەرینەو و پراچلە کینی و یزدانیک بوون کە لە دەرمانخانە ی قورئانی ھە کیم دا دەرمانیکی ئەوتۆی ھەلزارد کاریگەریی ئاشکرای بۆ چارەسەری ژیری ئەو کەسانە تێدا ییت کە گوفتاری ئاراستە دەکردن لەوانە ی کە ھەندیکیان تەنانت داب و پێ و شوینی پرسیار کردنیشان نەدەزانی! ئیتر بە وێنە ی پزیشکی شارەزا و کارامە مەلھەمی ساریژ کاری لەسەر زامەکانیان دادەنا و بە سۆز و میھرێکی لە پراڤە بەدەریشمو دەرمانی شیفابەخشی پێ دەنۆشین، بە فەزلی خۆی گەورەش چەندین ئەنجامی جوان و پەنگینی لە "جیھانی رۆح" ی گۆئی ییستان دا بەرھەم دەھینا.

ئەم کتێبە ی بەر دەستمان "بابەتی قەدەر" لە رۆخسارە پێناسەیی یەکی دا و لە پروەریکی فراوانی بە ئەندازە ی گەردوون دا پێش چاوی گۆئی ییستان دەخات، چونکە ئەو پێناسە کجار ورده دەر دەخات کە لە سەرتاسەری گەردوون دا ھەیە، ھەر لە گەردیلە و ناوک و تۆو کائەمە تا دەگاتە ھەسارە و گەلەستێرەکان و، پرونی دە کاتەو کە ھەموو بوونەوەرێک ھەر لە سەرەتای دروست بوونیەو تەصمیم و نەخشە ی بۆ کێشراوە. ھەر و ھا دەری دەخات کە: پروون بوونەوێ "واتای قەدەر" لە ناخی

مرؤف دا و شی کردنه وهی نهیئی به کانی - یهك له دوای یهك - خالیکی تری بنه رته یه له م مه سه له یه دا. ههروهك سه رنجیش بو جیاوازی به کانی چه مکی "قهدهر" راده کیشیت له لای ئه وه که سه ی که له سه رتهای رینگادایه و ئه وه که سه ش که چه ند قوناغیکی دووری له قوولایی ئیمان و نهیئی ئیخلاص و نقوم بوونی له خوا به رستی دا برپوه تا گه یشتو وه ته دوا پله کان.

جگه له مانه، خوینهر له وهش ئاگادار ده کاته وه که زانیی هه ندئ له ورده کاری به کانی عیلمی قیافهت و شی کردنه وهی هه ندئ له نهیئی و ئه ر که کانی ماهیه تی پوچ له رپی پوخسار و سه روسیمای مرؤفه وه، ئه ویش هه ر له بابته ی قهدهره. له لایه کی تریشه وه بواری به به شی "ویستی مرؤف" ده دات که شتیکی هه نده کی و لاوز و گویره یی به. له هه مان کات دا ئه هلی به صیرهت له پیوه ر و حه قیقه تی شایه تی دانی "ویجدان" تی ده گه یه نیئ، هه ر له بهر پر سیاری مرؤف له کرده وه کانیه وه - بی ئه وهی مافی له خو بایی بوونی بیئ - تا ده گاته کیشه ی: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟ له راستی دا به نرخیی وه لآمه کان جوانی به کی تر ده هاوینه سه ر بابته که.

سئ به شی به که می ئه م کتیه، زنجیره په ند و ئاموزگاری و وانه و رینمایی به کیان له خۆدا کۆ کرده وه ته وه که دانه ری به رپز به سه ری بی یه وه ئاراسته ی کردوون و راسته وخۆ له سه ر شریتی کاسیت تو مار کراون و ئنجا له بهر کاسینه کان نوو سه راو نه ته وه، پاشان خراو نه ته وه به رده ستی مامۆستای دانه ر، ئنجا دوای پوخته کاری و پیداجو نه وه، ئایهت و فه رمووده پڕۆزه کانیشی ته خریج کراون. به لآم به شی چواره می ئه م کتیه، وه لآمی ئه وه پر سیارانیه که له رپی چه ند هۆکاریکی جیا جیا و له چه ند بابته یکی جو راو جو ردا ئاراسته ی مامۆستای به رپز کراون.

پاشان دوای رینگخستنی بابته کانی ئه م کتیه به م شیوه یی که باس کرا، پیرسته کانیشی بو دانراو، به ته واو ته ی بوو به کتییکی سه رچاوه یی. هه رچه ند ئیستا واده رده که ویت که هیرشه چر و پر و رینگخراوه کان پاره ستاین، به لآم چر به چر به کانی نه فس و وه سه وه کانی شه یان گه لی جار هیمنی و خاوینی جیهانی ناو خۆی دل و ده رو و ئمان ده شیوین و لیلی ده که ن، ئه مهش کارینك ده کات که پیو یستی به کا ئمان به م ده رمانه شیفا به خشانه هه رده م زیاد بکه ن.

له راستی دا ئه م کتیه (قهدهر له رووناکیی قورئان و سونهت دا) ته نها وه لآمی چه ند پر سیاریکی ئاراسته کراو نی به، به لکو بریتی به له چه ند تیشکیکی ئیمانیی ئه و تو که "دل" و "زیری" و "ویجدان" دنیایی خو بایی تیدا ده بیننه وه.

ئالیره‌وه‌یه که پئو‌یستی گهرم و گور و به‌رده‌وام به‌م کتێبه‌هه‌میشه‌هه‌ر ده‌مینیت، له‌ راستی‌دا کارکردن له‌ ئاستیکی جیهانی‌دا بۆ ئیمان و قورئان، دوا‌ی ئه‌مه‌ ده‌ست پێ ده‌کات. چونکه‌ سه‌رتاسه‌ری جیهان به‌ تابه‌ت ئه‌وروپا و ئه‌مریکا پئو‌یستیان به‌م حه‌قیقه‌تانه‌یه که هیچ شتیکی له‌ باره‌وه‌ نازانن. بۆیه - پشت به‌خوا - ئه‌م راستی‌یانه‌ بۆ زمانه‌کانی تر وه‌رده‌گیرین، تا‌کو سوود به‌ پروو‌به‌ریکی فراوانتری گه‌رۆی ئاده‌میزاد بگه‌یه‌نن.

ئیمه‌ش ئه‌م بۆنه‌یه به‌ هه‌ل ده‌زانین که سوپاسی گهرم و گور پێشکه‌شی مامۆستای به‌ڕێزمان بکه‌ین و، ن‌زای خێر بۆ گشت ئه‌و که‌سانه‌ش بکه‌ین که بوون به‌ مایه‌ی به‌رهمه‌هێنان و به‌ته‌نجام گه‌یاندنی ئه‌م کاره‌ پێڕۆزه. هه‌روه‌ک له‌ خ‌وای گه‌وره‌ی به‌توانا ده‌پاریمه‌وه که تهمه‌نیکی به‌پیت و به‌ره‌که‌ت به‌ مامۆستامان به‌خشیت و له‌ ته‌واو کردنی بانگه‌وازه‌ که‌ی‌دا سه‌ری بخات. ئامین.

صدقه‌وت سه‌نیح

قه‌ده‌ر و لایه‌نه جیاجیاکانی

ده‌روازه‌یه‌ک

"قه‌ده‌ر" بریتی‌یه‌له: ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشانکاری خوی گه‌وره‌ی خاوه‌ن زانیاریی ره‌ها سه‌باره‌ت به "راهوردوو" و "ئیتا" و "داهاتوو". ئه‌و خواپه‌ی که هه‌موو ئه‌و شتانه به‌وینه‌ی خالتیکی بچووک وان له‌پیش‌چاوی‌دا، به‌لکو هه‌ر هیچ شتیک‌نی‌یه‌که سه‌باره‌ت به‌خوای گه‌وره‌ناوی: "راهوردوو" و "ئیتا" و "تاینده‌ی‌لنی‌بنریت..

"قه‌ده‌ر" بریتی‌یه‌له‌م زانین و بیننه‌و، پاشان تۆمارکردنی ته‌واوه‌تی هه‌رچی بووه‌و ده‌بیئت، پیش‌ئوه‌ی بیئت، له "کتیابی موبین"دا^(۱). چونکه هه‌ر ته‌نها خاوه‌نده‌که به‌زانست و ته‌قدیری خۆی ده‌وراندووری بوونی هه‌موو شتیک‌نی ناو بوونه‌وه‌ری داوه‌و ئاگای له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه‌که دینه "وجود" هه‌ر له‌بچوو‌کترین گه‌ردیله‌وه تا ده‌گاته گه‌وره‌ترینی گه‌له‌ستیره‌کان و ته‌نانه‌ت مرؤفیش، پاشان رینکخستنی هه‌موو شتیک‌به‌پینی "وجودی عیلمی"یان و ده‌ستیشان‌کردن و پۆلین‌کردن و تۆمار‌کردن و ته‌قدیر‌کردن‌یان له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، به‌وه‌ی که له‌بازنه‌ی "زانست"ی خۆیه‌وه ده‌ریان‌ده‌هینیت و ده‌باختا‌ته‌بازنه‌ی "توانست" و "ویست"ی خۆی. به‌م کاره‌ش ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌ده‌هینته‌پروو له‌جیهانی ده‌ره‌کی واته‌له‌جیهانی "وجود"دا.

"باوه‌ر به‌قه‌ده‌ر" به‌کینکه له‌شمش‌پایه‌کانی ئیمان، چونکه هه‌روه‌ک مرؤف به‌بن‌گومانی و به‌چه‌شنیکی به‌ده‌یی باوه‌ری به "خوای گه‌وره‌و مه‌لائیکه‌تانی و کتبه‌کانی و پینغه‌مه‌رانی و زیندوو بوونه‌وه‌ی پاش‌مردن"هه‌یه، به‌هه‌مان بن‌گومانی و به‌لگه‌نه‌ویستیش باوه‌ری به "قه‌ده‌ر"هه‌یه. که‌واته ناگونجی ته‌سه‌ووری باوه‌ر به‌قه‌ده‌ر له‌ده‌روه‌ی بازنه‌ی باوه‌ر به‌پایه‌کانی تری ئیمان‌دا بکریت.

قه‌ده‌ریش ته‌نها له‌و شتانه‌دا ده‌کریت بیئت به‌بابه‌تی باس و لیکۆلینه‌وه‌که تایه‌تن به‌مرؤفه‌وه، وه‌ک ئه‌و بیر‌کردنه‌وه‌و هه‌لس‌و‌که‌وت و جم‌وجوولانه‌ی که کاریگه‌ریی

(۱) بز‌تینگ‌بشتن له "کتیابی موبین" به‌م بۆ‌چوونه‌ی ئیره، پروانه: سه‌رجمی پهمانه‌کانی نوور - به‌رگی یه‌که‌م(وته‌کان) ل ۷۸۳-۷۸۴ یان پهمانی: (من) په‌راوینزی ل ۴۱ - ۴۳.

"وێست" ی مرۆڤیان تێدا یە. دیارە هەموو ئەو بابەتانەی کە پەیوەندییان بە قەدەرەوە هەیە گرنگی و بەهائیان لەو هەدا یە کە لەمەر "وێستی مرۆڤ" دەدوێن، دەنا هەر شتێک لە بارە ی قەدەرەوە بوتریت وەک پێناساندنی شتی ناسراوی لێ دیت. واتە کاتی کە بێر لە مرۆڤ و وێستی مرۆڤ ناکەینەو ئەوا هەموو گۆفاریکمان سەبارەت بە قەدەر لە واتا و ناوەرۆک بەتال دەیت. چونکە هەر وەک "بوونی مرۆڤ" واتا و ڕەنگیکێ بەبەر بوونەوەر پۆشیو، بە هەمان جۆر "وێستە جۆزێ یە" کەشی گرنگیی بە مەسەلە ی "قەدەر" داو و ڕەنگیکێ تایبەتی یی بەخشیو.

لەبەر ئەوە، ئێمە لەم کتێبە دا لەو قەدەرە دەکۆڵینەو کە پەیوەندیی بە "وێستی مرۆڤ" هە هە یە و، لە هەمان کات دا بە دوای وەلامی ئەو پرسیارانەش دا دەگەرێن کە هەر لە میژە سەبارەت بە "جۆزێ ئیختیاری" بە زەهنی مرۆڤ دا هاتوون.

لە خوای گەورە ی بەتوانا دەپارێنەو کە تێگەشتن و تێگە یاندنی قەدەرمان ئێلھام بکات لە ڕووناکیی ئەو ڕێرەو ی کە ئەهلی سونەت و جماعەتی لەسەر، هەر تەو فێکێش لەم چەشنە باس و لێکۆڵینەوانە دا دیتە ڕێمان هەر تەنھا بەخشش و چاکە ی خوای گەورە یە، هۆکاریشمان بۆ دەستکەوتنی ئەو تەو فێقە ی خواوەند تەنھا دەستەو سانی و هەزارمانە.

۱- واتا کانی قەدەر لە "زمان" و "زاراوە" دا..

قەدەر لە زمانی عەرەبی دا بە واتای "التقدير" واتە دەست نیشان کردن دیت. ئەو هات دەلێن: "قَدَرُ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ". واتە: ئەو شتە ی بەوی تر هەلسەنگاند و بە ئەندازە ی ئەوی لێ کرد. هەر و هەا دەوتری: "قَدَرُ الْأَمْرِ". واتە: کارە کە ی سازاند و بەرپێی کرد و برپاری لەسەر دا. هەر وەک بە واتای هیز و وزمش بە کار دیت. خۆ کاتی کە ئەم وشە یە بە فراوانتر بە کار دەهێنریت، ئەوا واتای: برپار لەسەردان و، جێ بە جێ کردنی برپار، دەگرێتە خۆ.

ئێجا لە کۆی هەموو ئەم واتیانەو بۆمان دەردە کەوێت کە قەدەر لە "زاراوە" ی ئێمان دا بریتی یە لە: هەموو ئەو قەزا و حوکمانە ی کە خوای گەورە دەست نیشان یان دەکات و برپاریان لەسەر دەدات.

ئەم ئایە تە مەزنانە ی خوا رەو هە پشتی ئەم پێناسە یە ی سەر وە دەگرن:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الانعام: ۵۹).

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (یونس: ۴۹).

﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الزلزال: ۷۰).

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾ (یس: ۱۲).

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿۱﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾ (البروج: ۲۱-۲۲).

﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (الملك: ۲۵-۲۶).

قه‌زا و قه‌ده‌ریش له پرویه‌که‌وه به یه‌ک و اتا دین، که‌چی له پرویه‌کی تره‌وه و له واتیه‌کی دیکه‌دا "قه‌ده‌ر" هه‌موو نه‌و شتانه‌ده‌گریته‌وه که‌خواه‌وند ته‌قدیری کردوون، به‌لام "قه‌زا" بجی‌به‌جی کردنی نه‌م ته‌قدیره‌یه و نه‌نجامدان و رای‌ی کردنی فه‌رمانی نه‌و ده‌ست‌نیشان‌کاری‌یه‌یه.

هه‌روه‌ها "قه‌ده‌ر" بریتی‌یه له‌گیرانه‌وه‌ی هه‌موو شتیک له‌پیش‌بوونی‌دا، واته‌گیرانه‌وه‌ی "وجووده‌عیلمی" یه‌که‌ی بۆ‌خوای‌گه‌وره له‌نخشه‌یه‌کی "زانست" ی نه‌ودا. چونکه‌نه‌و شتانه‌ی که‌ناماده‌کراون بی‌نه‌ناو وجووده‌وه و هه‌ول ده‌ده‌ن جینی خو‌یان له‌زنجیره‌ی بوونه‌وه‌ران‌دا بگرن، هه‌موویان له‌له‌وحی "کوژانه‌وه و نووسین" (اخو و الإنبات) دا ده‌نوو‌سرن، که‌له‌وحیکه له‌لایه‌ن مه‌لائیکه‌تانه‌وه و له‌پرووی نووسینه‌کانی "له‌وحی مه‌حفوظ" وه‌ده‌گیرته‌وه و ده‌نوو‌سریته‌وه، که‌نه‌ویش له‌ناوه‌ندی زانستی هه‌مه‌لایه‌نگیری خوای‌گه‌وره‌دایه. که‌واته "قه‌ده‌ر" ینکه‌وه‌هاتی "به‌دیه‌نه‌کانی" خوای‌گه‌وره‌یه له‌گه‌ل "ده‌ستکه‌وت" ی مرؤف‌دا. واته‌کاتی که‌مرؤف ده‌ست‌ده‌داته هه‌ر کاریک نه‌و کاره به‌ویستی خو‌ی نه‌نجام ده‌دات و خوای‌گه‌وره‌ش به‌ویستی خو‌ی نه‌و کاره‌ی بۆ‌به‌دی‌ده‌هینیت. که‌واته قه‌ده‌ر بریتی‌یه له‌ته‌قدیری خوای‌گه‌وره به‌هوی زانستی نه‌زه‌لی و نه‌به‌دی‌خو‌ی سه‌باره‌ت به‌بوونی هه‌موو شتیک پیش‌بوون و دوا‌ی بوونیشیان و چاره‌نووسی تاینده‌شیان. نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که‌نه‌و بۆ‌چوونه‌ی پنی وایه: "قه‌ده‌ر ته‌نه‌ا ناو‌نیشانی زانستی خوا‌یه" بۆ‌چوونیک‌ی راست و دروست نی‌یه. چونکه‌واتای قه‌ده‌ر جگه له‌وه‌ی که‌ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌کردنی شتان ده‌گه‌یه‌نیت له‌رینی "زانست" ی خوا‌هنده‌وه، نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت که‌هه‌موو نه‌و شتانه له‌لایه‌ن سیفه‌ته‌کانی تری وه‌ک "بیستن و بینین و ویست و نیراده" ی خوای‌گه‌وره‌شه‌وه ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌کراون. جا‌ماده‌م وایه،

ئەوا ئینکاری کردنی قەدەر لە راستی دا ئینکاری هەموو سیفەتەکانی خۆی گەورە دەگەیەنێت. هەر لەبەر ئەمەشە کە بەشێکی زۆری لیکۆلەران بابەتی قەدەریان لە ناوەندی باسی خواپەتیی خۆی گەورەدا ڕوون کردووەتەوە و وتوویانە: پێویست ناکات باسێکی سەرەخۆ بۆ قەدەر تەرخان بکەیت، چونکە زەرورەت داخواری ئەوەیە مەسەلەی "قەدەر" لە ناوەندی باسی "تولووھییەت" دا پیش چاوەنخێرێت.

بەلام ئێمە وەک ئەوان ناروانینە مەسەلە کە، چونکە ئەم گۆشەی ڕوانینە لەوانەپە لە ڕوویە کەمە بۆنی ئەوەی لێ یێت کە "قەدەر" لە ناوەندی پایەکانی ئیماندا دانەنرێت. لەبەر ئەوەیە کە دەتین: هەر وەک باوەڕمان بە "خۆی گەورە و مەلاییکەتانی و کتێبەکانی و پیغمبەرائی و زیندووبوونەوی پاش مردن" هەیە، بە هەمان جوړ باوەڕیشمان بە "قەدەر" هەیە. ئەمەش بۆ ئەوەی گوشتاریکمان لە زار دەرنەچێت کە چ بە پوختی و چ بە دوورودرێژی و چ بە هەر شیوەیەک نامازە ی تێدا یێت بۆ ئینکاری "ئیمان بە قەدەر" وەک پایەیک لە پایەکانی ئیمان.

خۆ ئەگەر ئەسلی مەسەلە کە ڕەچاوە بکەین، ئەوا دەبینین ئیمامی ئەحمەدی کوڕی حەنەل دەفەر موی: "القدر من القدرة". کەواتە ئەو کەسە ئینکاری قەدەر بکات ئەوا ئینکاری گەلێ کاروباری ئەوتۆ دەکات کە تاپەتن بە تولووھییەتی خۆی گەورەو. واتە عەقیدەی تولووھییەت لە دڵدا لەق دەبێت و سیستەم و بیر و بناغەی چەمکە ئیمانییەکانیش یەک لە دوا یەک لە بن هەڵدەوێت.

ئالێرەوێە کە "قەدەر" بە بابەتێکی گەورە دانراوە. ئەوانەش کە لە ناوەندی چەمکەکانی ئەهلی سونەت و جماعەتدا لە قەدەر نە کۆلیوەتەو، لە ڕێ ترازاون و دوو چاری گومرایی بوون. عەقلانییەتی موعتەزەلەکان و حەتمییەتی جەبریەکان هەندێک لەو گومرایی و لە ڕێ ترازانە.

٢- ئەو قەدەرە "جەبری"یە کە بەسەر گەردووندا زالە.

ئەو فەرمانبەرەوایە کە فەرمانی لە سەرتاسەری گەردووندا زالە، بریتی یە لە قەدەر و تەقدیر و ڕێسا و پێکەوێ گونجان و نەخشە و تەرازوو و هاوسەنگی و ڕێکی.

نایەتە مەزنەکانی قورئان ئەم "قەدەر" ڕێکخەری گەردوونمان تی دەگەیەن:

﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ (الرعد: ٨-١٠).

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾ (الحجر: ٢١).

﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (الرحمن: ۷).

به‌لێ، قه‌دەر هینده فراوانه که هه‌موو گه‌ردوون ده‌گرێته‌وه و شموولی هه‌موو شتیکی ناوی ده‌کات، به‌را‌ده‌یه‌ک که ناتوانرێت ته‌سه‌ووری هیچ شتیک بکڕێت که له‌ده‌ره‌وه‌ی قه‌دەر دا بێت. چونکه‌ خ‌وای گه‌وره‌ی به‌ده‌یه‌تیه‌ری گه‌ردوون به‌ زانینی هه‌مه‌لایه‌نگری خ‌ۆی ته‌رازوو و پ‌نکی و پ‌نسا و پ‌نک‌خستن و نه‌ندازه‌یه‌کی دیاری ک‌راوی له‌ هه‌موو شتیک‌دا دان‌اوه، هه‌ر له‌ چه‌که‌ره‌ کردنی ناوک و ده‌غل و دانه‌کانه‌وه تا ده‌گاته‌ بووژانه‌وه‌ی به‌هاری په‌نگین و، هه‌ر له‌ نه‌خشان‌دنی شیوه‌ و پ‌وخساری مر‌وف له‌ ناو په‌چی دایکان‌دا تا ده‌گاته‌ له‌دایک‌بوونی ته‌ستیره‌کان له‌ گه‌له‌ستیره‌ (بحره) مه‌زنه‌کان‌دا. ته‌نانه‌ت هه‌موو ته‌و کتیبانه‌ی که له‌ سه‌دان هه‌زار دانه‌ تیه‌په‌ر ده‌بن و زانا لیک‌ۆله‌ره‌کانی سه‌رتاسه‌ری جیهان دایان‌ناون، له‌ راستی‌دا، ته‌رجه‌مه‌ و پ‌روو‌نکه‌ره‌وه‌ی ته‌م پ‌نسا و پ‌نک‌و‌پ‌نکی و ته‌قدیره‌ هه‌مه‌لایه‌نه‌ و گشتگیره‌ن.

ته‌م قه‌دهره‌ی که به‌ سه‌ر گه‌ردوون‌دا زال و فه‌رمان‌په‌وایه، شتیکه‌ دوور و نزیک.. د‌وست و دو‌ژمن.. تیمان‌داری باوه‌ر‌دار و کافری سه‌ر سه‌خت باوه‌ری پ‌ی ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت "مارکس"یش کاتێ که له‌ "حه‌میه‌ت" ده‌دوێت له‌ راستی‌دا ته‌م قه‌دهره‌ فه‌رمان‌په‌وایه‌ی گه‌ردوون پ‌یش‌چاو ده‌خات!

هه‌ر چه‌ند هه‌ندێ له‌ زانیانی موس‌لمانێ وه‌ک "ابن‌خلدون" دان به‌ جو‌ره‌ حه‌میه‌تیک‌دا ده‌نێن، ته‌نانه‌ت ژبانی ک‌ۆمه‌لایه‌تیش ده‌خه‌نه‌ ژێر پ‌کێفی ته‌و حه‌میه‌ته، به‌ وینه‌ی چه‌مکی "حه‌میه‌تی میژوویی" که له‌ خ‌ۆر‌ئاوا دا باوه، که‌چی ئی‌مه له‌ ناوه‌ندی چه‌مکی "ئه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت" دا ته‌م حه‌میه‌ته به‌ چه‌ند مه‌رجیکی تایه‌تی‌یه‌وه ده‌به‌ستینه‌وه و به‌ شیوه‌یه‌کی په‌ها (مطلق) وه‌ری‌ناگیرین، مه‌گه‌ر له‌ گه‌ل ته‌و مه‌رجانه‌دا. ده‌بی بیه‌زانی‌ت که ئی‌مه دان به‌ بوونی قه‌ده‌ریک‌دا ده‌نێن که فه‌رمان‌په‌وا و زاله‌ به‌ سه‌ر هه‌موو شتیک ته‌نانه‌ت به‌ سه‌ر ویستی مر‌وفیش‌دا.

بێ‌گومان ئی‌مه کاتێ که ده‌ست به‌ بنیات‌سانی پ‌ڕۆژه‌یه‌ک بیان در‌وست کردنی کات‌زمی‌ریک‌ ده‌که‌ین، یه‌ که‌م هه‌نگاو مان به‌ دانانی نه‌خشه‌ و ته‌صمیم ده‌ست‌پ‌ی ده‌که‌ین. ب‌ۆیه له‌ پ‌یش‌دا به‌ ته‌قدیری خ‌ۆمان حساب ب‌ۆ هه‌موو ته‌و شتانه‌ ده‌که‌ین که له‌وانه‌یه‌ له‌ دوا‌ڕ‌ۆژ و ق‌ۆناغه‌کانی ته‌و کاره‌دا ب‌ینه‌ پ‌یمان. ج‌ا له‌ کاتیک‌دا که ته‌م ته‌صمیم و نه‌خشه‌ کێشانه‌ له‌ بینه‌یه‌کی ئاسایی و ئامی‌ریکی ساده‌دا ئاوا پ‌تویست ب‌یت، ئی‌تر چ‌ۆن ده‌ک‌رێ ته‌م هه‌موو سیسته‌م و پ‌نسا ورد و هاوسه‌نگی‌یه‌ سه‌ر سوور هیه‌ترانه‌ به‌ی نه‌خشه‌و پ‌لان و به‌رنامه‌ ته‌سه‌وور بک‌رێن که به‌ هه‌موو بوونه‌وه‌رانه‌وه هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌کانه‌وه تا

ده‌گاته مروّف به ئاشکرا ده‌بیرنښ و له بهر چاودان؟ ئایا بلنیت هم رښسا ناوازه‌یه‌ی که به‌گه‌ردوونه‌وه ده‌بیرنښ شان و شکوێ له رښسای بینا و سیسته‌می کاتزمیره که که‌متر بیت؟!

ناوک و تۆوه‌کان - له راستی‌دا - چهند وردیله سندووقینکی پر له "قه‌دەر" نا! نه‌وه‌تا لاپه‌ره‌کانی ژبانی هه‌موو تۆوینک، به‌لکو ژبانی دره‌ختینکی ته‌واوه‌تی له‌و تۆوه‌دا دانراوه. ته‌نانه‌ت گه‌ر نه‌و ناوک و تۆوانه‌ بخرینه‌ ناو خاکه‌وه نه‌وا ده‌میان به‌هه‌زار جوړی پرووه‌ک و گولسی په‌نگاو په‌نگ ده‌پشکویت، هه‌رچه‌نده‌ش له‌ پرووی پښکها‌تن و دروست‌بوو نیا نه‌وه له‌ یه‌ک ده‌چن و له‌ هه‌مان ماده‌ و که‌ره‌سه‌ی ساده‌ دروست کراون. که‌واته هه‌موو تۆوینک که‌چه‌که‌ره ده‌کات و ده‌می ده‌پشکویت، له‌ به‌رده‌م چاوی سه‌رنج‌دا نه‌و پۆشاکه‌ پیش‌چاو ده‌خات که‌قه‌دەر به‌ نه‌دازه و بالا‌ی نه‌وی پرپوه، یاخود به‌پیتی نه‌و شیوه‌ و روخساره‌ عیلمی و مه‌عنه‌وی په‌ پښک دیت که‌قه‌دەر بۆی ده‌ست‌نیشان کردووه. خو نه‌گه‌ر هه‌زاران که‌سی به‌ر گه‌ردوو به‌ درێژایی چه‌ندن سالی دوورودرێژ کار بکه‌ن، هینشتا هه‌ر ناتوان ته‌نانه‌ت به‌رگ و پۆشاکي ته‌واوه‌تی ته‌نها یه‌ک دانه دره‌خت بدوورن و ئاماده‌ی بکه‌ن، که‌چی گشت دره‌خت و پرووه‌که‌کان، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای دروست‌بوو نیا نه‌وه تا ئیستا، به‌رگ و پۆشاک بۆ خۆیان به‌رهم دښن. که‌واته چارن‌یه‌ ده‌بی نه‌م کاره‌ بۆ قه‌ده‌ری فه‌رمانه‌وه‌ا و زالی ناو گه‌ردوون بگه‌رپه‌نه‌وه، ده‌نا جگه‌ له "قه‌دەر" به‌چی ده‌کریت نه‌م کاره‌ لښک بدرینه‌وه؟

بیر له‌م کۆشکه‌ مه‌زنه‌ی گه‌ردوون بکه‌ره‌وه. نه‌وه‌تا نه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌ به‌رده‌م ته‌له‌سکۆب‌دا راوه‌ستاره، هه‌موو نه‌و دووری‌یه‌ په‌ کجار زۆرانه‌ ده‌بینیت که‌ ماوه‌ی پینج ملیۆن سالی پروناکی لیمانه‌وه‌ دوورن! واته‌ گه‌ر ته‌ستیره‌ی "نیلووز" بکوژینه‌وه نه‌وا ته‌نها دوا‌ی پینج ملیۆن سال ده‌توانریت کوژانه‌وه‌که‌ی به‌یرنښ! یان گه‌ر تۆ بۆ خۆت بیت به‌ "پروناکی" و به‌توینت برۆیت بۆ نه‌وی، نه‌وا دوا‌ی پینج ملیۆن سال ده‌توانیت بگه‌یه‌ته نه‌وی! جا ئایا نه‌م گه‌ردوونه‌ مه‌زن و رښا ورده، مروّف تووشی سه‌رسوورمان و سه‌رسامی ناکات؟!

له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ده‌بین که‌ نه‌م جیهانه‌ فراوانه‌ په‌یوه‌ندی‌یه‌کی به‌تینی له‌ گه‌ل نه‌م مروّف‌ده‌ها هه‌یه‌ که‌ جیهانینکی به‌جوو که‌ و جی نشینی سه‌ره‌زوی‌یه، به‌ راده‌یه‌ک که‌ نه‌م په‌یوه‌ندی‌یه‌ خه‌ست و خۆله‌ی نیوانیان "ته‌قدیری موته‌لق" و "زانستی هه‌مه‌لایه‌نگه‌ری" نه‌و خواوه‌نده‌ پروون ده‌کاته‌وه که‌ به‌ وردترین رښسا ناوازه‌ترین ته‌رازوو و په‌نگین‌ترین ته‌قدیر و کارسازی، زه‌وی و ئاسمانه‌کانی راگیر کردووه. نه‌وه‌تا نه‌و پښکه‌وه‌ گونجانه

ورد و ئاشكرايەى نىوان ئەندامەكانى جەستەى مرۇف دەتوانرئەت لە گشت بەشەكانى گەردوونىش دا بېئىرئەت.

"جىن"^(۱) لەسەر حەق بوو كاتى كە وتووئەت:

(ئەو كەسەى جىهەانى گەردىلەكان و جىهەانى مرۇف و گشت جىهەانەكانى ترى پىنكخستوو، بەپىنى چەندىن پىنورەى ئەندازەى ورد داياناو و نەخشەى بۇ كىشاو. چونكە ئەندازىارى يەكى فەرمانرەوا بە سەرتاسەرى گەردوونەو دەبىئىرئەت).

جا ئايا ئەم ئەندازىارى يەستىار و وردەى كە بەسەر گەردوون دا زال و فەرمانرەوايە، سەروزياد نى يە بۇ چەسپاندنى بوونى ئەو خواوئەندە ئەزەلى يەى كە گەردوونى بەپىنى ئەو نەخشەى بەدى هېناو؟

با ئەم مەسەلەى بە گوئەى تىنگەبىشتى عوامى خەلكى پىش چاوبخەين :

گەر ئىو خۆتان بۇ بىئاتنانى خانوويەك نامادە كرديت، با ئەو بىنايە ساكارىش بىت، ئەوا بىن گومان يەكەم هەنگاوتان بەو دەست بى دەكات كە سەردانى ئەو كەسانە دەكەن لەو كارەدا جىنى متمانە و پىرواتانن و پىروپايان پىش هەموو شتىك دەخەن. چونكە هەر هەلەيكە لە تەقدىر كردنى ئەو بىنايەدا هەبىت - با كەمىش بىت - لەوانەى بەبىت بەهۆى پرووخاندنى خانووەكە لە كاتى تەواو بوونى دا. بۆيە تەقدىر كردنى ئەو حسابانە بۇ ئەو بىناكارى يە، كارىكى گەلىنى پىنوئەستە.

كەواتە ئەم "بىنا" سادە و ئاساسى يە، پىنوئەستى بە: تەقدىر و تەصمىم و نەخشەى كى ئەوتۆيە كە لە گەلىنى دا بگۇنجىت، خۇ ئىووش هەتا پىنداوئەستى يە بىنەرەتى يەكانى بۇ نامادە نەكەن دەست نادەنە بىئاتنانى. تەنانەت دەبى - زىياد لەوش - چاودىرىنى ئەو نەخشە و پلانە بكەن كە بۇ ئاوەدان كىرەنەوئەى ئەو شارەى ئىوە دارپىژراو، هەروەك دەبى شوىنى بىئاتنان و شىو و دىكۆرى دەرەوئەى خانووەكەش رەچاوبكەن.. ئەمانە و شتەنى تىرى جىگە لەمانەش كە بۇ بىئاتنانى هەر خانوويەك پىنوئەست - با خانووەكە سادە و ساكارىش بىت - دەبى لە سەرەتاو رەچاوبكرىن.

لە كاتىك دا كە ئەم تەقدىرانە بۇ ئەم بىنايە پىنوئەست بىت رەچاوبكرىن، دەبى بىناى گەورەى فراوانى گەردوون پىنوئەستى بە وردترىن حساب و پىنور و تەقدىر هەبىت. ئايا ئىوونەت لەسەر ئەمە دەوئەت؟

(۱) (جىن): رانەى كى ئىنگلىزە لە بوارەكانى: گەردوونئاسى و بىر كارى و فىزىيادا. لە نىوان سالاەكانى: (۱۸۷۷-۱۹۴۶) دىزىو. چەند كىنىكى دواى خۆى بەجى هېشتوو، هەروەك چەنلەن باس و لىكۆلىنەوئەى جىجىشى ئەنجام داو و بارەى چۆنىنى پىنكەتەنى بۇ شائى ئاسمان و گەردوون و ئەستىرەكان. (وەرگىز)

سەیری قاشیک "سینو" بکەن کە دەبێخەنە ناو دەمتان و سەرنج لەو پەیوەندییە وردەیی نیوان خۆتان و ئەو قاشە سینو بەدەن: تامی سینو کە و، دەمی ئێوە.. فیتامینەکانی ناوی و، جەستەیی ئێوە.. تەنانت سێبەری درەختە کە و، پێویستی ئێوەش بە سێبەرە کە و.. پێویستی درەختە کە و بەو گازە ژەهراوی یە کە لە گەل هەناسەدا دەری دەدەن و، پاکژکردنی هەواش لە لایەن ئەو درەختە و، پاشان هەوا هەلمژین و هەناسەدانان لە پێی ئەم هەوا پوخت و پاکژکراوە و.. ئەمانە و سەدان پەیوەندیی تر کە - بۆ نمونە - لە نیوان "تیمە" و "سینو" دا هەبێ و لێرەدا چەردەبە کمان لێ پێش چاوە خستن.

خۆ ئەگەر بێتەوێت ئەم مەسەلەبە لە باز نەبە کێ تەسکی وەک ئەم نمونەبەدا، یان لە مەیدانیکی فراوانی نیوان ئەستێرەکاندا وەر بگرن، ئەوا لە هەر هەموویاندا جگە لە: سیستەمیکی ناوازە و.. هاوسەنگی یە کێ ورد و.. تەقدیر کاری لە هەموو شتیکدا، هیچی تر نابین.

گەر سەرنج لە هەر "زیندەتۆ" (حیوان منوی) یەک بەدەیت دەبینیت هەر گێز درۆ ناکات، چونکە بەپێی سیستەم و پلانیکی دیاری کراوە دەجووتێتەو. خۆ ئەگەر بێت: "دەم بە مەرۆف" راست دەکات دەبێت بە مەرۆف، چونکە ئەو گوشتارە لە خۆرا و بە هەبەمەکی نالێت، بەلکو بە زمانی کرۆمۆسۆمەکان و ئەو کارمەندییە دوور لە هەلەبە (DNA و RNA) دەبێت کە خانەکان ئاراستە دەکەن بۆ پێکھێنانی دەمی مەرۆف و لێوەکانی و چاوەکانی و لووت و گۆنچەکە و سیمای و روخسار و هەموو شتیکی تری.

هەروەها دووری یەکانی ناو بۆشایی ئاسمانیش لە لای گەردووناسە فیزیای یەکان ئاشکرایە و، لە هێزە موگناتیسییەکان و مەوداکانیشیان لەو دووری یە ئەندازەیی یە فراوانەدا و لە توندیی هێزەکانی ناویشیان شارەزا و ئاگادارن. دۆزینەوی "کۆمپیوتەر" گەلێ یارمەتی مەرۆفی دا کە بزانی هەموو بەدیهاتووێک لەم گەردوونەدا لە سەرەتای دروستبوونیەو بەپێی نەخشە و پلانیکی دارپێژراو رێک دەخوێت، ئەم نەخشە و پلانی لە هەموو شتیکی گەردووندا پەچاو کراوە، هەر لە گەردیلەکانەو تا دەگاتە گەلەستێرەکان، چونکە هەموو شتیک لە "لەوحی مەحفوظ" دا تۆمار و دەست نیشان کراوە. ئەمەش بریتی یە لەوێ کە پێی دەلێن: "قەدەر".

لەوانەبە باشتر وایێت ئەم مەسەلەبە پێر روون بکەینەو.

ئەوێ کە تائێستا باسمان کرد لە بارە "قەدەری جەبری" یەو، واته ئەو قەدەری کە دەستەلات و کاریگەری مەرۆفی تێدا نییە، ئەم قەدەرە شتیکی گەردوونی یە و

"ویستی مرۆف" ره‌چاو ناکات، به‌لکو خوای گه‌وره به "ویستی"ی خۆی هه‌رجی‌یه‌کی بویت به‌دی ده‌هینیت و هه‌ر کارێکی بویت ده‌یکات. له‌سه‌ر ئهو کارانه‌ش که‌س پرسیاری لێ ناکات، چونکه هه‌ر خۆی قاهیر و جه‌بیار و زال و به‌ده‌سته‌لاته. خۆ هه‌ر چه‌ند هه‌موو به‌دیها توو یه‌ك حیکمه‌تی تێداره‌چاو کراوه، به‌لام ئهم حیکمه‌ته پابه‌ند (موقه‌بییه‌د) نی‌یه، چونکه خواوه‌ند خۆی **فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ**. ئه‌وه‌تا گۆی زه‌وی له سه‌ره‌تای دروست بوو نی‌هوه و به‌فه‌رمان و دانه‌یه‌ری ئهم قه‌ده‌ره جه‌یری‌یه، به‌ده‌وری خۆی دا ده‌خوولیته‌وه و له‌هه‌مان کاتیش دا به‌ده‌وری خۆریش دا ده‌سوورپیت، بێ ئه‌وه‌ی که‌س مافی ئه‌وه‌ی هه‌ییت پێی بلتیت: رابووه‌سته و مه‌جوولتی .. هه‌روه‌ها خۆر و مانگ له‌پێشپه‌ر کێ دان و که‌س ناتوانیت پێی له‌م پێشپه‌ر کێ یه‌یان به‌گریت، چونکه هه‌ر ته‌نها قه‌ده‌ری جه‌یری‌یه که‌ به‌سه‌ر ئهم بزووتن و پێشپه‌ر کێ یه‌دا زال و ده‌سته‌لاتداره. که‌واته هه‌موو شتێک به‌ناچاری سه‌ری بۆ ئهم قه‌ده‌ره نه‌وی کردوه.

۳- قه‌ده‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی "ویجدانی"یه.

ده‌توانیت به‌چه‌نده‌ها به‌لگه‌ی زانستی جو‌راو جو‌ر "بوون"ی خوای گه‌وره و، پێغه‌مه‌هری نبی‌ی هه‌زه‌رتی "محمد المصطفی" ﷺ، ته‌نانه‌ت زیندوو بوونه‌وه‌ی پاش مردنیش به‌جه‌سپهریت، به‌لام "قه‌ده‌ر" وانی‌یه؛ چونکه مه‌سه‌له‌یه‌کی حالی و ویجدانی‌یه، نه‌ك زانستی و نه‌زه‌ری!

ئه‌وه‌تا مرۆف به‌ئهن‌دازه‌ی پله‌ی ئیمانه‌که‌ی خۆی، ئیمانی‌ش به‌"قه‌ده‌ر" ده‌هینیت و به‌ئهن‌دازه‌ی فراوانی و قوولیی هه‌سته ئیمانی‌یه‌کانیشی ته‌سدیقی ده‌کات. زۆر که‌س هه‌ن که‌ ژایانیان له‌چه‌نده‌ها مه‌سه‌له و باب‌ه‌تی قوول دا بردوه‌ته سه‌ر، که‌چی هه‌شتا له‌ به‌جوو کترین مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ر تێنه‌گه‌یشتون. ئه‌وانه - به‌راستی - بێ به‌ختن، چونکه "قه‌ده‌ر" هیچ جینگایه‌کی له‌ناخی ویجدانی ئه‌وان دا نه‌گرتوه، که‌واته شایانی به‌زه‌یی پێداهاتنده‌ن. به‌لام ئهو که‌سه‌ی که‌ به‌ویستی خۆی رازی‌یه‌ زیانی لێ بکه‌ویت، شایسته‌ی ئه‌وه‌ نی‌یه به‌چاوی سۆز و به‌زه‌یی‌یه‌وه سه‌یر به‌گریت. ئهو جو‌ره که‌سانه کاروباره‌کانی خوای گه‌وره‌یان بۆ روون نه‌بووه‌ته‌وه که‌ له‌ پشت کاروباره‌کانی خۆیا نه‌وه ده‌ست به‌کاره، چونکه چاوه‌کانیان داخراوه و هیچ شتێک نابینیت، هه‌روه‌ك رو‌انیشیان هه‌نده کورت و کۆتایه که‌ ناگاته حه‌قیقه‌تیکی مه‌زن که‌ بریتی‌یه‌ له‌وه‌ی: هه‌ر کرداری‌ك ده‌کدن پێشتر به‌ته‌قدیر و کارسازی‌یه‌کی زانستی‌یا نه‌ له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه نه‌حشه و پلانی بۆ داری‌ژراوه. جا ئهو جو‌ره که‌سانه به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی ژایانیان به‌سه‌ر ده‌بدن و، گه‌لێ دژواره‌ گرفتاری هه‌ندێ له‌چه‌مه‌که ئیعتی‌زالی‌یه‌کان نه‌بن.

٤- ئەو دەستکەوتەی کە "ئیمان بە قەدەر" بە مەرۆفی دەبەخشیت.

ئەو کەسێ بە تەواوەتی لە مەسەلەی قەدەر تێگەشتووە و لە وێجاندنی خۆی دا نەهێنی بە تایبەتی یە کانی قەدەری - بە وێنەی کردنەوی گری - قوناغ لە دواى قوناغ شى کردووەتەو.. ئەو کەسە لە کۆتایی دا هەموو شتێک بۆ خواى گەورە دەگێرێتەو، تا دەگاتە ئاستی ئەو تێگەشتنەى کە ئەم ئایەتە پڕۆزە پێی دەبەخشیت:

﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ٩٦).

بەڵێ، خواى گەورە بەدیهێنەری خۆمان و کردووە کائامانە؛ خواردن و خواردنەو و نوستن و بێنداری و بیر کردنەو و گوشتارمان، هەر هەموویان، بەدیهێنراوی خواى گەورەن. لە راستی دا هەر شتێک پەيوەندى بە "بەدیهێنان" هەو بێت، بەوپەرى دنیایی و بێ گومانى، بەدیهاتووی خواى گەورەیه. ئەو کەسێ کە یەك بەیه کى نەهێنی بە کانی قەدەری شى کردووەتەو و گەشتووەتە کۆتایی، لە هەلس و کەوتی و وێجاندنی خۆی دا ئەم حەقیقەتە وەك خۆرى ڕووناکی ناوجەرگەى ئاسمان بە ڕوونی دەبینیت. جا لەبەر ئەوێ ئەم راستی بەم جۆرەیه، ئەوا ئەو کەسێ لەم بوارە دا گەشتووەتە کۆتایی، گەلێ دژواری کە دوو چاری "جەبرى یەت" نەبێت!

بەلام دەبێ بزانی کە هەر چەندە مەرۆف هەموو کارە کان بۆ خواى گەورە بگێرێتەو، هەر لە ئەنجام دا "ویستە جۆزئی" یە کەى خۆی لە بەردەم دا راست دەبێتەو و بەرپر سيارى یە کەى ئەستۆى یاد دەخاتەو! تا کو تێی بگەیه نیت کە بەرپر سيارى کردووە کانیەتی و هەر گیز ئەم بەرپر سيارى یە لەسەر هەلئاگیرت.. هەر لە هەمان کاتیش دا و بۆ ئەوێ مەرۆف بەهۆى کردووە چاکە کانیەو لە خۆى بايى نەبێت، "قەدەر" ڕوو بەرووی دەبێتەو و پێی دەتێت: (لە خۆت بايى مەبە، چونکە تۆ "بکەر" ی ئەم کردووە چاکانە نیت!) ئیتر لەم پێیەو لە "غروور" و "لەخۆبايى بوون" ڕزگارى دەکات. هەر تەنها بەم جۆرە مەرۆف دەگاتە "هاوسەنگی" لەم مەسەلە یە دا و هەر تەنها بە پارێزگارى کردنیش لەم هاوسەنگی یە دەتوانیت ژيان و ڕەفتارە کانی خۆى ڕێك بخت.

هەر چى کردووەى چاک هەن هەر هەموویان تەنها "کار" و "تەقدیر" ی خواى گەورەن، کەواتە مەرۆف ناتوانیت خۆى بکات بە خاوەنیان، دەنا گرفتاری شیر کى پەنھان دەبێت، چونکە هەر تەنها خواى گەورەیه کە راستەوخۆ کردووە چاکە کان بە مەرۆف دەبەخشیت، نایینیت دەروونی بەدخوازی مەرۆف (النفس الأمارة بالسوء) هەر گیز داواى کردووەى چاک ناکات؟ ناشکرایە کە مەبەست بە کردووەى چاک لێرە دا ئەو کردووانەن کە لە زاتی خۆیان دا چاک و جوانن، دەنا مەبەست ئەو شتانە نى یە کە

ئارەزووی دەروونی بەدخواز بە جوانیان دەزانیت! بەلێ، رقی بوونمۆ لە "جوانی"ی راستەقینە لە سروشتی دەروونی بەدخوازدا پشککی دا کو تاو و دوژمنایەتی کردنیشتی بەرامبەر کردووی چاک ھەروا بەردەوام دەیت، چونکە لەسەر ئەو سروشت بەدیھێنراو.

"دەروونی بەدخواز" خۆی داوای کردووە خراپەکان دەکات، بۆیە بەرپر سیاری ئەو کردەوانەی دەکەوێتە ئەستۆ. ئەم ئایەتە پێرۆزەیی خوارووە ئەم دوو بناغەییە لە خۆدا کو کردووە تەو و بە جوانی پرونیان دەکاتووە:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹).

لەبەر ئەوە، ھەر گێز مافی ئەوەت نییە بەو کردەووە چاکانە لە خۆت بایی ببیت کە ناگەڕێنەووە بۆتۆ، چونکە ئەو کردەووە چاکانە راستەوخۆ ھی توو نین. خۆ ھەرشیتێک "باش و جوان" بیت تەنھا چاکە کاریی خوای گەورەییە لە گەڵ تۆدا کردوویەتی، ئاشکرایشە چاکە کاریی خواوەند داخوای شوکرانە بژیری و تەوازوو، ئەک لەخۆبایی بوون!

سەبارەت بە کردەووە خراپەکان و گوناھەکانیشت ئەوا "ویستە جووژنی"یە کەت مەرجینکی ئاسایییە لە بەدیھێنانیاندا، بۆیە بەرپر سیاری ئەو کردەوانە دەکەوێتە ئەستۆی نەفسەووە. چونکە تۆ بۆ خۆت ئارەزووت لە چ کردەووەیەک بوو و نەفسیشت مەیلی بەلادا رۆشتوو یان بیری لێ کردووە تەو کە ئەنجامی بدات یاخود ھەر ھەلس و کەوتێک لە مەیل و ئارەزووە کانتدا، خوای گەورە ئەوەی بەدیھێناو.

ئەم جۆرە شتانە مەگەر لە ناخی خۆماندا و بە ھەست پێکاردنی "ویجدانی" و "حالی" واتە: بە کردەووە، دەنا ناتوانین لێیان تێبگەین. واتە تەنھا یەک شایەت ھەیە لەسەر ئەو مەیلەیی کە بە دلت داھاتوو یاخود بەسەر ئەو ھەلس و کەوتەیی لەو مەیلەدا ئەنجامات داو، ئەویش "ویجدان"ی خۆتە. جا خوای گەورە ئەم ویجدانەیی خۆتی کردوو بە شایەت لەسەر زانیاریی خۆی سەبارەت بە کردەووە کانت.

مرۆفی سەرەتاییش لە بابەتەکانی ئیماندا، بە ھەمان جۆر باوەری بە "قەدەر" ھەیە، بەلام بەو حۆرەیی کە لە گۆشەیی "قەدەر" ھو دەروانیشتە پروداو کانی کاتی "رابوردو" و ئەو "گێر و گرتانە"ش کە دینە رێیی، ئەوەتا دەلیت: (ئەو بەلا و موسیبەتانەیی کە دوو چاریان بووم تەقدیری خوای گەورە). بەم جۆرە رزگاری دەیت... بەلام کاتی سەیری نایندە و گوناھەکان دەکات لە گۆشەیی "ویستی جووژنی"ی خۆیووە بۆیان دەروانیشت و دەلیت: (ھەرچۆن بوو خوای گەورە چیی بۆ تەقدیر کردووم، بەدەستی دەھێنم). بەم جۆرە، خۆی ناھاوێتە ناو باوھشی تەمبەلییووە و

"قەدەر" ناکات بە بیان و یەک بۆ پاساودانی ئەو کردەوه خراپەیی نێهتە لێ هێناوه بیکات. چونکە خۆی گەورە دەفەرموێت: ﴿وَأَنْ لِّسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (الجم: ۳۹). بەتێ، خۆی گەورە بەدیهێنەری هەموو چاکە و خراپەییە، چونکە "بەدیهێنان" تەنھا تایبەتە بە خواوەندەوه، بەلام بەرپر سياریی کردەوهی خراب لە ئەستۆی ئەو کەسەدا یە کە "وێستووێت" بیکات. ئەو چەشنە ئیمانە، بناغەیی ئیمانی مەروفی سەرەتایی یە..

بەلام دوای ئەمە، نایب مەروفی سەرەتایی لەم ئەندازە بە زیاتر دەم لە مەسەلەیی قەدەر بدات و مافی ئەوێ نی یە قسە لە مەسەلە و بابەتە فەرعی یە کانی بکات، چونکە قەدەر جینی پێ هەتخلیسکانه و بابەتێکی گەلێ وردە. ئیمامی ئەعزەم حەزرەتی ئەبوو حەنیفەیی نوعمان - خوالیی رازی یبێت - پێی بە قوتایی یە کانی خۆی نەدەدا کە لەم چەشنە بابەتە بەدوین. کاتی کە لێیان پرسێ: ئەی خۆت بۆچی لێیان دەدوین؟ وەلامی دانەوه: (کاتی کە من قسەیی تێدا دەکەم هێندە بە ترس و لەرزەوه دەدوین دەتێی بەتێدە بەسەر سەر مەوه نیشتووەتەوه). مەبەستی ئەو یە کە: ئێوه کانی لە قەدەر دەدوین نیازتان سەر کەوتە بەسەر بەرامبەرە کەتاندا، بۆیە پێتان پێ نادەم قسەیی تێدا بکەن. دەبێ ئەوێش بزانێت کە وردیی لەرا دەبەدەری ئەم بابەتە و مەترسیی لێدانێ، هەر گێز خاوپێی مەنتیقییەتی مەسەلە باسکراوه کە لێل ناکات، چونکە مەبەست ئەو یە کە نابێ ئەم چەشنە بابەتە، بە تایبەت مەسەلەیی قەدەر، هەروا بە هەر مەکی باس بکەن، بەلکو دەبێ کە سێک قسەیان تێدا بکات کە بە وێنەیی شارەزایی مەروفی کیمیاگەر و کارامەیی زەرەنگەر، لەو مەسەلە و بابەتەدا کارامە و شارەزا یبێت.

۵ - "قەدەر" و "وێستی جوونی" دژایەتی یان لە نێوان دا نی یە.

"قەدەر" و "وێستی مەروف" لە بناغەدا ئەک هەر پێچەوانەیی یە کتر نین، بەلکو شان بەشانی یە کتریشن. خۆ ئەگەر پزۆشتنی مەروف بە کردەوه چاکە کانی بۆ ناو بەهەشت و بە کردەوه خراپە کانی بۆ ناو دۆزەخ بە "مەسەلە" یە ک دابەرنێت، ئەوا مەسەلە کە ئەو دەگە یە نیت کە خواوەندی پەرورە دگاری هەموو جیهانە کان بە زمانی "قەدەر" تەسلیتی دەکات، هەر وەک لە لایەکی تریشەوه پشنگیری خواوەند دەگە یە نیت بۆ "وێستی مەروف" ..

بەو واتایە کە مەروف هیزێکی تێدا یە هانی دەدات بۆ کردەوه باش و جوانە کان و پاشان بۆ چوونە بەهەشت. هەر وەها بە پێچەوانەشەوه، واتە هیزێکی ئەو تۆشی تێدا یە کە بەرور کردەوه خراپە کان و گوناھباری دەیداتە بەر و لە ئەنجامدا دەبێخاتە ناو دۆزەخ. جا ئەم "هیز"ە بناغەیی "تەقدیر" پێک دەهێنێت کە ئەویش جگە لە "وێستی مەروف" هیچ

شتیکى تر نی یە. خۆ بوونی ئەم "ویست" ش نه پێچهوانەى تەقدیری خواوەندە و نه ڕیشى لى دە گرت.

لە راستى دا دەتوانین سەبارەت بە هەموو کردەوێ کاتمان بەم جۆرە بێر بکەینەوێ. بۆ نمونە: گەر بمانەوێت دەستمان بەرز بکەینەوێ ئەوا دەتوانین بەرزى بکەینەوێ گەر هیچ ڕینگێک لێ گۆڕى دا نه بێت.. هەر و هەمان دەشتوانین بدوین گەر بمانەوێت. واتە ئەنجامدانى کردەوێ کاتمان دەپێچەسپێت کە ئێمە "ویست" یکمان هەیه. گەر بتهوێت دەتوانیت ناوی: "جوزئى ئیختیارى" یان "ئارەزوو" یان "خواست" ی لى بپێت، ئەنجام هەر یە کێکە با ناوێ کانیشى جیا بن، چونکە ئەو "ویست" ی کە ماھییەتە کەشى نازانین چى یە، بە وێنەى خۆرى ئاسمان، ڕوون و هەست بێ کراوێ.

بەلێ، گەر لە ڕووی "تەقدیری خواوەند" وێ بپروانین مەسەلە کە، دەبینین وەك ئەوێ وایە کە خۆای گەورە بە مەرووف بلیت: (من دەزانم کە تۆ لە فلان کات دا ویستی خۆت لەو کارە دیارى کراوێ دا دەخەیتە کار، بۆیە ئەو کارەت بەو شێکل و شێوەیە بۆ تەقدیر دەکەم). ئەمەش لە ناوێ ڕۆك دا پشتگیری "قەدەرى خواوەند" بۆ "ویستی مەرووف"!

بەلێ، خۆای گەورە هەر خۆى بەدیھێنەرى هەموو شتیکە. جا مادەم بە هەموو شتیک ناگادارە ئەوا "تەقدیر" ی خۆى بۆ ئەو شوێنە ئاراستە دەکات کە مەرووف ویستی خۆى بۆ ئاراستە کردووە. واتە "قەدەر" پشتى "ویستی مەرووف" دەگرت و بەتالى ناکاتەوێ. بە واتایە کى تر دەوراندەورى "ویست" ی مەرووفى داوێ و پشتى دەگرت و هەر گێز پێچهوانەى نی یە.

۶ - "قەدەر" جۆرێکە لە "زانستى خۆایى".

قەدەر بریتی یە لەو نەخشە و پلان و ڕێکخستەى کە خۆای گەورە لە زانستى خۆى دا بۆ هەموو شتیکى داڕشتووە. خۆ ئاشکرايشە کە هەر شتیک زانرا، ئەوێ ناگەیهنیت کە تەنها بەو زانیە هاتووەتە وجود و بەدى هینراوێ. چونکە گەر نەخشەى هەزار خانووە بەرە بزانیت و پلانى کارى سەدان کارگە لەبەر بکەیت، ئەوا هەر گێز بەم زانیەت و بەم نەخشە و پلانەى کە لە زەینى تۆدا هەن، هیچ شتیک نایەتە وجود. چونکە دروست کردنى ئەو خانووە بەرە و کارگە پێویستیان بە: "ویست" و "توانست" هەیه. دەنا بە پێچهوانەى ئەمەوێ، گشت ئەو پلان و نەخشە جۆراو جۆرانە تەنها چەند زانیارى یەك دەبن کە تايەتێ بە خۆتەوێ، بە ئەندێشەى خۆت بە ناویان دا دەگەڕێت و، هەر ڕینگێک ڕى لە ئەندێشەت بگرت، بە هۆیەوێ هەموو ئەو خانووە بەرە و کارانەش تیا دەچن، تەنانەت گەر هێزى ئەندێشەت لە کار بکەوێت ئەوا وەك ئەوێ وایە کە هەر هیچ زانست و نەخشە و پلانیك ڕووی نەدايیت!

نمونه‌دهنده همیشه دهی بزاین که "زاین"ی خوی گموره له بهرزایی یه وه و له یه کات دا دبروانیته هممو نمو شتانی که پرویان داوه و توانمش که پروو ددهن، وه نموهی که بروانیته یه ک خال. کمواته هؤکار و ته‌نجام.. عیلهت و معلول.. سهرتا و کۆنایی، هممویان له یه ک خالی زانستی نمودان، بۆیه له زانستی خوادا: سهرتا و

کۆتایی.. پاش و پیش.. نی.یه. واته زانستی خوای گه‌وره ده‌ورانه‌وری هه‌موو شتیکی داوه، له هه‌موو لایه‌کی ته‌و شه‌وه.

جا خوای گه‌وره "ته‌قدیری خۆی" به‌پێی ته‌م "زانست" هه‌مه‌لایه‌نگره داده‌پێژیت. له‌به‌ر ته‌وه، ته‌م ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشانکاری‌یه‌ی خواوه‌ند حسایی بۆ "ویستی مرۆف" کردوه له‌و کردارانه‌ی‌دا که مرۆف به‌ ویستی خۆی ته‌نجامیان ده‌دات. واته "ته‌قدیر" ی خوای گه‌وره "ویستی مرۆف" له‌ حسایی خۆی ده‌رناکات و به‌تالی ناکاته‌وه. کرداره‌کانی مرۆف هه‌ر هه‌موویان پیشتر له "له‌وحی مه‌حفوظ"‌دا تۆمار کراون. ته‌نجا دوا‌ی ته‌وه هه‌ر شتیکی بۆ ته‌قدیر کراوه و به‌ ته‌ستۆی‌دا هه‌لواسراوه بریتی‌یه‌ له‌و کردارانه‌ی که له‌به‌ر ته‌م له‌وحی مه‌حفوظه‌دا گیراوه‌ته‌وه و نووسراوه‌ته‌وه، وه‌ک به‌ پرونی له‌م ئایه‌ته‌ پێرژه‌وه ده‌رده‌که‌ویت:

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ لَّزِمَتَهُ طَائِرُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ (الإسراء: ۱۳).

به‌لێ، هه‌ر کرداریک که مرۆف ده‌یکات، پیشتر نووسراوه. ته‌وه‌نده هه‌یه مرۆف به‌ کرده‌وه‌کانی ته‌و شتانه ده‌خاته دۆخی جێ‌به‌جێ کردنه‌وه که له‌ باره‌یه‌وه نووسراون. ته‌م قه‌ده‌ره نووسراوه‌ش بریتی‌یه‌ له‌و زانسته‌ی خوای گه‌وره که پیشتر زانیویه‌تی ته‌م مرۆفه چ کرده‌وه‌یه‌ک ده‌کات. دیاره ته‌م زانیشه‌ش هه‌یزیک نی‌یه که مرۆف ناچاری ته‌نجامدانی کرده‌وه‌کان بکات. خۆ ته‌گه‌ر به‌راوردیک بکریته له‌ نێوان ته‌و نووسراوه‌ی که به‌ ته‌ستۆی مرۆف‌دا هه‌لواسراوه و ته‌و نووسینه‌ش که مه‌لایه‌که‌تان کرده‌وه‌کانی مرۆفی بێ تۆمار ده‌که‌ن، ده‌رده‌که‌ویت که مرۆف سه‌رجه‌می ته‌و کرده‌وانه‌ی ته‌نجام داوه که له‌ نووسینی یه‌که‌م‌دا تۆمار کرابوون. جا خوای گه‌ره‌ش ته‌م کتێبه نووسراوه به‌ مرۆف ده‌خوێنێته‌وه و به‌پێی ته‌وه لێه‌رسینه‌وه‌ی له‌ گه‌ل‌دا ده‌کات.

به‌م بۆنه‌یه‌وه ده‌مه‌ویت ئاماژه بۆ ته‌مه‌ی خواوه‌وه بکه‌م:

ته‌وانه‌ی که به "جیددی" مامه‌له له‌ گه‌ل مه‌سه‌له‌کانی "رۆح"‌دا ده‌که‌ن، ده‌لێن: رۆح هاوڕینی جه‌سته‌یه. به‌و واتایه‌ی که هاو‌ده‌م له‌ گه‌ل جه‌سته‌ی میسالی‌دا پرویه‌کی تر له‌ مرۆف‌دا هه‌یه ئایه‌ته به‌و ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشانکردنانه‌ی که تابه‌ته‌ن به‌ ژیا‌نی‌یه‌وه. که‌واته هه‌ر کات تو‌انرا ماهیه‌یت و ته‌رکی رۆح به‌ ته‌واوه‌تی بزانیت، ته‌وا ده‌شتوانیت - تا راده‌یه‌ک - ته‌و شتانه بزانین که بۆی ته‌قدیر کراون.

ته‌نجا ته‌وانه‌ش که به "عیلمی قیافه‌ت"‌وه سه‌رقالێن - واته ته‌و ناوه‌رۆکانه‌ی که له‌ پشت لایه‌نی ماددی مرۆفه‌وه‌ن، وه‌ک هه‌له‌کانی ناوه‌له‌ی ده‌ستی - ده‌لێن: ته‌م جۆره شتانه بریتین له‌ شکانه‌وه (ئعکاسات)‌ی قه‌ده‌ر به‌سه‌ر جه‌سته‌ی مرۆفه‌وه. واته ده‌توانن -

تا رادەیهک - بانەو رادەیه "جوزئی" ش بێت تیددیعی ئێو رووداوانە بکەن کە دێنە پێی مرۆف. تەنانت ئێوانە ی کە بەسیرەتیکێ تیژ و فیراسەتیکێ بەهیزیان پێ دراو، هەر تەنها بەوێ کە سەیری سیما و روخساری مرۆف بکەن، دەتوانن پە ی بە هەندێ موقەددەراتی مرۆف بپەن. ئەم جۆرە زانیانەش هەر گیز بە زانیی "غەیب" دانانرێت، چونکە هەموو ئێو جۆرە کەسانە لەو باوەرەدان کە سەر جەمی نەینی یە کانی قەدەر لە شێوێ چەند نیشانە و ئامازەیهک لە جەستە ی مرۆف دا دانراون، چونکە "غەیب" بە و اتا راستەقینە کە ی خۆ ی هەر گیز بەم چەشنە مەعلووماتانەو نەبەستێتەو. بەو واتایە کە ئێو شتانە ی باسما ن کردن هەر گیز پێچەوانە ی دەستووری "لا یعلم الغیب إلا الله" نین. چونکە هەوێلانی زانیی قەدەری مرۆف لە پێی ئامازە و نیشانە کانی جەستە یەو زانستیک بوو تەنانت لە سەر دەمی پێغەمبەریش ﷺ برەو ی بوو و ئێو کە سە ی شارەزای ئەم زانستە بوو پێی و تراو "قائف". بە رادەیهک کە پێغەمبەریش ﷺ ئینکاری ئەم زانیی نە کردوو، تەنانت هەر بۆ خۆ ی "قائف" یکێ هینا و ئنجا "ئوسامە" و باوکی کە ناوی "زەیدی کور ی حاریشە" بوو بە راکشای پێشانی ئێو قایفە ی دان دوای ئەو ی کە پێغەمبەر ﷺ هەردوو کیانی دا پۆشی و تەنها پێیان بە دەروە بوو. لە بەر ئەو ی ئوسامە و هە ک باوکی سێ پێست نەبوو، خەلکیش مونا قەشەیان لەم جیاوازی یەدا دە کرد:

"عورو" لە حەز رەتی عایشەو - خویان لێ رازی بێت - دە گێرێتەو کە فەر موو پەتی: جار یکیان پێغەمبەر ﷺ خۆ ی ئامادە بوو کە قایفیک هاتە ماله کە مان و ئوسامە ی کور ی زەید و زەیدی کور ی حاریشە راکشایوون. قایفە کە وتی: ئەم پێیانە لە یە کترن. پێغەمبەریش ﷺ زۆر دلخۆش بوو بەمە و سەری لێ سوورما و ئەم هەوالەشی بە عایشە دا^(١).

٧ - ئەرکی سەر شانی "وێست" ی مرۆف.

ئێمە و اناروانێشە "وێست" ی مرۆف کە خاوەنی "بوون" (وجود) بێت. ئەمەش بیروباوەری ئەهلی سونەت و جەماعەتە کە نوێنەری بیروباوەری زۆر بە ی نەتەو ی ئیسلامە.

ئێمە باوەرمان وایە کە: هەموو ئەندامیکێ جەستە مان لە راستی دا هەبە و خاوەنی "بوون" و خۆ ی گەورە ی بەدیهینەر بەدی هیناوە. بۆ ئێوە: من "سەر" م هەبە، کەواتە دارای وجودە و لە لایەن خۆ ی گەورەو بەدی هینراو. هەر وەها "لووت" م هەبە و

ئه‌ویش له لایه‌ن خواوه‌نده‌وه به‌دی‌هێنراوه.. به‌همان‌جۆر "ده‌ست"م‌هیه.. دوو "چاو"م‌هیه.. به‌همان‌جۆر هه‌موو ئەندامه‌کانی جه‌سته‌م دارای و‌جوودن و له‌لایه‌ن خوا‌ی‌گه‌وره‌وه به‌دی‌هێنراون.

به‌لام ناتوانین به‌و‌جۆره‌ له‌ "ویست" بدوین. به‌لێ، راسته‌ ئیمه‌ خواوه‌نی "ویست"یکێن، به‌لام ئهم‌ ویسته "و‌جوودی‌خاریجی"ی‌نی‌یه. که‌واته به‌دی‌هاتووش‌نی‌یه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه‌ که‌ ناتوانین ویستی‌خۆمان‌وه‌ک‌ شتیکی‌خواه‌ن و‌جوود‌بینین..

چونکه‌ ئه‌و‌شتانه‌ی‌ که‌ "نه‌بوو" (واته: نامه‌و‌جوود)ن‌ئه‌وانه‌ن‌ که‌ به‌دی‌نه‌هێنراون به‌لام له‌ "زانین"ی‌خوا‌ی‌گه‌وره‌دا "زانراو"ن، واته‌ ته‌نها و‌جوودی‌عیلمی‌یان‌هیه، ئه‌وه‌نده‌هیه‌ ویست و‌ توانستی‌خواه‌ند‌په‌یوه‌ندی‌یان‌پێوه‌ نه‌کردوه‌ (تا و‌جوودی‌ده‌ره‌کیشیان‌ببێت).

خۆ ئه‌گه‌ر له‌ راستی‌دا ئه‌مه‌ به‌پنجه‌وانه‌وه‌ بوایه، واته‌ ویستی‌مرۆف‌کت‌ومت‌وه‌ک‌ ئەندامه‌کانی‌جه‌سته‌مان‌خواه‌نی "بوونی‌ده‌ره‌کی" بوایه، ئه‌وا ئهم‌کاره‌سه‌ری‌له‌ "جه‌یر"ه‌وه‌ ده‌رده‌چوو. واته‌ ئه‌گه‌ر ویستی‌ئیمه‌ به‌و‌ینه‌ی‌ ئەندامه‌کا‌ئمان‌به‌دی‌هاتوو‌بوایه‌ و‌خواه‌ند‌له‌ به‌دی‌هێنانی‌دا‌پرس‌ و‌پای‌پێ‌نه‌کردینه‌یه‌ و‌سه‌ربه‌ستیی‌تێدا‌پێ‌نه‌به‌خشی‌نایه، ئه‌وا هیچ‌کرداری‌کی‌مرۆف‌به‌پر‌سیاری‌تی‌رووی‌تی‌نه‌ده‌کرد و‌که‌س‌یش‌مافی‌دا‌وا‌کردنی‌پاداشتی‌نه‌ده‌بوو له‌سه‌ر‌کرده‌وه‌چاکه‌کانی، چونکه‌ به‌ناچاره‌کی‌کردوونی‌و‌له‌هه‌ل‌ئێ‌ژاردنی‌کرده‌وه‌ی‌چاک‌یان‌خراپ‌دا‌سه‌ربه‌ست‌نه‌ده‌بوو. که‌چی‌کاتی‌له‌ ویستی‌خۆمان‌ورد‌ده‌بینه‌وه، ده‌زانین‌وانی‌یه.

که‌واته "ویستی‌مرۆف"خۆ‌ی‌له‌خۆ‌ی‌دا‌به‌دی‌هێنرا‌ونی‌یه‌ و‌بوونی‌ده‌ره‌کی‌یه‌ نه‌دراوه‌تی، به‌لکو‌بوونیک‌ی‌گوێژه‌یی‌(و‌جوود‌اعتباری‌)ی‌پێ‌دراوه، به‌و‌ینه‌ی‌هێله‌کانی‌زانستی "ئه‌ندازیاری" که‌ته‌نها‌خواه‌نی‌بوونیک‌ی‌گوێژه‌یی‌و‌گریمان‌کراون. واته‌ ویستی‌مرۆف‌و‌جوزه‌ ئیختیاری‌یه‌که‌ی‌خواه‌نی‌و‌جوودیک‌ی‌گوێژه‌یی‌گریمان‌کراون، خۆ ئهم‌چه‌شنه‌ و‌جووده‌ش‌هه‌ر‌گه‌یز‌ناتوان‌رێت‌به‌هیچ‌پێوه‌ر‌و‌کیشانه‌یه‌ک‌پێ‌وانه‌بک‌رێت.

به‌م‌جۆره‌ ده‌ر‌که‌وت‌که‌: "ویستی‌مرۆف"خواه‌نی‌بوونیک‌ی‌گوێژه‌یی‌بێ‌ک‌ینش‌و‌قور‌سایی‌یه، که‌جی‌مه‌رجیک‌ی‌عاده‌تی‌یه‌بۆ‌کاروباره‌کانی‌خواه‌ند‌و‌به‌دی‌هێنانی‌شتان‌له‌لایه‌ن‌خوا‌ی‌گه‌وره‌وه. واته‌ هه‌ر‌که‌ات‌مرۆف‌له‌سنووری‌ویستی‌خۆ‌ی‌دا‌ئهو‌کاره‌ی‌پا‌په‌راند‌که‌تاییده‌ته‌به‌خۆیه‌وه‌- ئیتر‌ئهو‌کاره‌چ‌بریتی‌بێت‌له‌"مه‌یل"یان‌"هه‌لس‌و‌که‌وت‌له‌وه‌مه‌یله‌دا"^(۱)- ئه‌وا‌خوا‌ی‌گه‌وره‌ئهو‌کاره‌به‌دی‌ده‌هێنێت‌که‌

(۱) له‌په‌ڕم‌ی‌"قه‌دەر"ی‌ما‌مۆستا‌نورسی‌دا‌ئهم‌باسه‌به‌پوختی‌هێنراوه. (وه‌ر‌گێڕ)

مرۆفە کە "ویستوویەتی". ئالیرەوویە کە "ویستی مرۆف" گرنگی یەکی مەزنی بە دەست هیناوە، چونکە کاری بەدیھێنان - کە هی خوا ی گەورە یە - بەم "مەیل"ە یان بەم "هەتس و کەوت کردنە لەو مەیلەدا" بە سزاوەتووە، هەر چەندەش ئەم مەیل و هەتس و کەوتە بۆ خۆیان خاوەنی "بوونی دەرەکی" نین.

با نموونەیک بۆ ئەمە بهێنێنەو:

ئەو نەخشە و پلانی بیناسازی یە کە لە بەردەستماندا یە، هەر گیز کار ناکاتە سەر دروستکردنی ئەو بینایە. خۆ ئەگەر ئێوە بە رۆژ و بە شەو ئەم نەخشە یە هەلبەگرن و لە بەرچاوتان دا دا یینن، هەر گیز کاری بنیاتنانە کە راناپەرێنیت، واتە لەم لایەنەو ئەو نەخشە و تەصمیمە هیچ نرخ و گرنگی یە کیان نی یە. بەلام هەر ئەو ئەندە ی دەستان دا یە کاری بنیاتنان یە کەسەر نەخشە و تەصمیمە کە گرنگی بە دەست دەهێنن، چونکە کاری بیناسازی یە کە بە بێ بوونی ئەو نەخشە یە بەرێ ناکریت!

ویستی مرۆفیش وە کو ئەم نەخشە ی بیناسازی یە وایە، چونکە لە راستی دا بریتی یە لە چەند هیلکی گریمان کراو. ئەو شتەش کە ئێمە ناوی: "جوزئی ئیختیاری" یان "ئێرادی جوزئی" مان لێ ناو، لە راستی دا بریتی یە لەم نەخشە و هیلە گریمان کراو. بەلام هاتنەدی و بدرجەستە بوونی ئەم نەخشە یە - واتە بەدیھێنانە کە ی - تەنها بە دەستی خوا ی گەورە یە، واتە ئەو بەدی دەهێنیت. بەو واتایە ی بەدیھێنانی کارە کە لە لایەن خواوەندەو بە پێی ئەو نەخشە یە ئەنجام دەدریت. لە راستیش دا "بەرپر سياریتی مرۆف" لە کردەو کانی "لەم ئێرک و کارمەندی یە" ویستی مرۆف "ئەو سەرچاوە دە گرت.

خۆ هەر چەندە ویستی ئێمە نرخ و گرنگی یەکی ئەوتوی نی یە، کەچی خوا ی گەورە کارە کا ئمان بە پێی نەخشە ی، ئەو ویستە مان بۆ بەدی دەهێنیت. هەر لەبەر ئەوە شە ئێمە "هۆکاری" ی خزمان بەو شتە دەبەخشین کە لە لایەن خواوەندەو بەدی دەهێنیت. ئەوە تا پاداشتی ئەو کردەو چا کانه دەری نەو کە ئێمە بووین بە "هۆکار" ی بەدیھێنانیان، هەر وەك سزاش دەدرین لەسەر ئەو کردەو خراپانە ی کە ئێمە بووین بە "هۆکار" ی بەدیھێنانیان. ئالیرەوویە کە گەلێ ئەنجامی مەزن و گرنگ دەدرنە پال ئەم "ویست"ە ی کە خۆی لە خۆی دا شتیکی نەزەری و گریمان کراو و تەنها مەرجیکی عادێ یە بۆ بەدیھێنانی شتان. کەواتە هەر گیز بە چە شتیکی رەها و مۆتەق "جەبر" لە گۆرێ دا نی یە. چونکە بەدیھێنەر هەر تەنها خوا ی گەورە یە، بەلام ویستی مرۆفی کردووە بە مەرجیك بۆ ئەو بەدیھێنانە. لەبەر ئەوە، دەبی مرۆف بە وردی بیر لەم خالە بکاتەو، و، هاو سەنگی نیوان "قەدەری خوا" و "ویستی مرۆف" لە پێش چاودا رابگریت.

له راستی دا ئیمه لیږده‌دا په کیک له مه‌سه‌له نالوزه‌کانی قه‌دهرمان خستووه‌ته ږوو، که‌واته با همو له بده‌ین به چهند نمونه‌یک هم بابه‌ته ږوون بکه‌ینه‌وه:

وا دابنی ئیوه په‌نجمان دا له سویچی مه‌کینه‌یه کی گه‌وره‌ی کاره‌با، له کاتیک‌دا که ده‌زانن که‌سانیکې تری غمیری ئیوه هم مه‌کینه‌یه به سیستهمیکې هینده ورد ناماده کړدوه که هدر تنها به ده‌ست‌لیدانی ئیوه هموو دهر و بهر ږووناک ده‌کاته‌وه. جا هم کاره جوزنی‌په‌ی ئیوه و هو ته‌نجامه‌مزنه‌ش که له‌و کاره جوزنی‌په‌وه دهر که‌وت، به روا‌لت هیچ په‌یوه‌ندی‌په‌کی هو تو‌زیان له نیوان‌دانی‌په‌کی ژیری په‌سندی بکات. واته هیچ په‌یوه‌ندی‌په‌کی وا له نیوان "هوکار" و "ته‌نجام" دانی‌په‌کی به لای عه‌قله‌وه په‌سند بیت، به وینه‌ی موعجیزاتی پیغهمهران، دروودیان له‌سر بیت.

ده‌توانن هم بهو شتانه قیاس بکه‌ین که په‌یوه‌ندی‌پان به جیهانی ماددی ئیمه‌وه هم‌په. بو نمونه: سه‌یری هو پارووه بکه که ده‌یخه‌پته ناو ده‌ته‌وه، پاشان بو ته‌نجامه‌کانی ږوانه له جه‌سته‌ی خوت‌دا..

ئیوه ده‌لین: (خوړاکمان خوارد). به‌لام من ده‌لیم: (نه‌خیر نه‌مان خوارد، به‌لکو خوای گه‌وره دهر خواری داین). له‌وانه‌شه هدر له ږووی ږیزه‌وه قسه‌کی من په‌سند بکه‌ن. به‌لام گهر ئیمه په وردی له مه‌سه‌له که بکولینه‌وه ده‌بینن قسه‌کی من راسته..

تایا چوڼ؟.. با بزاین:

ئیمه پارووه که له ده‌مان نریک ده‌خپنه‌وه. ده‌با بزاین کنی هم پارووه‌ی به ئیمه به‌خشی؟ هو قوناغانه‌ی که هم پارووه بریونی چین، تا‌وای لسی هاتووه بو خواردن بشیت؟ چوڼ خوړ بووه به کولینهر و پنگه‌په‌نهری؟ هو هل و مهرجانه چین که وای له زه‌وی کړد بهم جزره بیهیتته دهره‌وه؟ به‌ناو و هوای کنی هه‌ناسه‌دانتان بو مسوگهر کړد؟... هتد.

پاشان هدر نه‌ونده‌ی پارووه که بهر ده‌مان ده‌که‌ویت په‌کسر کاره‌کانی هوئی ده‌ست پی ده‌کات، له کاتیک‌دا که ئیوه هیچ زانیاری و ناگا و خه‌به‌ریکتان له‌و کارلیکانه‌ی دوا‌ی نه‌وه‌نی‌په. خو ته‌گهر بتانه‌ویت هو کارلیکانه خوتان ته‌نجامی بدن و هو خواردمه‌نی‌په به ویستی خوتان ناماده بکه‌ن، هو له‌وانه‌په گه‌لنی کاری گه‌وره و کارلیکی گرنگان له بیر بچیت.. له‌وانه‌په زمانی خوتان بگه‌زن.. له‌وانه‌په خواردنیکې ناماده‌نه‌بوو به‌رمو گه‌ده و له‌ویشمه‌وه به‌رمو ریخوله‌کان ږه‌وانه بکه‌ن. که‌چی هم پارووه خواردنه هدر نه‌ونده‌ی ده‌گاته ناو دم، ته‌نانه‌ت که هیشتا نه‌گه‌پشتو‌ته هویش، په‌کسر لیکه‌لوو (غسده) کان لیک ده‌ده‌دن و هم ږینه لیکانه‌ش گه‌لنی کارلیکی گرنگ ته‌نجام ده‌ده‌ن که به‌پنی جوړی خواردنه که هوایش جیاجیان، چونکه

لیکەلەووە کان بە پێی جۆر و چۆنییەتی خواردنە کە ئەم ڕژێنانە دەر دێت. بێ گومان کاری گەدە لەمەش ئالۆز ترە. ئەوەتا بە تەواوترین شێوە، کاری خۆی ڕادەپەرێنیت و پاشان دوازدە گری و گڵاندەکانی پەنکریاس و جگەر کاری خۆیان دەگرێت و، بەم چەشنە هەریە کەیان ئێشە کە خۆی جێ بە جێ دەکات. تەنانت جگەر هەر بە تەنها خۆی نزیکی سێ سەد ئەرک ڕادەپەرێنیت! بەم جۆرە هەموو یە کێک لەوانە، بە بێ دەنگی و بێ هیچ قەرە و غەلبە غەلبێک، کاری سەر شانی جێ بە جێ دەکات، بە ڕادەیهێک کە خۆی شەمان هەست بەو کارانە ناکەین و ئاگامان لێ یان نییە.. ئنجای ڕیخۆلە کان کاری خۆیان دەگرێت و تەستۆ بە جوانترین شێوە جێ بە جێ دەکەن، چونکە کاری هەرس و هەلمزێن دەگرێت و تەستۆ لە پێی ئەو مژولانە کە خۆراکی هەرس کراو بۆ ناو خۆین دەگوێژن، شان بە شانی ئەمەش ماددە زیانە خەشە کان جیا دەکەن و فریایان دەدەن دەروە، کە ئەمەش لەو گورچیلەدا بەرێ دەکێت کە لە نیوان حەوانە و کارکردن دا ئێشی بە نۆرە ی تێدا بەرێوە دەچێت، چونکە نیوێ کرێکارەکانی وەک سپێر (احتياط) دادەنێت و نیوێ کە تریشی لە کارێکی سەر و مێردان. وایست پارووە کەمان خەستە ناو دەمان، دەبینین هەر کارلێکیکی - هەر لە سەر تاوە تا کوتایی - بەسەردا دێت هیچ دەست تێوەردانیکی ئێمە ی تێدا نییە، تەنانت گەر بە تەواویش ئەو کارلێکانە بزائین. دیارە هەر تەنها خۆی گەرێ بە بەدیھێنەری هەموو ئەو کارانە.

لەبەر ئەوە، پرسیارە کەمان دوو پات دەکەن و دەلێن: ئەم دوانە کامیان راستە: (خواردنە کەم خوارد) یان (خۆی گەرێ دەروە خواردی دام)؟! ئەوەندە هەیه ئێمە لە گوشتارە کامان دا ڕینگای "مەجاز" دەگرێت و دەلێن: خواردنە کەمان خوارد. دەنا گەر ئەم وشە بە واتا "حەقیقی" یە کە خۆی بە کار بەیێن دەبێ بلێن: خۆی گەرێ دەروە خواردی داین.

بەم جۆرە گەر بێت و لەم گۆشە یەوێ ڕوانینە مەسەلە کەمان، دەبینین جیاوازی یەکی ئەوتۆ لە نیوان ئەم مەسەلە یە و ئەو کارانەمان دا نییە کە بە ویستی خۆمان ئەنجامیان دەدەین. هەر لەبەر ئەوەش بوو کە ئەم مەسەلە یەمان لە ڕوویە کەوێ شو بەهاند بە "موجیزە"، چونکە بواری لەیە کچوونی هەردوو مەسەلە کە نەبوونی پەیوەندی یەکی وەهەیه کە "زیری" پێی قبوول بێت لە نیوان "هۆکار" و "بەهۆکراو" دا. واتە "تەناسوبی عیلمیەت" بۆ هیچ کامیان لە گۆڕی دا نییە. وایستێبێ ئەم مەسەلە یە بەمە ی خوارەو دەکەین: گرێمان مێروولە یەکی بچووک لە تەنیشتی کۆشکیکی مەزنا دا بیسیریت، یە کێکیشت بلێت: ئەم کۆشکە مەزنا ئەم مێروولە یە بنیاتی ناوە! دیارە ناگۆنێ باوە بەم

گوفتاره بکرت، چونکه یاسای "ته‌ناسوی عیلبیه‌ت" ی تیدا نه‌هاتوو ته‌دی. جا ئه‌و موعجیزانه‌ی که پیغه‌مه‌ران - دروودیان له‌سه‌ر ییت - پیش‌چاویان خستوون هه‌موویان له‌م جۆره‌ن، بۆیه‌ ده‌بن به‌ به‌لگه‌ له‌ سه‌ر پیغه‌مه‌ربیتی ته‌وان. واته‌ ده‌زانین که هه‌ر گیز ناگونجی ئه‌م کاره‌ ده‌راسایانه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی مرۆف پروو به‌دن، بۆیه‌ ناچارین بلیین - که له‌ راستیش دا هه‌ر وه‌هایه‌ - ئه‌م موعجیزانه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌نده‌وه‌ به‌و پیغه‌مه‌رانه‌ به‌خشراون. جا به‌م پی‌یه‌ هه‌موو ئه‌و کردارانه‌شمان که له‌سه‌ر هیله‌ گریمان‌کراوه‌ که‌ی ویستی جوزئیمان بنیات‌نراون، وه‌ک ئه‌مه‌ی پیشوو وان.

بۆ نمونه‌: به‌ ئاماژه‌ کردنی په‌نجه‌ی پیروزی پیغه‌مه‌ر ﷺ "مانگ له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ردا ﷺ بوو به‌ دوو له‌ته‌وه‌ و پیغه‌مه‌ربیش ﷺ فهرمووی: بروان" ^(۱). هه‌روه‌ک ده‌بینن په‌نجه‌کانی هه‌مان ده‌ستی پیروز، ده‌ییت به‌ ده‌ کانیای ئه‌وتۆ که به‌ خوڕ ئاویان لێ هه‌لده‌قولیت: "ئه‌مه‌س - خوای لێ پازی ییت - ده‌فه‌رموی: به‌ چاوی خۆم بۆ ئه‌و ئاوه‌م ده‌روانی که له‌ نیوان په‌نجه‌کانیه‌وه‌ هه‌لده‌قولا" ^(۲).

جا هه‌روه‌ک ناتوانین ئه‌م ئه‌نجامانه‌ بۆ ئه‌و شتانه‌ بگێڕنه‌وه‌ که له‌ برووی پڕواله‌ته‌وه‌ به‌ "هۆکار" داده‌نرین، به‌ هه‌مان جۆر ناشتوانریت هه‌موو کرداره‌ کائمان، که له‌سه‌ر بناغی ویستی ئیمه‌ بنیات‌نراون، بگێڕنه‌وه‌ بۆ خۆمان. که‌واته‌ بکه‌ر و به‌دییه‌نه‌ر له‌ هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا هه‌ر ته‌نها خوای گه‌وره‌یه‌. خۆ ئه‌مه‌ش ئایه‌تی پیروزی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ مان بیر ده‌خاته‌وه‌.

ئیمان به‌م مه‌سه‌له‌یه‌یه‌ کێکه‌ له‌ پێداویستی و داخوای‌یه‌کانی ئاین. پیغه‌مه‌ری خۆشه‌ویستمان ﷺ ئاماژه‌ی بۆ ئه‌م پێویستی‌یه‌ کردوو و، ئه‌و که‌سانه‌ش که پێیان به‌ره‌و فیکری "ئیعتیزال" ده‌خزیت به‌ "مه‌جوس" ی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌ ناوی بردوون. ئه‌وه‌تا فهرمویه‌تی: "هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک مه‌جوسی تێدایه‌، مه‌جوسی نه‌ته‌وه‌ که‌ی منیش ته‌وانه‌ن که‌ ده‌لێن: قه‌ده‌ر نی‌یه‌" ^(۳). چونکه‌ ته‌وانه‌ خێر و شه‌ر بۆ خوای گه‌وره‌ ناگێڕنه‌وه‌ و پێیان وایه‌ که‌ مرۆف به‌دییه‌نه‌ری کرداره‌کانی خۆیه‌تی.

یه‌ که‌م جار و شه‌ی "الْقَدَرِیَّة" به‌وانه‌ ده‌وترا که‌ باوه‌ریان به‌ "جه‌بر" هه‌یه‌، به‌لام دوا‌یی به‌وانه‌ وترا که‌ "ئینکاری قه‌ده‌ر" ده‌که‌ن، که‌ له‌ راستی دا ته‌مه‌یان له‌ گه‌ل و اتای فهرمووده‌ پیروژه‌که‌دا ده‌گونجی. به‌م جۆره‌ ئه‌م "ناو"ه‌ خواوه‌نه‌ راسته‌قینه‌ که‌ی خۆی

(۱) (الحارې، المناقب ۲۷). (مسلم، صفات المنافقین ۴۳ - ۴۷).

(۲) (الحارې، الوصو ۴۶، ۳۲. المناقب ۲۵. الأشریة ۳۱). (مسلم، الزهد ۷۴، فضائل ۴-۶).

(۳) (المسند ۸۶/۲، ۱۲۵ و ۴۰۷/۵). (ابن ماجه: مقدمة ۱۰).

دۆزی یەوە! لەم سەردەمەى خۆشمان دا ئەم ناوە بە پێرەوى موعتەزەلە دەوتریت، کە مەگەر چەند جیاوازی یەکی کەم، دەنا هەر لەسەر مەفهوومى پیشووى خۆى ماوەتەو. شان بەشانی ئەمەش پێرەوى "جەبرى" یەکان هەیه، کە "ئینکاری و ىستى مرؤف" دەکەن. خۆ وەك بە پرونى ئاشکرايه، ئەم بیرەش راستى نەپنکاوه.

بەلام پێرەوى ئەهلى سونەت ناوەندەپرى دەنوێنیت و، لە زیادەپەرەى و کەمەرەوى هەردوولا پارێزراوه و، ئەو ئەندازەى کە راست و دروستە لە هەردوو پێرەو کەى تر دا لەمیش دا هەیه و دەلێت: خۆای گەورە بەدیهنەرى کردەو کاغمانە، بەلام داواکەر و داخواز ئێمەین. بۆیه بەرپر سيارى کردەو کاغمان لە ئەستۆى خۆماندايه.

۸ - ىستى خۆای گەورە و.. ىستى مرؤف.

هەرچەندە مرؤف خواەنى ىست و ئىختیار بێت، کەچى هەر "خەلق" و "ئەمر" بە دەستى خوايه و، گەر هەر شتێك فەرمانى خۆای لەسەر نەبێت هەرگیز نایەتە و جود.. گەر نەيوستايە بەدیهاتووانى بەردەوام بن و بێننەو، هەموو شتێك هەپروون هەپروون دەپوون..

کەواتە هەر خواوەند خۆى ملوانکەى گەوهرى "جود" ی بە گەردنى "عەدەم" دا هەلواسیوه و دەرگاكانى ئاسمانى لەسەر تارىکستانى عەدەم خستووئە سەرپشت و سەرانسەرى گەردوونى بە وێنەى کتێب و پشانگا پش چاو خستوو و پروناکىشى ئاراستە کردوون، تاكو ئەو کتێبە بخوێنێتەو و پشانگا کەش بپێریت..

هەموو کانیاهە کان بە فەرمانى ئەو دەتەقینەو و.. لافاوە کانیش بە فەرمانى ئەو خور دەبنەو و.. چیا کانیش بە فەرمانى ئەو شەق دەبن و بەردە کانیشى دێنە خوار و دەبن بە گل و باوێش بۆ ناوک و تۆزە کان دەگرنەو.. دەشتایى و شىوێه کانیش بە فەرمانى ئەو کالای پەنگاوپەنگ دەپۆشن و سەرنجى زەوى و ئاسمان بۆ لای خوێبان پادە کێشن و.. هەر بە سروەى فەرمانى ئەویش سەرتاسەرى زەوى وەك بەهەشتى لى دێت و باخچه و بێستانە کان بە میوه و بەروبوومە کان پە دەبن و.. مەل و وردیلە بالندە کانیش بە فەرمانى ئەو بە خەمبارى دەخوێنن و.. تەنانت هەموو زیندەوهرێك و گشت بى گیانىكێش، هەریه کەیان بە زمانى خۆى، لە خۆای گەورە دەلالیتەو و ستایشى دەکات.

کەس ناتوانیت لافى خواوەنیتى ئەم گەردوونە بى پەى و فراوانە لى بدات کە لىواری دیار نى یە. ئەم گۆى زەوى یە بە مەزنى یە کەى و پروبار و لافاو و دەر یا کانیەو، تەنها چەند دڵۆپى مېهرەبانى ئەو.. هەموو بوونەوهرانى گیاندار و بى گیانىش تەنها گەردیلە یە کەن لە گەنجینە کانى سامانى ئەو، چونکە نېعمەتە کانى ئەو خواوەندە لە ژمارە

نایەن و لە ڕەنوویدا جێیان ناییتەوه. کەواتە شوکرانە و سوپاس و پێزانین تەنها بۆ ئەوه، لەسەر ئەم هەموو نێعمەتانەی کە بە هەموانی بەخشێوه..

هەروەها تەنها هەر ئەو خواوەندەییە کە خاوەنی کارسازی و هەلس و کەوتی فراوان و بێنراوە لە هەموو بەشێکی گەردووندا، بەخشەری سەرچەمی ئەو نێعمەتانەشە کە بە هەموو بۆنە و ڕێکی بەخشێوه..

هەروەها هەموو ئەو کردەوه چاگ و پەرۆز و بەیتانەی کە بە کردەوهی مەرۆف هاتوو نەتەدی، هەموویان هی خوای گەورەن، چونکە بەخشینی دلتیایی بە دلانی ئیماندار و، زانی و تێگەشتنیش بە ژیری پیشەوایانی حەقیقەت و، پرشتی ڕەوشتی بەرز و حیکمەتی راست. دروست بەسەریاندا، ڕێنمایی سەرائی عاشق بۆ سوجدە بۆزدنی.. هەموو ئەم کارانە، تایبەتن بە خوای گەورەوه..

هەموو کار و کۆششێکی ئەو کەسەش کە عینایەتی خوا نانا سێت و ڕیزی شایانی لێ ناگرێت، هەمووی بێ ئەنجامە و تەنانت هەر شتێک خوای گەورە عینایەتی خۆی ئاراستە نەکات، سەراپێکی فانییە. چونکە کردەوه کانی مەرۆف تەنها بە بیر کردەوهی لە ڕەزامەندی خوای گەورە دەبن بە سیبەدەت و، ئەم عیبەدەتانەش لە ڕێی چاودێری و پارێزگاریی خواوەندەوه هێندە فراوان و گەورە دەبن کە دەبن بەهۆی ڕزگاربوونی ئەو کەسانەی بوونەتە هۆکاری پەیدا بوونیان. بە پێچەوانەی ئەمەشەوه هەرگیز ناتوانرێت مەرۆف بگاتە هیچ شتێک و بەسەر راستە شەقامدا تی پەڕێت. واتە پێچەوانەی ئەمە ئەندێشەییەکی دوور لە حەقیقەتە..

دەستەواژە کانی: "من فلانە کارم کرد" و "من ئەو کارەم ڕێک خست" و "من فلانە کەسم ئاراستە فلانە کار کرد". ئەم چەشنە وتانە کە شانازی و لەخۆبایی بوونی مەرۆف دەنۆشێ، هەر تەنها دەرچوونیان لە زاری مەرۆف، کارێک دەکات شەپتان پێی ئەو مەرۆقیان بێ هەلخەلیسکێت و لە ڕێی بێزارنێت!

ئەو خواوەندە بەرز و بەتوانایە کە بچوو کترین شت دەخاتە گەڕ بۆ ئەنجامدانی گەورەترین ئەرك و کارمەندی.. ئەو کەسە کە بە میروولەییە کۆشکی فیرعەونی دارمەند.. ئالای مولکی ئەو خواوەندە لە هەموو گۆشەیی کە گەردووندا دەشە کێتەوه. دەسازەرەرمەندی بۆ ئەو کەسە کە ناچیتە ژێر ئالاکەیمەوه. لە خوا داواکارین سایە ی ئەو ئالایەمان هەر لەسەر بەیلتێتەوه.

بەلێ، ئاسمان و زەوی لە ژێر فەرمانی ئەودان. ئێمەش بە دەست و پێ و چاو و گوێ و زمان و دل و ویژدان و هەناومانەوه، مولکی ئەوین. ئەم ئەندامانەی جەستەمان

تەنھا چەند پارچە گۆشتیکن لە مولکی یە کجار فراوانی ئەودا و چەند هۆکاریکی خاوەن هەستی تەواو بچوو کن.

جا هەر وەك هەموو ئەمانە تەنھا هی خوای گەورەن، بە هەمان جۆر هەموو ئەو بەروبووم و سوودانەش کە لەم ئەندامانەو پەیدا دەبن، هەموویان تایبەتن بە خواوەندەو. چونکە ئێمە چۆن دەتوانین بڵێین: "زماغان، دەنگمان، چاومان، گویمان" گەر خۆی ئەم ئەندام و هەست و نەستانە ی پێ نەبخشینایە و ئەم بەروبوومانەشی لەو هەست و نەستانەو نەهێنایەتەبەر؟ ئایا ئەو کاتە بەشی ئێمە لەو بەروبوومانە ی کە لافی خواوەنتی یان لێ دەدەین چەند دەبوو؟ خۆ سەرئاسەری دنیا بە فەرمانی ئەو دەجووڵێتەو و سەرئاسەری گۆزی زەویش لە ڕێژنە ی بەخششی ئەو پڕ بوو.

کەواتە گێڕانەو ی "رچوود" بۆ لای غەیری خوای گەورە کوفرێکی هێندە ستمە کە لێخۆشبوونی بۆ نیە و، چاوانووقاندنیش سەبارەت بە بینینی دەستی چاکە ی ئەو لە پشتی هەموو بەخششیکەو، شێرکیکی ئاڤرووبەرە.

دەسائە ی خواوەنتی ئەو سۆز و میهرەبانی ی فراوانە ی کە تەنانەت شەیتانیش تەماعی تی دەکات!

پەردە لەسەر چاوی ئەوانە لا بدە کە دەڵێن: "من.. من" .. هەر وەها درەوشانەو کانی خۆت بۆ ئەو کەسانەش دەرخە کە بە ڕێز لێنان و پێزانینەو دەروانە کاروبارە کانت و .. دلانی خالی و بەتالیش بە ناسینی خۆت پڕ بکە! ئامین.

۹ - قەدەر لە ڤووناکی ئایەتەکانی قورئان و فەرموودە پیرۆزەکان دا.

گەر لە ڤووناکی ئەو ئایەت و فەرموودانە ی کە لەمەولا باسیان دەکەین مەسەلە ی "قەدەر" شی نەکریتەو، ئەوا باسە کە لە گەڵ مەزھەبی ئەھلی سوننەت و جەماعەت دا یەك ناگریتەو و، ناتوانین پارێزگاری لە خۆمان بکەین و بەرەو چەمکە کانی "ئیعیزال" یان "جەبر" نەتەرازیین. بۆیە لەم بەشی باسە کەمان دا هەول دەدەین ئەو ئایەت و فەرموودە پیرۆزانە شی بکەینەو و بیاخەینە بەر باس و لێکۆلینەو کە پەيوەندی یان بەم بابەتەو هەیە.

خوای گەورە فەرموویەتی:

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحديد: ۲۲).

بەلێ، هەموو شتێك پێش ئەو ی پەیدا بێت تۆمار کراو و هیچ شتێکیکی نی یە کە بەپێی ئەو تۆمارە ئال و گۆری بەسەردا نەیت.

شارینگاکدی حەزەرەتی محمد ﷺ داخواری ئەم باوەڕە، بەلام هەموو لادانیك لەم راستە شەقامە لە راستی دا، بەپێی گەورەیی و بچووکی ئەو لادانە، بە: پێی ترازان و گومرایی دادەنریت.

لە سەرەتای ئەم کتێبەدا ئایەتە پەرۆزە کائەمان خستە پیش چاوە، وایستاش هەندێ فەرموودەی پەرۆز دەهێنین کە تەفسیری ئەو ئایەتە دەکەن.

(۱) عبداللهی کوربی عەمری کوربی عەاص - خوایان لەی رازی بێت - دەگێڕێتەوە کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی:

(کُتِبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ. قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ)^(۱).

لە راستی دا ئێمە ئەو پێوهر و تەرازوو نازانین کە ئەم پەنجە هەزار سالی پێ حساب دەکریت. لەوانە پەنجە هەزار سال یان پەنجە ملیۆن سالی زەمانی ئەم دنیاوەی ئێمە بێت، لەوانە شە کینایە بێت لە "زۆری". ئێمە ناتوانین هیچ کام لەو واتایانە دەست نیشان بکەین. ئەوانە هەیه کە دەزانین پەنجە هەزار سال پیش بەدیهێنانی ئاسمانەکان و زەوی و پیش بەدیهێنانی بەری درەختە کەشیان کە مەژۆ، هەموو شتی کە تەقدیر و دەست نیشان کراوە.

لەبەر ئەوەی لە کتێبێکی تردا ئەم بەرگەیی فەرموودە کەمان پوون کردووە ئەوە کە دەفەرموێ: "وكان عرشه على الماء"، ئەو پێویست بە دوو پات بوونەوی ناکات. بەلام سەبارەت بە وشە: "الماء" لە فەرموودە کەدا دەڵێن: لەوانە ئەوە کە هەندێ و توویانە: مەبەست "العشاء"^(۲) بێت. لەوانە شە ماددەی "ئەتەر" بێت. واتە عەرشی خوای گەورە لە سەر "ئەتەر" بووە کە ئەصلی ماددەی هەموو بەشەکانی گەردیلهیه. لەوانە ئەوە هەموو بوونەوهران لە شەکل و شێوە و دۆخی بوونیکێ ئەتیری دا بووبن. ئێمە هیچ زانیاری یە کەمان لەم بارەیهوه بە هیچ جۆرێک نەین و ناستوانین بمانبێت. چونکە ئە خۆمان و ئە باوە کە ئادەمان، ئەنەت سەرانی سەری گەردوونیش، ئەو کاتە بەدی نەهاتبوون.

(۱) رواه مسلم. القدر ۱۶. (واتە: خوای گەورە پەنجە هەزار سال پیش ئەوەی ئاسمانەکان و زەوی بەدی بیهێنیت. تەقدیری هەموو بەدیهاتووانی نووسێوە، عەرشە کە خۆشی لەسەر ئاو بووە).

(۲) العماء: السحاب. واتە هەور. لەوانە شە - وەک و تراوە - "العی" بێت ئەو کاتەش واتاکە بریتی دەبێت لەوەی کە: "هیچ شتیکی سابت و چەسپاو نەبێوە" چونکە لەبەر ئەوەی "شت نەبێوە" لە بەدیهاتووان نادیار بووە. بەو واتایە کە خوای گەورە هەر بووە پیش ئەوەی مەخلووقاتیش بەدی بیهێنیت و کەسی تر غەیری ئەو نەبێوە. بڕوانە "تفسیر ابن کثیر" ۴/ ۲۴۰. (وەرگێری چاپی عەرەبی)

(۲) عوبادەی کوری صامت - خوای لێ رازی بێت - کاتی لە سەر مەرگدا منالە کانی دەورەیان داو، وەسیەتی بۆ دەکردن و "ئیمان بە قەدەر"ی وەك ئەمانە تێك پێ دەسپاردن و دەیت:

يا بني! إنك لن تجدَ طعمَ حقيقة الإيمان حتى تعلمَ أن ما أصابك لم يكن ليخطبك وما أخطأك لم يكن ليصيبك. سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقولُ: (إنَّ أوَّلَ ما خلقَ اللهُ القَلَمَ، فقال اكتبْ. قال: رَبِّ وماذا أكتبُ؟ قال: اكتبْ مقاديرَ كلِّ شيءٍ حتى تقومَ الساعةُ). يا بني! إني سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقولُ: (مَنْ ماتَ على غيرِ هذا فليسَ مِنِّي).^(۱)

(۳) ئەو حەدییەکی کە حەزەرەتی عەبدوللە کوری عەباس - خوایان لێ رازی بێت - ڕیوایەتی دەکات، گەلێ گەرنەگە بۆ ئەم باسەمان کە باسی "قەدەر"ە و، تەفسیری ئەو ئایەتەش دەکات کە نەختێک پێش ئێستا باس کرا.

عەبدوللە کوری عەباس - خوایان لێ رازی بێت - دەفەرموێت: ڕۆژنکیان لە پێش پێغەمبەرەو ﷺ بووم، پێی فرمووم:

(يا غلام! إني أعلمك كلمات: احفظِ الله يحفظك، احفظِ الله تجدهُ تجاهك، إذا سألتَ فاسألِ الله وإذا استعنتَ فاستعنْ بالله. واعلم أن الأمة لو اجتمعتْ على أن ينفوكَ بشيءٍ لم ينفوكَ إلا بشيءٍ قد كتبه اللهُ لك، ولو اجتمعوا على أن يضروكَ بشيءٍ لم يضروكَ إلا بشيءٍ قد كتبه اللهُ عليك، رُفعتِ الأقلامُ وحُفَّتِ الصُّحُفُ).^(۲)

واتە: مافی ڕەوا بە فرمان و داخوای یە کانی خوای گەورە بە، تا کو شتێک بەرەو ئەو دنیا ڕەوانە بکەیت کە لەوێ سوودت پێ بگەیەنێت. خۆ ئەگەر هەر شتێک داوا کرد، جگە لە خوای گەورە لە کەسی داوا مەکە، زەلیلێ و ملکەچی بۆ غەیری خواوەند مەنوینە و جگە لە خۆی بۆ هیچ مەبەستێک پەنا بۆ کەس مەبە. چونکە هەر تەنها خوای گەورەیه کە داخوای یە کەت بۆ دەهێنێتەدی و گێڕ گرتە کەشت بۆ چارەسەر دەکات. کەواتە گەر هەر خواستێک هەبوو تەنها لەوێ داوا بکە. خۆ ئەگەر لە هەر کەسێکی تری داوا بکەیت لە ئەنجامدا کارە کە هەر دەگەڕێتەوە بۆ لای

(۱) رواه أبو داود. السنة ۱۶. واته: کورم! تۆ هەر گێز نامی حەقیقەتی ئیمان ناچێزیت هەتا ئەزانیت کە ئەو شتە دێتە رێت. نەدەبوو لابدرایە و نەهاتایەتە رێت و، ئەو شتە کە نایەتە رێت هەر گێز ناییت بێتە رێت. لە پێغەمبەر ﷺ بێست دەیفەرموو: "خوای گەورە یە کەم جار "قەلەم"ی بەدی هێنا و پێی فرموو: بنوسە! قەلەم وتی: چی بنوسم ئێ پەروردگارم؟ فرمووی: تەقلیدی هەموو شتێک بنوسە تا قیامەت دێتە وجود". کورم! گوێم لێ بوو پێغەمبەر ﷺ دەیفەرموو: هەر کەسێک لەسەر غەیری ئەم باوەڕە بێت، لە من نییە.

(۲) رواه الترمذي، القيامة ۵۹. المسند ۲۹۳/۱ - ۳۰۳ - ۳۰۷.

خواوەند. کەواتە هەر تەنھا خۆای گەورەیه کارە کەت بۆ ئەنجام دەدات. لەبەر ئەوە هەر گێز پەنجت بەبامەدە و دەستەوداوتنی ئەو هۆکارانە مەبە کە لە نێوان تو و خۆای گەورەدان، بەتکۆ بە کردار و گوشتار هەموو هۆکاریک لەو ناوەندەدا لا بیه و باش بزانە کە سەرچەمی هۆکارەکان وەک تو دەستەوسانن و، هەر خواوەند خۆپەتی کە دەتوانیت خواستە کانت بۆ بەییتەدی، چونکە کلیل و جەلەوی ئاسمانەکان و زەوی تەنھا بە دەستی خۆپەتی و جگە لە خۆی کەسی تر کاری تەقدیر و دەست نیشان کردنی شتانی لە توانا و دەستەلاتدانێیە و.. هەر خۆی بەدیپەنەرە و هەر خۆشی بەدیپەتووانی دەخاتە گریان و پێکەنین و هەر ئەو عیززەت دەبەخشێت بەو کەسە و پەستی لەسەری بێت و ئەوانش زەلیل دەکات کە خۆی دەپەوێت زەلیل بن. بە پادەیهک کە ئەگەر هەموو خەلکی بە هەڵەداوان و پێشپێکی بێن بە دەنگتەوه تاکو سوودت پێ بگەیەنن یان فریات بکەون یاخود لەو بەلایەرز گارت بکەن کە پێوی دەتلییتەوه، ئەوا هەموو ئەو کردارە چاکانەیان لە ناوەندی تەقدیری خواوەندداپە و ئەگەر ئەو نەپوێستایە، ئەوان نەیان دەتوانن ئەو سوودانەت پێ بگەیەنن، ئەو کردارە خراپانەش بە هەمان جۆر کە خەلکی دەیانویست ئەنجامیان بدەن. چونکە ئەوەی خرابووه ئەستۆی قەڵەمەوه کە بیاننوو سینت هەموویانی نووسی و نووسینەکانیش و شک بوونەوه. واتە تازە هیچ ئال و گۆڕیک لەو نووسینانەدا ناکرێت.

پێغەمبەر ﷺ بەم فەرمووده پێرۆزە ی کە یە کێکە لە "جوامع الکلم"، ئێین عەبباسی زانا و عدللەدی نەتووی ئیسلام لە قوولترین "مەسەلە ی قەدەر" تی دەگەپەنیت. جاتووانە ی کە لە دواپەکانی بەندایەتی و ئیخلاسان دان ئاوالە "قەدەر" تی دەگەن. بەلێ، قەدەر مەسەلە یەکی حالی و وێجەدانێیە. واتە هەموو مەوقێک لە ناخ و وێجەدانێ خۆی دا هەست بە هەموو ئەم راستی یە ناوبراوانە دەکات، تەنانەت وێجەدانێ پەرە لەم راستی یانە. بە پادەیهکی ئەوتۆ کە دەتوانرێ بوتریست: بابەتی قەدەر یە کێکە لەو مەسەلەنە ی کە پێغەمبەر ﷺ زۆر جەختی لەسەر کردووه و، شەش کتێبەکانی فەرموودەش پێر لەم چەشنە دەپێت. کەواتە دەبێ "قەدەر" لە پۆشنایی ئەو فەرموودانەدا باس بکریت، چونکە ئەم باسە شایانی ئەو یە بە تەواوی لێ بکۆترینەوه و تاوتوێ بکریت. تەنانەت ئەم کارە گەلێ پێویستە.

مەجووسەکان باوەریان وایە کە دوو هیزی جیاواز هەن: یە کێکیان هی کاری خێرە و ئەوی تریشیان هی کاری شەرە. خۆ ئەم چەشنە ئیمانە خۆای گەورە دەخاتە زۆران و ململانی لە گەل شەیتاندا و وایشان دەدات کە - پەنا بەخوا - هیچ کامیان دەست لە کاری ئەوی تر وەر نەدات!

کەچی ئایینی ئیسلام بە تەواوەتی دژ و پێچهوانەی ئەم بێر و باوەڕە، تەنانەت ئیعلانی جیهادیشی بەرامبەر بەم چەشنە بێر و بۆچوونانە راگەیاندووە. ئەوەتایەم باوەڕمان وایە کە خۆی گەورە تاک و تەنیاوە و چ لە زاتی خۆی دا و چ لە کردەوه کانی دا هیچ شەریک و هاوبەشێکی نیە و جگە لە خۆی هیچ کەسێکی دیکە پەرورەدگار نیە و هەر ئەوە کە بە ویستی خۆی و چۆنی بویت دەستکاری مۆلکی خۆی دەکات و هەموو دەستەلاتیک هەر تەنها هی ئەوە و هەموو هیزیکیش هەر تەنها بە دەستی خۆیەتی. ئەم حەقیقەتمش لەو ذیکرەوه وەرەگرین کە لە سوننەتدا هاتوووە و بەیانی و ئیواران دەخوێنرێت و بریتیە لە: "لا إله إلا الله وحده لا شريك له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير" (۱).

ئێمە لە ڕووناکی ئەم حەدیشە پەرۆزەوه باوەڕمان بە: تەوحیدی خواوەتی و، تەوحیدی سێفەتە مەزنە کانی و، تەوحیدی کردارە حەکیمە کانی هەیە. گێڕانەوهی هەموو شتێک بۆ خۆی گەورە تاک و تەنیا، مەسەلەیه کی گەرنگە لە ئیمانە کەمان دا، تەنانەت بریتیە لە کاکالە و پوختە ئیمانە کەمان. ۴) ئیستا بە لە گۆشە ئێمە ڕیوایەتە ئیمامی علییەوه - خۆی لێ رازی بێت - ڕیوانینە ئەم مەسەلەیه:

حەزەرەتی علی - خۆی لێ رازی بێت - دەفەرموی: بە بۆنەی بەخاک سپاردنی یەکیەک لە هاوێلە کەنەوه، لە گۆڕستانی "بقیع الغرقدا" بووین، پێغەمبەرش ﷺ تەشریفی هێنا بۆ لامان و دانیش و ئیمش بە دەوری دا دانیشین. لەو کاتەدا چیلکەیه کی بە دەستەوه بوو، ئنجا سەری داخست و، بە چیلکە کە ی دەستی خەتی بچووک بچوو کی یەک لە دوا یە کی لە گەلە کە ی بەردەمی دا دە کێشا. پاشان فەرموی: (ما منکم من أحد، ما من نفس منفسة، إلا وقد كتب الله مكانها من الجنة والنار، إلا وقد كتبت شقيّة أو سعيدة). واتە: هیچ کەسێک نیە لە ئێوه کە شوونی لە بەهەشت یان لە دۆزەخدا دیاری نە کرا بێت و بە "بەدبەخت" یان "بەخەوهەر" نەنوو سرابێت. لەم کاتەدا پیاویک عەرزێ کرد: ئەی پێغەمبەری خوا! تایا ئێر بۆچی ئێمە چاوەڕوانی ئەو نووسراوە نە کەین و واز لە کردەوه کائەمان نەهێنین؟ پێغەمبەر ﷺ فەرموی: هەر کەسێک لە ئەهلی سعادەت و بەخەوهری بێت دەچێت کرداری ئەهلی سعادەت دەکات و ئەو کەسێک لە ئەهلی شەقاوەت و بەدبەختی بێت دەچێت کردەوهی ئەهلی شەقاوەت دەکات. ئەوەبوو فەرموی: (اعملوا؛ فکل مُيسّر

لِما خُلِقَ له: أَمَا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيَسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيَسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ! پاشان ئەم ئایەتەى خوێندەوێ:

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى • وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى • فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَى • وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى • وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى • فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى﴾ (اللیل: ۵-۱۰) ^(۱).

بەلێ، ئەو کەسەى کە بۆ بەهەشت خولقی‌نرایت، دلی بە نەشوەى عیبادهت و خواپەرستی پر دەبێت و بە ئەواوەتى نەفەرت لەو شتانه دەکات کە خواوەند نەهیبی لێ کردوون، بۆیە گرتەبەرى ڕینگای مژگەوتی بۆ ئاسان دەکړیت و ڕینگای ئەو شتانه‌شى لێ دەبێت بە زەحمەت کە نەهیبی‌یان لێ کراوه..

بەلێ، کار بکەن.. چونکە هەر کەسێک ئەو کارەى بۆ ئاسان دەکړیت کە بۆ ئەنجامدانى بەدى‌هێنراوه، ئەوەتا ڕبى بەهەشت لە مژگەوتەوێ تێپەر دەبێت و بە شوێن‌پێ هەلگرێتى پێغه‌مبەر ﷺ دەگاتە قوناغ. خۆ ئەو کەسەى کە لە ژبانی‌دا سوژدەى بۆ خوای گەورە نەبردووه و دل و وێژدانى نەکردووه بە ئاویندەى کى ئەوتۆ فەرمانە‌کانى بە‌دی‌هێنەریان تێدا ڕەنگ بداتەو، هەر گیز پێى ناوتریت ڕبى بەهەشتى گرتووته بەر. واتە ئەو کەسەى لە ئەهلى سعادهت بێت لە ئەنجام‌دا ئەو کردارانه جێ‌به‌جێ دەکات کە شایستەى ئەو‌ى دەکەن بچیتە بەهەشت. ئەو کەسم‌ش لە ئەهلى شەقاوت بێت لە ئاکام‌دا چەند کارێک ئەنجام دەدات کە بە هۆیانە‌وه شایستەى چوونه ناو دۆزه‌خ بە‌ده‌ست بهێنێت. هەر لە‌بەر ئەوە‌ش بوو کە پێغه‌مبەر ﷺ بە‌پاى و ئیواره ئەم دو‌عاى‌ى دەخوێند: (اللهم! أحسن عاقبتنا في الأمور كلها وأجرنا من خزي الدنيا وعذاب الآخرة) ^(۲). دە‌بینن پێغه‌مبەر ﷺ ئایەتە‌کانى (۵-۱۰)ى سوورەتى "اللیل" دەهێنێت و دە‌پانکات بە بەلگە لە سەر فەرمووده پێ‌ڕۆزە‌کەى خۆى. ئەم‌ش گشت ئەو واتا مەزنانهى خواوە‌مان یاد دە‌خاتەو:

هەر کەسێک مال و سامانى خۆى و هەرچى‌یه‌کى هەبە لە پێناوى خوای گەورە‌دا بە‌خشیت و بە‌ختی بکات، ئەوا دە‌پرواته ناو بازنەى "تەقوا" و، سوود لە پاسا‌کانى خوا وەر‌دە‌گرت. واتە دلی پر دە‌بێت لە تەقوا و ڕێزلیتان، کە ئەم‌ش دە‌بێتە هۆى ئەو‌ى پەنا بە‌تە بەر پارێزگارىی خواوە‌ند و، تێر دە‌زانیت پەنا و پشتیوانى تەنها خوای گەورە‌یه. واتە گەر مە‌رؤف لە ڕبى بە‌ندایەتى و ملکه‌چ‌بوونی‌ه‌وه بۆ خوای گەورە لە لایەن

(۱) رواه البخارى: التفسير (۹۲)، ۷ القدر ۶ التوحيد ۵. ورواه مسلم: القدر ۶ - ۸.

(۲) (واتە: حوایە گێد! ئەنجامی هەموو کارێکمان بە باشی کۆتایی پێ بهێتە و، لە ڕسواى دى‌ا و سزای دوا‌ڕۆژ پەنا‌مان بدە) موسە‌دى ئیمامى محمد ۴/ ۱۸۱.

خواوه‌نده‌وه له هه‌موو کارێکی‌دا ته‌و‌فی‌قی به‌ده‌ست هه‌نا و پش‌تی به‌خوا به‌ست و باوه‌ری به‌ناوه‌ جوانه‌کانی خواوه‌ند و هه‌موو ته‌و‌ش‌تانه‌ هه‌نا که به‌دل‌نیایی ده‌زان‌ریت به‌شیک‌ن له‌ دین و نیم‌ان، ته‌وا‌خوا‌ی گه‌وره‌ پ‌نی بۆ ئاسان ده‌کات و به‌و‌ینه‌ی ته‌و‌ لافاو‌ه‌ی که ده‌پ‌رات تا ده‌پ‌رژێته‌ شوینی دیاری کرا‌وی خۆی، ته‌میش به‌ره‌و ئامانجه‌کانی ده‌پ‌رات هه‌تا پ‌ییان ده‌گات و، له‌ شوینی خۆی‌دا چیژ و له‌زه‌ت له‌هه‌موو کرده‌وه‌کانی چه‌شنی: "نوێژ و زه‌کات و جه‌ج و جه‌هاد"ی وه‌رده‌گریت. ته‌نانه‌ت ته‌و‌ که‌سانه‌ی که په‌ی به‌له‌زه‌ت و خۆش‌حالی ته‌م‌ش‌تانه‌ نابهن به‌سه‌رسامی په‌وه‌ ده‌پ‌وانه‌ ته‌م‌ م‌رو‌فه‌ پاخود به‌"شیت" نا‌وی ده‌به‌ن! تا‌وا‌ی لێ دیت نه‌ترسانی ته‌و‌ که‌سه‌ له‌م‌ردن و، سه‌خواه‌تی له‌پ‌اده‌به‌ده‌ری ته‌و‌ ده‌بیت به‌و‌یردی سه‌ر زمان‌ی خه‌لکی، ته‌نانه‌ت کاره‌کانی پ‌و‌ژانه‌ی و ازه‌ه‌نانی له‌ چیژ و له‌زه‌ته‌ تایه‌تی‌یه‌کانی خۆی به‌کاری ده‌راسا(خارق) له‌قه‌لم ده‌دریت.. هه‌موو ته‌مانه‌ی بۆ ته‌نجام ده‌دریت چونکه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ پ‌ینگا‌یه‌کی بۆ ئاسان کردووه‌ که‌ به‌ره‌و پ‌یش‌تری به‌ات..

به‌لام به‌پ‌نجه‌وانه‌ی ته‌مه‌وه‌، واته‌ گه‌ر م‌رو‌ف‌ ره‌زیلی بکات و هه‌یج شتێک به‌ک‌س نه‌دات، با باش بزانی‌ت که‌ هه‌یج شتێک نادریت به‌که‌سی‌ک که‌ نه‌به‌خشیت و شت به‌ک‌س نه‌دات! خۆ ته‌ گه‌ر بیدایه‌، ته‌وا‌خوا‌ی گه‌وره‌ش ده‌ی‌دای و پ‌نی ده‌به‌خشی.. ئایا چی‌ی پ‌ن ده‌به‌خشی؟.. دیاره‌ "حوسنا" واته‌: "عاقیبه‌ت‌خیری"ی پ‌ن ده‌به‌خشی..

جا ته‌و‌ که‌سه‌ی نه‌به‌خشی و خۆی به‌ده‌وله‌مند زانی، واته‌ له‌ناخی ده‌روونی خۆی‌دا "بوون"ی خۆی ده‌بینی و وا‌ی داده‌نا که‌ پ‌تویستی به‌خوا‌ی گه‌وره‌نی‌یه‌، له‌ کاتی‌ک‌دا که‌ ده‌بوو "بوون"ی ته‌وی ب‌ینیایه‌ و پش‌تی پ‌ن به‌ستایه‌.. به‌واتایه‌کی ته‌روه‌کو قاروون له‌خۆی باب‌ی ب‌یت که‌ وت‌بو‌ی: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ٧٨).. هه‌روه‌ها هاتو‌چۆی مز‌گه‌وت به‌کۆنه‌په‌رستی له‌قه‌لم بدات و به‌چا‌وی سووک پ‌روانی‌ته‌ ته‌ه‌لی مز‌گه‌وت و.. "حوسنا" واته‌ خوا‌ه‌نی ناوه‌ جوانه‌کان - که‌خوا‌ی گه‌وره‌یه‌ - به‌درۆ بخاته‌وه‌ و.. با‌وه‌ر به‌و پ‌تغه‌مه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌ ﷺ نه‌کات که‌ تیشک‌وی دره‌وشانه‌وه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانه‌ و.. بایه‌خ به‌و قورئانه‌ پ‌ی‌رۆزه‌ نه‌دات که‌ پروو‌نکه‌ره‌وه‌ی ته‌زه‌لیی دره‌وشانه‌وه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی خوا‌یه‌.. ته‌و‌ که‌سه‌ی ته‌مه‌ حالیه‌تی، پ‌ینگای سه‌ختی ده‌خ‌ری‌ته‌ پ‌یش. له‌وانه‌شه‌ هه‌ندێ جار ژبان‌یکی ئایینی وه‌ک نوێژکردن و پ‌و‌ژو‌ر گر‌تی‌شی ب‌یت، به‌لام به‌ب‌یزاری و ته‌مه‌لی‌یه‌وه‌ ب‌یانکات و حه‌ز نه‌کات له‌ناو پ‌نخه‌ف و نوینه‌که‌ی‌دا ی‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ نوێژی به‌یانی. ئنجا تا به‌م جو‌ره‌کات و ژبانی لێ ب‌پ‌رات له‌ته‌نجام‌دا وا‌ی لێ دیت که‌ جه‌ماعه‌ت و خوا‌په‌رستی‌ش واز لێ ده‌ه‌ینی‌ت، ته‌نانه‌ت هه‌ندێ جار که‌ فه‌رمانی‌کی خواوه‌ند له‌به‌رده‌م خۆی‌دا ده‌بینته‌وه‌ به‌و‌ینه‌ی

کەسێکی لێ دیت کە ببوریتەوه و، بە پێچەوانەی ئەوێ لێی داوا کراوە پەفتار دەکات و، لە دەمی بچوو کترین تە کلیفی خواوەنددا بیزاری پیشان دەدات، چونکە ڕینگای سەختی خراوەتە پیش. ئەو کەسێ کە ئەمە حالیەتی کت و مت وەک کەسێک وایە کە بە کۆتێکی قورسەوه بۆ سەر چیاوەک سەر بکەویت، وەک ئەم ئایەتە پێرۆزە وەصفی کردووە: ﴿سَأَرْهَقَهُ صَعْدًا﴾ (المذثر: ١٧).

بەلێ، هەندێ کەس هەن کانی "خەلووز" دەدۆزنەوه و بەردەوام بە دواپشی دا دەگەڕێن. هەندێ کەسێ تریش کانی "زیو" .. هەندێکی تر "مس" .. هەندێکی تر "زێر" دەدۆزنەوه، بەلام گەلێ کەسێ دیکەش هەن کە نوقمی ناو "زێرا بە چەپەلە کان" دەبن! ئەو شتانەی کە ڕینگا بۆ مەرۆف ئاسان دەکەن، بریتین لە: پارێزگاری دلساغی و، دەست بەردار نەبوون لە راستگویی و راستی (الصدق) و، ڕوو کردنی ئەواوەتی ڕووهو خوای گەوره و، بەخشین لە پێناوی دا و، چاوەڕوانی گێراپوون (الإستجابة) لە لایەن خواوەندەوه و، باوەڕهێنان بە ناوە جوانە کانی و، دوورەپەریزی ئەوێ کە مەرۆف پێی واییت پێویستی بە خوانی یە و، بە ویستە لاوازه کە و، زانستە کەمە کە یەوه بەخۆی نەنازیت و، باوەڕی واییت کە هەموو شتیکی لە لایەن خواوەندەوه پێی بەخشاوه و، خۆی و سامانیشی لە پێناوی خوای گەوره دا بەخت بکات..

بەلێ، ئەمانە هەندێکێن لەو شتانەی کە ڕینگا بۆ مەرۆف ئاسان دەکەن. هەر کردارێکی پێچەوانەی ئەمانەش بە پادەپەک ڕینگا لە مەرۆف سەخت و دژوار دەکەن کە نەتوانیت پێی دا تێپەڕیت.

حەزەرەتی عەلی - خوای لێی ڕازی بێت - کە ئەم فەرموودەبە ڕیوایەت دەکات، دەفەرموێ: دواي ئەوێ کە هاوێلە کان ئەم فەرموودەبەیان لە پیغمبەر ﷺ بیست، لە خواپەرستی دا گەشتە پلەپلەکی بەرز و، چاکیان لێ کرد بە لادا و بە ڕۆژ و بە شەو خەریکی خواپەرستی دەبوون. بەو واتایە کە تینگەشتن ئەوێ: مەرۆف هەر ڕینگایەک بگرتە بەر دەگاتە کۆتایی ئەو ڕێیە. واتە هەر کەسێک هەنگاو بنیست و بڕوات، لە ئەنجام دا هەر دەگات.

بەلێ، هاوێلە کانی پیغمبەر ﷺ بەم جۆرە لە "قەدەر" گەشتبوون. خۆ ئەم چەشنە ئێمانە هەر گێز مەرۆف بەرهو تەمبەلی ناداتە بەر، بەلکو ڕووهو کار و تێکۆشانی بەردەوام هانی دەدات. چونکە ئەو هاوێلانە بە باشی تینگەشتبوون ئەوێ کە: هەر ڕینگایەک بگرتە بەر ئەوا ئەنجام و کۆتایی ئەو ڕینگایەمان بۆ تەقدیر کراوه، بۆیە هەمیشە تێدە کۆشان تا کو بگەنە ئەنجام و دوا قوناغی ئەو ڕێیە.

ئەو تازە ڕەرمەندی بۆ ئەوانەیه کە ڕبئی مزگەوتیان نەگرتووە بەر و سۆز دەیان بۆ خوای گەورە نەبردوو و بە ڕبئی ئیمانداراندا نەڕۆشتوون و هەموو کات و جەژنەکانیان لە چایخانه و مەلها و مەیخانەکاندا بەسەر دەبن. ڕبئی ئەم جۆرە کەسانە ڕبئی گومراییە و ئەنجام و کۆتایی بە کەشی بریتی بە لە "سەقەر"^(١).

سوپاس و ستایشی بۆ ڕۆ و لەژمارەبەدەر بۆ خوای گەورە کە ڕبئی ئیسلامی بۆ ئاسان کردین و خستیێنە سەر ڕبئی مزگەوت، بە وێنەی ئەوێ کە شەوێ لەسەر گەلا ناسکەکان داناو و، دلێشمانی کردوو بە ئاویێنە کێ پروناکی دەروەوی نوورەکانی قورئانی پیرۆز کە خۆری هەموو خۆرەکان و، بە فەزل و بەخشیشی خۆیشی نیعمەتی شوێن کەوتنی پێغەمبەرە ئازیز و خوشەویستە کە خۆی ﷺ پێ بەخشوین. هەر لەو خواپەش دەپاریێنەو کە نیعمەتە کەمان بۆ ئەواو بکات و بەردەوامی نیعمەت و شوکرانی نیعمەتیشمان پێ بەخشیت.

٥) حەزەرەتی عبداللەهی کوری عەمری کوری عەس - خویان لێ رازی بیت - دەگێڕێتەو و دەفەرموێ: "جارێکیان پێغەمبەر ﷺ ھاتە دەروە بۆ لامان و دوو کتێبیشی بەدەستەو بوو. فەرمووی: دەزانن ئەم دوو کتێبە چین؟ عەرمان کرد: نەخێر ئەی پێغەمبەری خوا! مەگەر خۆت پێمان بلییت. پێغەمبەر ﷺ سەبارەت بەوێ دەستی راستی فەرمووی: (ئەمە کتێبێکە لە لایەن پەرورەدگاری هەموو جیهانەکانەو، ناوی ئەھلی بەھشت و ناوی باوک و تیرە و عەشرەتە کانیشیانی تێدا، پاشان مۆر لە ئاخەرە کە ی نراو؛ نە لییان زیاد دەکریت و نە هەر گیز لێشیان کەم دەکریت). ئنجا سەبارەت بەوێ دەستی چەپیشی فەرمووی: (ئەمەش کتێبێکە لە لایەن پەرورەدگاری هەموو جیهانەکانەو ناوی ئەھلی دۆزەخ و ناوی باوک و تیرە و ھۆزە کانیشیانی تێدا، پاشان مۆر لە ئاخەرە کە ی دراو؛ هەر گیز کەسیان لێ زیاد و کەم ناکریت). ھاوڵەکانی عەرزیان کرد: ئەگەر هەموو شتێک بپاریتەو و کۆتایی پێ ھاتبێت ئێر ئەی پێغەمبەری خوا کردووە کائەمان بۆچی بکەین؟! فەرمووی: (راست بن و خۆتان لە کردووی چاک نزیک بئەنەو، چونکە مەزنی بەھشتی هەر کردوویەکی کردبێت لە ئەنجامدا بە کردووی ئەھلی بەھشت کۆتایی بە کردووەکانی دەھێنریت. ئەھلی دۆزەخیش، با هەر کردوویەکی ئەنجام دایبێت، لە کۆتایی دا بە کردووی ئەھلی دۆزەخ دواپی بە کردارەکانی دەھێنریت). پاشان پێغەمبەر ﷺ دەستەکانی پاتەکاند و ئەو دوو کتێبە ی لادا، ئنجا فەرمووی: (خوای گەورە لە کاری بەندەکانی بوو ئەو و،

(١) ئەو واتەبەنی کە لەم پرگەیی سەرەو داھاتن ئامارەن بۆ ئایەتەکانی (٢٦-٣٠) ی سوورەتی "المذثر".

تاقمینیکیان لە بەهەشت و تاقمینیکیان لە دۆزەخدان^(۱).

وا ھەول دەدەین ئەم مەسەلەیه بە ڕووداویك ڕوون بکەمەوێه که خۆم دیوێه و تیا ی دا
ژیاوم:

لای سەری خۆشەوێستیکمەوێه ئامادە بووم کە بە دەم نەخۆشیی "مۆمکردنی
جگەر" (تشمع الکبد) ھوێ گێانی دەدا. لەتاو زۆری ئازار پێچی دەدا و زمانیشی ھێندە
ئاوسا بوو کە لەناو دەمی دا ھەل نەدەسوور! بەلام زانییم شتێک دوو پات دەکاتەوێه، کە
گوێی خۆم لێ نزیك خستەوێه ھەستم کرد و ھەک بێی دلی لە بریی زمانی دەیوت: "لا
إله الا الله!" چونکە بە ژبانی غەریبی دەژیا و لەو غەریبی بەشدا گرفتاری نەخۆشی بەک
بوو بوو کە ئومێد وایە پلەیی شەھادەتی دەست بجات. لەو کاتەشدا خۆشەوێستانی
دەورەیان لێ دا بوو ھەموویان دوای خێریان بۆ دەکرد. و ھەک بێی خوای گەورە
ھەموو ھۆکاریکی چوونە بەھەشتی بۆ ئامادە کردبوو. ئەو بوو لە دەمی
جێ بەجێ کردنی فەرزی ھەچدا نەخۆش کەوت و، کە گەر پلەوێه پێش ئەوێ چاوی بە
خزمە کانی بکەوێت، پەکسەر لە خەستەخانەیی "ئیزمیر" دا خستیان. ئەم مەرووفە
دەستکەوتیکی گەورە چاوەروانی بوو، ھەر چەندەش لە ڕوایەتدا بە مەزلووم و داماو
پێش چاوە دەکەوت. (من خۆم بە پێی ڕوایەتی حالی شایەتیی ئیمانی بۆ دەدەم و، گەر پێم
پێ بدەیت ئامادەم لە ڕۆژی قیامەتیشدا ھەمان شایەتیی بۆ بدەم).

بەلێ، گەر مەرووف ئەھلی بەھەشت بێت، خوای گەورە بە کردەوێ ئەھلی
بەھەشت کۆتایی بە کردەوێ کانی دەھێنێت. بەلام گەر وا نەبێت ئەوا عاقیبەتی بە
پێچەوانەیی ئەوێ پەکەمەوێ دەبێت. لە خوای گەورە دەپارێنەوێ کە نا ئومێدی
کردەوێ چاکمان نەکات و کردەوێ ئەھلی بەھەشتیشمان پێ بەخشێت. ئامین.

ئێمە باسی "وێستی مەرووف" و "بەدییەتانی کردەوێ کا ئمان لە لایەن خوای گەورەوێ"
کرد. لە راستی دا ئەو شتێ کە ناوی "وێست" مان لێ ناوێ نازانین حەقیقەتە کە
چی پە، تەنانەت چۆنێتی پەکەشی سەبارەت بە ئێمە شتێکی نەزانراو، چونکە خواوەنی
"بوون" یکی گۆڕەبێ پەنەک دەرەکی. لەگەڵ ئەوێشدا ئەم وێستە مەرووف بوو بە
مەر جیکی عادەتی بۆ بەدییەتانی کردارە کا ئمان لە لایەن خواوەندەوێ. لەبەر ئەوێ و لەم
ڕووەوێ گەنگیی بەدەست ھێناوێ..

بەلام ئایا ئەو ئەمرک و کارمەندی پانەیی کە لە ئەستۆی وێستی مەرووف دان، چین؟
ھەر و ھا ڕۆلێان لەو کردارە دا چی پە کە مەرووف دەیانکات؟ ئەمانە ھیچیان بە

قەڵەمەکانی خۆیان لە بەری دەنووسنەوە. جا ئەم کتێبانە ی که مەلایکەتان نووسیویان
هی هەر کەسە و بە ئەستۆی خۆی دا هەلواسراوە. واتە هەموو کردەوێ کانی سەر تاسەری
درێزایی ژبانیان پێش ئەوێ روو بدەن لەم کتێبەدا نووسراون: لە کوێ و .. چۆن و ..
کە ی ئەنجام دەدرێن. خۆ ئاشکراشە کە "ویست" ی مرۆف لەم نووسینە جیا نی یە،
بەلکو لە ناوەندی دایە، واتە هەموو ئەو کردەوانە ی که لەو کتێبەدا نووسراون مرۆف بە
ویستی خۆی دەیانکات و پاشان مەلایکەتان ئەو کردەوانە تۆمار دەکەن کە
ئەنجام دراون^(١). پاشان گەر بێت و هەردوو نووسراوە کە بەراورد بکړین ئەوا وەکو یەك
دەردەچن. چونکە ئەو کتێبە ی که لە لایەن خواوەندی عەلیم و خەبەرەو نووسراوە، کە
زانینی ئەو هەموو شتیکی ناو بوونەو هەری گرتووەتەو و ئاگای لە هەموویانە،
هەر گیزاوەر گیز پێچەوانە ی ئەو کتێبە ناییت کە مەلایکەتان دوا ی ئەنجامدانی
کردەوێ کانی مرۆف تۆماریان کردووە. چونکە لەبەر ئەوێ پێشتر هەموو کردەوێ کە
مرۆف لە "زانین" ی خوا ی گەورەدا "زانراو"ە، ئەوا هەموو ئەو کردەوانە لە کتێبی
یە کەمدا نووسراون. بەلام کتێبی دوو هەم لەو کاتەدا نووسراون کە ئەو کردەوانە ئەنجام
دەدەین. جا ئەم دوو کتێبە تەنانت لە بچوو کترین پیتیشیان دا وەکو یەك وان و لە یە کتر
دەچن! ئێمە ئەم مەسەلە یە بەم جۆرە دەردەخەین و جەختی لەسەر دەکەین، تا کو نەیین
بەهۆی هیچ تێگەشتنیکی هەلە و ناتەواو.

یە کێك لە پروو کانی ئەم نووسینە لە شیوە ی عەهد و پەیمانێكدا نووسراوە کە لیمان
وەر گێراوە کاتی کە لە جیهانی "رۆح" یان جیهانی "میسال" یان جیهانی
"گەردیلە کان" دا بووین. ئێمە هەمیشە لە ویجدانی خۆمان دا هەست بە ڕەنگدانەوێ کانی
ئەم نووسینە دەکەین. ئەوێ بوو خوا ی گەورە ویستی واپوو کە لە سەر ووی کات و
زەمانەوێ ڕیارێك بدات و ئێمەش بە "بلی" وەلامی ئەو ڕیارە ی خوا ی گەورەمان
دایەوێ. ئەم ئایەتە پێرۆزە ی خواوەرە ئەم مەبەستەمان بۆ روون دەکاتەوێ:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ
بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الاعراف: ١٧٢-١٧٣).

کەواتە مرۆف کە هیشتا لە پستی باب و باپیرانی دا بوو، یان هیشتا لە جیهانی
"رۆح" دا بوو و پیتی نەناوێتە ناو زیندەتوو (حیوان منوی) و، یان هیشتا لە جیهانی
گەردیلە کان دا بوو .. پەمانی لێ وەر گێراوە. لەوانەشە ئەم پەمانە ی لە کاتی ڕۆشتنی

ئاوی مەنی بۆ ناو ڕەحم و دروستبوونی ئاوەلمە بە فوویندا کردنی مەلایکەت، لێ وەرگیراییت. واتە دەگونجی ئەم پەیمانەی لە یەکیەک لەو مەنزڵ و قۇناغانەدا لێ وەرگیراییت کە مەزۇقیان پێدا تێ دەپەڕیت، یان لە هەموویان دا. شایەت لە سەر ئەمەش: مەزۇف خۆیەتی.. و یجدانیەتی.

ئایەتە پەرۆزە کە بە وشە: ﴿رَبُّكَ﴾ ئاماژە بۆ گەلێ و اتا دەکات. یەکیەک لەوانە بریتی بە لەوێ کە: ئەو کەسە ی پێت دەگەیهێت و بەرەو کەمال دەتداتە بەر و لە ماددە "ئەر" گەردیلەکانی و جودوت بەدی دەهێت و شتانی جۆزئیی تۆیشی پێک هێناوە، ئنجا پێکھاتوووە کانیشتی لێ بنیات ناوە.. ئەو کەسە کە لە دایک: "هیلکە و گەرا" و، لە باوک: "ئاوی مەنی" بەدی هێناوە و لە ناوەندی تێپەربوونت بە چەندین تاریکستانی یەک لە دوا یەک دا شوێنی لەبار و گونجای بۆ ئامادە کردوویت، هەتا گەیانیدیەتە ئەوێ بتوانیت لە ژینگە یەکی بێ هەوادا بە هەناسە دایک هەناسە بدەیت و بە خۆراکی ئەویش خۆراکی بۆ دا بین کردیت و لە ڕێی خوێنی دایکەووە پاشەڕۆ زیادەکانی و جودوی خۆی لە کۆل کردیتەووە.. ئەو کەسە کە دوا ی پێی ڕێی چەند قۇناغێکی دیاری کراو بەرەو پلە ی بەرز ی "أعلى علیین" تۆی دایە بەر.. ئەو کەسە کە زیندە و ەرائی تری پابەندی ناو سڕوشتی خۆیان کرد، کەچی تۆی - بە بۆنە ی "پەرۆردە" و پێگەیانندی خۆیەو - بە چەندین پلە دا بۆ لای خۆی سەرخستوو و دلێشتی بە ئیمان ئاوەدان کردووەتەو، تاکو ماددە و واتا و ناوەرۆکت تەواوەتی و کەمال بەدەست بهێنن. ئنجا بە کردەووە چاکە کانت ڕوایەتی دەروە و ناوەوەشتی ڕووناک کردووەتەو، بۆ ئەو ڕێگا راستەش ڕێنمایی کردوویت کە دەتگەیهێتە خزمەتی پێغمەبەری سەردارمان حەزەرەتی محمد المصطفی ﷺ، و، چونە ژێر بانی پەرۆردە کە ی خۆیشی بۆ دەستەبەر کردوویت و، لە سەرووی هەموو ئەمانەشەو نێعمەتی ڕۆشتن و شوێن ی هەلگرتن و پەرۆردە ی ئەو پێغمەبەری ﷺ پێ بەخشوویت هەتا گەیانیدیەتە چلە پۆ ی پلە ی ویلا یەت.. بەم جۆرە هەنگاو لە دوا ی هەنگاو پێت دەگەیهێت و پەرۆردگاریشتی خۆیت بۆ دەردەخات. جا ئەم پەرۆردگار (رب) هەمێرە بانە ی کە لە سەرەتا دا پەمانی لێ وەرگرتوویت و تۆی کردووە بە شایەت لە سەر ئەوێ کە: هەر تەنھا خۆی پەرۆردگەر.

﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الاعراف: ١٧٢). ئایا شایەتی دەدەن کە هەر من پەرۆردگارم و جگە لە من هیچ کەسێک نی یە پەرۆردگاری ئەم بارو دۆخ و کاروبارە تیکە لاوانە ییت و.. غەیری من هیچ کەس نی یە بتوانیت لە سەرەتا و کۆتایی دا هاوسەنگی ئەم ڕووداوانە

رابگرىت و .. جگە لە من كەسى تر نى يە ئەم مەزۇفە بەھەشتى يەى لە گلىكى چىر و پىر بەدى ھىنا بىت كە تەننەت پىشى مەلانىكە تىش دەداتەو؟

بەو واتايەى كە ئەى گروى مەزۇف! ھەر لە تەوقى سەرتانەو تا پاژنەى پىتان سەرنج بەدن و بۆى پروانن .. بىنن ئايا جگە لە من بەدپەنەرىك ھەىە بىتوانىت لەسەر ئەم شىو ھەىە بەدىتان بېنىت؟ جگە لە من كەس ھەىە بىتوانىت خۆى لەسەر كسارەدا ھەلبەتورىتىت؟ غەبرى من كەس دەتوانىت ئەم كەمالى بەدپەنەرتان بى بەخشىت كە لە جوانزىن شىو ە روخساردايە؟ ئايا سەبرى روخسارى دەم و چاوى خۆتان كەردووە كە ھىندە نىشانەى جودا كەروەى تىدا دانراو لە مىلارەھا مەزۇفى تر جياتان بىكەتەو، لە كاتىكدا كە ئەندازەى دەم و چاوى لە ئەندازەى يەك لەبى دەست تى ناپەرت؟ ئايا كى دەتوانىت ئەم موعجىزانە بەدى بېنىت؟ خۆ تەننەت خەتى سەر پەنجە كانى مىلارەھا كەس لە يەكتر جيايە، جا كى دەتوانىت ئاوالە يە كيان جيا بىكەتەو؟

بەم جۆرە، دواى ئەو ەى كە خواى "پەروەردگار" روونى دەكەتەو بۆ خەلكى كە ھەر تەنھا خۆى پەروەردگارە، دەجىت خۆيان دەگرىت بە شاىەت لەسەر ئەم پەروەردگارىيە و دەفەرموى: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟ خۆ ئەو شتەى پرسىارە كەى ئاراستە كراو، ھەرچى يەك بىت: رۆج بىت، يان گەردىلەكان، يان مەنى، يان ئاولەى ناو رەحمى داىك، يان ماددەى ئەتىر .. وەلام تەنھا ھەر: ﴿بَلْسَى﴾ يە! واتە: بەلنى ئەى پەروەردگار! ھەر تەنھا تۆى پەروەردگارى راستەقىنە و جگە لە تۆ كەسى تر نى يە پىمان بگەيەنىت و بەرەو كەمال بمانات.

بەم جۆرە، ئەم شاىەتى يە لەناو "وېجدان"دا تۆمار دەكرىت و دەنووسرىت و بە جەشنىك تىاى دا جىگىر دەبىت كە ھەر گىز نەتوانىت بىسرىتەو.

پىغەمبەرى خۆشەو بىست ﷺ ئامازەى بۆ ئەم نووسىنە كەردووە لەو فەرموودەيەى دا كە فەرموويەتى (كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، ثُمَّ أَبْوَءُ يَهُودَانِ أَوْ نَصْرَانِ أَوْ مُجَسَّانِ)^(۱).

بەلنى، ھەموو كەسىك لەسەر فىطرەت لە داىك دەبىت. وىجدانى ئامادەى تىدايە بۆ ئىمان ھىنان بە خواى گەورە و، بە وىنەى لا پەريەكى سبى يە كە ھىشتا ھىچ شتىكى تىدا نەنووسراو و ئامادەى ئەو ەىە كە خاوينترىن دەستەواژە، يان پارچە شىعرىكى تىدا بنووسرىت كە ژىرى مەزۇفى تىدا سەرسام بىت. بەلنى بەم جۆرە لە داىك دەبىت .. بەلام دواى ئەمە چى روو دەدات؟ ئەو ەروو دەدات كە لە لايەن نزيكترىن كەسى وەك باوك و

(۱) البخارى: الخائىر ۹۳، أبو داود: السنة ۱۷، الترمذى: القدر ۵.

دايک و مام و خال، بەتکۆ لە لایەن دوورترین کەسیشەوە، کاری تێ دەکەیت و دەیکەن بە جۆرە کە یان گاور یان مەجروس. خۆ گەر ئەو دەستەواژانە بە کار بهێنین کە لەم سەر دەمەدا برەویان هەیە، دەتین: هەموو ئەوانە ئەم کەسە لە دایک بوو خاوەن بەرەو باوەشی شیوعییەت و ماسۆنییەت و سەرمايەداری و ... هتد دەدەنە بەر. واتە هێندە کاریگەری یان لە سەری دەبێت کە تەنانت لە نایینی خۆی گەورەش دووری دەخەنەو و بەرەو جۆرە هاڕینگای تری دەبەن و چەپەلتی دەکەن.

هەموو خاوەن فێطرەتیکێ ساغ لە وێژدانی خۆی دا دەنگی ئەم شایەتی یە دەبیسیت لە سەر پەرورەدگارێتی خۆی گەورە.. ئێمە لە یەک بە یەک لە لاپەرەکانی قەوارە و بوونی خۆمان دا هەست بەم پەمانە دەکەین. هەر لە بەر ئەمەشە کە: "و یجدان" بە یەکیەک لەو چوار بناغە گشتی و سەرەکی یە دادەنێن کە بەدیهێنەری خۆمان پێ دەناسین و، هەر لە خۆی دا بە بەلگە یە کێ سەر بە خۆی وەر دەگرین لە سەر بوونی خۆی گەورە^(١).

بەتێ "گەردوون" کتێبێکە بە خۆی گەورە ناسنامان دەکات.. بە هەمان جۆر "قورئانی پەرۆز"یش کتێبێکی ترە و خاوەندەمان پێ دەناسیت.. "پێغەمبەر"ی خۆشەو یستیشمان ﷺ بەلگە یە کێ گۆبای خاوەن گوفنارە بۆ ناسینی ئەو خاوەندە ڕێنمایمان دەکات.

جگە لە مانەش کتێبێکی تر هەیە کە دەنگی نی یە و هەر گێز درۆش ناکات، بەلام لە قولابی ناھمانەو دەنگی دێت - هەر وەک "کانت"^(٢) و "برینگسۆن"^(٣) و فەیلەسووفەکانی تری هاوچەشنیان ناسینی خوا دەگێرنەو بە دەروە ی کتێب و سروشت و بیرەکان - جا ئەم کتێبە بریتی یە لە: "و یجدان".. لەم شایەتە ڕاستگۆ یە کە هەمیشە زمانی بە وشە ی: ﴿بلی﴾ تەر و شیرین و پاراو و بەلگە یە کێ هێندە ڕوونە

(١) ڕوانە کتێبی: "راستی ئەو حیدیان ئەو حیدی ڕاستەقینە" ل ١٦٣-١٦٦. (وەرگێڕ)

(٢) (عەمانوئیل کانت): فەلەسووفێکی ئیمانداری ئەلمانی یە. لە نێوان ساڵەکانی: (١٧٢٤-١٨٠٤ ز) دا ژیاو. لە بواری فەلسەفەدا نووسینەکانی پشکەش کردووە. هەستی ناوناخی مرۆف (وجدان) ی کردووە بە بەلگە لە سەر بوونی خۆی گەورە. بۆ زیاده شارەزا بوون لە بۆچوونەکانی ئەم فەیلەسووفە لەم ڕووە ڕوانە کتێبی: (قصة الإيمان بين الفلسفة والعلم والقرآن) ل ١٦٠-١٧٤. (وەرگێڕ)

(٣) (هینری لوی برینگسۆن): فەیلەسووفێکی فەرەنسی یە. سالی (١٨٥٩ ز) لە پارێس لە دایک بوو. دوا ی ئەو ی کە ماوێ یە کێ ژبانی لە بواری کانی بیرکاری و زانستە سروشتی یەکان دا، بە سەر بردووە تنجا ڕووی کردووەتە بواری "فەلسەفە" و گەلێ کتێبی تێدا داناو کە یە کێکیان ناوی: (سەرچاوە ی نایین و ئەخلاقی) و بە دوا قوناخی فیکری ی ئەم فەیلەسووفە دادەنرێت. سالی (١٩٢٨ ز) خەلاتی نۆبێلی وەرگرتووە. سالی (١٩٤١ ز) کۆچی دوا یی کردووە. بۆ زیاده شارەزا بوون لە بۆچوونەکانی ئەم فەیلەسووفە لەم ڕووە ڕوانە کتێبی: (قصة الإيمان بين الفلسفة والعلم والقرآن) ل ١٧٤-١٨٠. (وەرگێڕ)

له‌سه‌ر خ‌وای گه‌وره که هه‌ر که‌سه‌نک په‌یی بی بیات و له ناخی خ‌وای دا هه‌ستی پی بکات پی‌ویستی به هیچ به‌لگه‌یه کی تر نامینیت. سه‌ه‌وتن و دل‌نیایی ئه‌م و یج‌دانه‌ش ته‌نها له‌وه‌دایه که خ‌وای گه‌وره بد‌وژینه‌وه.

به‌م جو‌ره، هه‌موو که‌سه‌نک که له دایک ده‌بیت ئه‌م شایه‌ته‌ی له گه‌لدایه. له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ئی‌مه پیمان باشه به‌م واتایه له: "مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ"^(۱) تی بگه‌ین. واته هه‌ر که‌س له زمانی و یج‌دانی خ‌وای تی بگات، ئه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ش ده‌ناسیت و پی‌ی ئاشنا ده‌بیت.

"نیازی میسری"^(۲) له شیع‌رێک دا به‌م واتایه‌ی خ‌واره‌وه ئه‌و بو‌چوونه‌ی ده‌ر برپوه که تیای دا ده‌لێت:

(به سه‌ری رووت و پی‌ی په‌تی له ده‌شت و ده‌ر و چ‌ولایی و بیابانه‌کان دا ته‌نیا به د‌وای ئه‌ودا ده‌گه‌ر‌ام، به‌لام که په‌رده له نیوان دا لادرا، بینیم ئه‌وه‌ی من به د‌وای دا ع‌ودا ئه‌م له‌ناو ناخی و یج‌دانی خ‌و‌م دا دانراوه)^(۳)

ئ‌ه‌م بیره به‌م به‌یتانه‌ی نیازی میسری گه‌یشته‌ چ‌له‌پ‌زه. ئه‌وه‌بوو ملی‌ونه‌ها که‌س له ئه‌ولیا‌یان به‌رێنمایی ئ‌ه‌م کتێبه‌ پر له نه‌ینی په‌ی "ویج‌دان" چه‌ندین سا‌وه‌ی بی ک‌وتایی و یه‌ک له د‌وای په‌کیان بری.

ئ‌ه‌م گ‌ۆشه مه‌زنه‌ی لایه‌نه په‌روه‌ردگاری په‌ ناسکه‌که‌ی ناو ناخی خ‌و‌مان، که پی‌ی ده‌لێن "ویج‌دان"، هه‌ر هێنده‌ی به‌ پێناسه‌ که‌یه‌وه – که هه‌موو گرێ ک‌ویره‌یه‌ک ده‌کاته‌وه

(۱) قال ابن تیمیة موضوع، و قال النووي قبله ليس بثبت وذكر بعض الأصحاب أن الشيخ عي الدين (بن عربی) قال: هذا الحديث وإن لم يصح من طريق الرواية فقد صح عندنا من طريق الكشف. وفي أدب الدين والدنيا للماوردي عن عائشة (رضي الله عنها) سئل النبي ﷺ من أعراف الناس بره؟ قال: أعرافهم بنفسه. كشف الخفاء ۲۵۳۲.

(۲) نیازی میسری: (۱۶۱۸-۱۶۹۴ز) زانا و شاع‌رێکی زا‌هیده، له گ‌ونێکی سه‌ر به‌ پارێزگای 'مه‌لتیه‌ی' ک‌وردستانی تورکیا له‌ دایک بو‌وه. خ‌وێندنی له 'ئه‌زه‌ره‌' ئه‌واو ک‌ردووه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش پی‌ی وتراوه: 'میسری'. که له‌ میس‌ر گه‌راوه‌ته‌وه ده‌ستی ک‌ردووه به‌ رێنمایی موسلمانان له‌ په‌کیک له‌ ق‌وتابخانه‌کانی ئ‌ه‌و کاته‌ی ئه‌سته‌مبو‌ل‌دا، هه‌ر له‌وێش ته‌ریقه‌تی 'خه‌لوه‌تی' ی دامه‌زراندووه که پی‌یشی ده‌وتریت: 'ته‌ریقه‌تی نیازی' و 'ته‌ریقه‌تی میسری'. جگه‌ له‌ 'دیوانی شیع‌ر' و 'مه‌ک‌ووبات' ه‌که‌ی، چه‌ند به‌ره‌مێکی تری هه‌یه وه‌ک: 'مواده‌ العرفان'، 'عواده‌ الإحسان'، 'ه‌دایه‌ الإخوان' (وه‌رگ‌ێڕ)

(۳) هه‌ر به‌م واتیه 'ح‌فطی شیرازی'ش وت‌وویه‌تی:

سالها دل طلب جام‌جم از ما می‌کرد / آنچه خود داشت ز بیگانه‌نما می‌کرد
گوهری کز صدف ک‌ون و مکان بیرون بود / طلب‌ار گم‌شدگان لب‌دریا می‌کرد!
بر‌وانه: (دیوان ح‌افظ شیرازی) ص ۱۰۶ چاپ: ک‌تابروشی اسلامیه - ته‌هران - ۱۳۲۷ ه‌.ش. (وه‌رگ‌ێڕ)

- لە دلتان دا دەبوو ژێتەو، یە کسەر دەبینن بەهەشت خۆی پیش چا و دەخات و بۆن و بەرامە کە ی بەسەرمان دا هەل دەکات بە ڕادەیهک کە هەست دەکەین و دەبینن: جیلوهی حوزووری ئیلاهی تیدا بەرجەسته بوو. هەر وەك لە هەمان کات دا هەست بە نەفرت دەکەین لە دۆزەخ و هەر کردارێک مەزۇف بەرەو دۆزەخ بێت. ئەم نەفرتەش ڕۆژ لە دوا ی ڕۆژ زیاد دەکات تا "و یحیدان" وای لێ دیت دەیتت بە ڕابەرێک و دەستمان دەگریت و بۆ هەموو گۆشەیه کی گەردوونمان دەبات و واتا کانی هەموو شتیکی ناو گەردوونیش دەخاتە پیش چاوه کائان.

جا هەر مەزۇفێک کە دیتە دنیا ئەم بەلگەیهشی لە گەلدایە کە دەیهگەیه نیتە بەرزایی و چلەبۆپەکان. بەلام ئەو بێ ئاگایە ی کە نوقمی مادده بوو و لەناو ئەزموونگەکان دا بە دوا ی خوا ی گەورە دا دەگەریت و گوێی خۆی لە دەنگی "و یحیدان" دەناخینیت و تەنانت هەر و یحیدانیشی ناخاتە کار، تا ئەو و یحیدانی وای لێ ها توو کە چەپەل بوو و پوو کاو تەو.. ئەو کەسە، بێ هیچ گومانێک، لە حەقیقەتی ئەم بەلگەیه تی ناگات و ناتوانیت سوودی چاوه ڕوان کراوی لێ ببینیت.

ئایەتی پیرۆزی: ﴿الستُ بربکم﴾ گەلێ حەدشی پیرۆز ڕوونان کردووە تەو کە لە نزیکە ی سی کەسی هاو لە بەرپێزە کانسو و ڕیوایەت کراون و، ئەم سەردارانەمان هەندیکیان: ئیمامی عەلی و، ئەبوو سەعیدی خودری و، سوراقە ی کور ی مالیک و، حەزرتی عائیشە ی دا ی کمان و، عەبدالله ی کور ی زوبەیر و، عەبدالله ی کور ی عەبباس و، عەبدالله ی کور ی مەسعود و، عەبدالله ی کور ی عەمر، خوا یان لێ ڕازی بێت. وائەم حەدیتە یان لێ باس دەکەین:

حەزرتی عومەری کور ی خەتتاب دەفەرمو ی: گوێم لێ بوو لە بارە ی ئەم ئایە تەو ە پرسیار لە پیغمبەر ﷺ کرا. ئەویش فەرمو ی: (خوا ی گەورە حەزرتی ئادەمی دروست کرد و ئنجا دەستی بەسەر پشتی دا هینا و وەچەیه کی لێ هینایە دەر و فەرمو ی: ئەمانەم بۆ بەهەشت دروست کردووە و ئەوانیش کردووە ی ئەهلی بەهەشت دەکەن. پاشان دەستی بەسەر پشتی دا هینا و وەچەیه کی تری لێ هینایە دەر و فەرمو ی: ئەمانەم بۆ دۆزەخ دروست کردووە و ئەوانیش کردووە ی ئەهلی دۆزەخ دەکەن)^(۱).

لە ڕیوایە تە کە ی "توبە ی کور ی کەعب" دا سەبارەت بەم فەرما یشتە ی خوا ی گەورە کە دەفەرمو ی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ﴾... تا کۆتایی ئایە تە کە، پیغمبەر ﷺ فەرمو یە تی:

را بهره‌گانی سده‌ی بیستمیش و هک: "حسین به‌ننا"^(۳) و "سید قوتب"^(۴) و شو

(۴) (سعيد قوطب): تهذيب و نويسر و كه سايت يه كي نيسلامي ناوداري ميسري يه. سالي ۱۹۰۶ز له يه كيك له گونده كاني پاريز گاي تهسيو و له دايك بووه. كوزلجي (دار العلوم) تمواو كردووه. له پش داله لايه نه دوه لته وه بايه خيكي زوري پي دراوه، به لام كه له سالي ۱۹۵۱ز پيوه ندي به كمزلسي (براياني موسلمان) هوه كرد هلو نستي دهو لته بهرامهري گوراو چه نه جاريك دوو چاري گرتن و نه شكه نه ي ناو به نديخانه كاني نمو سرده ميسر كرا، هه تا له بهرواري ۱۹۶۶/۸/۲۸ز ده فرماني له سيداره داني دهركراو شوي دواي نه وه له سينداره درا. گله به بهرامهري دواي خوي به چي هينستوه، به ناو بانگزيان تفسيريكه به

ر‌ابه‌ره‌ش که به‌ناو "سه‌عید"ه و به‌نازناو و کۆمه‌له‌که‌شی له‌ تورکیادا ر‌ابه‌ریکی تاب‌لئی مه‌زنه^(۱) و، هاوچه‌شنه زۆره‌کانی تری ئه‌مانه، هه‌ره‌ه‌موویان، که هیشتا له‌ سکی دایکیان‌دا بوون، به‌ مۆری سه‌عاده‌ت و به‌خته‌وه‌ری شه‌ره‌فمه‌ند بوون.

به‌لئی، به‌خته‌وه‌ر و به‌دبه‌خت ئه‌وانه‌ن که هیشتا له‌ سکی دایکیان‌دا بوون: "به‌خته‌وه‌ر" یان "به‌دبه‌خت" بوون. به‌لام ئه‌م نووسینه‌ پێش و هخته‌ی چاره‌نووسیان "ویست"ی م‌رو‌فی تیدا ره‌چاو کراوه، چ لایه‌نی ر‌قی و ئینکاری ئه‌و م‌رو‌فه‌ بیست، چ سۆز و مه‌ردایه‌تی ئه‌و بیست.

(۷) له‌ فهرمووده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست دا ﷺ که هه‌ر دوو ئیحمای بوخاری و موس‌لیم ر‌یوایه‌تیان کردووه، ئه‌و گ‌فت و گۆیه‌ باس کراوه که له‌ نیوان هه‌زره‌تی ئاده‌م و هه‌زره‌تی مووسادا - علیهما السلام - ر‌ووی داوه‌ و، ئه‌و چاره‌نووسه‌ پێش و هخته‌ پ‌وون ده‌کاته‌وه که ئیحه‌ خه‌ریکین باسی ده‌کهن:

"طاووس" - که زانایه‌کی د‌وای سه‌رده‌می هاوه‌له‌کانه - ده‌لێت: له‌ ئه‌بوو ه‌وره‌یره‌م بیست که ده‌پوت: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: (گ‌فت و گۆیه‌ک له‌ نیوان ئاده‌م و مووسادا ر‌ووی دا. مووسا پێی‌وت: ئه‌ی ئاده‌م! تۆ باوکه‌مانی که‌چی نا‌ئومێد‌ت کردین و له‌ به‌هه‌شت به‌ده‌رت نا‌ین! ئاده‌م پێی‌وت: ئه‌ی مووسا! خ‌وای گه‌وره‌ به‌ گ‌فت و گۆ

ناوی: (في ظلال القرآن) و کتێبه‌که به‌ ناوی (معالم في الطريق). گه‌لێ کتێب و لێکۆلینه‌وه‌ و بر‌وانامه‌ی زانکۆیی‌ش له‌ به‌ری لایه‌نه‌ ج‌و‌راو ج‌و‌ره‌کانی ژبانه‌وه‌ نووسراوه، فر‌وانه‌ریان تا ئیستا کتێبه‌که به‌ ناوی: (سید قطب من المیلاد إلى الإستشهاد) نووسینی: دک‌ت‌ور صلاح الخالدي. (وه‌ر گ‌ێڕ).

(۱) مه‌به‌ست زانای گه‌وره‌ی کورد: ب‌لیح الزمان مامۆستا سه‌عه‌دی نوورسی‌یه، که له‌ گ‌وندی (نوورس)ی سه‌ر به‌ پارێزگای (به‌د‌لیس)ی کوردستانی تورکیا له‌ دایک بووه‌ و، له‌ نیوان سا‌له‌کانی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ز)دا ژیاوه. گه‌وره‌ترین زانایه‌ که له‌ د‌وای مه‌ولانا خالیدی نه‌قه‌شه‌ندی له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی کورددا ها‌ت‌و‌ه‌ته‌ د‌یا‌وه‌ و، یه‌کێکه له‌ که‌سایه‌تی‌یه‌ جیهانی‌یه‌ گه‌وره‌کانی بانگه‌وازی ئیسلام له‌م چاره‌خه‌دا. ئه‌و پیلانه‌ی که د‌و‌ژمنان بۆ س‌په‌نه‌وه‌ی ئیسلام له‌ ولاتی تورکیادا دایان‌ر‌شتبوو له‌م زانایه‌ توانی ر‌و‌به‌ر‌پ‌و‌وی بیه‌نه‌وه‌ و، خ‌و‌ی و قوتاییانی (قوتاییانی نوور) بوون به‌ به‌ردی بناغه‌ی بو‌و‌ژانه‌وه‌ی بانگه‌وازی ئیسلام و، هه‌موو زه‌هر و زه‌نگینکی مستعفا که‌مال و دام و ده‌زگا چه‌وسینه‌ره‌کانی و سی‌و‌پنج سالی به‌ندی و زیندانی تاکه‌ که‌سی و به‌ه‌نده‌یی و ده‌ست‌به‌سه‌ری و ده‌یان داد‌گای ت‌وق‌ته‌ر نه‌یانتوانی چ‌و‌کی پ‌ن‌ دا‌به‌دن. نه‌نانه‌ت توانی بانگه‌وازی ئیسلام بگه‌یه‌ننه‌ ئاستیکی ئه‌و ت‌و‌که‌ پیلانی د‌و‌ژمنان پ‌و‌و‌چه‌ل بکاته‌وه. زیاتر له‌ سه‌د‌وسی کتێب و نامیله‌کی د‌وای خ‌و‌ی به‌ج‌ی ه‌یشه‌ت‌و‌وه، که به‌ زۆریه‌ی زمانه‌ زیندووه‌کانی جیهان - که یه‌ کینکیان زمانی کوردی‌یه - بلا‌و بو‌ونه‌ته‌وه. تا ئیستا زیاتر له‌ ش‌مش ک‌و‌نگ‌ره‌ی جیهانی و ده‌یان ک‌و‌ری ر‌انستی و پ‌ن‌ش‌ر‌ ک‌ی ر‌و‌ش‌ن‌ب‌ری له‌ ئاستی جیهان‌دا له‌ سه‌ر کراوه و ده‌یان کتێب و سه‌دان لێکۆلینه‌وه‌ی له‌ سه‌ر نووسراوه و چه‌ندین به‌لگه‌نامه‌ی زانکۆیی‌شی له‌ خوێندنی بالادا له‌ سه‌ر وه‌ر گ‌ه‌راوه. (وه‌ر گ‌ێڕ)

له‌گه‌ل کردنی خۆی پله‌وپایه‌ی تۆی له‌ پێغه‌مبه‌رانی تر جیا کرده‌وه و هه‌لی بژاردیت و به‌ ده‌ستی خۆی هه‌لی بۆ کێشاییت، نایا له‌ سه‌ر شتێک لۆمه‌م ده‌ که‌یت که‌ چل سال پێش ئه‌وه‌ی خواوه‌ند دروستم بکات ته‌قدیری کردبوو به‌یه‌یتیه‌ رێم؟ به‌م جو‌ره‌ هه‌زه‌تی ئاده‌م له‌ مووسای برده‌وه^(۱).

هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ پێشینانمان ئه‌م وتووێژه‌یان پووون کردوو هه‌وه‌. و الی‌زه‌دا قسه‌ کانیان به‌ پوختی ده‌هه‌ین:

- بۆیه‌ ئاده‌م مووسای به‌زاند چونکه‌ باو که‌یت.
- هه‌زه‌رتی ئاده‌م و مووسا هه‌ریه‌ که‌یان خواوه‌نی شه‌ریعه‌تیکن که‌ تایبه‌ته‌ به‌ خۆیه‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ شتێک له‌ شه‌ریعه‌تی یه‌کیکیاندا به‌ گونا‌ه‌ دا‌به‌رت، به‌لام له‌ شه‌ریعه‌تی ئه‌وی تریاندا گونا‌ه‌ نه‌ییت. له‌ به‌ر ئه‌مه‌ ئاده‌م مووسای به‌زاند.
- به‌هه‌شت خا‌نه‌ی ته‌کلێف نی‌یه‌ وه‌کو دنیا، که‌واته‌ ئاده‌م له‌ به‌هه‌شتدا هه‌یج ته‌کلێفێکی له‌ ئه‌ستۆدا نه‌بووه‌. که‌چی مووسا به‌پێی ده‌ستوورێک وتووێژی له‌گه‌ل ئاده‌مدا کردوو که‌ تایبه‌ته‌ به‌ خا‌نه‌ی دنیاوه‌. بۆیه‌ به‌لگه‌ که‌ی هه‌زه‌رتی ئاده‌م په‌سه‌ند کرا.

- هه‌زه‌رتی ئاده‌م ویستی مووسا تی‌بگه‌یه‌نیت که‌ خه‌یر و شه‌ر هه‌ردوو کیان له‌ لای خواوه‌نده‌وه‌یه‌. که‌ دیاره‌ ئه‌م هه‌لوێسته‌ی ئاده‌م راسته‌، بۆیه‌ مووسای به‌زاند. جگه‌ له‌مانه‌ش گه‌لی رافه‌ و پوو‌نکردنه‌وه‌ی تر له‌ سه‌ر ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ هه‌یه‌^(۲).

ئێمه‌ له‌ به‌ر رێز گرتنمان له‌ زانیانی سه‌له‌ف مونا‌قه‌شه‌ی ئه‌م بۆچو‌نانه‌ ناکه‌ین که‌ له‌ شه‌رحی ئه‌م فه‌رمووده‌ پڕۆژه‌ نا‌و‌برا‌وه‌دا وتوو‌یا‌نه‌، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئه‌م چه‌شنه‌ ته‌وجیهات و بۆچو‌نانه‌ له‌و جو‌ره‌ شتانه‌ نین که‌ به‌توانی‌ت کێشانه‌ و پێوانه‌ بک‌ر‌ن. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نامانه‌و‌یت هه‌روا ئه‌م باسه‌ به‌جێ به‌هێل‌ن ب‌ن‌ ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ بۆ حه‌یکمه‌تیکی ورد بکه‌ین که‌ تیاب‌دا‌یه‌. چونکه‌ فه‌رمووده‌ که‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی ورد و په‌نهانی قه‌ده‌رمان تی‌ده‌گه‌یه‌نیت که‌ بریتی‌یه‌ له‌: (سَبَقَ الْکِتَابُ) واته‌ هه‌موو شتێک له‌ پێش په‌یدا‌بو‌نی‌دا نو‌وس‌را‌وه‌. ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌راوردی نی‌وان به‌لگه‌کانی هه‌زه‌رتی ئاده‌م و مووسا ده‌کات، پاشان پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ئه‌نجامی به‌راورد ده‌ک‌دا س‌ن‌ جار فه‌رمو‌ی: "ئاده‌م له‌ مووسای برده‌وه‌". به‌لام نه‌یفه‌رمو‌و: قسه‌ که‌ی مووسا هه‌له‌یه‌. تاکو سه‌رنج بۆ شموولیه‌تی به‌لگه‌ که‌ی هه‌زه‌رتی ئاده‌م رابکێشیت.

(۱) رواه البحاري: التفسير ۲۰، القدر ۱۱، الأیاء ۳۱، التوحید ۳۷. و رواه مسلم: القدر ۱۳.

(۲) بروانه: شرح مسلم للنووي ۴۴۰/۱۶-۴۴۲.

لە راستی دا قەدەر دوو پرووی ھەیە:

یەكەمیان:

پرووی تەقدیر و دەست نیشانکردنی ھەموو شتێك لە لایەن خوای گەورەو بە زانستی ھەمەلایەنگری خۆی. واتە ئەو پرووی كە لە خوای گەورەو ھە.

دووھەمیان:

ئەو پرووی قەدەر كە پەيوەندی بە ویستی مەرووفەو ھەیە.

جا ھەزەرەتی موسا - دروودی لەسەر بێت - كاتێ كەردنەدەرەوێ ھەزەرەتی ئادەمی لە بەھەشت لێك دایەو تەنھا ئەو پرووی قەدەرێ خۆیندەو كە پەيوەندی بە ویستی مەرووفەو ھەیە. بەلام ھەزەرەتی ئادەم لە ھەردوو پروو كەو ڕوانی بە قەدەر، واتە پرووی "تەقدیری خواوەند" و پرووی "ویستی مەرووف". واتە لە مەقامی پەچاو كەردنی ھەردوو پروو كەو لە گەل ھەزەرەتی موسا دا وتووێژی كەرد. جا لەبەر ئەوێ ڕوانگەێ ڕوانینە كەێ ئەو فراوانز بوو ئەو لە ھەزەرەتی موسای بەردەو.

ھەرچەند ویستی مەرووف خواوەنی بوونی دەرە كێ (و جوودی خاریجی) نی، كەچی ھەرچی خراپە و گوناھباری دە كەرت دەخەیتە ئەستۆیەو، چونكە ئەو ویستە مەرجینكە لە بەدییەتانی ئەو كەردەو ئەو لە لایەن خوای گەورەو.

ئەم ئایەتە پیرۆزە تەرازوویە كەمان بۆ ئەمە دەداتێ كە دەفەر موی:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹)..

بەلام لایەنێكێ تر لە مەسەلە كەدا ھەیە، كە ڕیتی بە لە "مەشیئەتی خوابی" واتە: ویستی خوای گەورە، وەك ئەم ئایەتە پیرۆزە ڕای دەگەییەت:

﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الإنسان: ۳۰).

بەلێ، خوای گەورە خواوەنی ھیکمەتی پەھایە و فەرمان و ویستی خۆی لە سەر ووی ھەموو ویستە كانی ترەو ڕایی دەكات. خۆ ئەوێش كە ناوی "ویستی مەرووف" تان لێ ناو لە راستی دا وەكو دلۆپێكێ بچووك وایە كە ئەگەر تێكەل بە دەرپایە كێ پڕ و گەورە بکەرت مایەییەتە كەێ دەرناكەوێت، چونكە خۆی لە خۆی دا ھەر ھیچ نی، بەلام خوای گەورە ئەم جیھانەێ لەسەر ئەم ویستە ھیچە بنیات ناو. ئا لێرەوێە كە ویستی ھیچی مەرووف گەرنگی بە كێ مەزنی بە ئەندازەێ جیھانی بەدەست ھێناو.

لەبەر ئەمە، دەینی بەم شتوولیەتە ڕوانینە "قەدەر" كە ڕوانینی "مەقامی جەمە" لە نیوان ھەردوو ئایەتە كەدا. خۆ ئەم ئایەتە پیرۆزانەێ خوارەو ئەم مەسەلەیمان بۆ ڕوون دەكەنەو:

﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۖ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ
وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (الدنر: ۵۴-۵۶).

کاتێ که بە ئیمامی غەزالی وترا: ئێمە کردووە ناکەین بە لێکو ئیرادە دەکەین، لە
وەلامدا فەرمووی: ئە ئایا کێ ئێو ویست و ئیرادەیی بە ئیو دا؟

بێ گومان ئێمە تە کلیفمان لە ئەستۆدایە و، کاتێ که کردووە کاتمان ئەنجام دەدەین
و هە ئێوە وایە خۆمان بکەری کردووە کان بێ! بەلام سنوور و حەقیقەتی ئێم تە کلیفە
مە گەر ئێو کەسێ لە ئەستۆی ناوین دەنا کەس بە تەواوی نایزانێت. ئێوە تا شتیکی
ئەوتزی بە ئێمە داوە که دەگوێنێ بێت بە سەرچاوەی "خێر" یان سەرچاوەی "شەر".
کەواتە بە تەواوەتی نازانین ئێم شتێ که بە ئێمە داوە پەرووی دەروەبە یان دیوی
ناوەوەیە. بەلام دەبینین باشتەین کۆتایی لێ دەچنرێت و هەر کەسێکیش جەلەوی ئێو
شتە بگرنێت دەست، تاجی شاهانەیی لەسەر دەکرنێت. کەواتە ئێم شتە لە پەروویە کەووە بە
هیچ دانانرێت و لە لایەکی تریشەو بە شتیکی زۆر دادەنرێت. ئەمەش "مەقامی جەمەع"
داخوازیەتی کاتێ دەروانرێت ئێم مەسەلە. جە هەر کەس لە هەردوو پەرووە کەووە لێی
بدوینت ئەوا مەسەلە قەدەری کۆکردووەتەو. بەلام ئەوانەیی بەم جۆرە لێی نەدواون،
بوون بە "ئەهلی جەبر" یان "مۆعتەزێلە".

بەئێ، "کتاب" یەک پێش وەخت نووسراوە. بەلام لە تەنیشتی ئێم کتێبەیی که بە لای
ئێمەو نەزانراوە، کتێبێکی تر هەیە بە گەردنماندا هەتوا سراوە. چۆنیتی یە کەیی ئەویش -
بە هەمان جۆر - سەبارەت بە ئێمەو نەزانراوە.

بەدیهینەری "خێر" و "شەر" هەر خۆای گەورە. بەلام بە "شەر" پەزی نییە و بە
"خێر" پەزییە. جە ئێو کەسێ ویستی لەسەر کرداری شەر، مەرفە کە خۆبەتی.
کەچی خۆای گەورە نایەوینت مەرف کردووەی شەر بکات، بەلام کاتێ مەرف ویستی
لەسەر کردووەی شەر دەبێت ئەوا خۆای گەورە بۆی بەدی دەهینیت.

۸) یا چەند ئێو نەبە کێ تر بهینینەو تاکو ئێم مەسەلە یە زیاتر پەروو بێتەو:

کاتێ ئێم ئایەتە پەروە نازل بوو:

﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ (الانبیاء: ۹۸).

بەپەرستەکان سەریان لێ شیوا و گەرفتاری سەرسامی بوون! چونکە ئایەتە کە پەرو
دەکاتە ئەوان و دەفەرمووی: خۆتان و ئێو بتانەیی که بە خواکانی خۆتانێ دادەنێن و
دەیانپەرستن و هەموو ئێو پالەوانیتی و شانازییانەش که دەیانەنە پال ئێو بتانە و

سەرکه‌وتن و ده‌ستکه‌وته‌کانیان بۆ ده‌گێڕنه‌وه.. واته: هەر شتێک که جگه له‌ خوای گه‌وره ئیوه ده‌یانپه‌رستن.. هەر هه‌موویان، ته‌خته و سووته‌مه‌نیی دۆزه‌خن!

ئهم ئایه‌ته یه‌که‌م جار و راسته‌وخۆ پرووی له‌و بتانه‌یه که ناو که‌عبه‌ی په‌ڕۆزیان لێ په‌ر کرابوو که ژماره‌یان گه‌یشتبووه سێ سهد و شه‌ست بت! جا ئهم ئایه‌ته هه‌ره‌شی ناگری دۆزه‌خ له‌و بتانه ده‌کات که مایه‌ی شانازی و سه‌ربه‌رزیی بت په‌رستان بووه. خۆ بێ گومان ده‌بوو به‌رامبه‌ر به‌م هه‌ره‌شه‌یه به‌ بێ ده‌نگی دانه‌نیشتنایه و شتێکیان پروو په‌رووی ئهم ته‌حه‌ددی یه‌ ئاشکرا یه‌ بو‌نایه. به‌لام هه‌چ چاره‌یه کیان به‌ ده‌سته‌وه نه‌بوو، چونکه توانای به‌ره‌نگار بو‌نه‌وه‌ی ئهم ئایه‌ته‌یان له‌ خو‌یان‌دا شک نه‌ده‌برد.

پاشان "عبداللّٰه‌ی کور‌ی زه‌به‌ع‌ری" یان^(۱) که‌وته‌وه یاد که له‌ راده‌به‌ده‌ر توانای گو‌فتار و قه‌ناعدت پێ کردنی تێدا بوو. رۆشن بۆ لای و جه‌ختیان لێ کرد که پێغه‌مه‌ریان ﷺ بۆ بێ ده‌نگ بکات و پێیان وت: شه‌ره‌ف و سه‌ربه‌رزیی ئێمه له‌ ده‌ستی تۆدایه! ئه‌وه بوو به‌ گوینی کردن و بیری کرده‌وه له‌وه‌ی که به‌ یاری یه‌کی مه‌نتیقی بکه‌وته‌ گف‌ت و گۆ له‌ گه‌ل پێغه‌مه‌ردا ﷺ. پێی وت:

- تَوَيْتُ وَايَه‌ كِه‌ خَوَاتَمُ ئَايَه‌ت‌ه‌ی بۆ نازل کردوویت: ﴿إِنِّكُمْ وَمَا تُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبٌ جَهَنَّمَ أَتُمْ هَا وَارْثُونَ﴾. خۆ مانگ و خۆر و مه‌لائیکه‌ت و عوزه‌یر و عیسی کور‌ی مه‌ریه‌میش له‌ لایه‌ن خه‌ل‌کانه‌که‌وه په‌رست‌راون، ئایا هه‌موو ئه‌وانه‌ش له‌ گه‌ل به‌ته‌کانی ئێمه‌دا ده‌خرینه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه؟

یه‌ که‌سه‌ر ئهم ئایه‌ته په‌ڕۆزه نازل بوو که ده‌فه‌رموئ:

﴿إِنَّ الدِّينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنِ أُولَئِكَ عَنْهَا مُعْبَدُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۱)^(۲)

به‌لێ، ئه‌وانه‌ی که چه‌مکی به‌رگ و پۆشا که‌کانیان تۆزی دنیای لێ نه‌نیشتووه، دوورن له‌ دۆزه‌خه‌وه.. ئه‌و مه‌لائیکه‌تانه‌ی که بۆ ماوه‌ی چاو‌تروو کاندنیکیش له‌ خوای خۆیان غافل و بێ ناگانه‌ن، دوورن له‌ دۆزه‌خه‌وه.. چه‌زهر ته‌ی مه‌سیحیش - علیه‌ السلام - که گیان و وشه‌ی خوای گه‌وره‌یه و فووی ژبانی به‌ مرۆفایه‌تی‌دا کردووه و دله‌ مردووه‌کانی زیندوو کردووه‌ته‌وه‌و، چه‌زهر ته‌ی عوزه‌یریش - علیه‌ السلام - که

(۱) عبداللّٰه‌ی کور‌ی زه‌به‌ع‌ری دوا‌یی موسلمان بووه و به‌یه‌کێک له‌ شاعیره‌ موسلمانه به‌ناوبانگه‌کان داده‌نرێت و، شیع‌رکیشی بۆ عوزر هه‌ینه‌وه و سه‌په‌نه‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ی پێش‌و‌ی هۆنه‌یه‌ته‌وه. به‌روانه: (اس کتیر ۳۷۶/۵). (وه‌رگێڕ)

(۲) (تفسیر ابن کتیر) ۳۷۴/۵-۳۷۵.

پێغه مەبرنکی مەزنە، هەردوو کیان، بە ئەندازەی دووری ئەزەل لە ئەبەدەو، لە دۆزەخەو دوورن. جا ئەو کەسانەی کە هەلگری بێر و باوەری چەوت و هەلەن، ئەنجامی ئەو هەلەپەیان بە چاوی خۆیان دەبینن. بەلام پێغه مەبران و مەلائیکەتان - علیهم السلام - وەک ئەوان نین، چونکە پیشتر بە "حوسنا" کتێبە کەیان بۆ پر کرانەوە. جا ئەوێ کە پەيوەندی بە باسە کە ی خۆمانەو هەپە ئەم تەعبیرە قورئانی یەپە: "السبق بالحسنى".

۹) حەزەرەتی عبدالرحمنی کورپی عەوف - خوا ی لای رازی ییت - دەگیرێتەو و دەفەر موی: کاتی کە وەنەوز گرتبوومی و ئاگام لە لای خۆم نەمابوو، دوو کەسی سامناک لە بەردەمدا راوەستان و بەرەو شوێنێک مێیان دایەبەر، و ئم: بۆ کوێم دەبەن؟ وتیان: (بۆ لای عەزیزی ئەمێن.. بۆ حساب) کت و پر پیاویک پەیدا بوو لەو دوانە ی پرسی: ئەم پیاو - کە مەبەستی من بوو - بۆ کوێ دەبەن؟ ئەوانیش هەمان وەلامیان دایەو و وتیان: (بۆ لای عەزیزی ئەمێن). پیاو کە وتی: نەخیر ناییت ییەن، چونکە ئەو کە هیشتا لە سکی دایکی دا بوو "سەبقی حوسنا" ی بۆ نوو سراو. پاش ئەمە ییادار بوومەو.

ئەم فەرموودە پیرۆزە ی خوارەو - کە هەوێ دەدەپن بە درێژی پروونی بکەپنەو - ئەو پروداوێ پیشو پروون دەکاتەو. فەرموودە کەش بریتی یە لەمە:

(بە خوا هی و اتان تێدایە - لە رپوایەتێک دا: پیاوی وا هەپە - کردەو کانی هی ئەهلی دۆزەخن تا هیندە ی باتێک "گەزێک" ی دەمێنیت بو دۆزەخ، بەلام کیتابە کە ی پیشتر بە ئەهلی بەهەشتی نووسیو و ئەمیش لە ئەنجامدا کردەوێ ئەهلی بەهەشت دەکات و دەرواتە ناویەو. پیاوی واش هەپە کردەوێ ئەهلی بەهەشت دەکات تا هیندە ی باتێک یان دوو باتی دەمێنیت پنی بگات، کەچی کیتابە کە ی پیشتر بە ئەهلی دۆزەخی نووسیو، دەبێت لە ئەنجامدا کردەوێ ئەهلی دۆزەخ دەکات و دەچێتە ناویەو)^(۱).

ئاشکرایە کە حەزەرەتی عبدالرحمنی کورپی عەوف یە کێکە لەو دە کەسە ی کە مژدە ی بەهەشتیان دراوە تی. ئەوێش کە مەبەستمانە لەو پروداوێ نووسینی پیش وەختی کیتابە کە یەتی (سبق الکتاب).

(۱) رواه البخاري: القدر ۱. ومسلم: القدر ۱.

۱۰) عامری کورپی سه‌عدی کورپی نه‌بو وه‌ققاص نه‌م پرو‌داوه‌مان له باو‌کیه‌وه‌ بۆ ده‌گیریته‌وه‌:

جارنکیان سه‌عد - خ‌وای لئی رازی بیت - به‌ رئی‌دا ده‌رۆ‌یشت، گوینی لئی بوو پیاوئیک جوینی به‌ حه‌زهرتی عه‌لی و ته‌لحه‌ و زوبه‌یر ده‌دا - خوا له‌ هه‌موویان رازی بیت - سه‌عد پنی فهرموو: تۆ جنیبو به‌ که‌سانیک ده‌ده‌یت که‌ پیشتر له‌ لایه‌ن خواوه‌نده‌وه‌ نه‌وه‌یان بۆ نووسرا‌بوو که‌ خ‌وی بۆی نووسیبوون. ده‌سا به‌خوا‌یان واز له‌ جینیوینی دانیان ده‌هینیت یان دوعات لئی ده‌که‌م. پیاوه‌که‌ وتی "پروانه‌! ده‌متر سینیت.. ده‌لتی پیغه‌مه‌ره‌! حه‌زهرتی سه‌عدیش فهرمووی: خوایه‌ گیان! نه‌گه‌ر نه‌م پیاوه‌ جنیبو به‌ که‌سانیک ده‌دات که‌ له‌ لایه‌ن تۆوه‌ پیش‌وه‌خت نه‌وه‌یان بۆ نووسراوه‌ که‌ خ‌ۆت بۆت نووسبون، هه‌ر نه‌م‌رۆ پنی بنۆینه‌ و بیکه‌ به‌ په‌ند و عیبه‌ت. نه‌ه‌ی وت و رۆشت. یه‌ که‌سه‌ر حوشرنکی مینه‌ خ‌وی کرد به‌ ناو خه‌لکه‌ که‌دا و نه‌وانیش رئی‌یان بۆ چۆن کرد و رۆشت نه‌و پیاوه‌ی شینلا و دایه‌ به‌ر له‌قه‌. چاو‌م لئی بوو خه‌لکی به‌ د‌وای سه‌عد‌دا راپان کرد و وتیان: نه‌ی نه‌بوو ئیسه‌حاق! خ‌وای گه‌وره‌ دوعا‌که‌ی گه‌را کردیت^(۱).

به‌لئی، نه‌و هاوه‌له‌ به‌رپزانه‌ی پیغه‌مه‌هر ﷺ له‌ لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه‌ به‌ "حوسنا" کیتابی پیش‌وه‌ختیان نووسرا‌بوو. چونکه‌ حه‌زهرتی عه‌لیی سه‌ردارمان: حه‌یده‌ری که‌رپار و، ریش سه‌پی که‌له‌ مه‌ردان و، زاوای پیغه‌مه‌هری خ‌ۆشه‌ویسته‌ ﷺ که‌ گه‌لنی سه‌نا و ستایشی جوانی له‌ باره‌وه‌ فهرمووه‌..

حه‌زهرتی ته‌لحه‌ش نه‌و مرۆقه‌یه‌ که‌: له‌ جه‌نگی ئو‌خود‌دا به‌ ده‌ستی شکاوه‌وه‌ به‌ر‌گر‌بی له‌ پیغه‌مه‌هر ﷺ ده‌کرد و، شه‌ره‌فمه‌ندی نه‌و فهرمایشته‌ی پیغه‌مه‌هر بوو ﷺ که‌ ده‌فهرموئ: (فریای ته‌لحه‌ بکه‌ون)^(۲)..

حه‌زهرتی زوبه‌یریش پیغه‌مه‌هر ﷺ به‌ "حه‌واری"ی خ‌وی وه‌سفی کردووه‌ و فهرموویه‌تی: (هه‌موو پیغه‌مه‌هریک هه‌واری به‌کی هه‌یه‌، هه‌واری منیش زوبه‌یره‌)^(۳).

سه‌عدی کورپی نه‌بو وه‌ققاصیش، که‌ بیستنی نه‌و گو‌فتاره‌ نابه‌جی‌یه‌ی پنی قه‌بو‌ل نه‌کرا سه‌باره‌ت به‌و هاوه‌له‌ خ‌اوئین و به‌رزانه‌وه‌، خ‌الۆزای پیغه‌مه‌ره‌ ﷺ و له‌ جه‌نگی ئو‌خودیش‌دا به‌ر‌گر‌بی لئی کردووه‌ و پیغه‌مه‌هر ﷺ له‌ باره‌یه‌وه‌ فهرموویه‌تی: (إِرمِ فِداک

(۱) أخرجه الطبرانی وقال الهيثمي رجاله رجال الصحيح. بروانه: حياة الصحابة للكاندهلوي ۶۹۲/۲.

(۲) البداية والهاية لابن كثير ۳۳/۴-۳۴.

(۳) رواه البخاري: الجهاد ۴۰، ۴۱، ۱۳۵، فضائل الصحابة ۱۳، المغازي ۲۹. ومسلم: فضائل الصحابة

أبي وأمي^(۱). هەر و هەها فەر موویەتی: (خوایه! هەر کاتی سەعد لێت پار ایەوێ دو عاکە ی گێرا بکە)^(۲). هەر لەبەر ئەوەش بوو کە خەڵکی دە ترسان سەعد دو عایان لێ بکات .. هەموو ئەوانە لە لایەن خواوەندەو، پێش و خەت، بە باشی کۆتایی بە کردەوێ کانیا ن هینراوێ. واتە: "سبقت لهم من الله الحسنى". بەو واتایە ی کە لە دەرگای میهره بانی یەو و بە لوتفی خواوەند و بێ ئیزن وەر گرتن دە پۆنە ناو بە هەشتەوێ. زووتر و ئتمان خوا ی گەورە بە پێی زانستی ئەزەلیی خۆی موقەددەرات و کردەوێ کانیا بەندە کانیا خۆی نووسیوێ. جا ئەوانەش کە "سبقت لهم من الله الحسنى" ن، ئەوانە جیا نابنەوێ. چونکە خوا ی گەورە بەو زانستە ئەزەلییە ی خۆی دە زانیێ کە ئەوانە بە ویستی خۆیان چ کرداریێک دە کەن، چاک بێت یان خراب. ئیتر خواوەند ئەو چەشنە عاقیبه تە ی بۆ تەقدیر کردوون. ئەمەش کاریکی سەیر نی یە، چونکە خوا ی گەورە زانای پەنھانە کان و شتانی ئاشکرا و نادیارە، تەنانەت زانیاری خوا هەموو شتێک دە گرێتەوێ لە پێش و لە دوای دروست بوونی ی، ئەم زانیەشی لە تۆماری "قەدەر" دا دەردەخات. پاشان بەندە کە ی بە پێی ئەو نووسراوێ پەفتار دە کات کە لە کتێبه کە ی دا نووسراوێ، ئنجا مەلاییکە تان ئەو کردەوانە دە نووسن کە مەرفەقە کە دە بانکات. دوای ئەوێ هەردوو تۆمارە کە پێکەوێ دەردە کەون و وەکو یەک دەردە چن.

اللهم الحقنا بالذین سبقت لهم منك الحسنى.. آمین.

* * *

(۱) رواه البخاري: الجهاد ۸۰. ومسلم: فضائل الصحابة ۴۱، ۴۲.

(۲) رواه الترمذي، المعقب ۲۶.

په یوه نډی "قزا" به "قهدهر" هوه

"قزا" و "قهدهر" چهند لایه نیکي جیاجیایان هیه، به لام ده توانریت له چوار کومل دا هو لایه نانه کز بکړنه وه:

۱ - قزا و قهدهر له پروی زانستی خوا ونده وه.

۲ - قزا و قهدهر له پروی هوه که خوی گوره هم مو شتیک ده نو سیټ.

۳ - قزا و قهدهر له پروی ویستی خوا ونده وه.

۴ - قزا و قهدهر له پروی به دپه نانه وه.

گه لئ مه سله و باب ته زور هن که تپه لکیشی په کترین و ده چنه ژیر په کیک له چوار بناغه یه وه، به لام بو هو هی له دریزه دان دا به باسی شانی جوزی نو قم نه یین، هو وه که باب ته نیکي سر به خو لییان نادوین.

وا نیستا، به جیاجیا و یک له دوا یه که، دریزه به چوار بناغه یه ده دین:

۱ - قزا و قهدهر له پروی "زانست" ی خوا ونده وه.

حز ده که کم هم باسه به فرموده یه کی پرور ده ست پی بکم که زووتر باسمان کردووه و بریتی په له مه ی خواره وه: "ما منکم من أحدٍ ما من نفسٍ منقوسة، إلا وقد کتب الله مکانها فی الجنة والنار"^(۱). به و اتایه ی که خوی گوره پیش نه وه ی مروف دروست بکات شوینی هو مروفه ده زانیت له به هشت پان له دوزه خدا.

ده با له پروی زانستی نه زه لی خوا ونده وه دریزه به باسی قزا و قهدهر بده یین:

خوی گوره زانایه به هم مو شتیک؛ هر چی شت هیه به پی زانسته که ی خوی ته قدر و ده ست نیشانی ده کات. هه ندی مه سله ی نه و توش هیه که به فزل و چاکه کاری خوی به نیمه ی ده به خشیت و قزا و حوکم و فرمانی خویمان له سر جی به جی ده کات و، به تایه تی ته کلیفی قورسانی پرورمان ده خاته نه ستو. به لام ده روونه کانی نیمه زور به ی نه و مه سله لانه یان پی خوش نی یه و حزیان لی ناکه ن، که چی خوی گوره و زانا و ناگادار به هم مو شتیک هیچ فرمان و بریاریکمان بو ده ر ناکات گهر چندها دانست و سوود و به رزه ونه دی یان بو نیمه تیدا نه ییت. واته

هممو تهو شتانهی که خوای گه وړه ته قدیر و ده ست نیشانیان ده کات هم سوود و بهر ژه و هندی یانه یان تیدا په چاو کراوه، به لام نیمه ناگامان له هیچ کامیان نی په، چونکه نیمه "نمزان" و خوای گه وړه ش "زانا" په به هممو شتیک. "زانست" ی خوای گه وړه سه باره ت به هر شتیک هاو دمه له گهل "دانست" ه که شی لهو شته دا، واته "زانایی" و "دانایی" دوو شتن هر گیز له په کتر جیا نابنه وه و، حکمه ت و بهر ژه و هندی په کان هممیشه شوینکه و ته ی زانستی خوا و هندن. ته و هنده هم په خوای گه وړه ناچار نی په که هر شتیک ده کات به پنی حکمه ت و بهر ژه و هندی په کان نه نیمایان بدات، به لام هر وه که زانسته که ی دهر وړانده وری هممو شتیک داوه، دانسته که شی هممو شتیک ی گرتو ته موه. واته: "زانایه" به هممو شتیک.. هر وه که له هممو شتیک دا "دانایه" و ناگو بخی هیچیان له په کتر جیا بنه وه.

خوای گه وړه له هممو شتیک دا حکمه تیکي هم په، چونکه خوای گه وړه کاری نابه جی ناکات.

که واته هممیشه "دانست" گوئی راپه تی "زانست" ه که به تی و، له هر شوینیک دا "زانست" دهر بکه ویت و "توانست" و "ویست" به وړژینه وه، ده بینیت "دانست" یش له وئی تابلیتی دره خشانه و دهر یسکینه وه. به لام زور به ی جار ته کلیف و داواکاری خوا و هند به لای دهر وړنه کاخانه وه ناخو شه، چونکه هیچ زاناری په کمان له باره ی هم سوود و بهر ژه و هندی یانه وه نی په و له پروی نه نیمام و نا کامه کانیشه وه جوانی نی هم ته کلیفانه نازانین، واته نازانین نه مانه له جوړی "حسن" لغیر ها، و ه که له زار اوه فیتهی په کان دا باس کراوه. چونکه مرو ف گهر له م گو شه په وه، واته له پروی نه نیمامه کانه وه بو تهو شتانه پروانیت، ته و ا گهلنی حکمه ت و بهر ژه و هندی یان تیدا ده بینیت. به لام خراپکاری و گونا هه کان په پوهندی یان به ده ستکه وت (کسب) ی تایه تی خو مانه وه ه په.

هم نایه ته پیر و زه ی خواره وه به ته و او ی هم مه سه له په پروون ده کاته وه:

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (القرة: ٢١٦).

واته زور شت هه ن که هر چه نده به پروالته ناشیرین و بیزارون، که چی گهلنی بهر ژه و هندی و سوو دیان تیدا په. بو نمونه: ده ست نو یژ گرتن له کاتی سه رمادا و پرینی رنی دوو بو گدیشتن به جماعت له مزگه وت دا و چاو پروان کردنی نو یژ له دوا ی نو یژ و شتانی تری وه که نه مانه، به لای نه فسه وه، قورس و ناخو ش و بیزارون. که چی له

ژیر ئهم قورسی و نارە‌حتی‌به‌دا چه‌ندین هه‌نگاوی یه‌ك له دواي یه‌ك هه‌ن بۆ
 نزیک‌بوونه‌وی مرؤف له به‌هه‌شت و به‌هه‌ره‌وه‌ربوونی - قوناغ له دواي قوناغ - له
 میه‌ره‌بانایی خواي گه‌وره. هه‌روه‌ها هه‌ندئ شتی تریش هه‌ن که ده‌روونی مرؤف
 حه‌زیان لێ ده‌کات و مرؤف ده‌روورژین و به‌ره‌و جیهانی ئاره‌زووبازی ده‌یده‌نه‌ به‌ر،
 که‌چی نه‌بجامة که‌یان بریتی ده‌بێت له‌وه‌ی که مرؤف ده‌خه‌نه شیوه‌کانی دۆزه‌خ و
 هه‌نگاو له دواي هه‌نگاو له میه‌ره‌بانایی خواي گه‌وره‌ دووری ده‌خه‌نه‌وه.

حه‌زه‌رتی عومه‌ری کو‌ری خه‌تتاب - خواي لێ رازی بێت - تیگه‌یشتنی ئهم
 مه‌سه‌له‌ی پێکاوه‌ کاتی که به‌م و اتا و ناوه‌رۆکه‌ی خواره‌وه‌ فەرموویه‌تی:

"نازانم ئایا به‌ خێر ڤۆژم لێ بووه‌ته‌وه‌ یان به‌ شه‌ر، خو هه‌ر کامیشیان بێت هه‌ر
 گوئی پێ ناده‌م، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ ئه‌و شته‌ی که ده‌روونم پێی باشه‌ له‌ راستی‌دا خراب
 بێت و، ئه‌وه‌ش که به‌ خرابی‌دا ده‌هه‌یت له‌ راستی‌دا خیری تێدا بێت!"

بناغی ئهم کاره‌ بریتی‌یه‌ له‌: ملکه‌چ‌بوون بۆ هه‌ر شتێک که خواي گه‌وره‌ بریاری
 له‌سه‌ر داوه‌ و نه‌گه‌ران به‌ دواي حیکمه‌تی شتیکی نه‌زانرا‌وه‌دا. راسته‌، ده‌بێت ئێمه‌ هه‌ول
 بۆ کرده‌وه‌ی چاک‌ بدین و نیازی باش له‌ دلمان‌دا هه‌لبه‌گه‌رن و، نایب به‌ ڤواله‌تی ئهم‌رو
 نه‌هی‌یه‌وه‌ خۆمان بجه‌له‌تین، به‌لکو‌ ڤه‌سته‌گوێ‌ ڤایه‌لایی ته‌واوه‌تیی فەرمانه‌کانی
 خواي گه‌وره‌ بکه‌ین.

باشترین نمونه‌ی ئهم‌ بواره‌ ڤه‌که‌وته‌ که‌ی حوده‌بیه‌یه‌؛ چونکه‌ چه‌ند هه‌لویه‌ست و
 تابلویه‌کی ئه‌وتۆی تێدا‌یه‌ گه‌ر بێت و له‌ ڤووی مولکه‌وه‌، واته‌ له‌ ڤووی ڤواله‌ته‌وه‌،
 سه‌یر بکه‌رن هه‌ر گه‌ز ده‌روونی مرؤف حه‌زیان پێی ناکات، به‌لام گه‌ر له‌ ڤووی
 مه‌له‌کووت و لایه‌نه‌ "له‌دونی"‌یه‌ که‌انه‌وه‌ بۆیان ڤروانین، تێ ده‌گه‌ین که‌ ئه‌وانه‌، وه‌ك
 قورئان ناوی لێ ناو: "فتح قریب"‌ن.

به‌لێ، له‌وانه‌یه‌ ده‌روونی مرؤف ڤووی ڤواله‌تی حوده‌بیه‌ی پێی قبوول نه‌کړیت؛
 ده‌لێیت هه‌ر شتێک که‌ دژایه‌تیی ئیسلامی تێدا بێت له‌ ڤه‌که‌وته‌دا کو‌بووه‌ته‌وه‌، له‌
 کاتی‌ک‌دا که‌ بجو‌ر کترین مافی هاوه‌له‌ به‌‌په‌رێزه‌ کانی تێدا‌ره‌چاو نه‌کراوه‌ که‌ ئاماده‌ن
 هه‌موو شتیکی بدرخ‌ی خۆیان له‌ پێشواي ئایینه‌ که‌یان‌دا به‌خت بکه‌ن! خو ئه‌وان له‌وه‌
 کاته‌دا هه‌موو هه‌ست و نه‌ستیکیان ئاماده‌ و تاسه‌مه‌ندی ته‌وافی که‌عبه‌ی په‌رۆز بوو..
 به‌لێ، ئه‌و هاوه‌له‌ به‌‌په‌رێزه‌ چه‌نده‌ها سا‌له‌ به‌ تاسووقی ئهم‌ ده‌رفه‌ته‌وه‌ چاره‌‌روانی ده‌کهن،
 که‌چی و اوژمنان ڤێ له‌ هینانه‌دیی ئهم‌ خواسته‌یان ده‌گرن. بۆیه‌ له‌ ده‌روونه‌وه‌ هه‌ستیان
 به‌ سه‌ختی و قورسی گه‌رانه‌وه‌ ده‌کرد له‌ شوێنه‌ نزیکه‌ی که‌عبه‌وه‌ به‌ره‌ و "مه‌دینه‌"! خو
 ئه‌و ده‌روونانه‌ی که‌ خۆیان بۆ ته‌وافی که‌عبه‌ ئاماده‌ کردبوو هه‌روا ئاسان نه‌بوو مل بۆ

به نده کانی هم رېکه و تننامه به بدن. به تايهت دواي نه وهی که به چاوی خوځيان بښي يان "نه بوو جه ندهل" هات و په نای بؤ پښه مېر ﷺ هينا، که چي به کوټ و زنجيره که يه وه درايه وه به کافران! بڼي گومان هم دمه نه گه لښي نازاري دهر ووني هاو له بهر پزه کان دهادت.. به و اتايه ی که هر چي له روا ته تي خوده ييبه دا پرووی دا به پښه وانه ی حه ز و ټاره زووی ټيماندارانه وه بوو.

به لام سره راي نه و تووړه يي په ی که له دهر ووني ټيمانداران دا گه يشتووه چله پوه، پښه مېر ی نازيز ﷺ هيمنی و نارامي خوی پاراستوو، چونکه دلنيا بوو له وهی که نه بجامي هم رېکه و تننامه به به خيري موسلمانان ته و او ده ييت، که نه مهش ناوړو کی نه و زه ده خه نه شیرينه ی سر ليوی بوو که له ژير روانينه نازار به خشه کانيه وه ده ری خست! له راستيش دا ټنگه يشتن له هه موو لايه نه کانی هم مه سه له به کارنيکی گه لښي دژواره، ته نانت حه زره تي عومری کوړی خه تتاب - خواي لښي رازی ييت - که له و دمه دا له نه ييني هم مه سه له به تي نه گه يشتوو، له دواي دا که ليی تي گه يشت تا کوټايی ژياني بؤ په شيمان بوو نه وهی له و هلو يسته ی که له خوده ييبه دا ليی دهر که و ت توبه و نيستيفناری ده کرد و خير و صه ده قه ی ده به خشي په وه!

جا دواي نازل بوونی ثايه ته پروزه کان، په ک له دواي په کی گري کوړه کان کرانه وه و کيشه ته ماوی په کانش به هه موو لايه نه ديار و نادياره کانی مه سه له که وه لای هاو له بهر پزه کان پروون بوو نه وه..

به لښي، "خوده ييبه" خوی له خوی دا "فته تح" ه، چونکه قوره يش وای لښي هات په يمان له گه ل موسلمانان دا به ستيت، خو نه مهش له خوی دا دان نانیکي به سمی په به بوونی موسلمانان دا، هه وړه ک موسلمانان يش عومره ی سالي داهاتوويان ده سته بهر کرد، نه مهش نه وه ده گه يه نيټ که که عبه ته نها هی خه لکی مه که نه ی په. هه نه مهش بوو که گياني نازايه تي به بهری تيره و هوزه کانی تر دا کرد. ئنجا رېکه و تنی خوده ييبه دهر فنه يکی گه لښي مذن بوو بؤ موسلمانان تا کو بانگه وازه که يان به هه موو لايه ک دا بلاو بکه نه وه، چونکه له و رېکه و تننامه به دا پر يار در ا هم دوو لايه نه تا ده سالي په به ق شهر له گه ل په کتری دا نه که ن. هه به و جوړهش بوو، چونکه دواي نه وه و له م ماوه دريژ خايه نه دا نايینی ئي سلام به تيره و هوزه کان را گه يه نرا و، نه و تيره و هوزانهش په ک له دواي په ک هانت نه ناو نايینی ئي سلام وه. که واته خوده ييبه له راستي دا فنه يکی بهر جه سته و ناشکرايه ^(۱).

نموونه یه کی تر له به سهرهاتی حه زره تی یوسف وه - دروودی له سهر بیت - ده هیئن، تاكو لایه نی "مه له كووتی" ی پرووداوه كان بینین و پرووه جوانه كانیان بجهینه پیش چاو:

ئوه بوو بژ ئه وهی حه زره تی یوسف - دروودی له سهر بیت - بیت به عه زیزی میسر، ده بوو په کهم جار بخریته ناو بیره که وه و، پاشان به وینه ی کۆیله بفرو شریت و، ئنجا بخریته به ندیخانه وه.. حه زره تی یوسف - دروودی له سهر بیت - ئازاری هه موو ئه مانه ی چه شت و به سهر که وتنیکی پروونی ئه وتۆ که شایانی پیغه مه بریکی به ریز بیت، هه موو تاقیکردنه وه کانی پری. که واته له پشتی هه موو ئه پرووداوانه ی که به روا له ت قورس و سهخت و نه فرت لسی کراون، پله یه که هیه بزی ده روا ت و سه رده که ویت تاكو فهرمان ره وایه تی بگریته ده ست و پۆلی خۆی له چاره نووسی نه ته وه دا بینیت، هه روه که له راستیش دا حه زره تی یوسف - دروودی له سهر بیت - گه یشته ئه م پله یه.

پیغه مه بری سه روه ریشمان ﷺ له بارودۆخیکی ئاوا سهخت دا که ئازار و ته نگانه ده وره یان دا بوو، ته نانته گشت پرووداوه کانیش له دژی ئه و بوون، سه رکه وت بژ میعراج.. کاتی که بوو که موسلمانان ئابلقه ی کافرانان له سه ر دانرا بوو، له هه مان کاتیش دا دوو کهس له وانه ی که پشتگیری پیغه مه بر بوون ﷺ کۆچی دواپی یان کرد و، نه حه زره تی "خدیجة الکبری" و نه "أبو طالب" ی مامی له ژبان دا نه مان.. ئه مه سه ره پای ئه و دلشکاوی به ش که له گه شته که ی طایف دا تووشی بوو^(١).

ئاله م کاته دا بوو که بانگیشتی ریزلینان و شه رفه ندانه ی له لایه ن خوای گه وره وه بژ هات تاكو به رزی بکاته وه بژ ئاسمان. ئه وه بوو به م میعراج ته پله ی "قصاب قوسین أو أدنی" (که پله یه که له نیوان ئیمکان و وجووب دا) به رز بووه وه. به ئنی، گه یشته جی به کی ئه وتۆ که ته نانته حه زره تی جوهریلیش - دروودی له سهر بیت - نه یه ده توانی به ئه ندازه ی په ئجه یه کیش به ره و پیش به روا ت و ته نها به بینین چاو ی له پیغه مه بره وه بوو ﷺ^(٢)!

سه باره ت به حه زره تی مووسایش - دروودی له سهر بیت - ئه واهه ر له ده می له دایک بوو نیه وه گیرۆده ی بارودۆخه سهخته کان بوو، چونکه خرایه ناو زه میله یه که و ئنجا خرایه ناو پروو بار و پاشان خوای گه وره له کۆشکی فیرعه ونی دوژمنی مووسا و

(١) البداية والنهاية لاس کتیر ١٥١/٣ - ١٦٦.

(٢) البداية والنهاية لاس کتیر ١٣٥/٣ - ١٤٥.

دوژمنى ھەرە گەورەى خەوای گەورەدا جىڭگای كىردەوھ.. پاشان دواى ئەوھى كە زىللەى لە مەروۇفكى قىبلى وەشانەد و كوشى^(١)، كەوتە ژيانى نامۇبى دوور لە كەس و كارەوھ. بەلنى، گۆرىنى نەوھى ئىسرائىل - كە وەك شەيتان و ابوون - بە كەسانىكى مەلاىكەت ئاسا، پىوئىستى بە بىرىن و ھەلدانەوھى لاپەرە كانى ژيانىكى ئاوا سەخت بوو، تاكو ھەزرەتى مووساى پى ئامادە بكىرىت بۆ ئەو ئەركە دژوارە. جا ھەرچەندە زىنجىرەى ئەم رووداوانەى كە بە پىكى و يەك لە دواى يەك ھاتنە پى ھەزرەتى مووسا - دروودى خەوای لەسەر بىت - بە روالەت ناخۆشن و لەسەر دلى مەروۇف قورس و نەفرەت لى كراون، كەچى خەوای گەورە، چاكە و خىرى پەھا لەم سەرەتا پىر لە رووداوە سەخت و بىزراوانە بەدى دەھىت.

ئەى ھەزرەتى عىسا - دروودى لەسەر بىت - چۆن بەرز كرايەوھ بۆ ئاسمان؟ ئەوھو دواى چەندەھا گىروگىرەت و تەنگ پى ھەلچىن و چاودىرى لەسەردانانى سامناك و يەك لە دواى يەك، خاچى بۆ ئامادە كرا تاكو پىدا ھەلباسرىت.. بەلام خەوای گەورە لەو كاتەدا، بە دەستى سۆز و مېھەبانبى خۆى، بەرزى كىردەوھ بۆ ئاسمان^(٢). جا ھەر وەك لەدايك بوونى ھەزرەتى عىسا - دروودى لەسەر بىت - موغىجەيەك بوو بۆ خۆى، رۆشتىشى بۆ ئاسمان موغىجەيە كى ترى ھەزرەتى عىسا بوو، دروودى لەسەر بىت.

ھەمان شت لە نەتەوھى ھەزرەتى مەدەش دا ﷺ روودەدات و، پىشت بەخوا، بە وىنەى نەتەوھى كانى پىشوو، خەوای گەورە چەندىن خىر و بىريان لەم گىروگىرەتە بۆ بەدى دەھىت كە ئىستا پىوھى دەنالىن و، دواى پىرى ئەم رووداوە گەورە و سەختانەى كە بە روالەت ئازارەخش و نەفرەت لى كراون، خەوای گەورە دەروويان لى دەكاتەوھ و نىعمەتى سەر كەوتىيان پى دەبەخشىت.

جا ھەموو رووداويك، ھەر لە سەرەتاوە ھەتا كۆتايى يەكەى، لە زانستى خەوای گەورەدا گەلى نەپىيى زۆرى وەك ئەمانەيان تىدايە. چونكە خەوای گەورە كە ھەر خۆى "ئەوول و ناخىر و ظاھىر و باطىن" ە رووى مولك و مەلە كسووتى ھەموو شتىك دەزانىت و ئاگای لى يەتى. جا "قەدەر" ناوئىشانىكى پىر لە نەپىيى ئەم زانىنەى خواوەندە بەم چۆنىتىيە. كەواتە "قەدەر" ناوئىكى ترە بۆ حەقىقەتى "لەوحى مەحفووظ".

(١) بروانە سوورەتى (الفصص: ١-٣٥).

(٢) بروانە سوورەتى (النساء: ١٥٨).

٢ - قهزا و قدهدر لهو پرووهوه كه خواى گهوره همموو شتيك ده نووسيت. تهقدير و دهست نيشانكارى پيش وه ختى خواى گهوره بو شتاني ثابنده و، نجا هاتنه دىي نهو پرووداوانه لهو كاته ديارى كراوانه دا.. نم كاره - له راستى دا - نووسينيكه، له پرووى زانستى خواوه نندهوه، تايه ته به قهزا و قدهدره وه.. ههروه ها نووسينى همموو شتيكيش له كاتى پروودانى دا، نووسينيكى تره و په يوه ندى به لپهر سينه وهى مروقه وه هه په له سهر كرده وه كانى.

به لئى، هه رچى پروو ده دات و هه ر پرووداوينيكيش به سهر ژيانمان دا تى ده په ريت، هه ر هه موويان، چر كه به چر كه و په ك له دواى په ك تومار ده كرښ و ده نووسرښ، ده لئى تومارنيكي هه لو اسراون به سهر ته نافي شه و پروژى زه مان دا. ئيمه نم نووسينه ناو ده نين: "تهقديرى پروژانه".

به لئى، هاو كات له گه ل نووسينى نهو مه لائيكه تانهى كه قورئانى پروژ له باره يانه وه ده فهرموى: ﴿كَرَامًا كَاتِبِينَ ۝ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (الافطار: ١١-١٢) نووسينيكى تر هه په كه برى ته به له نووسينه وه و له بهر گرته وهى چهند لهو حنيكى قدهدرى له بهر نووسينه كهى "ئيمامى موين" له "كىتابى موين" دا^(١).

نووسينى به كه نم ئيمه ته مه زنه پروژه پروونى ده كاته وه كه ده فهرموى: ﴿وَكُلُّ إِنْشَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عَقِبِهِ ۚ وَكَخَرَجْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا﴾ (الاسراء: ١٣). بهو واتايهى كه "نووسينيكى عيلمى" هه به و خاوه نى و جوودى خاريجى نى به و برى ته به له وهى كه پيى ده لئى: "له وحى مه حفروظ". نووسينيكى ترىش هه به كه مه لائيكه ته به ريزه كان ده ينووسن و خاوه نى و جوودى خاريجى به و همموو نهو كردارانهى ئيدا تومار ده كرئت كه مروف ده يانكات.

له راستى دا هه ردو نووسينه كه به تهواوتهى وه كويه وان و ته نانهت جياوازيى په ك دانه پيتيش له نيوانيان دا نى به. واته نهو كردارانهى كه مروف ده يانكات هه ر نهوانه ن كه پيشتر له زانستى خواى گهوره دا تهقدير كرابوون، نهونده هه به كه ويستى خويمان ده بيه هوى وهى و جوودى خاريجى بكات به بهر نهو نووسينهى كه ته نها و جوودى عيلمى هه به، چونكه نم نووسينهى دوو هه م ويستى ئيمهى ئيدا ره چاو كراوه.

له پروژى دادگاي هه ره گه وهى چه شردا به پيى بهر او رد كردنى هه ردو نووسينه كه برپار له سهر مروف ده رده كرئت و، پروون ده بيه وه كه هه ريه ك لهو دوانه هه مان

(١) له بهيامى (مين) ل (٤١ - ٤٣) دا مه به ست بهم دوانه پروون كراوته وه، ههروه ها بروانه: (وته كان) ل (٧٨٣-٧٨٤). (وه رگيخ)

نووسینی تره و جیوازی یان له نیوان دانیه. چونکه مه لایکه ته بهر پزه که دهفر مویت: نهی پهروهر دگارم! من ناوا و ناوام نووسی. پهروهر دگاری مه زینش نووسینیک دهخاته پیش چاو، نجا دهفر مویت: منیش ناوام نووسی، چونکه پیشتر ده مزانی که نهو کردارانه ده کات. واته یه کیک لهو دوو نووسینه به دهستی مه لایکه ته وهیه و نهوی تریشیان به دهستی خواوهندی گوره و پهروهر دگاره وهیه.

جا نهو نووسینهی که له لایه نهو مه لایکه ته نووسهر و بهر پزه نهو تو مار ده کریت که شان و شکویه کی بهر زیان هیه و دانابه زنه ناستی کاری نرم و بی نرخ و هر گیز گومان توخنی نووسینه که یان ناکه مویت، هم نووسینه، روویه کی تری قزا و قهدهره.

به لئی، خوای گه وړه پلان و پروگرامی هه موو شتیک داده نیت و "وجوودی عیلمی" ی ده داتی، پاشان له رینی په یوه نډی کردنی "توانست" و "ویست" ی خو په وه بهم وجووده عیلمی به "بوونی دهره کی" شی پی ده به خشیت. له بهر نهوه، هه موو شتیک یه کهم جار به پینی نهو وجووده عیلمی به ده نوو سریت، نجا نهو کردارانه ی که مرؤف ده بانکات به ته وای یه کاویه که دهره چن له گه له نهو نووسینه دا و هر هم کردارانه شن که مه لایکه ته بهر پزه کان ده یان نووسن. با هه ول بدهین هم مه سه له یه له رووناکیی هم نایه ته پر پزه دراوون بکه یه وه که دهفر مویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۵). "ذیکر" خوی له خوی دا به واتای ناموز گاری دیت، به لام لیره دا به واتای "تهورات" یان "له وحی مه محفوظ" - که واتایه کی گشتی تره - به کار هاتووه. جا به پینی هم واتایه ده توانریت نایه ته که بهم شیوه یی خواره وه لیک بدریته وه:

دوای نهوهی خوای گه وړه شتانی ناو "له وحی مه محفوظ" ی نووسی، نجا لهو کتیبانه دا که بؤ پیغه مه رانی - علیهم السلام - نارد چهند شتیک ی له بهر نووسینه کانی "له وحی مه محفوظ" گرته وه و بؤی نووسین که نه ویش برینی به له وهی: "به نده چا که کانم میراتگری زه وی دهین". واته میراتگری راسته قینه و هه می شه یی زه وی، به نده چا که کانی خواوهندن، به لام فدر مان په وایه تی که سانی تر بؤ زه وی شتیک ی کاتی به، چونکه فدر مان په وایه تی هه می شه یی، که به بهر ده وای نووی بیت ه وه، هی به نده چا که کان و نهو نده وه و کومه لگا پاشانه که له وانه پیک دین. نه مش وه ک یاسایه که له "له وحی مه محفوظ" دا بریاری له سهر دراوه و له "زه بوور" یش دا هم یاسایه تو مار کراوه و له له وحی مه محفوظ هه بؤی هینراوه.

به لئی، نهو زه بوور هی که دهستکاری نه کراوه و بؤ حه زره تی داوود - دروودی له سهر بیت - ره وانه کراوه، هم یاسایه ی تیدا بووه.

راسته، له‌وانه‌یه‌ چه‌ند پرژیمیک له‌وانه‌ی که‌ خ‌وای گه‌وره‌ پ‌ییان رازی نی‌یه، له‌ خ‌ۆره‌ه‌ل‌ات و خ‌ۆرئاوادا، سه‌ر ه‌ه‌ل‌ ب‌ده‌ن.. له‌وانه‌یه‌ له‌ ه‌ه‌موو شوینیک‌دا چه‌ندین فیرعه‌ون و که‌سانی سه‌ر سه‌خت و ملنه‌ده‌ر په‌یدا ب‌بن.. به‌لام ب‌ۆ ماوه‌یه‌ کی‌ کاتی و دیاری ک‌راو. ئه‌مه‌ش ئه‌مو یاسایه‌ ه‌ه‌ل‌ناوه‌شینیه‌وه‌ که‌ له‌ له‌وحی مه‌ح‌فووظ و زه‌بووردا نوو سه‌راوه‌ و قورئانی پ‌یروزی‌ش ه‌ه‌واله‌ که‌ی راگه‌یاندوه‌وه‌، چونکه‌ مه‌به‌ست له‌و میراتگری‌یه‌ ناو‌بر‌اوه‌: میراتی به‌رده‌وام و فه‌رمان‌پ‌ره‌وایه‌تی درێژ‌خایه‌نه‌. خ‌ۆ سه‌ره‌ه‌ل‌دانی کاتیی فه‌رمان‌پ‌ره‌وایه‌تی‌یه‌ خ‌راپه‌ کان، له‌ سه‌ر بناغه‌ی حیکمه‌تیک‌ی خ‌وایی‌یه‌ که‌ بریتی‌یه‌ له‌: ب‌ی‌دار کردنه‌وه‌ و یاد‌خسته‌وه‌ی مو‌س‌لمانان تا‌کو به‌ په‌له‌ و خ‌ی‌را له‌ ناو خ‌ۆیان‌دا یه‌ک‌ب‌گ‌رن. ئه‌مه‌ش یاسایه‌ کی‌ خ‌وایی‌یه‌ ه‌ه‌ر گ‌یز ه‌یچ که‌سێک ناتوانیت ئال‌و‌گ‌ۆری ت‌ی‌دا ب‌کات.

که‌واته‌ خ‌اوه‌ن په‌و‌شته‌ به‌رزه‌ کان یان ئه‌وانه‌ی به‌شینکی زۆریان له‌و په‌و‌شته‌ به‌رزانه‌ هه‌یه، له‌ سه‌رده‌می خ‌ۆیان‌دا ده‌بن به‌ فه‌رمان‌پ‌ره‌وای زه‌وی. شایانی سه‌رنجه‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ "په‌و‌شته‌ به‌رزه‌ کان" ته‌نها سه‌ردانی مز‌گه‌وت و په‌فتاره‌کانی وه‌ک ئه‌وه‌ نی‌یه، به‌ل‌کو مه‌به‌ست په‌فتار کردنه‌ به‌ سه‌ر جه‌م په‌و‌شته‌ جوانه‌کانی پ‌نجه‌مه‌ر ﷺ له‌ ه‌ه‌موو گ‌ۆشه‌ و لایه‌ کی‌ ژیان‌دا. ه‌ه‌ر ته‌نها به‌م په‌و‌شته‌ به‌رزانه‌یه‌ که‌ مرؤف په‌ی به‌ واتای شتان و پرو‌داوه‌ کان و په‌یوه‌ندی مرؤف به‌ بو‌نه‌وه‌رانه‌وه‌ ده‌بات، ه‌ه‌روه‌ک له‌م پ‌ی‌یه‌وه‌ ده‌توانیت ها‌وسه‌نگی ته‌واوه‌تی راگ‌یر ب‌کات له‌ ن‌ی‌وان پ‌ۆ‌چ‌وونی‌دا له‌ قولایی "ده‌روون" و بیر کردنه‌وه‌ی‌دا له‌ فراوانیی "ئاس‌و‌کان"ی ده‌ره‌وه‌. به‌ واتایه‌ کی‌ تر ئه‌و که‌سه‌ی توانیبتی په‌ی به‌ "خلوود" ب‌بات ه‌ه‌ر ئه‌وه‌ ده‌توانیت چاک‌ی و سه‌لاحه‌ت، به‌ واتا راسته‌قینه‌ که‌ی، له‌ سه‌ر زه‌وی‌دا به‌ی‌نیه‌دی.

ئه‌وانه‌ی که‌ تیرۆر و تۆقاندن و فه‌وزا و ئا‌ژاوه‌ له‌ شوینه‌ جیا‌جیا‌کانی جیهان‌دا ده‌نینه‌وه‌.. له‌ به‌رامبه‌ر تا‌وانه‌ کانه‌وه‌ تا‌وان ئه‌نجام ده‌ده‌ن و.. ب‌ۆ مه‌به‌ستی راکی‌شانی سه‌رنجی‌ رای‌ گ‌شتی، چه‌ندین درووشمی سیاسیی ه‌ه‌له‌وه‌اسن و.. به‌ "ژیری"ی خ‌ۆیان ده‌نازن و واز له‌ "شو‌ورای" ن‌ی‌وانیان ده‌ه‌ینن.. ه‌ه‌ر گ‌یز ئه‌وانه‌ ناتوانن "فه‌رمان‌پ‌ره‌وایه‌تی" به‌ واتا راسته‌قینه‌ که‌ی، دا‌مه‌ز‌رێن. پ‌شت به‌خوا پرۆژیک‌ له‌ پ‌ۆژان و له‌ ده‌می ه‌ه‌له‌هاتی خ‌ۆری ئیسلام‌دا له‌و ب‌ی‌ئاگایی‌یه‌ی خ‌ۆیان به‌ خه‌به‌ر د‌ی‌ن و، له‌و کارانه‌یان په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌ و ده‌زانن له‌ چ تاریک‌ستانیک‌دا سه‌ر گ‌ه‌ردان بو‌ون و، دان به‌ ه‌ه‌له‌ی خ‌ۆیان‌دا ده‌نێن!

به ټی، نهو مروځی که به "رېز لېنگیر او ی" به دېهینراوه، رږژېک دیت که رېنگه ی راست بدوژیته وه. چونکه گهر وانه ییت نهو اثم یاسایه - په نا به خوا - هه له دهرده چیت. خو ناشکر ایشه که یاسایه ک خوا ی گه وړه دایینیت هه رگیز تال وگور ی به سمر دا نایه ت، چونکه: ﴿لَا تَبْدِيلَ لَخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الروم: ۳۰).^(۱)

به لام خوا ی گه وړه یاسایه کی تری هه یه که بریتی به له یاسای:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ۱۱).

که واته خوا ی گه وړه زه لیلی به سمر نه ته ویه که دا ناهینیت که خاوه نی عیززه ت و تاجی سر بوو بیت، مه گهر نهو نه ته ویه ناوه ویه خوی بگوریت. اثم یاسایه هه ردو و اتا لیجایی و سه لی به که وه کو په ک ده گریته وه. که واته نهو که سه ی ده یه ویت ناز ناوی "فاتح" به ده ست بهینیت ده به له پیش دا قه لای نه فسی خوی فته تح بکات. خو ته گهر نه یوانی ناوه ویه خوی فته تح بکات، نهو اهیچ شتیکی له دهر ویه نه فسی خوی دا پی فته تح ناکریت!

نهو که سانه ی که له ناوه وړکی نهو "ته قوا" و "لیحسان" ته گیشتون که له م نایه ته پر وزه دایه: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (الحل: ۱۲۸) هه نهو انه ن که شه رفمه نډی له گهل دابوونی خواوه ندن.

ټاپا "لیحسان" چی په؟

"لیحسان" نه ویه که کاتی خوا ی گه وړه ده پرستی و کو نه ویه به چاو بیینیت ناوا بی پرستی. لیحسان بریتی به له نووری دیوی ناوه ویه مروځ. بریتی به له فراوانی و قوولی هه ست و نه سه کان. بریتی به له ویه مروځ نهو توانا و مه له که په به ده ست بهینیت که بتوانیت راسته وخو پرواته ناو دیوی ناوه وه، بی نه ویه بکه ویته داوی دیلی خو پرستی نه فسه وه. بریتی به له ده سکردن به فته خی دهر وه له ناوه وه. پارېز گاری کردنی اثم فته خیه له هه موو قوناغه کانی دا. به واته یه کی تر بریتی به له به ده ست هینانی "سه لاحت" ی ته واته تی.

ټیمه له مه سه له ی "نوسین" ی کرده وه کانه وه سهرمان کیشا بو اثم باسه. بابه ته سهره کی په که مان بریتی به له ویه که اثم یاسایه و یاسا کانی تری هاوچه شنی، به جوړیکي هه رگیز نه گور، له "له وحی مه محفوظ" دا نوو سراون.

(۱) هه ووه ها: ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسْتَةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾.

جاله‌هر گرنگیې هم مه‌سه‌له‌یه - بې‌نم‌وه‌ی سنووری په‌یوه‌ندلیې هم باسه‌ به
قه‌ده‌روه بشکین - هم نایه‌ته پړوزه‌ی خواره‌وه ده‌هین:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (الور: ۵۵).

خوای گه‌وره هم نایه‌ته‌دا به‌لین به‌وانه ده‌دات که باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه‌ی
چاکیان کرده‌وه. هم به‌لینکی خوای گه‌وره‌یه. خو به‌لینې خوای گه‌وره‌ش - بې‌هیچ
گومانیک - راسته و ده‌باته‌سر. چونکه به‌لین‌شکینې سه‌بارت به‌خواوه‌نده‌وه
مه‌حاله و خوای گه‌وره ده‌توانیت به‌لینه‌که‌ی باته‌سر و فرمان‌پروایه به‌سر هم‌وو
شتیک‌دا.

که‌واته بې‌گومان به‌لینې جې‌نشین کردنی زه‌وی بو‌نم‌وانه ده‌باته‌سر که باوه‌ریان
هیناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان نه‌نجام‌داوه. نو کاته‌ش جله‌وی ژبانی کو‌مه‌لایه‌تی ده‌که‌وپته
ده‌ستان و، ژبانی نابووریش نیوه‌ړیکې ده‌خن و، په‌رورده‌ی تاک و خیزانیش
سیسته‌میکې نوې به‌خو‌یه‌وه ده‌بینیت. نو کاته نیوه هم‌وو جیهان به‌ړیوه ده‌بن.
چونکه هم‌وو شتیکې هم جیهانه‌له نه‌نجام‌دا به‌ده‌ستی نیوه ده‌بیت. خو نمانه‌ی که‌له
ده‌وری میزه‌بازنه‌ی‌یه‌کان (می‌زگرده‌کان) دا‌داده‌نیشن و جیهان له‌نیوان خو‌یان‌دا
دابه‌ش ده‌که‌ن، له‌وړوزه‌دا هر‌پر‌یارنیک‌ده‌ریکه‌ن له‌پیش‌دا دم‌وچاوی نیوه
ده‌خو‌یننه‌وه و سه‌ری سروسیمای نیوه‌ده‌که‌ن و، جو‌گرافیا‌ی کو‌مه‌لش به‌پنی
فرمانه‌کانی نیوه‌شکل و شیوه‌کانیان ده‌گرنه‌خو، ته‌نانه‌ت ه‌و‌ل ده‌ده‌ن له‌ړی
روانین و نامازه‌کانی نیوه‌وه‌له‌واتا و ناوه‌ړو‌که‌کان بگن و، هر‌نیوه - به‌وینه‌ی
می‌ژو‌وی پیشینان - خاوه‌ن پر‌یار ده‌بن له‌دانان پان لا‌بردنی هر‌که‌سیک‌دا و،
پادشایانیش له‌به‌رده‌رگا‌کانی نیوه‌دا به‌ناواته‌کانیان ده‌گن و، گو‌فتاره‌کانشان
له‌گه‌لیان‌دا به‌"فرمان" داده‌نن له‌نیوه‌وه بو‌خو‌یان و، هر‌شتیک نیوه‌بیلین
یه‌کسه‌ری جې‌به‌جې‌ده‌کریت و دیته‌دی، هر‌شتیکش نیوه‌نه‌تانه‌ویت یه‌کسه‌ری و
خیزایی لاده‌بریت! که‌واته نیوه‌نمانه‌ن که‌خوای گه‌وره له‌وړوزه‌دا توانا و ده‌سته‌لاتی
جې‌نشینان بې‌ده‌به‌خشیت!

هم گو‌فتاره‌نه‌ندیشه و ناوات و گو‌فتارنکی دو‌ر له‌واقع‌نی‌یه.. چونکه نمانه‌ی
که‌له‌را‌بور‌دودا "ص‌لاح‌ت" یان به‌ده‌ست هینا، گه‌یشته‌هم چله‌پو‌په‌یه. خو نه‌مه‌ش

ياسايه كى خوابى به و له هموو كات و شويټك دا دهست به كاره. جا نه گهر ټيښه هر كات له دهر وونى خوټان دا صه لاهه تان به دهست هينا، ههوا نه بجامه كانيشى دينه دى و به بى گوماني به رجهسته دهبن.

به و اتايه دى كه دور نووسين ههيه، نووسيني په كه ميان: نهويه كه له "له وحي مه حفوظ" دا نووسراوه؛ هموو شټك به "وجودى عيلمى" له له وحي مه حفوظ دا وجودى ههيه. نووسيني دووهه ميش: نووسيني هه و روو دا وانه په كه په كه له دواى په كه دينه وجودى دهره كى. هه رته نهها هه كرده وانهش له نووسينه دا لپهر سينه و هپان له سر ههيه كه له سر بڼاغى "ويستى مروف" نه بجام دراوڼ.

هم ټايه ته پروزه هه ر دوو نووسينه كه پيښه وه باس ده كات:

﴿إِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (يس: ۱۲).

كه واته هموو هه و كرده ارانه دى كه مروف دهيانكات و نه و صه دهقه به رده و ام و جاري يانهش كه دواى خوږيان به جى يان ده هيليت، هه ر هموو يان - به بى جياوازي - ده نوو سرين. كه نه مهش برتې په له نووسيني دووهه هم. جگه له وهى كه هموو شټك پيښتر به "وجوده عيلمى" په كه دى نووسراوه، وه كه له خودى ټايه ته كه دا به روونى دپاره كه ده فهرموى: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾. كه واته هموو شټك، به بى پشت گوى خستنى هېچ كاميان، له له وحي مه حفوظ دا نووسراوه، هه ر وه كه هم ټايه ته پروزه دى خواره وه روونى ده كاته وه:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الانعام: ۳۸).

زوږ به دى تدفسيروسان وشه "الكتاب" ى هم ټايه ته پروزه يان به: "له وحي مه حفوظ" ليك دا وه ته وه، هه ر وه كه هه نډي كيشيان به: "قورټان" رافه يان كرده وه.

فهرمووده په كى پروزه ههيه له باره دى نووسيني دووهه همى له مه ر هه و كرده ارانه دى كه مروف به "ويست" ى خو دى دهيانكات و، دهرى ده خات كه دواى نووسيني په كه م ديت. نه مهش ده قى فهرمووده كه په:

"كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرَهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكَتَبَ فِي الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ" (۱).

کەواتە ھەموو شتێک بە پێی دروست بوونی یەک لە دواى یەکیان دەنوسرێن. جا ئەم نووسینە ڤووی دوو ھەمی "قەدەر" یێک دەھێنێت.

۳ - قەدزا و قەدەر لە ڤووی "ویست" ی خواوەندەو.

یە کەم: ویستی خواى گەورە لە ئایەتە پیرۆزەکان دا:

وشەکانی: (شاء، یشاء، مشیئة) واتای "ویست" دەگەینن و لەو وشانەن کە بە زۆری لە قورئانی پیرۆزدا بە کارھاتوون. خۆ پەيوەندیی "ویستی خواى گەورە" بە "قەدەر" ھو دەووری یەکی تر دەھاوێتە سەر "قەدەر".

ئەسلى ڤوودانی ھەموو بەسەرھاتێک و پەیدا بوونی ھەموو شتێک بریتی یە لە ویستی خواى گەورە.

قورئانی پیرۆز لە گەلى ئایەتی خۆی دا ئەم راستی یەمان یاد دەخاتەو. وا ھەندیکیان لى باس دەکەین.

أ- ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ إِتَىٰ فَعَلْ ذَلِكَ غَدًا ۚ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَذُكِّرْ رَبُّكَ إِذَا نَسِيتَ ۚ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ۲۳-۲۴).

بەو واتایە کە: ھەر کات ڤرپارت دا کارێک بکەیت، دەبێ لە پێش دا ویستی خواى گەورە بکەیت بە بناغەى کارە کەت و بى بەستیت بە ئیرادەى خواوەندەو. لە راستیش دا گەر خواى گەورە ویستی لەسەر ھەر شتێک نەبێت، ھەر گیز تۆ ناتوانیت ئەنجامی بدەیت. کەواتە دەبێ مرؤف ھەمیشە بەم جۆرە بیر بکاتەو و دەست بە ھەموو کارێک بکات.

بە بۆنەى ئەم ئایەتە پیرۆزەو پێغەمبەرى خۆشەویست ﷺ ئەم ڤووداوەى خواوەمان بۆ دەگێڕێتەو:

(ھەزرەتى سولەیمانی کورپی داوود - دروودی خوايان لەسەر بێت - فەرمووی: دەبێ ئەمشەو ڤرۆمە لای ھەر سەد خێزانە کەم تا کو ھەریە کەیان کورپێکی بێت لە پیناوی خوا دا غەزا بکات. مە لاییکەت پێی وت: بلێ: "إن شاء الله" کەچی ھەزرەتى سولەیمان لە بیرى چوو نەى وت. کاتى کە رۆشتە لای خێزانەکانى، ھیچیان منالیان نەبوو، یە کێکیان نەبێت کە منالێکی نیو نەدەمیزادی بوو! پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: گەر بى وتایە: "إن شاء الله" سویندە کەى نەدە کەوت و باشتریش بوو بۆ ھاتنەدی خواستە کەى^(۱).

به لني، ده بې مړوف باوه رېنكي ته واو دامه زراوى هه بېت به وهى كه هېچ كه سېنك ناتوانيت هېچ كارېك نه نجام بدات گهر خواوه ند "ويستى" له سهرى نه بېت. كه واته نهو مړوفى له لايه نه رواله تى و په نهانه كاني شتان تى ده گات و ده توانيت گوى له جبهاني ناوه وهى خوى رابگرېت، باوه رېم راستى به ده هينيت و ده شېت باوه رې بې بكات. به چه شنيك كه ته نانه ت به نه ندازهى گهر ديله به كيش پېنجه وانهى هم راستى بهى به دل دا ناپهت.

نېمه كاتى بؤ شتان و پرو دواوه كان دهر واني و په يوه نډى يان پيوه ده كه بې، به يه قين و دتنيابى يوه هه ست ده كه بې و ده بېنېن كه ناتوانېن ته نانه ت يه ك دانه پووشى بچوو كيش له جېنى خوى دا هدلبگرېن، گهر خواى گه وړه ويستى له سهرى نه بېت. به لكو كاتى وا هه به هه موو پېشه كى به كان ناماده ده كه بې و بير له هه موو لايه ن و پروه كاني مه سه له كه ده كه بېنه وه و بهو بې نه خشه و پلانه كاني بؤ داده رېژين، هه تا و امان لى دېت ده كه وېنه نهو باوه رېهى كه هه موو هه ل و مهرجه كانمان جې به جې كرديت، كه چى ده بېنېن له بهر گرېمانېك كه هه رگيز به خه پال دا نه هاتووه، كاره كه مان سه ره و نخوون هه لده گه رېته وه! بهو و اتايهى كه هه موو گرېمانه كان به وردى حسابيان بؤ كرابوو، به لام ويستى خواى گه وړه په يوه نډى يه و كاروه نه كړدبو. واته گهر خواى گه وړه "نه يه وېت" نهو شته بېته دى بهو جوړه ي نېمه ده مانه وېت، نهوا هه رگيز او هه رگيز ناپه ته دى، با هه موو هه ل و مهرجه رواله تى به كانيشى بؤ ناماده كرابيت. بهم جوړه هه موو نه خشه و پلانه كانمان بې نه نجام دهر ده چن. هم راستى يه ش، كه باس مان كړد، هم ناپه ته پېروژهى خواره وه تېمان ده كه په نيت كه ده فرموى: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الانسان: ۳۰). واته گهر هه رچى به كتان هه به به ختى بكنه و گشت ويستى خي خويشتان بخه نه كار، نهوا هه ر ته نها ويستى خواى گه وړه لهو كاره دا ده ست به كار، چونكه هه موو ويست و هه و له كانمان هېچ جېنگا به ك ناگرېت گهر ويستى خواوه ند په يوه نډى به نه نجام داني نهو كاروه نه كات، به لام زور جار خواى گه وړه به زه بې پېمان دا دېته وه و هژ كاره كانمان لى وهر ده گرېت كه خوى كړدوونى به مهر جېنكي عادى بؤ به ديه ناني شتان و، ويستى مړوف شمان لى گيرا ده كات كه وهك "دوعا" وايه. بهم جوړه ويستى خواى گه وړه په يوه نډى به هه موو شنيك و به هه موو به شه كاني گشت پرو دواوېكه وه ده به ستيت، كه واته به ته واوى له گه ل نهو پرو دواوېكه ل تيكه ل بوون.

"ويستى خواى گه وړه" له هه موو پروه كاني ژيان و گشت لاپه ره كاني ژينى مړوف دا خوى دهر ده خات، هه وړه كه هم ناپه ته پېروژهى خواره وه دهرى ده بېت:

ب - ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُؤِيدُ﴾ (البقرة: ٢٥٣).

كه‌واته گهر "وېستی خوا" نه‌بوایه ههر گیز نه‌تان ده‌توانی هیچ کردارێك ته‌نجام بده‌ن. بۆ نموونه: گهر خواى گه‌وره وېستی له‌سهر نه‌بوایه له‌گه‌ل په‌كتردا نه‌ده‌جه‌نگان، خو مادهم له‌ناو خو‌ئان‌دا به‌شه‌ردا دین و ده‌جه‌نگین نه‌وا هه‌موو کرداره ئیجابی و سه‌لبی په‌كانتان به وېستی خواى گه‌وره وه گری دراو و ههر شتێك وېستی نه‌وى له‌سهر بېت دېته‌دى و له‌سهر نه‌و كارانه‌ش كه ته‌نجامیان ده‌دات پرسارى لى ناكړیت، هه‌روه‌ك له‌و كارانه‌ی كردوونى و ده‌يانكات پرس و را به‌كس ناكات.

ته‌م فه‌رمووده پێرژه‌ی كه دېت ده‌ستورێكى بېراردراوه كه ده‌فه‌رمویت: "ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن"^(١). ههر شتێك خواى گه‌وره بیه‌ویت و وېستی له‌سهرى بېت، ده‌بېت و دېته و جووود. ههر شتێكیش وېستی له‌سهر نه‌بوونى بېت، نابېت و نایه‌ته و جووود.

شتێكى سه‌رنج راكێش لێره‌دا هه‌یه، ته‌ویش په‌یوه‌ندى كردنى وېستی خواى گه‌وره‌یه به "عه‌ده‌م" هه‌وا ههر بۆیه ته‌و شته‌ی خواى گه‌وره وېستی له‌سهر "نه‌بوون" ی بېت، نابېت و "بوون" به‌خۆیه‌وه نابېت.. هه‌روه‌ك وېستی له‌سهر "بوون" ی ههر شتێك بوو، دېته و جووود و "بوون" ی پێ ده‌به‌خشریت. به‌لێ، وېستی خواى گه‌وره په‌یوه‌ندى به "جووود" و "عه‌ده‌م" هه‌و ده‌كات و، به‌و جوژه‌نێ په‌كه هه‌ندى لێى تێ گه‌یشتون گوايا: وېستی خواى گه‌وره گهر په‌یوه‌ندى به شتێكه‌وه بكات ته‌و شته ده‌بېت و دېته و جووود، به‌لام گهر په‌یوه‌ندى پێوه نه‌كات نابېت و نایه‌ته و جووود. نه‌خێر، ته‌م بۆچوونه هه‌له‌یه. چونكه ههر گیز شتێك له‌گۆڕى دانى په‌كه پێى بو‌ترئ: "په‌یوه‌ندى نه‌كردنى وېستی خواى گه‌وره". له‌بهر ته‌وه‌ی چ "جووود" و چ "عه‌ده‌م" هه‌ر دووك له‌ناو ده‌ستى وېستی خواى گه‌وره‌دان!

خۆ ته‌گه‌ر "موعتزیه" و "جه‌برییه" له‌ناوه‌روك و اتا‌ورده‌كانى فه‌رمووده‌كه‌ی پېشوو تێ بگه‌یشتا، ته‌وا نه‌ده‌كه‌وته ته‌و هه‌له گه‌وره و زه‌قانه‌ی كه دوو چارى بوون، چونكه پێغه‌مبه‌رى خو‌شه‌وېست ﷺ هه‌ر دوو كاره كه به‌فیعلى: "كینونه" لێك ده‌داته‌وه.

همروها تنهنا نم "ويست" هی خوی گه وره به که له مهسه له ی یمان و هیدایه ت دا هه موو شیک ده بریتموه. نه و تا نه و که سانه ی که له م گز شه یوه ده روانه نم مهسه له یه، ده لین: "یمان" نوریکه خوی گه وره ده یهاویننه ناو دلی هه ر کام له بنده کانیه وه، دوی نه و هی که نه و بنده یی جوزنی ټیختیاری خوی خسته کار. به و واتایه ی که تو هول و ټیکو شانت ده خه پته کار و خواوه نډیش بو ت به دی ده هینیت.

به لئی، تو ناتوانیت نه و نووره له خو ت دا دابگیر سینیت و تا نه به د به به رده و امی به یلیتموه، به لکو هه ر تنهنا خوی گه وره به که - نه گه ر ویستی له سهری بیت - دایده گیر سینیت و دلی تو ی پی رووناک ده کاته وه. به لگش له سهر نه مه، نه م ټاپه ته پیروزه به که ده فهر موی:

ج - ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (یونس: ۹۹).

واته: نه و که سه ی که په روه رده ی کردو ویت و گه یاندو ویت به ی "که مال" و فهر مان پروایه به سهر هه موو شیک دا، گه ر به یویت، هیدایه نی هه موو خه لکی ده دات. ټاپه ټیکی تر له م باره یوه هه یه که بریتی به له:

د - ﴿وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَامًا فِي السَّمَاءِ فَاتْرِيقْهُمْ بآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعْتَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونُ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (الانعام: ۳۵).
نه م بیدار کردنه و هیه ی خواوه ند بو خودی پیغه مبه ر ﷺ له راستی دا بیدار کردنه و هیه بو هه موو خه لکی سه باره ت به هه ر شیوه به کی له پی تر از ان له مهسه له ی قهدهر دا.

به لئی، گه ر په روه ردگاری تو بیویستایه: هیدایه نی هه مرویانی ده دا و .. هه مرویان سوژده یان بو ده برد و .. هه موو خه لکی خواوه نی ویزدان و دل و دهروونی پرووناک ده بوون و .. شه ر هه مهنده ی بنده یه ټی پی گه ر دیان بو خوی گه وره به ده ست ده هینا و .. به "یمان" و "نیسلام" ریزیان لئی ده گه را. به لام "ویستی خوی گه وره" له سهر غه پری نه مه یه، بویه په یوه نډی به "به دیه یان" ی نه م جوړه شتانه وه نه کردووه و نه به یناو نه ته دی.

ه - ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ (المائدة: ۴۸).

به لئی، گه ر په روه ردگار مان ویستی له سهر بویه نه و ا هه موو گروزی مرو فی ده کرد به یه که نه ته وه، به لام ویستی خواوه ند له سهر نه وه بووه که ببن به چه ند نه ته وه به کی

ده توانين لم پرووه گه لنی غوونوی میژوویی بؤ بهر زبونو وه و شکستی نه ته وه کان بهیینه وه، به لام نامانه ویت باسیان بکهین، تا کو سنووری مه سه له که ی خو مان نه شکستین.

به لنی، گرنګترین کیشه له پرووی زه وی دا بریتی به له "پاریز گاری کردنی ناین" چونکه هدر ته نها ناینه که نامانج و نه بجامی ژبانی پروون کردو وه ته وه و هدر نه ویشه که باشتین بناغه و داد گهر ترین تهرازووی بؤ په پوهندی په کانی نیوان خه لکی داناوه^(۱). جا پاریز گاری کردنی هم په پوهندی یانه، نه که هدر ته نها ژبان و بوونی خه لکی، به لکو باشتین و ته ووترین جوړی ژبانی شیان بؤ ده سه بهر ده کات.

به لام هاندانی خه لکی بؤ سر پنه وه ی ماهیه تی راسته قینه و سروشتی خو یان و، دوور خسته وه یان له که سایه تی زاتی یان و، تواندنه وه یان له قالبی چند سیسته میکی بیانی و چند رو شیری به کی نامودا سه بهرت به وان، هم کاره له هم مو وزه به کی زاتی خو یان دایانده مالیت و ده باخاته سوال کردن له بهر دهر گای که سانی تردا! له کاتیک دا که ده زانین سر چاوه ی هم مو ره وشتیکی جوان و کردار و رهفتاریکی باش و چاک ته نها هدر ناینه. خو هدر چند مروف له ناین دوور بکه ویت وه، همیشه له ناخی خو ی دا هه ست به و بوشایی به ده کات که نه مانی ناین دروستی کردو وه. هدر نه ته وه به کیش له ناین دوور بکه ویت وه و پستی تی بکات بینای ماددی و مه عه وی له بن هه لده وه شیت و سه ره و ژیر ده بیت.

ده ولته کافره کان له وانه به بن به خاوه نی نابووری به هیز. به لام هیچ نه ته وه به کی خاوه ن ناین، که پستی له ناینه که ی هه ل کردیت، هدر گیز ناتوانیت به بی ناین نه و چه شنه نابووری به به هیزه به ده ست بهییت. چونکه چاودیری به شینکی نه و هو کارانه یان نه کردو وه که "ویستی خوا ی گه وه" وه که مەر جیکی سه ره کی بؤ ژبانی نه وانی داناوه. هم نایه ته ی خواره وه هم خاله پروون ده کاته وه:

ح - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۵۴).

و شهی: "إرتد، يرتد" واتای گه رانه وه به ره و دواوه ده گه به نیت، واته گه رانه وه و پاشگه زبونو وه له ناین. قورثانی پیرو ز، که بهم و شهیه له گه ل هم مو یمانداریک

(۱) ناشکرایه که مه به ست به "ناین" لیر ده ناینی نیسلامه، که تا که ناینه نه و تابه تکاری به ی تیدابه نوو سهر باسی ده کات. (وه رګڼ)

دەدوێت، ھەموو و اتاکانی ئەم و شەپەیی مەبەستە. وەك: ھەلگەڕانمۆ لە بیروباوەر.. لە کردەووە.. لە تەسەوور.. لە بیر کردنەووە. ھەر وەك چەندەھا واتای زۆری تریشی لەخۆ گرتووە.

ھەر كەسێك - یان ھەر كۆمەڵێك - كە لە ژبانی ئایینی دا گەشتی نەتەستێكی تایبەتی و بووێت بە بەشێك لە بانگەوازی خەلكی بۆ لای خوا ی گەورە، كاتی خۆی لە بەردەم ئەم ئایەتە پێرۆزە دا دەبێتەووە ھەست دەكات ئایەتەكە ھەر شەیی لێ دەكات كە نە گەڕێتەووە بۆ ھالەتی پێش ئیمانەكە. چونكە ئەو قوناقانەیی كە ئەو كەسە - یان ئەو كۆمەڵە - پێویانە تەنھا لوتفێكی خوا ی گەورە یە، ئەگەر چ تاك و چ كۆمەڵ جەلەوی بەردەوام بوونیان لە سەر كارەكەیان شل بكەن و نەتوانن پارێزگاریی خۆیان بكەن و، پاشە و پاش بەرە و دواوە بگەڕێنەووە، ئەو خوا ی گەورە ئەم بانگەوازیەیان لێ دەسپێتەووە و بە "كەس" یك یان "كۆمەڵ" یكی تری دەسپێرت!

ھەر وەھا گەر "دەوڵەت" یك ئایینی كردبێت بە گیلانی "ژبان" و، ئەم فەرمانەیی جێ بە جێ كردبێت، ئەو ڕووی گوشتاری ئەم ئایەتە سەر جەمی نەتەووە كە دەگرتەووە و ھەر شەكەش ڕووی لە ھەموویانە. چونكە ھەر نەتەووەیەك خواوەند عیززەت و سەر بەرزیی لەبەر ئەوە یی بەخشیبێت كە ئایینیان كردبێت بە ماوەی ژباڵیان، گەر ئەو نەتەووەیە دەست لەم ئایینە ھەلگەڕن كە خوا ی گەورە بەھۆیەووە سەری بەرز کردووە نەتەووە، ئەو یی گومان سەرخوون دەبن و خوا ی گەورە لە بریی ئەوان "سەر بەرز" بە نەتەووەیەكی تر دەدات.

لە وشەیی ﴿قَوْمٌ﴾ دا "تەنوبنی تەنكیر" پەچاو دەكرێت! واتە ھەر قەومێك ییت، كە لەوانەییە خەلكی نەیان ناسن و بە خەیاڵیان دا نەیت و نەزانن كە ی و بە چ بارودۆخیك دین و پەیدا دەبن، بەلام وەسفەكانیان دیارە. كەواتە ھەموو قەومێك پێشپەڕ كێ دەكەن و ھەول دەدەن ئەو قەومە بن كە خوا ی گەورە ستایشی كردوون. جا ھەر وەك ھیچ قەومێك ناتوانێت لافی ئەووە لێ بدات كە بلیت: مەبەستی ئایەتەكە ئیمەیە، ھیچ كامیشیان لەو نائومێد نابێت كە ئەو وەسفانە لە خۆی دا بەھێنیتەدی.

وەسفەكانی ئەو قەومە ئەمانەیی خواوەن:

سینەتی یەكەم: ﴿يُحِبُّهُمْ﴾ واتە: "خوا ی گەورە خۆشی دەون". چونكە خواوەند دلی خەلكی و الی دەكات كە گومانی باشیان بەوان ھەبێت. حەزرەتی ئەبوو ھورەیرە - خوا ی لێ رازی بیت - لە پیغەمبەرەووە ﷺ دەگێڕێتەووە كە فەرموویەتی: "گەر خوا ی گەورە بەندەییەكی خۆش ویست بانگ لە جویریل دەكات: خوا ی گەورە فلان بەندەیی

خوښ دهوئیت تویښ خوښت بوئیت. ئیتر جو بریلېش خوښی دهوئیت و تنجا بانگ له نهلی ناسمان ده کات و دهلیت: خوی گه وړه فلانه که سی خوښ دهوئیت ده سا ئیووش خوښتان بوئیت، بهم جوړه نهوانیش خوښیان دهوئیت و، تنجا له سهر زهوی ش دا قبولی له دلی خه لکی دا بو داده نریت^(۱). نهو کاته هموو خه لکی سهری چاوی نهوان ده کهن و قسه کانیشیان له دلی نهوان دا کاریگری ده بیت و، نهانته ههر پېشنیار لک نهوان بیکه لای خه لکی به نهمر و فهران و هره گمریت و، گهر ههر فهرانیکش دهر بکه نه کسر جی به جی ده کریت و له دل و ویزدانی خه لکه که دا جیگر ده بیت.

سینه تی دوو ههم: ﴿يَجُوكُ﴾ واته: "خوی گه وړه یان خوښ دهوئیت". بی گومان نیشانای نهوی که خوا خوښی دهون. بریتی په لهوی که نه مان خوی گه وړه یان خوښ دهوئیت. چونکه ههر که سیك به ههر نه اندازه و ریژه یه ک خوی گه وړه ی خوښ بوئیت نهوا به ههمان ریژه لای خوی گه وړه خوښو یست ده بیت.

سینه تی سی ههم: ﴿أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾. واته: سهر جمی ئیمانداران له خویان به باشر دهزان و دوو دل ین له وده دا که سهر یان بخه نه ژیر پی ئیمانداران. خو هتا بهم جوړه له پناوی خوادا تهواز و نهوازش و خو نهویستی بنوین، خوی گه وړه ش پتر سهر بهزی یان بی ده به خشیت.

سینه تی جواره هم: ﴿أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾. واته: سه بهارت به کافران هه سهر یان بلنده و له بهرده میان دا ملیان بو نهوی ناکهن. به لکو له جیهادی بهرده و امداد هه بن له گه لیان دا. هتا چهنده بو ئیمانداران تهواز و بنوین، ههر بهو نه اندازیه ش به سهر کافران دا سهر یان بلنده.

سینه تی پنجه هم: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾. واته: له هموو شوین و جیگایه ک دا و به پی بارو دخی نهو شوین و جیگایانه، به بهرده و امی ههر له جیهادا دهن. چونکه نه رسته په "جمله ی فیعلی" په بهرده و امی و تازه بو نهوه ده گه به نیت. واته همیشه به فیراسهت و به صیرهت ههنگارو دهنین و رهفتار ده کهن.

سینه تی شه شه هم: ﴿وَلَا يَخَافُونَ عُقُوبَةَ لَانِم﴾. واته: جگه له خوی گه وړه ترسیان له هیچ که سیکی تر نی په و حساب بو قسه ی که سانی تر ناکهن و گونی بی نادهن، چونکه نهها بیر له "ره زامه نډی خوی گه وړه" ده که نهوه.

به لئی، نه سینه تانه که له و کومه له میسالی په دا دینه دی. جا ههر کومه لیک نه سینه تانه یان تیدا بهر جهسته بوو، نهوا خوی گه وړه نه مانته موقه دده سه که یان

دەخاتە ئەستۆ. ئەمەش یاسایەکی خوایییە و ھەر گیزاوە ھەر گیز ئال و گۆری تێدا نەبوو و ناییت. گەر ئەم سیفەتانە لە عەرەبدا بێنەدی ئەمانەتە کە دەگرنە ئەستۆ.. گەر لە تورکدا بێنەدی ئەو ئەمانەتەیان پێ دەبەخشریت.. بە ھەمان جوور کورد و.. بۆشناق و.. ئەلبان.. ھەر قەومێک ئەم سیفەتانەیان تێدا بێت ئەوا شایستەیی ھەلگرتنی ئەمانەتە کە دەبن.

ئایەتێکی تر ھەیە کە چەندین بناغە و دەستووری گشتی و ھەمەلایەنەیی لەخۆ گرتووە کە ئەمەیی خوارەو ھەیە:

ط - ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ۲۶).

بەلێ، ھەر نەتەر ھەیک خاوەنی نوێنەرێک نەبێت کە نوێنەرێک بکات ئەوا ئەو نەتەر ھەیک پارچە پارچە بوون و شپەزەیی چارەنووسیەتی. ئەگەر پادشایانیش دڵیان بە خواوەند و خاوەنی راستەقینەیی خۆیانەو نەبەستن، ئەوا نەتەر کانیاوان ھەیک کە دەمێننەو و لەسەر پێ رادەووستن.

وەک بێنی لیبەدا - لە لایە کەو - زەلیلی ھەیک دەبێت بە ھۆی ئەو "ویست" پێش چاوە نەخراوە، لە لایەکی تریشەو وەک ئەو وایە کە بێت: "مانەو" تەنھا بە ھۆی "ویست" ھو بە دەست دەھێنێت. کەواتە ئەو ویستە کە دەردە کەوێت و پێش چاوە دەخێت دەبێ بە نیشانە لەسەر فەرمانەر وایە تیمان و، پارێزگاری کردنیشمان لەو فەرمانەر وایەتی تەنھا بەو دەبێت کە لە ھەموو کردارێکدا ھانا و پەنا بۆ لای خوا ی گەرە بھین.

بەم جوورە دەردە کەوێت کە دۆزینەو ھەیک ئەم "ھاوسەنگی" یە پابەندە بە ھەیک بردنی تەواوەتی بە: "قەدەر" و "ویستی جووژی" و "ویستی خوایی" بە تاپەتی کە ناوی "بوعدی سێ ھەمی قەدەر" مان لێ نا.

لەم ئایەتە پێرزانەو کە باس کران، لەو تێگەشتین و بۆمان دەرکەوت کە: "ویستی خوایی" دەوراندەو ھەموو شتیکی گەرە و بچووکی ژبانی داو، کەواتە ویستی خواوەند ھەموو شتیکی گرتووەتەر، تەنانەت "عەدەم" ییش بریتی یە لە درووشانەر و دەرکەوتنی ویستی خواوەند لەو روودا، چونکە خوا ی گەرە: ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ (الروح: ۱۶).

لەبەر ئەو، ھەر گیز ناگۆنجنی ھیچ شتێک بە بێ "ویست" ی خوا ی گەرە بەیدا بێت.

دهبې ته وېش بزانين كه "ويستی خوايي" هه نډی جار له شيوهی سوز و مېهره باني دا و هه نډی جاري تریش له شيوهی نازار و سزادا دهرده كه ویت، هه ریه كه بیان له شوینی خوی دا. ته م نایه ته پیروزانه ی خواره هوه ته ممان بوړوون ده كه نه وه:

ی - ﴿رَبُّكُمْ أَغْلَمَ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنَّ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ (الاسراء: ۵۴).

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَكَلَّمْ مَا نُوْسُوسُ بِهِ نَفْسُهُ وَكُنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبَلٍ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶).

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۲۸۴).

به لني "ويستی خوايي" هه مېشه سروودی سهر زاری پېغه مېهران به وه، درووديان له سهر بیت. قورناني پیروز شایه ته له سهر ته م:

ک - ﴿قُلْ لَا أَتْلُكَ لِقَاسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْقَيْبَ لَا سَكَّرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ۱۸۸).

به و واتیای که: "ويستی خوايي" بناغهی هه موو شتيکه، ته نانهت خوېشم خاوه نی سوود و زیانی خو م نیم چ جای هی خه لکی، مه گهر خوا ی گه و ره خوی ويستی له سهری بیت.

پېغه مېهری خو شه ويست ﷺ به ته و او ته ی و په کجاره کی خوی ته سلیمی "ويستی خوايي" کرد بوو، به راده په ک که فهرمو و به تی: (له په کتر نزيك بېنه وه و له گه ل په ک دا راست بن، ته وېش بزانين که هېچ کس له نېوه کرده وه که ی رزگاری ناکات) هاوه له کان عه رزيان کرد: تویش ته ی پېغه مېهری خوا؟ فهرمووی: (منیش، مه گهر خوا ی گه و ره سوز و فه زلی خویم فريابخت) ^(۱)

تا ته مېه ته رازووی پېغه مېهری خو شه ويست ﷺ له به رده م "ويستی خوايي" دا و، تا به م جوړهش تيمان ده گه يه نيټ و فيرمان ده کات. که واته دهبې هه موو که سيلک خوی و کرده وه کانی به م ته رازووه هه لېسه نگيښت. به لني، گهر پېغه مېهر ﷺ له به رده م "ويستی خوايي" دا به م جوړه بیت، دهبې که سانی تر چون بن؟

ئەو کەسانەى کە هەردەم دەلتین: کردەوێ چاکى زۆرمان ئەنجام داوه، جا ئەگەر ئێمە نەچینه بەهەشت ئایا کینی تى دەچیت؟.. ئەو کەسانەى کە ئەمە و گوفتارەکانى تری وەك ئەمە له زاریان دەر دەچیت، کە جۆرە گوفتارێکە لەخۆبایی بوون و خۆ بە گەورە گرتیان پێوە دیارە.. ئامۆزگاریان دەکەین کە هەردەم فەرمووده پێرۆزە کەى پێشوو لەگەڵ پەفتارە کەى پێغمبەر ﷺ له بەردەم "وێستى خواى" دا، بکەن بە نمونە و پێشپەرەى خۆیان. واتە: ملکه‌چ بوون بۆ وێستى خواى گەورە مرۆف له "کیڕ" و "غروور" بزگار دەکات. کەواتە ئیماندار ناچارە کە "وێستى خواى" بکات بە بناغەى هەموو کارێکى، چونکە هەر ئەو وێستەیه کە دەوراندەورى پرووى ناشکرا و پەنهانی هەموو شتێکى داوه، و هیچ شتێک نى یە کە له دەرەوێ ئەو وێستەو بێت. بێ گومان پەى بردن بە "وێستى خواى" بە پێى ئەو تەرازووانەى کە پێویستن، له راستى دا پێویستى بە ئاستێکى دیارى کراوى زانیارى دەبێت و، گەر کەسێک نەگەشتێت ئەم ئاستە گەلى دژوورە بە تەواوەتى له "وێستى خواى" تى بگات، بەئێکۆ هەر مەحاله‌ى بتوانیت پەى بێ بیات. چونکە ئایا هەر ئەم مەسەلەیه یەکیک نەبوو لەو مەسەلەنەى کە ئەو کۆمەڵانەى پێغمبەرائیان - علیهم السلام - بۆ پەوانە کرا نەیان توانی بە تەواوەتى لێنى تى بگەن و، له ئەنجام دا بەرەنگارى پێغمبەرەکانیان بوونەوه؟!

قورئانى پێرۆز له سەدان ئایەتى دا پروو جۆراو جۆرەکانى "وێستى خواى" پروو دەکاتەوه و له بەسەر هاتى پێغمبەران - علیهم السلام - و نەتەوه‌کانیان دا گەلى نمونەى له‌سەر دەهێنێتەوه. مەسەلەى "وێستى خواى" له قورئانى پێرۆز دا له زۆر پرووى وەك: پرووى بیروباوه‌رو، پرووى تەسەوور و، پرووى کردەوه و، چەندین پرووى ترەوه‌ باس کراوه.

حەزەرەتى نوح - دروودى له‌سەر بێت - نمونەیه‌کى ناشکرای ئەم مەسەلەیه‌یه. چونکە قورئانى پێرۆز باسى ئەوانە دەکات کە بەرەنگارى حەزەرەتى نوح بوونەتەوه و گالته‌یان بە هەره‌شه‌کانى کردووه، ئەوە تا قسەکانى ئەوان دەهێنیت و دەفەرموى:

ل - ﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ (هود: ۳۲).

حەزەرەتى نوح حیش بەمەى خواوەوه وەلامى دانەوه:

﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهٖ اَللّٰهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنَا بِمُعْجِزٍ﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اَللّٰهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (هود: ۳۳-۳۴).

بهم جوړه، حه‌زرتی نوح - دروودی له‌سهر بیټ - له‌م وه‌لامه‌ی‌دا‌ناماژه‌بو‌ئو
راستی‌یه‌ده‌کات‌که: "ویستی‌خوا‌ی‌گه‌وره" له‌سهر‌ووی‌هه‌موو‌شتیکه‌وه‌یه. وه‌ک
بیه‌ویت‌پنیا‌ن‌بهر‌موئ: من‌ئو‌که‌سه‌نیم‌که‌ئو‌سزایه‌تان‌به‌سهر‌دا‌ده‌بارنیټ. خو
ئ‌گه‌ر من‌م‌توانایه‌سزای‌که‌سینگ‌بد‌م‌ئو‌ا‌هیچ‌که‌سینگ‌پر‌کی‌ش‌سی‌نه‌ده‌کرد‌ره‌خن‌م
لنی‌بگریت‌و‌له‌قسم‌ده‌ر‌بجیت‌و، له‌هه‌مان‌کات‌دا‌نه‌ینی "تاقیکردنه‌وه"ش‌ده‌را‌به
بادا. به‌لام‌ئیه‌به‌ه‌وی‌خسته‌کاری‌ئو "ویسته‌جو‌زی"یه‌ی‌که‌پشان‌دراوه، پا‌ن
ته‌سلی‌می‌ئو‌ویسته‌ی‌خوا‌وه‌ند‌ده‌بن، پا‌ن‌پشتی‌لنی‌هه‌لده‌که‌ن. خو‌ئ‌گه‌ر‌خوا‌ی
گه‌وره‌بیه‌ویت‌به‌ه‌وی‌نه‌ینی "تاقیکردنه‌وه"وه‌له‌رپشان‌ب‌تر‌از‌نیټ‌ئو‌ا‌گو‌فتار‌و
نامو‌ژ‌گاری‌من - ته‌نانه‌ت‌ئ‌گه‌ر‌گه‌وه‌ری‌به‌نرخ‌ش‌بن - (که‌ه‌ر‌وه‌هایشه؛
گو‌فتاری‌پن‌غه‌مه‌ران - دروودی‌ان‌له‌سهر‌بیټ - گه‌لنی‌له‌گه‌وه‌ر‌به‌نرخ‌ن) هیچ
سو‌و‌دیک‌تان‌پنی‌نا‌گه‌به‌نیټ، چونکه‌ویستی‌خوا‌وه‌ند‌له‌سهر‌ووی‌هه‌موو‌ته‌قدیر‌و
ته‌کلینیکه‌وه‌یه. ه‌ر‌ئو‌په‌روه‌ر‌دگار‌تانه‌و‌ویستی‌له‌سهر‌ه‌ر‌شتیک‌و‌به‌ه‌ر
چو‌نی‌یه‌ک‌بیټ، ئو‌شته‌به‌و‌چو‌نی‌یه‌ده‌بیټ. ه‌روه‌ک‌ده‌گه‌رپنه‌وه‌لای‌خو‌ی، با
خو‌شتان‌نه‌تانه‌ویت‌بگه‌رپنه‌وه‌لای. من‌ته‌نها‌ئو‌ه‌ند‌م‌به‌ده‌سته‌که‌بانگ‌و
نامو‌ژ‌گاری‌و‌رینمایان‌بکه‌م. که‌واته‌من‌و‌ئیه‌له‌به‌رده‌م "ویستی‌خوا‌ی‌گه‌وره"دا
یه‌کسانین.

ئم‌نایه‌ته‌په‌ر‌وزه‌و‌نایه‌ته‌کانی‌تری‌ها‌و‌چه‌شنی، گه‌لنی‌هه‌لو‌یستی‌جو‌را‌و‌جو‌ری
پن‌غه‌مه‌ران‌ان‌- علیهم‌السلام - له‌به‌رده‌م "ویستی‌خوا‌ی"دا‌پیشان‌ده‌دن. ئو‌ه‌تا
حه‌زرتی‌نیر‌اهیمیش - دروودی‌له‌سهر‌بیټ - له‌ده‌می‌بانگ‌کردنی‌قه‌ومه‌که‌ی‌دا‌بو
"ئو‌حید"ده‌چیت "ویستی‌خوا‌ی"پا‌ن‌تی‌ده‌گه‌به‌نیټ!

م - ﴿وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ اَلتَّاجُوتِیْ فِی اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰنَ وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖ اِلَّا اَنْ
یَّشَآءَ رَبِّیْ شَیْئًا وَّسِعَ رَبِّیْ كُلَّ شَیْءٍ عَلِیْمًا اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ﴾ (الانعام: ۸۰).

حه‌زرتی‌نیر‌اهیم‌پنیا‌ن‌ده‌فر‌موئ: من‌نا‌ترسم‌له‌و‌شیرک‌و‌ها‌وبه‌شه‌ی‌که‌ئیه‌بو
خوا‌ی‌داده‌نین، به‌لام‌له‌و‌شتانه‌ده‌ترسم‌که‌خوا‌ی‌گه‌وره‌ویستی‌له‌سهر‌پا‌ن‌ده‌بیټ.
واته‌له‌وه‌ده‌ترسم‌خوا‌ی‌گه‌وره‌فرمانیکم‌له‌سهر‌ده‌ر‌بکات، ده‌نا‌گه‌ر‌ه‌موو
بو‌و‌نم‌وه‌را‌ن‌به‌سدر‌تدو‌قی‌سهری‌من‌دا‌به‌قینه‌وه، ئو‌ا‌ه‌ر‌گیز‌ترس‌و‌بیم‌ناخه‌نه‌ناو
دل‌مه‌وه، چونکه‌له‌و‌یه‌قین‌و‌دلنیا‌یی‌به‌دام‌که‌هیچ‌شتیک‌زیا‌م‌پنی‌نا‌گه‌به‌نیټ، گه‌ر
خوا‌ی‌گه‌وره‌ویستی‌له‌سهر‌زیا‌م‌نه‌بیټ.

ئەم وانەیهی ئەو حید که حەزەرەتی ئیبراھیم - دروودی لەسەر بێت - هیناویەتیەوه، به پروونی جەخت لەسەر "ویستی خوایی" دەکات.

ن - ﴿يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ﴾ (الصافات: ۱۰۲).

ئەمە وەلامی حەزەرەتی ئیسماعیلە - دروودی لەسەر بێت - بۆ پیشنیارەکی باوکی و یە کسەر دواي ئەو هوش فەرموویەتی: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ (الصافات: ۱۰۲) که بەمەش ئاماژەي بۆ "ویستی خوایی" کردووه. واتە ئارامگرتنی خۆی دەبەستێتەوه به "ویستی خواي گەوره"وه.

کاتی له گەشتە دوو قۆلی یە کەدا حەزەرەتی خەضر بە حەزەرەتی موسای فەرموو: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الكهف: ۶۷) حەزەرەتی موسا - دروودی لەسەر بێت - له وەلام‌دا فەرمووی: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (الكهف: ۶۹).

ئالێرەدا مەودای لەیەك چوونی هەلویست و گوشتاری پیڤەمبەرانیان - دروودیان لەسەر بێت - بۆ دەردە کەوت. ئەو هەموویان لە هەمان هەست و پەیی بردن و تیگە‌یشتنەوه دەدوین و هەمان فەرمایشت دوو بات دەکەنەوه، چونکە هەموویان وه کو یەك تەسلیمی "ویستی خوایی" بوون.

س - حەزەرەتی یوسف - دروودی لەسەر بێت - کاتی دایک و باوکی دەعوەت کرد بۆ میسر، پێی وت: ﴿ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ﴾ (یوسف: ۹۹). دەبینیت ئالەم کاتەش‌دا "ویستی خوایی" له یاد ناکات.

گەر سەیری هەر کام له پیڤەمبەران - علیهم‌السلام - بکەین، به پروونی "ویستی خوایی" له زنجیرەي بیروباوەرە کەیان‌دا دەبینین. چونکە خواوەند هەموویانی وه ک یەك فیری ئەو شتانه کردووه که پێی راگەیانددون.

بەئێ، ویستی خواي گەوره هەموو شتی‌که و بناغەي ویستی مەرفی‌شه. رەت کردنەوه‌شی - پەنا بەخوا - شیرک و هاو‌یه‌شی یە سەبارەت به پەرورەدگاریتی یە کەي. واتە ئەو ده‌گە‌یه‌نیت که خواوەند خۆی هەندێ له کار بەرێی کردنه‌کانی به‌ غەیری خۆی بسپێریت.

دوو هەم: "ویستی خوایی" له فەرمووده پێرۆزه‌کان‌دا.

أ - نێمامی ئەخمەدی کوپری حەنبەل له توفەیلی کوپری سەخەرەوه - که برای دایکیی حەزەرەتی عائیشە یە - دە‌گێرێتەوه که: له خەونی‌دا به لای کۆمەله‌ که‌سی‌کی جووله‌کە‌دا تێپەری کردووه و لێی پرسێون ئێوه کێن؟ و توویانه: ئێمه جووله‌کە‌ین.

نهميش وتوويه تى: به راستى ئېوه كۆمه لىكى باشن گهر پىشان وانهبوايه كه عوزه مير كورى خوايه. جووله كه كانيش وتوويانه: ئېوهش كۆمه لىكى باشن گهر له قسه كاتنان دا نه لىن: "گهر خوا و محمد ويستيان له سهرى بىت". پاشان به لاي كۆمه له كه سىنكى گاوردا تېپه رى و لىنى پرسين: ئېوه كىن؟ وتيان: ئېمه گاويرين. نهميش پى وتن: ئېوه كۆمه لىكى باشن گهر نه تان وتايه: مه سىح كورى خوايه. نه وانيش پىيان وت: ئېوهش كۆمه لىكى باشن گهر له گفتم و گۆ كاتنان دا نه لىن: "گهر خوا و محمد ويستيان له سهرى بىت". پاشان كه رۆزى لى بووه وه نم خهونه ي بۆ هه ندى كس گېرايه وه، نجار و شته خزمه تى پىغمه بهر ﷺ و بۆ ئه وىشى گېرايه وه. پىغمه بهر ﷺ فهرمووى: "نم خهونه ت بۆ كس گېرايه ته وه؟" وتى: به لى. نجار كاتى كه موسلمانان نوپزيان له خزمه ت پىغمه بهر دا ﷺ كرد، پىغمه بهر ﷺ وتارى بۆ دان و دواى حمه د و سه ناى خواى گه وه فهرمووى: (توفه ل خهونىكى دپوه و بۆ هه ندى كه سى ئېوه شى گېرايه ته وه. ئېوه وشه به كتان ده وت و له قسه كاتنان دا به كارتان ده هينا كه من له بهر شهرم و حه يا نه هيم نه ده كردن لى، به لام وائىستا پىتان ده لىم: مه لىن: گهر خوا و محمد ويستيان له سهرى بىت) (۱).

له م فهرمووده پىرۆزه وه تى ده گه ين له وهى كه ويستى خواى گه وه رنه اغه ي هه موو شى كه و جگه له خواى گه وه كه سى تر ده ستى له و ويستهدا نى به. ته نانه ت گهر به "قهصد" وه و ازانرېت كه جگه له خواى گه وه كه سى تر ده ستى تىدا هه به، نه وا به كوفر و شوك داده نرېت.

ب - نمونه به كى تر سه به رت به م با به ته ده هينينه وه:

حه زره تى عبداللهى كورى عه بهاس - خوابان لى رازى بىت - ده گېرېشه وه كه پياوېك عه رزى پىغمه بهرى ﷺ كرد: گهر خواى گه وه و تۆ ويستان له سهرى بىت. پىغمه بهر ﷺ پى فهرموو: (منت كرد به هاوتاي خوا؟ بلن: گهر ته نها خوا بيه وىت) (۲). كه واته پىغمه بهر ﷺ سه به رت به هه لىس و كه وت و كارو باره كانى خوا وه نده وه ته و حيدىكى روون و ئاشكرائى پى به به چه شىك كه بوار به هه لى هېچ كه سىك نادا ت - با هه ر نيبه تى كىشى هه بىت - به لكو هه له كه ي بۆ راست ده كاته وه و نايه لىت كه سى تر هاو بهش بكات له كارو بارى خواى گه وه دا.

(۱) موسنده دى ئىمامى له محمد: ۷۲/۵.

(۲) موسنده دى ئىمامى له محمد: ۲۱۴/۱.

ج - حەزرەتی ئەنەس دەرەمۆی: پێغه‌مەر ﷺ زۆر جار دەرەمۆ: (يَا مُغَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ). عەرزەم کرد: ئەو پێغه‌مەری خوا! ئێمە باوە‌رمان بە تۆ و ئەو ئایینەش هێناوە کە تۆ بۆت هێناوین، ئایا هێچ مەترسی یەکتە لێمان هەیە؟ قەرەمۆی: (بە‌لێ، دڵەکان لە نێوان دوو پەنجە‌ی خواوەندی مێهرە‌باندایە چۆنی بۆیت ئال و گۆرپان بێن دە‌کات) (۱).

لە پێ‌وایەتە‌کە‌ی ئە‌و‌و‌اسی کۆ‌‌ری سە‌معان‌دا قەرەمۆ‌یە‌تی: (هێچ دڵێک نی‌یە کە لە نێوان دوو پەنجە‌ی خواوەندی مێهرە‌بان‌دا نە‌بێت، گەر بێ‌هۆیت پراگێ‌ری دە‌کات و گەر بێ‌شێ‌هۆیت لە پێ‌ دە‌تر‌از‌نێت) (۲).

لە راستی‌دا خ‌وای گە‌وره‌ لە‌م ئایە‌تە‌ی خ‌وارە‌وە‌دا د‌وعایە‌کی وە‌ک ئە‌مە‌مان فێ‌ر دە‌کات:

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَكَابُ﴾ (آل عمران: ۸).

بێ‌گومان هە‌موو د‌وعا و ن‌زاکان "وێستی خ‌وایی" دە‌چە‌سپێ‌ن. چ‌ونکە ئێ‌مە لە‌ پێ‌شە‌کی‌دا باوە‌رمان هە‌یه‌ کە خ‌وا دە‌توانێت د‌وعاکانمان گێ‌را بکات، هە‌روه‌ک باوە‌رپێ‌شمان هە‌یه‌ بە‌وه‌ی کە هەر خ‌وای گە‌وره‌ خ‌ۆی د‌وعا کرد‌مان ئێ‌لهام دە‌کات، گەر وێستی لە‌سە‌ری بێت.

بە‌م جۆ‌ره‌، هە‌موو د‌وعایە‌ک و اتای دان‌نان دە‌گە‌یه‌نێت بە‌ "وێستی خ‌وای گە‌وره‌"‌دا کە ئە‌و‌یش یە‌کێ‌کە‌ لە‌ بو‌عه‌دە‌کانی قە‌دەر.

بۆ‌یه‌ زۆ‌ر لە‌سەر ئە‌م مە‌سە‌له‌یه‌ د‌وا‌ین، چ‌ونکە پە‌ی‌وه‌ندی‌یه‌کی بە‌هێ‌زی بە‌ "ئە‌و‌حید"‌ه‌ هە‌یه‌.

سێ‌هە‌م: مە‌سە‌له‌ی "ئە‌م‌ری جە‌بری" و "ئە‌م‌ری شە‌رعی".
وا ئێ‌ستا لە‌ مە‌سە‌له‌یه‌کی تر دە‌دوێ‌ن کە پە‌ی‌وه‌ندی‌یه‌ی بە‌ هە‌مان بابە‌تە‌وه‌ هە‌یه‌ و، هە‌وڵ دە‌دە‌ین پێ‌شت بە‌خ‌وا ئە‌م مە‌سە‌له‌ سە‌خت و ئالۆ‌زه‌ و ئاسان بکە‌ین کە دو‌ور و نزیک لێ‌ی تێ‌ بگە‌ن.

ئە‌م ئایە‌تە‌ پێ‌رۆ‌زه‌ی خ‌وارە‌وه‌، دە‌کرێت بێ‌یت بە‌ سەرە‌تایە‌ک بۆ ئە‌م با‌سه‌ی کە لێ‌ی دە‌دوێ‌ن:

(۱) رواه مسلم: القدر ۱۷.

(۲) رواه ابن ماجه: المقدمة ۱۳.

﴿إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الاعراف: ۵۴).

به لنی، ههروهك "نهر و خهلق" تايبه ته به خواي گهروهوه، به هه مان جوړ "حوكم و خهلق" يش هه تايبه تن به خويهوه.

نهر (فرمان) ي خواي گهروهش دوو به شه:

په كه م: نهر ي ته كوینی، ياخود نهر ي جه بری، ياخود نهر ي ته قديري.

دووه م: نهر ي دینی، ياخود نهر ي شرعی.

ههر تنها نهر ي جه بری په كه فرمانپوه او زاله له ناو گهردووندا و، هه رشتيك كه خواي گهروه به نهره جه بری په كه ي به دبی دهينيت كه س دهستی تیدا نی په و ناتوانيت خوی تیدا هه ل بقور تينيت و، هه مان ناچار ن گوي پايه ل و ملكه چي نهم فرمانه ي خواوهند بن. چونكه ههر خواوهند خوی خواو ن مولكه و چونی بویت وهاله مولكي خوی دا رفتهار ده كات. جا نهم هه لس و كهوت و رفتهاره ي خواوهند له مولكه كه ي دا نيمه گوي پايه ل و ملكه چي خوی ده كات و چ هيژ و توانايه كه لاستی دا شك نابهين. هه رچی نهر ي دینی ياخود شه رعشه: نهميش به هه مان جوړ ناراسته ي نيمه كراوه، جي به جي كردن يان جي به جي نه كردنی نهم نهر و فرمانانه بهنده به "ويست" ي مروقهوه، كه له م رووهوه صه لحيه تيكی نيسي دراوه تنی، هه رچه ندهش نه و ويست خوی له خوی دا خواو نی بوونيكی زاتی نی په.

جا كاتی به م شيوه په له م دوو فرمانه تی ده گهين، نهمو نهمو كاته له واتا و ناوهر وكي هه موو نهمو نهر و فرمانانه ده گهين كه له قورثانی پيروزدا هاتوون و به پوالهت نيختيلافيان تیدا دهر ده كهوینت.

كهواته سه بارهت به نهر ي "جه بری" يان "كهونی" په وه، ويست و نيراده ي خواوهند به چ شيوه و چونی يه كه په پوهندی به تايه ته ته كوینی په كانه وه - واته ياسا گهردوونی په كانه وه - بكات، نهمو شان و پروداوه كان بهو پی په پيدا دهين و دینه وجود. به لام سه بارهت به فرمانی شه رعی په وه، نهمو خواي گهروه فرمانی به كردهويهك داوه كه دهيویت بكریت و لپی رازی په. كهواته ههردوو نهره كه ويست و رهامه ندي خواوهنديان تيدايه.

پهرستش و كرداری مه لايكه تان و پيغمبه ران - عليهم السلام - ههروه ها نهمو كردهوه چا كانهش كه بهنده باشه كانی خواوهند نه مجاميان ددهن. هه موو نهمانه، به ويستی خواوهندن و خواي گهروه لييان رازی په. به لام هه ندي شت هه ن خواي گهروه لييان رازی نی په، هه رچه ندهش له بناغه دا ويستی خوايان له سهره، وهك: كوفر و

گوناهه‌کان و همه‌وو جوړنکی کرده‌وه خراپه‌کان. ئه‌م ئایه‌ته پیروزانه‌ی خواره‌وه ئامازه بو ئه‌م جوړه شتانه ده‌کن:

﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ (الزمر: ۷).

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْلِمِينَ﴾ (القصص: ۷۷).

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (الأنعام: ۱۴۱).

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمَعْتَدِينَ﴾ (الأعراف: ۵۵).

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا﴾ (النساء: ۳۶).

به‌لن، هه‌ر ته‌ن‌ها خ‌وای گه‌وره‌یه که "خراپه" به‌دی ده‌ه‌ینیت، نه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که "ویست" ی خ‌وای په‌یوه‌ندیی پیوه‌ کردووه، به‌لام له "خراپه" رازی نی‌یه. همه‌وو جوړه کرده‌وه‌یه کی خراپ به‌همان جوړه. جا نه‌گه‌ر له‌م گ‌وشه‌یه‌وه پروانه‌یه مه‌سه‌له‌که، ئه‌وا به‌ ش‌یوه‌یه کی پروونتر له‌ه‌ندیی ئایه‌تی پیروزی قورئان تی‌ده‌گه‌ین. ده‌سا به‌له‌م گ‌وشه‌یه‌وه سه‌یرنکی ئه‌م ئایه‌ته پیروزی خواره‌وه بکه‌ین:

﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَذْمِيرًا﴾ (الإسراء: ۱۶).

واته‌گه‌ر. بمانه‌ویت شارینک یان شارستانیته‌که له‌ناو‌به‌رین، ئه‌وا که‌سانی هه‌رزه و نرمی خ‌ویان ته‌نانه‌ت هه‌ره سته‌م کاره‌کانیان به‌سه‌ردا زال ده‌که‌ین، تا‌کو سزای سه‌ختیان بده‌ن، د‌وای ئه‌وه‌ی که‌ روژی‌یه که‌یان ته‌نانه‌ت پارووه‌که‌ی ده‌میشیان ل‌نی زه‌وت ده‌کن. به‌لام خ‌و خ‌ه‌لکی ئه‌و شوینه‌ هه‌ر خ‌ویان ئه‌و سته‌مکارانه‌یان کرد به‌سه‌رگه‌وره‌ی خ‌ویان به‌وه‌ی که‌ به‌هموو جوړنکی سوو‌کایه‌تی و پ‌س‌وایی رازی ده‌بوون که‌ سته‌مکاره‌کان ده‌یان‌ه‌ینایانه‌ پ‌ئی‌یان، تا له‌ نه‌نجام‌دا پ‌ئی‌ پ‌اهاتن.

به‌ پ‌واله‌ت واده‌رده‌که‌ویت که‌ ئه‌و خ‌ه‌لکه‌ به‌ ویستی خ‌ویان سته‌مکاره‌کانیان هه‌له‌ئ‌ار دووه و کردوو‌پان به‌سه‌روکی خ‌ویان، به‌لام ئایا له‌حه‌قیقه‌ت‌دا وایه؟
"موت‌ره‌ف" ه‌کان ئه‌وانه‌ن که‌ له‌گیان و ناو‌ه‌روک‌دا نزم و ب‌نی‌نرخن، به‌لام ج‌له‌وه‌ی کاروباری خ‌ه‌لکیان گ‌رت‌وه‌ته‌ ده‌ست و له‌م پ‌ئی‌یه‌وه "سوو‌کی و نزمایه‌تی" بووه‌ به‌چاره‌ن‌و‌وسی نه‌ته‌وه‌که‌یان و ئه‌وانیش دوو‌چاری هه‌رزه‌یی بوون، چونکه‌ ج‌له‌وه‌ی ف‌ه‌رمان‌ه‌وایی و کاروباری نه‌ته‌وه‌یان خ‌ست‌وه‌ته‌ نه‌ست‌و. جا کاری ئه‌و موت‌ره‌فانه‌ بریتی‌یه له‌وه‌ی خ‌ه‌لکی ب‌خ‌لاف‌یتن و له‌ پ‌ئی‌ ده‌ریان بکه‌ن. خ‌و هه‌رکات کار گه‌یشته‌ ئه‌م راده‌یه ئه‌وا کاتی پرووخان و تیاچوونی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌یان ئه‌و شارستانیته‌یه‌هات‌وه‌ته‌ پ‌یشه‌وه.

نم فرمانه‌ی که لم ټایه‌دها باسی هاتووه وادیاره فرمانیکی "ته کوینی" بیت نهك "شهرعی"، چونکه هر گیزاوهر گیز خواوه‌ند به فرمانیکی شهرعی فرمان به موتره‌فه‌کان نادات که: چ کرده‌ویه کی خراب ده‌که‌ن بیکه‌ن. ټایه‌تی پیروزی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (الأعراف: ۲۸) به‌لگه‌یه له‌سهر نمه.

توفیتی نیوان نم دوو "نمر" هی که له همدوو ټایه‌ته که‌دها هاتووه له‌وه‌دایه که نمری ټایه‌تی په‌که‌م نمرنکی ته‌کوینی‌یه، به‌لام هی دووهم نمرنکی شهرعی‌یه. به وینه‌ی نم نمره‌ی که لم ټایه‌ته پیروزه‌دایه:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بَقَرِمَ حَتَّىٰ يَغْيُرُوا مَا بَأْنَفْسِهِمْ﴾ (الرعد: ۱۱) ..

جا نه‌گهر جیهانی ناو‌خوی مروفه‌سادی تیدا بلاو بووه‌وه و، ته‌ستیره‌کانی ناسمانی "رؤح" یشی داکه‌وتن و، به‌خته‌وه‌ری کومه‌لایه‌تی و شارستانیتی مروفه به پیچ‌وانه‌وه وهرچرخا، نه‌وا هه‌موو نه‌و رووناکی‌پانه ده‌کوژینه‌وه که زووتر له پیش چاوان‌دا دهره‌و شانه‌وه.

بویه ده‌بی زور به باشی له همدوو نمره که تی‌بگه‌ین.

"جه‌بری په‌کان" له‌بهر نه‌وه‌ی نم دوو نمره شهرعی و ته‌کوینی‌په‌یان له په‌ك جیا نه‌کرده‌وه، له ری ترازان و به‌هله‌دها چوون. نه‌وه‌بوو نم دوانه‌یان ټیکه‌ل کردو ټینکاری "ویستی مروفه" پان کردو. "موعتزه‌له‌کان" یش ویستی مروفیان کرد به بناغه‌ی رپړه‌وه که‌پان و ټیان: مروفه‌خوی به‌دیهینه‌ری کرده‌وه کانه‌تی، به‌م جوړه پینان له رپنی راست ترازو.

به‌لام نیمه له‌سهر راسته‌شه‌قامیکی رپنک‌دا لایه‌نه جوانه‌کانی همدوو لمان له لا کو‌بوونه‌ته‌وه و، ده‌لین: "ویستی خوی گه‌وره" بناغه‌یه له همدوو فرمانه شهرعی و ته‌کوینی‌په‌که‌دها. به‌لام له فرمانه شهرعی‌په‌که‌دها پله‌یه‌ك دراوه به "ویستی به‌نده‌کان" که بریتی‌په‌نه‌وه‌ی: به‌مهرجینکی عادی دانراوه. خو نه‌گهر هدر شټیک "ویستی خوی گه‌وره" و په‌یوه‌نډی پټه بکات که نه‌په‌ته وجود، نه‌وا ههر گیز ناپه‌ته وجود. به‌لام نه‌و شتانه‌ی که خاوه‌نی وجودی خارجین به‌م جوړه نین، چونکه له‌و شتانه‌دا ویستی خوی گه‌وره ته‌نانه‌ت په‌یوه‌ندی به شتانی خراب و ناشیرینیشه‌وه ده‌به‌ستیت، نه‌وه‌نده هه‌په خوی گه‌وره به‌و شتانه‌ رازی نی‌یه، بویه به‌نده‌کان له‌سهر کرده‌وه خراپه‌کانیان سزا ده‌درین.

به هه‌مان جوړ "هیدایه‌ت" و "گومرایی" ش به‌ندن به ویستی خوی گه‌وره‌وه. قورنایی پیروز له زور ټایه‌تی‌دا نه‌مه‌ی روون کردووه‌ته‌وه، وهك نم ټایه‌ته پیروزه:

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّجُسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأ‌نعام: ۱۲۵).

سروهی "ئیمان" به نهرم و نیانی و سازگاری هه‌لده‌کات و بهر په‌په‌ی د‌لی مرؤف ده‌که‌و‌یت. ئەم د‌له‌ش شیرینی به‌خته‌وه‌ری ده‌چ‌یز‌یت و ئیمان‌ه‌که‌شی خۆ‌ش‌حالیی په‌که‌له‌ دوای په‌کی پ‌ی ده‌به‌خش‌یت. خۆ‌ه‌ه‌تا "ئیمان" زیاد ب‌کات شادمانی و خۆ‌ش‌حالیی په‌که‌شی پ‌تر په‌ره ده‌س‌ین‌یت، تا‌کو به‌م ئیمان‌ه‌که‌گانه‌ج‌له‌پ‌زه‌ی که‌مالی مرؤفایه‌تی و سه‌رتا‌پا ده‌ب‌یت به‌ئو‌ونه‌یه‌که‌ ب‌ز چا‌که‌ و مه‌ردایه‌تی. ب‌ی گومان مرؤف ب‌ز خۆی نه‌گه‌یشته ئەم پایه‌بلنده‌، به‌ئ‌کو ئەو خ‌وا‌یه‌گه‌یان‌دی که‌به‌سه‌ر هه‌موو ش‌ت‌یک‌دا به‌توانا و ده‌سه‌ل‌اته. چون‌که‌ هه‌ر ئەو خ‌وا‌وه‌نده‌یه‌که‌ مرؤفی به‌سه‌ر پ‌لی‌کانه‌ی ه‌یدایه‌ت‌دا پ‌له‌پ‌له‌ سه‌رخ‌ست تا‌کو گه‌یان‌دی ته‌رۆپ‌ک و د‌وا پ‌له‌کان.. که‌چی زۆر که‌س هه‌ن "ژیری" و "زیره‌کی" یان دراوه‌تی، به‌لام به‌هره‌مه‌ندی "ه‌یدایه‌ت" نه‌بوون و به‌و‌ینه‌ی ئاژه‌ل ده‌ژین. به‌و واتایه‌ی که‌ه‌و‌کاری "ه‌یدایه‌ت" و "گوم‌رایی" په‌په‌ندیی به‌توانا و قایلییه‌ت یاخ‌ود و‌یستی مرؤفه‌وه‌نی‌یه‌، به‌ئ‌کو ه‌یدایه‌ت ئاسه‌وار‌یک‌ی پ‌ر له‌ح‌یکمه‌تی و‌یستی خ‌وا‌وه‌نده‌.

به‌م پروون‌کردنه‌وه‌یه‌ده‌رده‌که‌و‌یت که‌ئ‌مه‌ه‌واری ده‌ست‌ت‌یوه‌ردانی شتان و پروداوه‌کانه‌ن‌ی‌یه‌. له‌به‌ر ئەوه‌، ده‌توان‌ین پ‌ل‌ی‌ین: ئ‌مه‌ج‌گه‌له‌ته‌نها ه‌و‌کاری‌ک‌هیچ‌رۆ‌ل‌ت‌یک‌مان له‌"به‌د‌ه‌پ‌ه‌یان" دان‌ی‌یه‌. به‌ئ‌ی ر‌اس‌ته‌، ه‌یچ ش‌ت‌یک به‌ب‌ی و‌یستی خ‌وا‌وه‌ند‌نایه‌ته‌وج‌وود، چون‌که‌ج‌گه‌له‌و‌که‌سی ته‌ر‌خ‌ا‌وه‌نی ئەو ت‌وان‌سته‌نی‌یه‌که‌ش‌تانی نامو‌م‌ک‌ین و نه‌گو‌نج‌او ب‌کات به‌مو‌م‌ک‌ین و گو‌نج‌او، هه‌روه‌ها به‌پ‌ن‌چه‌وانه‌شه‌وه‌. هه‌ر ته‌نها خ‌وا‌وه‌نده‌که‌ه‌یز و ت‌وانا‌که‌ی خ‌و‌بی(ذاتی)یه‌. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌شه‌که‌خ‌وای گه‌وره‌: "ذو الق‌و‌ة المتین" و "الق‌و‌ی العزیز"ه‌. ئەو خ‌وا‌وه‌نده‌ش هه‌روه‌که‌ه‌یزی ته‌نج‌ام‌دانی کاری پ‌ی‌داو‌ین، به‌کاره‌ینانی و‌یسته‌که‌ش‌مانی به‌ره‌و ئەو پروو‌کاره‌دیاری ک‌راوه‌ب‌ی‌به‌خش‌یو‌ین. به‌لام هه‌رچه‌نده‌خ‌وا‌وه‌ند و‌یستی به‌ئ‌مه‌داوه‌، هه‌ر ه‌یشتا و‌یست و مه‌ش‌یه‌ت ه‌ی خ‌و‌یه‌تی و ت‌ایبه‌ته‌به‌خ‌و‌یه‌وه‌. له‌مه‌سه‌له‌ی ه‌یدایه‌ت و گوم‌رای‌یش‌دا به‌هه‌مان ج‌ۆره‌و ه‌یدایه‌ت به‌خش و پ‌ی‌ل‌ی‌ون‌که‌ر هه‌ر خ‌وای گه‌وره‌یه‌.

هه‌ر ئەو خ‌وا‌وه‌نده‌یه‌که‌ه‌اند‌ه‌ری کوشت‌ی پ‌ن‌غه‌مه‌ری ﷺ خ‌سته‌د‌لی عوم‌ره‌وه‌و به‌نیازی کوشت‌یه‌وه‌به‌ره‌و لای پ‌ن‌غه‌مه‌ر ﷺ که‌وته‌ری، که‌پ‌ز ش‌ت‌یک بوو به‌رواله‌ت وه‌که‌گوم‌رایی وایه‌، که‌چی خ‌سته‌ناو باوه‌شی گه‌رم و گو‌ر و نهرم و نیانی ه‌یدایه‌ته‌وه‌! هه‌ر ئەو

خواوه‌نده‌شه که به‌هۆی "عاره‌ق" هوه "نەعشا"ی^(۱) له‌سەر گومرایی هێشته‌وه. نموونه‌ی ئەمانه‌ هێنده زۆرن که نەك به سه‌دان به‌لكو به ههزاران ده‌بن.

جا تا‌با دوا‌ی ئەمه چ‌ی له به‌رده‌م مرۆف‌دا ده‌میی‌نه‌وه، جگه له‌وه‌ی دان به‌وه‌دا بنی‌ت که "هیدایه‌ت" و "گومرایی" به ده‌ستی خواوه‌ندن؟ به‌لێ، هه‌ردوو کیان به ده‌ستی نه‌ون.

ها‌وده‌م له‌گه‌ڵ دان‌نان به هه‌موو ئەمانه‌دا که باس کران، خ‌وای گه‌وره "ویست" ی‌کی ماهییه‌ت نه‌زان‌را‌وی له ماهییه‌تی ئێمه‌دا دان‌اوه، چون‌که خ‌وای گه‌وره کاری نا‌به‌ج‌ی و بی‌هو‌وده‌ی لێ نا‌وه‌شێته‌وه. ئنجا خوا‌وه‌ند هه‌موو نه‌و کرد‌ارانه‌ی که ئێمه چ له ر‌اب‌ورد‌وو چ له ت‌اینده‌دا کرد‌وو‌مانن و ده‌یان‌که‌ین، له‌سەر نه‌و ویسته ماهییه‌ت نه‌زان‌را‌وه‌ی ئێمه بنیاتی نا‌ون، جگه له‌وه‌ی که پ‌ی‌ش‌تر نه‌خشه و پ‌لانی ئەم بینایه‌ی له "له‌وح‌ی مه‌ح‌فوظ" دا ک‌ی‌شا‌وه، به‌ر له‌وه‌ی مرۆف به‌دی به‌ی‌نی‌ت.

که‌واته ئێمه ته‌نها نه‌وه‌نده‌مان له به‌رده‌م‌دا‌یه که دا‌وای "هیدایه‌ت" له خ‌وای گه‌وره بکه‌ین، چون‌که وه‌ك نه‌خت‌ی پ‌ی‌ش ئ‌ی‌ستا له باسی ت‌ایه‌ته‌که‌دا و ت‌مان: خ‌وای گه‌وره گه‌ر بیه‌و‌یت که س‌ی‌ك "هیدایه‌ت" بدات: س‌ی‌گی بۆ ئ‌یمان ده‌کاته‌وه و حه‌ز و ر‌ه‌غه‌ه‌تی ته‌خاته سه‌ر ئ‌یسلام و ر‌و‌وی ج‌وان و دره‌خشانی حه‌قیقه‌تی بۆ ده‌رده‌خات، ئ‌ی‌تر مرۆف‌یش له لایه‌نی خ‌ۆیه‌وه هه‌ست به شه‌وق و ها‌نده‌رێك ده‌کات بۆ خواست‌نی حه‌قیقه‌ت و عه‌ودال‌بوونی به د‌وای‌دا. هه‌ر که س‌ی‌ک‌یش خ‌وای گه‌وره بیه‌و‌یت گومر‌ای بکات: س‌ی‌گی ته‌نگ ده‌کات و نه‌و‌یش به ه‌ی‌چ فه‌رمان‌ی‌کی ئ‌یسلام ر‌ازی نا‌ی‌ت و پ‌شت له یاد‌خستنه‌وه و ئ‌امۆژگاری هه‌ل‌ده‌کات، تا‌وای لێ د‌یت که هه‌ر هه‌نگاوێك ده‌نی‌ت، له ئ‌یسلام دو‌وری ده‌خاته‌وه: ﴿كَانَهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَفِرَّةٌ ۖ فَرَأَتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ (الم‌ذ‌ر: ۵۰-۵۱)!

هه‌موو ئەمانه‌ی که با‌سم‌ان کرد‌ن ته‌نها مه‌رج‌ی‌کی عا‌دین، نه‌و‌یش بریتی به له: "ویستی مرۆف...". له: "هه‌ست کرد‌ن به ته‌ن‌جام‌دانی کارێك یان ته‌ن‌جام نه‌دانی". له ر‌است‌یش‌دا نه‌وه‌ی که ئەم مه‌سه‌له‌یه ر‌و‌ون ده‌کاته‌وه بریتی به له‌وه‌ی که: مرۆف خ‌ۆی به سه‌ر به‌ست ده‌زان‌یت و به‌رامه‌به‌ر به کرد‌وه‌کان‌ی له ناخ‌وه هه‌ست به به‌ر په‌ر س‌یار‌ی خ‌ۆی ده‌کات. که‌واته نه‌و ویسته‌ی به مرۆف در‌ا‌وه ر‌ۆ‌لت‌ی به‌رد‌ی بنا‌غه‌ی کرد‌وه‌کان‌ی مرۆف ده‌بین‌یت و خ‌وای گه‌وره‌ش له‌سەر ئەم بنا‌غه‌یه نه‌و شتانه به‌دی ده‌ه‌ی‌نی‌ت که ویستی له‌سه‌ریانه.

(۱) نەعشا: شاع‌ری‌کی ح‌اه‌یی‌یه و نا‌وی "مه‌م‌و‌ونی ک‌و‌ری ق‌عیس" ه‌ و له سا‌لی (۸ - ۶۲۹ز) له د‌ن‌یا ده‌ر‌چ‌و‌ه. به‌ک‌ی‌که له شاع‌رانی خ‌مه‌ر و غه‌ره‌لی ب‌ن‌په‌رده و مه‌د‌ح‌ی که سه‌ه‌بت پ‌ی‌وه کرد‌ن. (وه‌ر گ‌ه‌ر)

وا دابنی که ئیوه ده تانه ویت بارودوخی ئهم دنیا به راست بکه نه وه و بۆ ئهم مه به سه ته
ئهو "ویست" هی خۆتان که له ناخی خۆتان دا ههستی پئی ده کهن - تا قوناغی کی
دیاری کراو - خسته کار و، کۆشش و سامانیشتان له و پیناوه دا خه رج کرد تا هه رچی
وزه و توانا و سامانتان هه به، له و پئی به دا خسته تانه کار و هه موو ئهو پینگایانه شتان
گر ته بهر که ده تانگه به نه ئامانجه که تان و ئیتر هه یج شتیکتان له توانا دا نه ما. واته هه موو
ئهو شتانه تان له و پیناوه دا خسته کار که له ویستی مروفه وه چاوه پروان ده کړین، ئا ئهو
کاته "ویستی خوای گه وره" ش به نه صه رت و یار مه یتدانی خۆی به هانا تانه وه دیت و
هه موو ئهو هۆکارانه تان پئی ده به خشیت که ده تانه ویت و پئی و یستانه.

به ئئی، خوای گه وره گه لئی نیعمه ت و چا که ی خۆی به ویسته نه زانرا وه که تان
ده به خشیت. ئه مه ش یاسایه کی خوایی به و مه رگیزا وه ره رگیز ئال و گۆری به سه ردا
نایه ت.

جا ده بی - به پئی ئهم تیگه به شته - بزائن که چ کار یکتان ده که ویته ئه ستو و
چاوه پروانی چی له خوای گه وره ده کهن.

خۆ ئه گه ر خوای گه وره هه ندی نیعمه ت و به خشایشی خۆی پئی به خشین، بئی
ئهو ی خۆتان شایانی ئهو به خششانه بن، ئه و ته نه ا لوتف و که ره مکی خوا وه نده و
خوای گه وره په سیاری لئی نا کړیت چ کار یکت ده کات و بۆچی ده یکت.. به لام ده بی
بزانییت که نایی کرده وه کانی مروف له سه ر ئهم لوتف و که ره مانه بنیات به رین.

به ئئی، ده بی ئیوه هه موو ئهو کار و پینا ویستی پانه ئه نجام بده ن که له باز نه ی
"هۆکاره کان" دان و له ئه ستوی خۆتان و ویسته که تان نرا وه، ئنجا ده سه کانتان به رز
ده که نه وه و دا واکاری به کانتان له به رده م خوای گه وره دا ده خه نه روو.

خۆ ئه گه ر مه سه له که له سه ره تا وه وه به گرین، ئه و ده ئیین: خوای گه وره
"به ده ختی کۆمه لگای مروفایه تی" له سه ر ده ستی ئیوه دا لا ده بات و گۆی زه وی له
داد گه ری په ده کات و هه موو کار و باره کانبش له سه ر سه لاحت و چا کساز ی
داده مه زرین و جیی خۆیان ده گرن، دوا ی ئهو ی که ئیوه هه موو کاره کانی ئه ستوتان به
ئه نجام گه یاند.

نایا ئه مه وانی به؟

به ئئی، خوای گه وره نیعمه تی "شه هاده ت" به که سیک ده به خشیت که گیانی خۆی
له پینا وی خوا دا به خت ده کات.. پاشان سه ره جه می نیعمه ته کان، به ک له دوا ی به ک،
هه ر له نیعمه تی به هه شته وه تا ده گاته نیعمه تی بیینی جوانی خوای گه وره و نیعمه ته له
ژماره نه ها تو وه کانی تر، به دوا ی به کتر دا دین و به سه ری دا ده رژین. وه ک بلیی خوای

گه وړه - به فزل و به خشندهی خوی - عمقد و په مانیکی له نیوان خوی و مروف دا گری دایت.

له بهر نه مه، هه تا هه موو کاره کانی نه ستوتان جی به جی نه کهن، هه رگیز چاوه پروان مه بن که هه زره تی مه سیح - دروودی له سهر بیت - دابه زیته خواره ووه و هه زره تی مه هدیش - خوای لسی رازی بیت - سهر هه لیدات! چونکه خوای گه وړه یاسا و عاده ته کانی خوی که ته نانهت بو پیغه مبه و به ریزه کانیسی - علیهم السلام - نه گورپوه، بو نیوه ی ناگوریت.

به لنی، هه له دیر زمانه ووه شارپنگا و راسته شه قام هه نه مه بووه. نه ووه بوو پیغه مبه و چنده ها جاری زور گرفتاری برسیتی و تینویتی ده بوو، هه ووه له جه ننگ دا دانه کانی پیغه ووه ی شکان و سهر کولم و پی کانی بریندار بوون و گه لنی ته شکله و سه خنی و گرو گرفت هاته پی. هاوه له به ریزه کانی ده ورو به ریشی به هه مان جور بوون؛ هینده گرو گرفت و ته نگانه یان تووش بوو هه تا هه هه موویان هاواریان لسی هه لسا و وتیان: ﴿مَتَى نَصْرُ اللَّهِ﴾؟ یار مه تیدانی خوای گه وړه که ی دیت به ده مانه ووه؟ ئا له م کاته دا یار مه تی دانی خوا و هندی فریاد رس هات به هانا یانه ووه و پی یان و ترا: ﴿إِنْ نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾. نه مانیه ته پروزه ی خواره ووه نه مه حقیقه ته مان بوو روون ده کاته ووه:

﴿إِذَا حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ (البقرة: ۲۱۴).

واته دواى نه ووهی که هیچ شتیک به دهسته ووه نه ما: نه پاروویه که مروف له برسیتی بزگار بکات و.. نه قومیک ئاو که تینویتی بشکینیت و.. نه پارچه هه سهریک له سهری رابکشین.. ئا له م کاته دا و به زمانی حالی پروداوه کان له لایه ن جیهانی غه بیه ووه ده و تریت: ﴿إِنْ نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾. جا نیوه ده بی "ویست" ی خوتان بخنه کار و هه بهر ده و امیش بن تا نه ده ننگه ده بیستن. واته ده بی به وینه ی مؤم بهر ده وام دابگر سیئت و کار بکات - که نه مهش نه رکی نه ستویه تی - جا کاتنی گه بیسته دوا هه مین تروسکایی، نه و کاته یار مه تیدانی خوای گه وړه به هانا یانه ووه دیت. نیوهش به هه مان جورن، ده بی تا نه و به ری ویستی جوز نیتان و تا دوا هه مین خالی نه و ویسته، لسی برین و تی بکوشن. نیتر نه و کاته ویستی کوللیی خوای گه وړه ده که وینه کار و، زه لیلیتان ده کات به: "سهر به رزی" و دوا که و تنتان ده گوریت به "پیشکه و تن" یکی دره خشان.

جا ئایا پێتان وایه که ئیستا ئیوه به راستی و به هه‌موو هیژ و توانایه‌ کتانه‌وه "ویست"ی خوێتان خستوه‌ته‌ کار؟ خوێ نه‌ گهر وه‌ لامتان "به‌ ئی"یه، ئه‌وا مژده‌تان ده‌ده‌می و پێتان ده‌لیم: (دلنیا بن ئه‌و خواپه‌ی که جله‌وی ئاسمانه‌ کانی له‌ ده‌ست دایه‌ و توانای به‌ سهر هه‌موو شتی‌ک دا هه‌یه، به‌ ویستی به‌ هه‌ای خوێ دیت به‌ فریاتانه‌وه و سهرتان ده‌خات و ڤروڤیلی چه‌په‌لی خراپکاران به‌ سهر خوێان دا ده‌شکینیه‌وه و ئیوه‌ش له‌ هه‌موو خراپه‌یه‌ک ده‌پاریزیت.. عاده‌تی خوا ئاواپه. جا ئیوه‌ش له‌م مژده‌یه‌ دلنیا بن، ماده‌م هه‌ر چی پێویستی و ئه‌ر کی سهر شانتان هه‌یه جی به‌جی تان کردوون).

به‌م رێستانه‌ی خوا ره‌وه هه‌موو ئه‌و شی کردنه‌وانه کورت ده‌که‌ینه‌وه که له‌ باره‌ی "قەدەر" و "ویستی خوا وه‌ند" وه‌ به‌ درێژی خستمانه‌ ڤوو:

خوای گه‌وره به‌ "زانینی گشتگیر"ی خوێ ده‌زانیت ئیمه له‌ ئابنده‌دا چ کرداری‌ک ده‌که‌ین. ئنجا له‌ شیوه‌ی نه‌خشه‌ و پلانیک و له‌ له‌وحی مه‌حفووظدا ئه‌م "زانین"ه‌ی خوێ ته‌قدیر و ده‌ست نیشان و تۆمار ده‌کات.. پاشان مه‌لائیکه‌ ته‌ به‌ریزه‌ کان له‌ چه‌ند کتیبیک دا کرده‌وه کانی ئیمه تۆمار ده‌کەن کاتی که ده‌یانکه‌ین. جا ئه‌م دوو کتیبه به‌ ته‌واوه‌تی وه‌ کوپه‌ک ده‌رده‌چن و هه‌یج جیاوازی یه‌کیان له‌ نیوان دا ناییت. بێ گومان له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌دا ویستی خوا وه‌ند ده‌ست به‌کار و جی به‌جی کراو بووه، چونکه ئیمه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و جماعه‌ت با وه‌رمان وایه که: هه‌ر شتی‌ک ویستی خوا ی گه‌وره‌ی له‌ سهر بیټ، ده‌بیټ.. هه‌ر شتی‌گیش ویستی ئه‌و له‌ سهر "نه‌بوون"ی بیټ ئه‌و شته نابیټ و نایه‌ته وجود.

٤ - قەزا و قەدەر لە ڤرووی به‌دییه‌تانه‌وه.

خوای گه‌وره به‌دییه‌ته‌ری هه‌موو شتی‌که. که‌واته "هه‌موو شت" یک به‌دییه‌ته‌راوی ئه‌وه، ئیمه خوێمان و کرده‌وه کانی‌شمان به‌شیکین له‌و "هه‌موو شت"ه‌ی که به‌دییه‌ته‌راوی ئه‌ون. بۆیه قورئانی ڤیروژ ده‌فه‌رمویت:

﴿خَلَقْكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ٩٦).

له‌ ڤه‌رمووده‌ی ڤیروژیش دا پێغه‌مه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت:

"إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى صَانِعُ كُلِّ صَانِعٍ وَصَنَعَتُهُ"^(١).

هه‌ر کاری‌ک ده‌کەن.. هه‌ر شتی‌ک ئه‌نجام ده‌دن: به‌رد ده‌تاشن یا خود مه‌ر مه‌ر، به‌دییه‌ته‌ری خوێتان و به‌دییه‌ته‌ری کاره‌که‌تان هه‌ر ته‌نها خوا ی گه‌وره‌یه. ئه‌و که‌سه‌ی

(١) کسر العمال: ٢٦٣/١، البخاری: خلق أفعال العباد، الحاكم والبيهقي في الأسماء عن حذيفة.

توانای بیر کردنه‌وی پتی به‌خشیون و وای لئی کردوون که بیر بکه‌نه‌وه و پاشان نه‌و شتانه‌ش دهر بېرن که بیر لئی ده که‌نه‌وه، همر ته‌نها خوای گه‌وره‌یه. که‌واته تیر کامه‌یه به‌شی "ویست" ی نیمه؟ هر کی سهر شانی "ویست" مان له‌م چه‌شنه مه‌سه لانه‌دا چی‌یه؟ نه‌و شته‌ی که نیمه ناوی "ویستی مروژ" مان لئی ناوه هینده بچوو که که همر چه‌نده‌ش ناسوی روانیمان قوول و فراوانتر بکه‌ین هیشتا همر ناتوانین بیینین، چونکه خاوه‌نی بوونی دهره کی نی‌یه. نجا هینده‌ش بچوو که که ناتوانریت به‌پتی قاعیده‌ی "ته‌ناسوی عیله‌یه‌ت" هیچ په‌یوه‌ندی به‌ک له‌نیوان خو‌ی و نه‌و کرده‌وانه‌دا دروست بکړیت که له‌نه‌نجامی به‌کاره‌نیانه‌وه په‌یدا ده‌بن. به‌لئی، ویستی نیمه همر چه‌نده‌ش بچوو ګیت، که‌چی لوتف و چاکه‌ی خواوند به‌سهرمانه‌وه به‌کجار گه‌وره و مزین.

"به‌دیه‌نهر همر خوايه". چونکه قورثانی پیروژ و سوننه‌تی خاوینی پیغمه‌بر ﷺ و نه‌توه که‌شی له‌پشت سهریه‌وه - که نیمه‌ش به‌شیکین له‌نه‌توه که‌ی - ده‌ست به‌دوعا لینی ده‌لالینه‌وه که نه‌و شته‌ی بزی ته‌قدیر کردوین خیر بیت، له‌مه‌ش دا پشت به‌میه‌ره‌بانی خواوند ده‌به‌ستین نه‌ک به‌ویستی خو‌مان. بۇ پروونکرده‌وه‌ی نه‌م مه‌سه‌له‌یه یه‌ک دوو دوعا ده‌ینین:

"اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ عَاجِلُ أَمْرِي وَآجِلُهُ، فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ عَاجِلُ أَمْرِي وَآجِلُهُ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ" (۱).

پیغمه‌بر ﷺ له‌م دوعایه‌ی دا هه‌ندیک له‌نه‌ینی به‌کانی "قه‌دهر" مان فی‌ر ده‌کات و تیمانه‌ده گه‌یه‌نیت که جگه له‌خوای گه‌وره‌ی به‌توانا که‌سی تر. نامانگه‌یه‌نیت به‌"خیر" و که‌سی تریش جگه له‌و "شهر" و به‌لامان لئی دوور ناخاته‌وه. چونکه همر ته‌نها نه‌وه که به‌وه‌ی تامی نازاری "خراپکاری به‌کان" دهر خواردی و یجداغمان ده‌دات، له‌کرده‌وه‌ی شهر و خراپکاری دوورمان ده‌خاته‌وه، که‌چی له‌بواری خیر و چاکه‌کاری دا سروه‌ی میهره‌بانی به‌که‌ی به‌سهر و یجداغمان دا هه‌ل ده‌کات و له‌م ری‌یه‌وه و یجداغمان

دەگەشیتەوه و هیندە خو شحال دەبیت که به هەموو هینز و توانایە کمانەوه هەول بۆ کردەوهی چاک دەدەین تاکو ئەو خێرە دەخەینە باوەشمان. لە راستی دا هەر تەنھا خواوەندە که "بیدە الخیر"ە، واتە خێری بە دەستە. چونکە هیچ کەسینکی تر جگە لەو ناتوانیت خێرمان بهێنیتە پێی یان دووری بخاتەوه لیمان. جگە لەمە هیچ گریمانیکێ تر لە گۆڕی دا نییە.

هەر تەنھا خوای گەورەبە ئەو بەلایەیی لە کۆن حەزرەتی یوسف کردەوه - دروودی لەسەر بیت - که هاتە پێی. ئێمە لێرە دا لەو "بورهان"ە نادوین که حەزرەتی یوسف چاوی پێی کەوت، بەلام دەتین: خوای گەورە پیڤەمبەریکی گەورە و بێ گەردی لە شەری ئافەرەتیک رزگار کرد. بۆیە لە قورئان دا بەم جۆرە باس کراوە:

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (یوسف: ۲۴).

ئالێرە دا لوتف و چاکەیی پەرور دگار دیت و دەکەوێتە نێوان "کردەوهی خراپ" و "مەیلی و یستی مەرۆف"ەوه، بەم جۆرە ئەو کەسە لەو مەیلەیی که هەبەتی بەرەو خراپکاری رزگار دەکات. بەلام ئالێرە دا شتیک هەبە ئەویش بریتی بە لە ئیخلاسی حەزرەتی یوسف - دروودی لەسەر بیت - چونکە هەر ئەو ئیخلاسه بوو که لوتف و چاکەیی خواوەندی بۆ خستە کار، ئەو هەتا خوای گەورە خۆی دەفەرموی:

﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾.

ئەم واتایە فەرموودەبە کی پیڤەمبەر ﷺ ڤروونی دەکاتەوه که گەلنی واتای گەورە و قوولی تێدایە، دەفەرموی:

(أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ)^(۱)

بەلێ گەشتنی دلی مەرۆف بە ئیخلاص و قولێدانی بە خوشەو یستی و شکۆمەندیی خوای گەورە، هۆکارێکە بۆ دوورخستەوهی ئەو بەلا و گێڕو گرفتانهی که یەک لە دوا یەک بەسەر مەرۆف دا دادەبارێن.

لەو فەرموودەبەش دا که ئیمامی بوخاری ڕیوایەتی کردووه، پیڤەمبەری خوشەو یست ﷺ لە دوایە کی دا باسی ئەو دەکات که خوای گەورە بەدیهینەری کردەوه کانه، هەر وەک بەدیهینەری هەموو شتیکی تریشه. ئەمەش لە دوای: "إستفتاح" دا که هەندێ لە ئیمامەکان دەبخوین و ئەمەیی خواوەوه بەشینکیەتی:

(اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) ^(۱).

له‌م دوعایه‌وه تی‌ده‌گه‌ین که هیچ شتی‌ک قه‌زا و حوکمی خوای گه‌وره نا‌گپړته دواوه. که‌واته ئیمه‌ تنه‌ها "مه‌یل و پروو تی‌کردن" مان له‌ برده‌م‌دا ماوه‌ته‌وه!

له‌ راستی‌دا ئیمه‌ هه‌ست به‌ دلنیا‌یی و متانه‌یه‌ کی‌ گه‌لنی گه‌وره ده‌ که‌ین کاتنی ده‌زاین که: خوای گه‌وره به‌دی‌هینه‌ری کرده‌وه کانپشمانه. چونکه‌ ئه‌مه‌ مز‌گینی‌یه‌ کی‌ گه‌وره‌ی خو‌ش و به‌هیزمان ده‌داتنی و دلنیا‌مان ده‌کات که‌ خوای گه‌وره ده‌ست له‌ ئیمه‌ و کرده‌وه کاغمان هه‌لنا‌گرت و، هه‌موو کات و ساتیک ته‌نانه‌ت له‌ خو‌شمان نزیک‌تره لی‌مانه‌وه! باشه‌ نایا ده‌بی‌ چ شتی‌ک هه‌بی‌ت که‌ له‌مه‌ زیاتر مرو‌ف دل‌خو‌ش و شادمان بکات ۱۴ چونکه‌ ئیمه‌ به‌م هه‌ست و نه‌ستانه‌وه خو‌مان ده‌هاوینه‌ ناو باوه‌شی می‌هره‌بانی خواوه‌ند و هه‌موو کرده‌وه کاغمانی پی‌ ده‌سپیرین. جا ئه‌م ملکه‌چی و ته‌سلیم‌بوونه موتله‌قه‌مان بو‌ خوای گه‌وره هو‌کاریکه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی که‌ ویستی خواوه‌ندمان به‌ وینه‌ی شه‌پزی به‌ ته‌وژم و تین بو‌ بخاته‌ کار و بمانهاوینه‌ ناو ده‌ریای ناسینی خوای گه‌وره‌وه! ئیمه‌ به‌م ناوات و ناره‌زووانه‌وه چاوه‌روانی ویستی خواوه‌ندین.. جا ئومیده‌وارین که‌ خوای گه‌وره‌ی به‌توانا له‌م چاوه‌روانی به‌مان‌دا نا‌ئومید و دل‌شکاومان نه‌کات.

له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م باسه‌دا وتمان که: "هیدایه‌ت" و "گو‌م‌رایی" له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌ن و په‌یوه‌ستن به‌ ویست و به‌دی‌هینانی خواوه‌نده‌وه. قورسانی پ‌روژ به‌ تیر و ته‌سلی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ پروون ده‌کاته‌وه. به‌لام لی‌ره‌دا ته‌نها یه‌ک دوو ثایه‌ت به‌ غموونه ده‌هیننه‌وه:

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرِيدًا﴾ (الكهف: ۱۷).

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ (الإسراء: ۹۷).

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِعَذَابٍ ذِي انْتِقَامٍ﴾ (الزمر: ۳۷).

ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خوای گه‌وره هیدایه‌تی بدات، تیشکه‌کانی "هیدایه‌ت" ده‌رژینه‌ ناو دل‌یه‌وه تا‌تسای‌دا جی‌گړ ده‌بن.. خو‌ ئه‌و که‌سه‌ش که‌ خوای گه‌وره بیه‌ویت له‌ ری‌ بی‌تر‌ازینیت، ئه‌و هیچ که‌سی‌ک ناتوانیت له‌و گو‌م‌رای‌یه‌ بز‌گاری بکات، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر سه‌رجه‌می و‌تار‌خو‌ین و واعیزه‌ کانیش پیکه‌وه ک‌وبینه‌وه و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بو‌ پروون بکه‌نه‌وه که‌ پی‌ویست بیت بو‌ بز‌گار کردنی له‌ گو‌م‌رای‌ی، ئه‌و اهر‌بنی نا‌کام ده‌بی‌ت، هه‌رچه‌نده‌ش ئه‌وان پاداشتی نام‌وژ‌گاری و

رینمایی‌یه‌کانیان و ه‌رده‌گرن. چونکه نه‌و که‌سه قابیلییه‌تی هیدایه‌تی لسی دامالراوه، بۆیه هیچ کارنیک له‌گه‌لای دا سوودی ناییت.

پیم وایه دمه‌نی گشتیی ئیستای ئیمه نمونه‌یه‌کی سه‌روزیادی ئه‌مه‌یه.

لیره‌دا شتیك هه‌یه ده‌بی له پیش چاومانی دوور نه‌خه‌ینه‌وه، که بریتی‌یه له‌وه‌ی: خوا‌ی گه‌وره‌ی به‌دیینه‌ری هیدایه‌ت و گومرای، به‌پیی "ویستی مروف" هیدایه‌ت و گومرای به‌دی ده‌هینیت، هه‌رچه‌نده‌ش نه‌و ویسته شتیکی گویره‌یی و بیعتباری‌یه. که‌واته "به‌نده" دا‌وای یه‌کیک له‌و دوانه ده‌کات و، "خواوه‌ند" یش که‌خواه‌ن وه‌سفی هه‌ردوو ناوی: "اله‌ادی" و "المضل" هه‌یدایه‌ت و گومرای یه‌که به‌دی ده‌هینیت، بۆیه خودی "به‌نده" که‌به "ضال" واته "گومرا" داده‌نریت. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه که‌له نوپۆه‌کائمان دا و له‌کاتی خویندنی سووره‌تی "فاتیحه" دا ده‌لین:

﴿غیر المغضوب علیهم ولا الضالین﴾ (الفاتحة: ۷).

په‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت:

"المغضوب علیهم": جووله‌که‌کانن.. "الضالین" یش: گاواره‌کانن^(۱).

جاله‌به‌ر ئه‌وه‌ی باسه‌که‌گه‌یان‌دینییه‌ ئه‌م شوینه، با که‌میک له‌سه‌ر پله‌و واتا‌کانی هیدایه‌ت رابوه‌ستین نه‌وه‌کو به‌هه‌له‌ لینی تی بگه‌ین.

په یوه نډی نیوان: قهدهر، ئیراده، هیدایهت

پیمان وایه "هیدایهت" به پنی باسه که مان دوو پله یان دوو جوړه:
یه که میان: ئه و هیدایهت به جهری یه که به پنی خواسته کانی شریعتی فیطری
له کار دایه.

دووه میان: ئه و هیدایهت ی که ویستی مروثی په چاو کردووه.

۱ - ئه و هیدایهت ی که به پنی خواسته کانی شریعتی فیطری له کار دایه.

هر بو نه و هر ښک کاتی به پنی یاسا کانی به دیهاتی پروو ده کاته ئه و نامانجه ی بزی
دیاری کراوه، به چه شنیکي "نیجباری" به ره و ئه و نامانجه ده که وینته پږی و ده پوات.
راست تر وایه ئه م پږی پرینه ناو بنین "راییچانی خوایی" (السوق الإلهي).

هر له یه که م هډنگاوی به دیه پنی مروثه وه و ئنجا گه شه کردنی له په حمی دایک دا تا
ده بیت به زه روو، ئنجا کاتی که به ناو په ک له دوا ی یه کی قوناغه کانی ناو له داتنی
ده په پږیت و له هر یه که یان دا ئال و گور ی تایه تی به سهر دا دیت .. هه موو ئه مانه، به پنی
ئه و راییچانه خوایی به ئه نجام ده درین. سهر جه می بوو نه وهرانی تریش به هه مان جوړن و
تیکر ا به پنی سوود و به رژه وهندی یه کانیان ده پږن و ئال و گور پان به سهر دا دیت که
ئهمه ش له م پږژ گارانه مان دا لای هه موان ناشکرا و زانراوه.

خو هه رچه نده ماددی و سروشتی یه کان ناوی "غریزه" یان "راییچانی سروشتی" یان
له م کاره ناوه، که چی جیهانی "ویجدان" یه که ده ننگه له سهر ئه وه ی که ئهمه راییچانیکی
خوایی یه.

له راستی دا "به لگه ی هیدایهت" یه کی که له به لگه کانی "تعو حید" و باب به تیکی
سهر به خو یه و، هه ر چی به پنی ئه م راییچانه خوایی و هیدایهت به په روه ردگاری یه پروو
ده دات، ده بیبه ستیته وه به "بوون" و "یه کتایی" خوای گه وره وه.

هه موو شتیځ، هر له گه ردیله کانه وه تا ده گاته گه له ستیره کان به م راییچانه
خوایی یه ئه ر که کانی ئه ستویان راده په پږین. واته هر له و ئه لیکتو ژنانه ی که به دهوری
ناو کی گه ردیله دا ده سوو پرینه وه تا ده گاته هه ساره و ئه ستیره و گه له ستیره مه له وانه کانی

ناو بۆشایی ئاسمان، تیکرا به‌پێی ئەو نه‌خشه و پلانه ده‌پۆن و ده‌جوولینه‌وه که خوای گه‌وره بۆی کێشاو، و، بێ ئەوه‌ی به ئەندازه‌ی سه‌ری په‌نجه‌یه کیش لینی لابده‌ن، تی‌ده‌کۆشن بگه‌نه ئەو ئامانجه‌..

مریشک به‌سه‌ر هیلکه‌که‌ی‌دا کپ ده‌که‌وێت و به‌چاوه‌پروانیی ته‌واو بوونی ماوه‌ی کپ که‌وته‌ که‌یه‌وه ئارام له‌سه‌ر برسیتی و تینویتی و گه‌رمای زۆر ده‌گرێت و شوینه‌که‌ی خۆی به‌جێ ناهێڵێت! ئایا ئەم مریشکه‌ ده‌زانێت هیلکه‌کانی چی هه‌لده‌هێن؟ یان بۆچی ئەم هه‌موو ئەرك و ماندوو بوونه هه‌لده‌گرێت؟ له‌ کاتێک‌دا ده‌زانین که‌ دوا‌ی ئەوه‌ی جووجه‌له‌کانی گه‌وره‌ ده‌بن، ده‌ریان‌ده‌کات و نایه‌لێت ئەو دانانه‌ بچنه‌وه و هه‌تی بگرن که‌ خۆی ده‌یه‌وێت به‌ ده‌نووکێ هه‌لیان بگرێت! وه‌لامی ئەم په‌رسیارانه سه‌باره‌ت به‌ ئێمه‌وه‌ پروونه، ئەویش بریتی‌یه‌ له‌وه‌ی که‌: خوای گه‌وره‌ پرووه‌و ئەو کارانه‌ راپینچی ده‌کات و ده‌یداته‌ به‌ر.

پاشان جووجه‌له‌ی ناو هیلکه‌ هه‌ر ئەوه‌نده‌ی کاتی ئەوه‌ی دیت بێته‌ ده‌ره‌وه، به‌ ده‌نووک نه‌رم و ناسکه‌که‌ی دیواری هیلکه‌ که‌ کون ده‌کات و دیته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ ناو ژایانیکی گه‌لی فراوانتر له‌وه‌ی ناو هیلکه‌ که‌. ئایا له‌ کوپوه‌هه‌ستی کرد و چۆن زانیی که‌ ژایانیکی تری نوێ هه‌یه‌ تا هه‌موو هه‌ولتیکێ خۆی خسته‌ کار له‌ناو هیلکه‌ که‌ بێته‌ ده‌ره‌وه‌ و به‌و ژایانه‌ نوێ‌یه‌ به‌هه‌رمه‌ند بپێت؟

هه‌روه‌ها منال که‌ تازه له‌ دایک ده‌بێت، خۆی ده‌نووسینێت به‌ سنگی دایک‌یه‌وه‌ تا کو مه‌مکه‌کانی بمژیت! ئە‌ی ئایا کێ سنگی ئەو دایکه‌ی له‌ شیرێ پوخت و خاوین بۆ پر کرد؟ پاشان پێنمایی ئەو مناله‌ی کرد که‌ شیر له‌و مه‌مکانه‌دایه‌؟ کێ مناله‌که‌ی فیری مه‌مک‌مژین کرد؟! وه‌لامی ئەمانه و په‌رسیاره‌کانی تری هاوچه‌شنیان ته‌نها ئەو تاقانه وه‌لامه‌یه‌ که‌: هه‌موو ئەوانه به‌ راپینچانی خوایی پروو ده‌ده‌ن.

قورئانی پێرۆز له‌ زۆر شوێنی‌دا ئەم راپینچانه‌ خوایی‌یه‌مان ده‌خاته‌وه‌ یاد، ئەم ئایه‌تانه‌ی - بۆ ئموونه - لێی باس ده‌که‌ین:

أ - ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ (النحل: ٦٨).

به‌ئێ، هه‌نگ به‌م چه‌شنه‌ پێنمایی و فیر کردن و هیدایه‌ته‌ فیری دروستکردنی هه‌نگوین بووه. چونکه‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمان بۆ هه‌نگ ده‌رده‌کات که‌ له‌ چیاکان‌دا و له‌ناو دره‌خته‌کان‌دا خانه و لانه بۆ خویان بنیات بنێسن. هه‌نگ له‌م فه‌رمان و پێنمایی‌یه‌ خوایی‌یه‌وه‌ فیری دروستکردنی شانه‌ی هه‌نگوین ده‌بێت. خۆ ئەو ئەندازیاری‌یه‌ی که‌

هینده‌ی بڼې نه‌چوو میرووله‌کانی نه‌و شاره‌ میرووله‌یه‌ی که په‌ کښکیان لڼی ون بووه، پرویان کرده شاره‌ میرووله‌ که‌ی تر و به‌سهر چیلکه‌یه‌ که‌وه که له‌سهر چاله‌ که داترابوو، هم‌موویان په‌رینه‌وه نه‌وبهر و هیرشیان کرده سهر شاره‌ میرووله‌ که‌ی تر! ثایا کڼی هم‌والی به‌م شاره‌ میرووله‌یه‌ دا که په‌ کښکیان دیار نی‌یه و له‌ شاره‌ میرووله‌ که‌ی تر دایه‌؟

پسپوره‌ کان به‌م جوړه‌ی خواره‌وه نه‌م مه‌سه‌له‌یه لیک‌ده‌ده‌نه‌وه، ده‌لڼې:

نه‌و میرووله‌یه‌ی که خراپه‌ شاره‌ میرووله‌ که‌ی تره‌وه، به‌ چه‌شټکی په‌نهان و له‌ رڼی دروست‌کردنی چه‌ند شه‌پولنکی کارؤموگناتپسی و به‌ چه‌ند ئیحدائیه‌یه‌ کی دیاری کراو، هاوړپکانی خوی له‌و به‌سهره‌تانه ناگادار کردوه‌ته‌وه که هاتوونه‌ته رڼی. جا دوا‌ی نه‌م گف‌ت و گزبه‌ی که زور به‌ په‌نهانی له‌ نیوان خوی و هاوړپکانی دا پرو‌ی دا، دوا‌ی لڼی کردن بڼې به‌ هاناپه‌وه و رزگاری بکه‌ن، بویه نه‌وانیش هیرشیان بؤ سهر شاره‌ میرووله‌ که‌ی تر بردا

که‌واته میرووله‌ ده‌دو‌یت و قسه‌ ده‌کات. خوا‌ی گه‌وره‌ش "حه‌زرتی سوله‌مان" ی - دروودی له‌سهر بیت - شاره‌زای زمانی میرووله‌ کردبوو، بویه - وه‌ك ثایه‌ته‌ که فرمو‌یه‌تی - زه‌رده‌خه‌نیه‌ك روخساری پیرؤزی نه‌وی گه‌شاندوه‌وه و، رووی کرده په‌روه‌دگاری و، به‌وپه‌ری گه‌رمو‌گو‌ری شو‌کری نه‌م نیعمه‌ته‌ مه‌زنه‌ی پیشکه‌ش کرد! میرووله‌ سیسته‌میکي کؤمه‌لایه‌تی‌یان هه‌یه که له‌ رڼنمی کؤماری ده‌چټت، چونکه هه‌موویان بؤ کؤ کردنه‌وه‌ی خوراك له‌ شاره‌ که‌یان‌دا ماندوو ده‌بن و تی‌ده‌ کؤشن. ته‌نانه‌ت په‌ك میرووله‌ی ته‌مه‌ل یاخود که‌مه‌ترخه‌میشیان تی‌دا نی‌یه. خو‌ئ ته‌ گهر کؤلی ههر کامینکیان قورس بیت، بانگ له‌ هاوه‌له‌کانی ده‌کات و نه‌وانیش هاو‌کاری ده‌که‌ن له‌ گواسته‌نه‌وه‌ی خواردنه‌ که‌دا بؤ ناو شاره‌ که‌یان. به‌ درپژایی هاوین میرووله‌ کان له‌ کار و کؤششی سهر و مر‌دان، به‌لام له‌ وه‌رزی زستان‌دا ده‌رگا‌کان داده‌خه‌ن و خؤرا‌که پاشه‌ که‌موت کراوه‌ که‌یان سهر و زیاده. هه‌ندئ جار ده‌نکه دانه‌ویلنه‌ پاشه‌ که‌موت کراوه‌ کان ته‌ر ده‌بن سان شستی ده‌گرن و پیویست ده‌کات بخو‌ینه به‌ر خؤر، خو‌ دوا‌ی وشك بو‌ونه‌وه‌شیان جاري‌کی تر ده‌یانگو‌یز نه‌وه بؤ ناو شاره‌ که‌یان. هه‌ندئ جاری تر به‌شټک له‌و دانه‌ویلانه‌ چه‌ که‌ره ده‌که‌ن و سه‌وز ده‌بن، په‌ که‌سهر میرووله‌ کان ده‌یکه‌ن به‌ دوو که‌رت‌وه، خو‌ گهر ههر کام له‌و که‌رتانه‌ش سه‌وز بیت‌وه، په‌ که‌سهر نه‌ویش دوو که‌رت ده‌که‌نه‌وه! به‌م جوړه‌ له‌ چوارچینه‌وه‌ی سو‌دوه‌ر گر‌تن‌دا پاریزگاری له‌و ده‌نکه دانه‌ویلنه‌ پاشه‌ که‌موت کراوانه‌یان ده‌که‌ن، چونکه نه‌و ده‌نکانه‌ی که سه‌وز ده‌بن و ده‌روین تازه نه‌وان سو‌ودی لڼی نابین!

ئایا کئی هه‌موو نه‌مانه‌ی فیری میرووله کرد؟ کئی نه‌م مه‌سه‌له ورد و تیکه‌ل و پیکه‌لانه‌ی فیر کردن له کاتیک‌دا که جه‌سته‌ی میرووله له بارستایی هیزی "حافیظه"ی ناو می‌شکی ئیمه بچووک تره؟

حه‌زهره‌تی ئه‌بوو هوره‌یره - خوالیی رازی بیت - ده‌فرموی: له پیغه‌مه‌رم ﷺ بیست ده‌فرممو: (جاریکیان میرووله‌یه که یه کیک له پیغه‌مه‌رانی گه‌ست، ئه‌ویش فرمائی دا شاره میرووله که بیان سووتاند، یه کسه‌ر خوای گه‌وره وه‌حیی بۆ نارد که: نه‌ته‌وه‌یه کت سووتاند ته‌سیحاتی خویان ده‌کرد)^(۱).

به‌لئ، هه‌روه‌ک له به‌ر چاودایه، میرووله نه‌ته‌وه‌یه کی سه‌ربه‌خۆن و به‌ زمانیک که ئیمه لئی حالتی نابین، ته‌سیحات بۆ خوای گه‌وره ده‌که‌ن.

له رپویه‌تیک حاکم‌دا پیغه‌مه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: (جاریکیان یه کیک له پیغه‌مه‌ران - علیهم‌السلام - رۆشته ده‌روه‌ی شار بۆ نوێزه‌بارانه، میرووله‌یه کی بینی ده‌ست و قاچه‌کانی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز کردبووه‌وه، یه کسه‌ر به‌ خه‌لکه‌که‌ی فرممو: به‌گه‌رینه دواوه! چونکه له‌به‌ر ئه‌و میرووله‌یه و اخوای گه‌وره هات به‌ هاناته‌وه‌وه و دوعای گیرا کردن)^(۲).

که‌واته میرووله به‌ راپینچان و ئیله‌هامی خوایی هه‌موو ئه‌و کارانه ئه‌نجام ده‌دات. ج - قورئانی پیرۆز سه‌رنجی ئیمه بۆ پرووی "ئیجباریی قه‌ده‌ر" و بۆ لای ئه‌وه‌ش که زینده‌وه‌ران چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه کی وه‌ک ئیمه‌ن، راده‌کیشت:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أَمَّ أَمَّا لَكُمْ مَا قَرُّنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الأنعام: ۳۸).

ئه‌بوو داوود ئه‌م فرموده‌یه له پیغه‌مه‌ره‌وه ﷺ رپویه‌ت ده‌کات که فرمویه‌تی: (ئه‌گه‌ر سه‌گ نه‌ته‌وه‌یه‌ک نه‌بوو نایه له نه‌ته‌وه‌کان، فرمام به‌ کوشتنی هه‌موویان ده‌دا، به‌لام ته‌نها ره‌شه‌ درنده‌کانیان بکوژن)^(۳).

زانایان به‌ کۆتایی پێهاتی وه‌چه‌ی ئه‌و جوژه قه‌له‌ره‌شانه‌ نیکه‌ران بوون که له‌ تورکیادا پێی ده‌وتریت: (Kelaynaklar) چونکه هه‌موو بوو نه‌وه‌ریک له‌ راگه‌ر کردنی هاوسه‌نگیی ژینگه‌دا باریکی دیاری کراوی هه‌یه. خۆ نه‌مانی وه‌چه‌ی ئه‌و چه‌شنه قه‌له‌ره‌شه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که که‌لینیک که‌وتیته ئه‌و هاوسه‌نگی یه‌وه! ئایا کئی هه‌موو

(۱) رواه البخاري: الجهاد ۱۵۳.

(۲) المستدرک: ۳۲۵/۱ قال الحاکم: هذا صحيح الإسناد ولم يخرجاه و وافقه الذهبي.

(۳) الدارمي: الصيد ۳.

بوونه‌وړنکی فېر کردووه که چی خوی له راگیر کردنی هاوسه‌نگی ژینگه‌دا بدوژیتوه؟

نیمه بهم مه‌سه‌ل‌یه ده‌لین: "هیدایه‌تی جه‌بری" یان نه‌و هیدایه‌ته‌ی که به‌پنی خواسته‌کانی شه‌ریعه‌تی فی‌طری کار ده‌کات. هه‌روه‌ا له‌م گو‌شه‌یه‌وه هه‌لیان ده‌سه‌نگین.

۲ - نه‌و هیدایه‌ته‌ی که ویستی مروّف په‌چاو ده‌کات.

خوای گه‌وره به ناردنی چه‌ندن هؤکاری هیدایه‌ت و پښمای، خه‌لکی هیدایه‌ت ده‌دات. نجا هه‌روه‌ک پیغه‌مه‌ران - دروودیان له‌سه‌ر بیټ - هؤکاری هیدایه‌ت دانی خه‌لکین، کښه نازل کراوه‌کانیش هؤکاریکی تری نه‌و هیدایه‌ته‌ن. هه‌روه‌ا نه‌و که‌سانه‌ش که له‌پناری ته‌بلیخ و پښمای دات‌ده‌کوشن، چه‌ند هؤکاریکن بؤ هیدایه‌ت، بهم وانا و مه‌به‌سته.

ده‌بنی بیش‌زانین که هه‌رچه‌ند خوای گه‌وره گه‌لسی هؤکاری هیدایه‌تی ناردووه، که‌چی زور له‌خه‌لکی ناکات که نه‌م هؤکارانه وه‌برگرن، واته ناچار یان ناکات له‌پنی نه‌م هؤکارانه وه‌نیمان به‌نین. هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌شه که هه‌ندئ جار که‌سی وابه‌وه هه‌رچه‌ند له‌ناو خاوخیزانی پیغه‌مه‌رانیش دا ژپاوه که‌چی پنی هیدایه‌تی نه‌گرتووه‌ته به‌ر، یان نه‌پاری "هیدایه‌ت" بووه! هه‌ندئ جاری تریش له‌کوشکی فیرعه‌ون‌دا "نیمانداری نالی فیرعه‌ون" و "ناسیا" په‌رورده بوون و پنی هیدایه‌تیان گرتووه‌ته به‌را چونکه نه‌م جوړه هیدایه‌ته ویستی مروّفی تیدا په‌چاو ده‌کرت. نه‌وه‌تا خوای گه‌وره هه‌موو هؤکاره‌کانی هیدایه‌ت به‌دی ده‌هینیت، به‌لام به‌دیه‌ننانی خودی "هیدایه‌ت" ده‌به‌ستته‌وه به "ویست" ی خودی مروّفه‌که‌وه، نه‌و ویسته‌ی که ماهیه‌ته‌که‌ی نازانریت و شتیکی نیسی‌یه، به‌لام مه‌رجیکی عادی‌یه بؤ به‌دیه‌ننانی نه‌و هیدایه‌ته.

قورثانی پیروز له‌م جوړه هیدایه‌ته‌ی به‌زوری تیدا باس کراوه، لی‌ره‌دا په‌ک‌دوانیکیان ده‌هینین:

۱ - ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ

الْهُونَ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (نعل: ۱۷).

واته: "هیدایه‌ت" به‌قه‌ومی نه‌موود گه‌یشت، که چه‌زهره‌تی صالح بووه - دروودی له‌سه‌ر بیټ - که‌چی نه‌وان، به‌ویستی خرابی خو‌یان، گو‌م‌رای‌ییان پی‌باش‌تر بوو، بویه به‌"له‌خوبایی بوون" و "فیز و ده‌مار" وه‌پشتیان له‌هیدایه‌ت هه‌ل‌کرد و لی‌ی هه‌ل‌گه‌رانه‌وه، تا گ‌رفتاری دوزه‌خ و سزای سه‌ختی کردن.

۲ - خ‌وای گه‌وره گه‌لنی پ‌ن‌غه‌مه‌ری ب‌و ل‌ای خه‌لکی نار‌د‌و‌وه، تا‌کو بی‌انو‌و ب‌و ئه‌و که‌سانه در‌وست نه‌ب‌یت که به ویستی خ‌و‌یان له ر‌ئی ل‌اده‌ده‌ن و گو‌م‌را ده‌بن:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵).

که‌واته ئه‌وانه‌ی ر‌ئی‌یان و ن کرد‌و‌وه ه‌ی‌ج به‌هانه و بی‌انو‌ویه کیان ب‌و گو‌م‌را‌یی به‌که‌یان به ده‌سته‌وه نی‌یه، چون‌که یه‌ک له د‌و‌ای یه‌ک پ‌ن‌غه‌مه‌ران - علیهم‌السلام - ر‌ه‌وانه ک‌را‌ون و ئه‌وان‌یش به‌ر‌و‌ونی و دره‌خ‌شانی حه‌قیقه‌ته‌کانیان به‌خه‌لکی را‌گه‌یان‌د‌و‌وه و ئه‌نجامی ناهه‌مواری کرد‌ه‌وه خ‌را‌به‌کانیان ب‌و‌ر‌و‌ون کرد‌و‌ونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک چله‌پ‌ۆ‌یه‌ی ئه‌و که‌مال‌اتانه‌ش‌یان ب‌و‌باس کرد‌و‌ون که مر‌ؤ‌ف له ر‌ئی کرد‌ه‌وه چا‌که‌کانه‌وه پ‌ن‌یان ده‌گات:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ۲۴).

به‌ل‌نی، هه‌ر‌چ‌ی نه‌ته‌وه هه‌یه پ‌ن‌غه‌مه‌ری م‌ژ‌ده‌ده‌ر و تر‌س‌ینه‌ریان ب‌و‌ر‌ه‌وانه ک‌را‌وه، که ئه‌وان‌یش حه‌قیقه‌ته‌کانیان به‌و نه‌ته‌وانه را‌گه‌یان‌د‌و‌وه. خ‌و‌ای گه‌وره‌ش ه‌ید‌ایه‌تی ب‌و‌ته‌وانه به‌دی‌ه‌ین‌اوه که به‌ویستی خ‌و‌یان گو‌ی‌ی‌ست و گو‌ی‌را‌یه‌لی ئه‌و پ‌ن‌غه‌مه‌ر‌انه بو‌ون. خ‌و‌ ئه‌وان‌ه‌ش که گو‌م‌را‌یی‌یان پ‌ن‌باش‌تر بو‌وه، ئه‌واله‌و گو‌م‌را‌یی‌یه‌دا ما‌ونه‌ته‌وه که خ‌و‌ای گه‌وره ویست‌و‌یه‌تی تی‌ای‌دا‌بن.

﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ لَبِثْتَ رَسُولًا﴾ (الإسراء: ۱۵۰).

به‌ل‌نی، خ‌و‌ای گه‌وره گه‌لنی پ‌ن‌غه‌مه‌ری ر‌ه‌وانه کرد‌و‌وه، تا‌کو ر‌ئی به‌هانه و پ‌رو‌بی‌انو‌و ب‌و‌ک‌ه‌س نه‌م‌ین‌یه‌ته‌وه. ئه‌و پ‌ن‌غه‌مه‌ر‌انه‌ش - در‌و‌دی‌ان له‌سه‌ر‌ب‌یت - ب‌و‌نه‌ته‌وه‌کانیان بو‌ون به‌ر‌ئی‌پ‌ش‌اند‌ه‌ر و ر‌ن‌گ‌ایان ب‌و‌ر‌و‌ون کرد‌و‌ونه‌ته‌وه. به‌شی نه‌ته‌وه‌ی ئ‌یم‌ه‌ش له‌م ر‌ن‌یم‌ای‌یه‌دا: خ‌و‌ری تاسمانی پ‌ن‌غه‌مه‌رایه‌تی و سه‌رداری پ‌ن‌غه‌مه‌ران و سه‌روه‌ر‌مان هه‌ز‌ره‌تی مح‌مه‌د ﷺ. ب‌ۆ‌یه هه‌ر‌گ‌یز‌اوه‌ر‌گ‌یز ه‌ی‌ج به‌هانه و بی‌انو‌ویه ک‌مان له‌به‌رده‌م خ‌و‌ای گه‌وره‌دا به‌ده‌سته‌وه نی‌یه، چون‌که ده‌نگ‌ی پ‌ن‌غه‌مه‌ر ﷺ ده‌بیست‌ین و هه‌ست به‌هه‌ناسه‌ی پ‌س‌ر‌ۆ‌زی ده‌که‌بن، به‌هه‌مان ج‌ۆ‌ر ئ‌ایه‌ته‌مه‌زنه‌کانی قورئانی پ‌س‌ر‌ۆ‌ز‌یش ر‌ۆ‌حه‌کا‌غان ر‌و‌ونا‌ک ده‌که‌نه‌وه و به‌رده‌وام و ی‌ج‌دا‌غان به‌خه‌به‌ر د‌ین‌ن.

ج‌گه‌ له‌مان‌ه‌ش خ‌و‌ای گه‌وره به‌فه‌ز‌ل و که‌ره‌می خ‌ۆ‌ی "سه‌ری هه‌مو‌و سه‌د س‌ال‌ن‌یک که‌س‌ن‌یک ب‌و‌ئ‌ه‌م نه‌ته‌وه‌یه ده‌ن‌یر‌یت که کار‌و‌بار‌ی ئ‌ایینه‌که‌یان ب‌و‌ن‌و‌ی ب‌کاته‌وه" ^(۱) و

دهروونه کاتمان له چلک و چه‌پټي پاکژ بکات و مروفي هممو سمرده ميک به‌هوي نمو نوټکارانه‌وه ژباني ثابيني خزيان نوي بکانه‌وه و ژباني به بهردا بپوژينه‌وه. خواي گه‌وره هممو نه‌مانه له گهل مروفا ده کات، که‌چي هيشتا سهرباري نه‌مانش هر ويستي مروفا ره‌چاو ده کات.. واته هر چنده خواي گه‌وره خوي به‌ديهنه‌ري هيدايت و هوکاره کاني هيدايت، که‌چي هيدايتداني "به‌نده" ي به‌ستوه‌ته‌وه به داواکردني به‌نده که خويهموه. که‌واته لسيره‌دا به هيچ جوړنيک "هيدايتي ئيجباري" له گوړي داني‌يه.

هه‌ندئ جاري تريس خواي گه‌وره راسته‌وخو هيدايت و گومرايي به‌دي ده‌هينيت و قابلييت و نه‌هلييتي نمو که‌سانه ره‌چاو ده کات:

نموه‌تا خواي گه‌وره پيغه‌مبه‌ره خوشه‌ويسته که‌ي ﷺ ره‌وانه ده کات، ئنجا پيغه‌مبه‌ر ﷺ ثابينه که‌ي به "حه‌زرتي نه‌بوو به‌کر" راده‌گه‌په‌نيت، په‌کسر نه‌ويش يي دواکه‌وتن و يي نه‌وه‌ي به‌هله‌دا بچيت، ئيمان ده‌هينيت و دلي به نووري هم ئيمان په‌رووناک ده‌بينه‌وه و بو سهر لوتکه‌ي "صيديقيت" سهر ده‌کويت..

هه‌روه‌ها خواي گه‌وره پيغه‌مبه‌ره خوشه‌ويسته که‌ي ﷺ ره‌وانه ده کات، که‌چي هم جاره "نه‌بوو جهل" روو به‌رووي ده‌بينه‌وه، خواي گه‌وره‌ش سه‌بارت به‌و "گومرايي" به‌دي ده‌هينيت. چونکه به زانستي نه‌زه‌ليي خوي ده‌زانيت که: نه‌بوو جهل نه‌هلييتي هيدايتي تيداني‌يه، نه‌ويش به‌کر داره گومرايي به‌کاني خوي ته‌صديقي هم حوکه ده کات و کوفر و يي نه‌زانيني خوي روژ به روژ زياد ده کات و پتر ده‌که‌ويته خواره‌وه تا له غه‌زاي به‌دردا له خوټني خوي دا ده‌گه‌وزيت^(۱).

۳ - قورثاني پروژ له په‌ک ثايت دا هه‌ردوو جوړه که‌ي "هيدايت" کو ده‌کاته‌وه و سهرنجيان بو لا راده‌کيشت:

﴿وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ (يونس: ۲۵).

خواي گه‌وره له رڼي چنده‌ها هوکاري جوړاو جوړه‌وه خه‌لکي بو لاي هيدايت و رڼي راست بانگ ده کات، به‌لام هيدايت ده‌به‌ستينه‌وه به ويستي خويهموه، نه‌وه‌ي خوي ويستي له‌سهر يي هيدايتي بدات، ده‌يدات .. بيه‌ويت هر که‌سينکيش گومرا بکات، ده‌يکات. ته‌نها لايه‌نينکي بچووک له مه‌سه‌له که‌دا بو مروفا ده‌گه‌ريته‌وه، نه‌ويش له‌وه‌دايه که نه‌گه‌ر به‌دم بانگه‌وازه که‌ي خواي گه‌وره‌وه روژت و هه‌ولي دا سوود له

به‌شی جواره‌م

چهند پرسیار و وه‌لامیك له باره‌ی "قه‌دەر" هوه

پرسیاری یه‌كه‌م:

مه‌به‌ست چی‌یه‌له: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ دا؟

وه‌لام:

ئهم وشانه به‌شیکن له‌و عهد و پهمانه‌ی که به‌دیهنەر له به‌دیهنراوان، به‌تابه‌تی له مروفی وەرگرتوو. چونکه وه‌لامی ﴿بلی﴾ به‌رامهر به‌پرسیاری: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ بووه.

ئهم مه‌سه‌له‌یه دوو پرووی هه‌یه:

یه‌که‌م: ئهم پرسیاره له‌کێ و چۆن کراوه؟

دووهمه‌م: چ کاتیك کراوه؟

ده‌توانریت ئهم تێبینی‌یانه‌ی خواوه‌وه سه‌باره‌ت به‌ پرووی یه‌که‌م پێش‌چاو بخرین:

أ - ئهمه پرسیار و وه‌لام و پهمانیکه له‌ ماهیه‌تیکه‌ی "نه‌کوینی" داو، کاتی ئهم پهمانه له‌ مروف وەرگیراوه که هیشتا هیچ نه‌بووه و نه‌هاتووته "وجوود". وه‌لامدانه‌وه‌شی به‌ ﴿بلی﴾ له‌ به‌رامهر ئهو فرمانه‌ی خواوه‌نده‌وه بووه که بز "هینانه وجوودی" ئهم ده‌ری کردوو.

ب - کاتی مروف که له‌ جیهانی "گهردیله‌کان" به‌لکو له‌ جیهانی جوزئیاتی گهردیله‌کان دا بووه، په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کان که هه‌موو شتی که‌مال ده‌بات ئهم گهردیله‌نه‌شی داوه‌ته به‌ر و شه‌وقی داونه‌تی که ببن به‌ مروف. ئهمه‌ش وەرگرتنی عهد و پهمانه‌که‌یه.

واته ئهو عهد و پهمانه کۆلتانیکه له‌ ته‌ستۆی گهردیله‌ که زۆر له‌ سه‌رووی وزه و توانای خۆیه‌وه‌یه. وتی: ﴿بلی﴾ یش له‌ به‌رامهر ته‌کلێف لێ کردنی په‌روه‌ردگاره‌وه بووه به‌ ئیجادکردن و هینانه‌دیی ئهو گهردیله‌یه.

جا ئهم پرسیار و وه‌لام و ته‌کلێف و قبووله‌ی که له‌سه‌ر ئهم شیوه‌یه بووه، وه‌ک دیاره، له‌ شکل و شیوه‌ی قسه‌ و گفت و گۆدا نه‌بووه، بۆیه به‌شیک له‌ ته‌فسیرنوسان وه‌ک "ئیستیعاره‌ی ته‌مثیلی" روانیویه‌ته ئهم گفت و گۆیه. واته وه‌ک بلی (ئاوا وترا و به‌

جورهش وهلام درایه وه^(۱). هر بهمیش ئم گفتم و گویه بهای یاسایی خوی بهدهست هینا، دنا پهمانیک نی به که به قسه و گفتم و گوی روون و ناشکرا و هر گیر ایبت. له راستی دا گهیشتن بهم حو کمه، بی گوی دانه سهیر کردنی پیرستی گوftar و وهلامی پهروه ردگاری عالهمیان که هزار و یهك گوftar و وهلامی ههیه، هر گیز له ههله بهدهر نایبت. پشت بهخوا ئمه له شوینی خوی دا باس ده کهین.

ج - ئم جوره داوا کردنه ی پهروه ردگار له مروف بو: "دان پندانان" و "پهمان لئ وهر گرتن" ی - له راستی دا - بریتی به له وهی که مروف خوی بناسیت و بزانیبت غهیری خوی له مهسهله ی ئه ودا ههیه و تنها خوی نی به. ههروه ها بریتی به له: ناسینی "نفس" و ئه و نه هینانه وهیه بو حقیقه تی: "مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ"^(۲). به وهی که ئاوینه ی ماهیه تی مروف ده خاته بهر چاو، بهمیش ده بیبت به شایهت له سهر ئه و حه قیقه ته جورا و جورانه ی که له سهر ئاوینه ی ههست و شعوری دا ده رده که ون و، باشان را گه یاندنی ئم شایه تی بهیه. ده بی بيشزانین که تیگه بيشتنی ئم تیجاب و قبول و یادخستنه وه و بیدار کردنه وه ئاسان نی به و له وانه یه له و جوره شتانه بیبت که پیوستیان به بیدار کردنه وه ی زور ههیه تا کو مروف لییان تی بگات، ئالیره وهیه گرنگی "رینمایی" ده رده که ویت.

ئه مانه تی "نفس" یان "من"^(۳) بو ئه وه به مروف دراوه که خوی گه وهی پی بناسیت و دان به "بون" ی دا بنیبت. له راستی دا ئامانجی بوونی مروف تنها ئم زانین و دان پندانانه یه! هدر له بهر ئه وهیه که مروف به "بون" ی خوی ده بیبت به به لگه له سهر "بوونی خوی گه وه" و، به "سیفه ته جوزئی" یه کانیشی ده بیبت به به لگه له سهر سامان و ده و له مه ندی ره های خوا وه ندو، به "کو له واری" و "هه ژاری" یه که شی ده بیبت به به لگه له سهر توانست و چاکه کاری به کانی خوی گه وه. جا ئم چاکه و به خششه له پیش دا خوا وه ند به فه زلی خوی به مروفی ده به خششیت، ئنجا ئه و زانین و

(۱) نیستیه وهی ته سیسی له ره وانیژی رمانی عه ره بی دا ئه و جوره ده سته وازه مه جازی یانه ده ورتیت که له بهر نیشه و هویه کی تبه ته ی له و تبه کی تری حگه له وانا رسته قینه که یان دا به کاره یتران و، زیاتر ئه و پهنانه ده گریته وه که له و حه لکی دا ده واده میان پی ده کرتیت. وهك ئه وهی که ده لین: (به یهك دهست چهله لئ ندریت)! (وه رگیر)

(۲) کشف الخفاء: ۳/۴۳، پروانه پهرویری ژماره (۱) لاپه ره (۴۹). (وه رگیر)

(۳) مه بهست به 'من' لیته دا: خود (ذات) ی مروفه، به و واتیه ی ک ما مۆسنا نورسی له کینی (من) دا لئکی دا وه ته وه. (وه رگیر)

ههست كردنه ی كه نه بجمای هم په كه به خششه ی خواوه ندن - له راستی دا -
 راگه یاندن و دان ناینكه له لایه ن مروفه وه به ههست كردنی به بوونی خوای گه وړه کاتی
 سهیری هه موو بوونه وړك ده كات و، دان نایشه به نووری خوای گه وړه له هه موو
 پرووناكی په كدا. نه مهش و اتای په یمانی ﴿الست﴾ و ﴿بلی﴾ په.

جا هم په یمانه: نیجابه و قبول نیكه و، نه بجمای زانیی و اتاكانی نهو كتیبه مه زنه په كه
 توانست و ویستی خوای گه وړه نوو سیویانه و، په ی بردنه به نه پنی په كانی ناو دپری
 پروو داوه كان.

د - ده بی هم په یمان و پرسیار و وه لامه به پنی شتانی جیسمانی (ماددی)
 هه له نه سه نگیترن و مروف له و پرووه لینی تی نه گات، چونكه خوای گه وړه به پنی
 ماهیه تی هه موو په كك له به دپهاتووانی فرمان بۆ په كه به په کیان درده كات و، گوئی
 له ده نگی هه موویان ده گریت و، تاگای لیپانه و، هه ره كه شیان به پنی جی و شوینی
 خو یان ده چیت به ده میانه وه و خواسته كانیان بۆ ده میینه دی. خو نه گهر بمانه ویت به
 زار او ه كانی "زانستی كه لام" نه مه در پرین، ده لیپن: خوای گه وړه هه وړه تی ده گات
 له هه موو نهو گوftarانه ی كه مروف به له هجه و زمانه جیا جیا و ته عبیره
 جزو او جزو ره كانیان ده لیپن، به هه مان جزو له گوftarی هه موو به دپهاتوویه کی
 تی ده گات و ده زانیت چی ده لیت.. له هه مان كاتیش دا به چه نده ها زمانی جیا جیا و
 له هجه ی جزو او جزو فرمانیان بۆ درده كات و حقیقه ته كانیان تی ده گه به نیت و
 راستی مروف و گهر دوونیان بۆ پروون ده كاته وه و، گوftarی به دپهاتووانی
 وهرده گریت و عه هه د و په یمانیان له گه ل دا ده به ستیت، به چه شینك كه پروونكر دنه وه
 "گوftarی" په كانی خواوه ندن نه ها له ناو ده ستواژه ی "كه لامی له فظی" دا ده میینه وه.
 پاشان جزو ره كانی گفت و گوئی خوای گه وړه هه ره له لیله می زینده وهرانه وه تا ده گاته
 لیله می مه لانیكه ت، هه موویان چه ند جزو یكن له گوftarی خوای گه وړه كه نه ویش
 په كینكه له دره و شان وه كانی "كه لامی نه نفسی" (۱).

(۱) بۆ ټینگښتن له و اتای: "كه لامی له فظی" و "كه لامی نه نفسی" به پنی لیکدان هه ی زانستی كه لامی نه علی
 سوننه ت و جه معة ت، ده لیپن: به بیجمعی نه ته وه ی نیسلام و تهو اتور له پیغمبرانه وه - درو و دیان له سه ر
 یت - چه سه پوه كه خوای گه وړه "ده دوت". خو مه حالیشه بدویت گهر خواوه نی سیفه نی "كه لام" نه نیت.
 كه لامیش - سه باره ت به خوای گه وړه وه - دوو و اتای سه ره کی هیه: په كه میان ته ویه كه پنی دهو تریت:
 "كه لامی نه نفسی". كه نهو سیفه ته به هه ره له نه ره له وه ذاتی خوای گه وړه هیه تی و به جزو یكه گوخواوه بۆ
 ته وه ی فرمان و نه په په كانی خواوه ندن پنی ناراسته بكریت بۆ كه سایی ترو، له بیی وشه و
 ده ستواژه كانه وه دره در برین و، بریتی به له راستی په کی جیوار له راستی 'راست' و 'ویست' ی خوای

نهم جوړه گوښاره ی خوی گهواره له باز نه په کی په کجار فراوان دا له کار دایه، هر لمو واریداتانه ی که دینه ناو دلی مروفه وه تاده گاته جیهانی مه لایکه ست. نه وهنده هیه همریک له ناو باز نانه له "وهرگرتن و بهخشین" ی نهو گوښاره دا چوښتی په کی تایه تی هیه که جیه له هی نهوانی تر. بویه ناتوانری بزانی تر چی دینه ناو باز نه په کی دیاری کراو، هره وه هاچی تر له باز نه په کی تره وه دهر ده چی تر.

له راستی دا نیددیا کردنی نهوه ی که: "نیمه ده توانین له هه موو شیک تی بگهین" هه له په کی گهواره یه! چونکه نیست له م سرده مه دا هه ستمان کردوه که نهو شتانه ی ده پان زانین و په ی پان پین ده به ی چهند دانه په کی که من له نیوان ملیونیک شت دا که هیچیان له باره وه نازانین. هر به هه مان نه اندازش ده توانین شتان بپینین. نه مهش نهوه ده گه یه نیت که نهو جیهانه ی ده بپینین و ههستی پین ده که یین هر به هیچ دانانری تر له چاو نهو شتانه ی که نایان بپینین و ههستیان پین ناکه یین!

خو گف و گو ی په روه ردگاری جیهانه کان له گه ل گهر دیله کان دا و فرمان دهر کردنی بؤ نیظام و سیسته مه کان و پیکه یان و هه لوه شانه وه ی شتان له لایه نهو خواه ونده وه، له چهند دوری په کی به رز و بلندی نهو تودا جی به جی ده کرین که له ترازوه به چو که کانی نیمه دا جی پان ناپسته وه.

خوی گهواره په یمان له گهر دیله کان و، جوزئیات و، خانه کان و، جیهانی گهر دیله و.. له به حمی دایک دا و له سرده می منالی دا، وهرده گریت. نیمه هر گیز ناتوانین به ترازوه کانی خو مان نهو شتانه به پرونی لیک بده پنه وه و هه لیان به سنگینین به تایه ت گهر نهو گوښاره پرو به پرووه له گه ل پو حی مرؤف و نهو و یجده ده یست که لهو پو حه دایه.

پو ح (گیان) ی مرؤف خواه نی و جوو دیک ی سر به خو یه، چونکه نه مه زور به پرونی له م سرده می نیست دا چه سپاوه، به چه شینیک که بواری مونا فه شعی تیدا نه ماوه. چونکه لقه جوړ او جوړه کانی زانستی پاراسایکولو جی که ده وړانده وری جیهانی زانستیان داوه وای له م بابه ته کردوه که حهزی مرؤف بؤ زانینی پو ح و بوون و

گهواره و، سیفه تیک ی نه زه له به. به لام "که لامی لفظی" نهو ده نگ و شه و پتانمن که نهو گوښاره ی خوی گهواره یان پین دهر ده بریت و خواه ونده له "لهو حی محفوظ و" و حه زه تی جیریل و هر کس و شینکی تری غمیری حوی دا به دبی ده یست. که نه یمان به دیهاتوه و نه زه لی نی به و، به زاتی خوی گهواره شوه به ند نی به. بروانه: (کبری الیقینیات الکونی) نوو سینی: (دکتور محمد سعید رمضان البوطی) ص ۱۳۳-۱۳۶ الطبعة الثالثة. (وهر گیز)

کارمەندی و ئاوات و ئارەزوووەکانی ڕۆح بەهێز نین. تەنانەت هیچ زانستگەیهک و کۆڕینکی چینه پیشکەوتوووەکان نەماوە کە لە بارەیهوه نەدوین. جالەبەر ئەوەی لە شونینکی تردا لە بارە "ڕۆح" هه دوایین ئەو الیهدا هەر هیندە لێ دەدوین کە پەڕه‌ندی به‌بەسه‌ی ئیستامانه‌ی.

ئێمه‌ هەر گیز به‌م تەرازووانه‌ی کە بۆ تینگەشتن و تینگەباندن هه‌مانه‌، ناتوانین له‌و ئیجاب و قبوله‌ی تێبگه‌ین کە پەڕه‌ندی به‌و عه‌هد و پەمانه‌وه‌ هه‌یه‌، له‌و ڕووه‌وه‌ کە پەمانیکه‌ له‌ گه‌ل ڕۆحدا به‌ستراوه‌، چونکە ڕۆح پێش جه‌سته‌ی مرؤف به‌دی هه‌نراوه‌. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ماهیه‌تی ڕۆح له‌ سه‌رووی کاته‌وه‌یه‌. چونکە قسه‌ کردنی ڕۆح وه‌کو ئەو قسه‌ و هه‌ست کردانه‌ وایه‌ کە له‌ خه‌وه‌کاندا ڕوو ده‌ده‌ن. هەرچه‌نده‌ش ده‌توانیت بێ ئەوه‌ی پێوستی به‌ شه‌پۆله‌ ده‌نگی به‌ کان به‌یت - به‌ وێنه‌ی ته‌لیپاتی - گفت و گۆر له‌یه‌ک حاتی بوون ته‌نجام بدات. خۆ بایه‌خدانی گه‌وره‌ و زۆر به‌م بابته‌، تەنانەت له‌ یه‌کتیی سۆفیه‌تیشدا - کە ته‌مسلی جیهانی باوه‌ به‌ ماددییه‌ت ده‌کات - ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نیت کە گوشتار و قسه‌ی تایه‌ته‌ی ڕۆح له‌ لایه‌ن گرو‌ی مرؤفه‌وه‌ قبول کراره‌ و باوه‌ری بێ هه‌نراوه‌. جاتم قسه‌ کردنه‌ تایه‌ته‌ی ڕۆح له‌وانه‌یه‌ به‌ گوشتارینکی تایه‌ت به‌ خودی ڕۆحه‌وه‌، له‌ کاتینکی گونجاودا ده‌ربکه‌وێت و، له‌ چهند نامێزینکی تۆمارکه‌ری جیاوازا تۆمار به‌کریت و له‌ چهند کاسیتینکی ناوازه‌ و جیادا هه‌لگیریت و زمانی تایه‌ته‌ی خۆی به‌ کار به‌نینیت.

جاله‌سه‌ر بناغه‌ی ئەمه‌ ده‌لێین: له‌ شونین عه‌هد و پەمانه‌ کەدا ڕۆحه‌کان بۆ گفت و گۆ کردن له‌ گه‌ل په‌روه‌ردگاری به‌خشنده‌دا بانگ کران و، ئەوانیش له‌بەر ئەوه‌ی کە به‌رزەخی جیسمانییه‌ت نه‌که‌وتوو ته‌ ئیوان خۆیان و خوای گه‌وره‌وه‌ ئەوا هه‌موو شتیکیان به‌ ڕوونی دیوه‌ و، سه‌باره‌ت به‌و پەمانه‌ و توویانه‌: ﴿بلی﴾. به‌لام له‌بەر ئەوه‌ی زۆربه‌ی خه‌لکی ئەم ڕۆژگارهمان له‌ "بابی و یجدان"ی کتیی "ڕۆح"دا به‌ شون ئەمه‌دا نه‌گه‌راون، ئەوا ڕێیان له‌م پەمانه‌ نه‌که‌وتوو و هەر گیز ڕه‌شیان لێی ناکه‌وێت! چونکە هه‌روه‌ک له‌و جیهانه‌ بێ ئاگان، هینشتا باس و لیکۆلینه‌وه‌شیان تیدا ته‌نجام نه‌داوه‌. له‌ راستی دا ئەو کتیه‌ بێ ده‌نگه‌ی کە ئەم دوو فیه‌لسوفه‌ لێی داوان: یه‌که‌م: "کانت" - بێ ئاوڕدانه‌وه‌ له‌و پێناسه‌یه‌ی کە له‌ کتیه‌کانی دا بۆ "به‌دیه‌نەر" کردوویه‌تی - و دووه‌میش: "بریگسۆن" کە پشتی کرده‌ گه‌ردوون تاکو ئەو کتیه‌ بێ ده‌نگه‌ بخوینینه‌وه‌ و گوئی لێ ڕابگریت، بریتی به‌ له‌م کتیه‌. چونکە پێوست بوو گوئی له‌ ڕۆح و ئیلهامه‌کانی ڕابگریت بۆ ئەوه‌ی چهند ئەزموونگه‌یه‌ک بۆ تینگه‌شتن له‌ زمانی

"ویجدان" دلمه‌زرینیت و همول بدریت له پتی ئهو پپرستانه‌ی که له‌سەر ئاوینه‌ی شعوردا دهرده‌که‌ون، پرووی حه‌قیقه‌ت پیش‌چاو بخریت.

ئهم کتێبه‌ خۆی له‌ خۆی دا‌شایه‌تیکی راستی بێ‌ درۆیه‌ له‌سەر ئهو حه‌قیقه‌ته‌ به‌رزه‌ که‌ بریتی‌به‌ له‌و عه‌هد و په‌مانه‌. دیاره‌ تینگه‌یان‌دنی ئهو که‌سانه‌ی که‌ له‌م زمانه‌ بێ‌ به‌شن هه‌ر گیز کارێکی ئاسان نی‌یه‌! خۆ ئه‌گه‌ر ژیری‌یه‌ کان واز له‌ خۆ‌به‌سته‌وه‌ و بریاره‌ کانی پیش‌تریان به‌ین ئه‌وا مرۆف هه‌ست به‌و «بلی»‌یه‌ ده‌کات که‌ "ویجدان"‌ی خۆی بۆ ئهو په‌مانه‌ کردوویه‌تی.

له‌ راستی‌دا مه‌به‌ست له‌ بیر‌کردنه‌وه‌ی "ئه‌نفوسی" و "ئافاقی" و باسه‌ کانی سه‌باره‌ت به‌مانه‌، هه‌ر ته‌نها ئه‌مه‌یه‌ که‌ باس‌مان کرد، چونکه‌ زه‌ینی مرۆف له‌ گومرایی‌یه‌ کانی خۆی رزگاری ده‌ییت و سه‌ربه‌ستی به‌ بیری خۆی ده‌دات و تی‌ده‌کۆشیت که‌ به‌ زه‌ره‌بینی بیری سه‌ربه‌ستانه‌ نوو‌سراوه‌ ورده‌ کانی ناو ویجدانی خۆی بخۆنیت‌ه‌وه‌. زۆر که‌س هه‌ن که‌ خۆیان و ا‌راهیناره‌ له‌م پێ‌یه‌وه‌ سه‌یری ناخی دلی خۆیان بکه‌ن. ئهو داها‌تانه‌ی که‌ ئهو جو‌ره‌ که‌سانه‌ به‌ بێ‌ین و هه‌ستیاره‌ ناسکه‌ کانی ناخی خۆیان به‌ده‌ستی ده‌هێنن هه‌ر گیز ناتوانن له‌ هیچ کتێبێکی تردا ده‌ستیان بکه‌وێت. ده‌توانریت له‌ ژێر ئهم زه‌ره‌بینه‌وه‌ هێما و نامازه‌ کانی کتێبه‌ ئاسمانی‌یه‌ کان به‌ رهنگه‌ تایه‌تی‌یه‌ کانی خۆیان ده‌رکه‌ون. جا ئهو که‌سانه‌ی که‌ ناتوانن ئهم ئاسۆیانه‌ بێ‌ین و له‌ناو چوارچۆیه‌ی ده‌روونی خۆیان‌دا قه‌تیس ماون و خۆیان له‌و‌ی‌دا به‌ند کردووه‌ و له‌و قاوغ و چوارچۆیه‌ ده‌رنه‌چوون، هیچ کاتێک ناتوانن شتێک له‌م قسانه‌ حال‌ی‌ بێ‌!

با ئێستا له‌ پرووی دوو‌هه‌می پرسپاره‌ که‌ بدوین: چ کاتێک ئهم په‌مانه‌ وه‌رگیراوه‌؟ ده‌بێ‌ پیشه‌کی ئه‌وه‌ روون بکه‌ینه‌وه‌ که‌ له‌ناو ده‌قه‌کان‌دا ناتوانین شتێکی گومان‌برمان له‌سەر ئه‌مه‌ ده‌ست بکه‌وێت. به‌لام ده‌توانین ئهو شتانه‌ به‌هێنن که‌ ته‌فسیرنووسه‌ کان له‌م باره‌یه‌وه‌ وتویه‌انه‌:

ئهم ئیجاب و قبوله‌ له‌ کاتی رۆشتی زنده‌تۆو (حیمن)‌ی مرۆف‌دا بووه‌ به‌ره‌و پێتان‌دن و.. له‌و کاته‌دا بووه‌ که‌ ئاوهمه‌ (جین) شیوه‌ی مرۆفی له‌خۆ گرتووه‌.. بیان ئهو ده‌مه‌ی که‌ منال ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی ئاو‌زان و بالغ‌ بسون. هه‌رێکه‌ له‌م پ‌را و بۆچوونانه‌ شیوازی تایه‌تی‌یان هه‌یه‌ بۆ به‌رگری له‌خۆ‌کردن. به‌لام گه‌لێ‌ دژواره‌ که‌ هۆ‌کارێکی یه‌کلایی که‌ره‌وه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ بێ‌یت و یه‌کیک له‌و پ‌را و بۆچوونانه‌ی پێ‌ ته‌رجیح‌ بدریت.

جا هەروەك ئەم پەیمانە لە جیهانی گیانەکان دا ڤووی داو، دەشکریت لە کاتی پەیوەندی کردنی گیان بە گەردیلەکانی خۆیەو لە جیهانیکی تردا ڤوو بدات.. هەروەك لە یەكێك لە قۆناغەکانی گەشە کردنی ئاوەملە لە ڤەحمسی دایک دا ڤووی داو، دەشگونیخت لە هەر قۆناغیکی گەشە کردن دا تا کاتی بالغ بوون ڤوو بدات.

خۆ ئەو خواوەندە گەورەیی که وه کویەك له گەل "ئەمڕۆ" و "دوینی" دەدوینت و بە وێنەی ئەمڕۆ لە دوینیش ئاگادارە، لەوانەیە لە هەموو ئەم قۆناغانە دا پەیمانە کە ی وەرگر بیت. ئێمە لە قوولایی و بجدانی خۆمان دا دەنگیکی بەم جۆرە دەیستین لەسەر ئاگاداری و شایەتیی دڵمان لەسەر ئەم پەیمانە.

هەروەك "گەدە" بە زمانی تایبەتیی خۆی برسییتی یە کە ی خۆی دەر دەپریت و، "جەستە"ش، بە وشە تایبەتیی یە کانی، ئازارە کانی ڤادە گە یە نیت.. "و بجدان"یش بە هەمان جۆر، زمان و زاراوە تایبەتیی یە کانی خۆی دەخاتە کار و، باسی ئەو گەفت و گۆ و عەهد و پەیمانانە دەکات و، بە دەست ئازار و دلتەنگیی یە کانی شەپەو دەنالتینیت. ئەم و بجدانە هەمیشە لە دلتەتەیی و نیگەرانی دایە تا کۆ بە راستگویی لەسەر گەفت و پەیمانە کە ی خۆی یمینتەو، و، لە شێوێ ی چەند شەپۆلیکی یەك لە دوا ی یە کیش دا تریە و ئینفیعالە کانی خۆی دەر دەخات. هەروەك منال کە بە گریانە کە ی سەرنجە کان بۆ لای خۆی ڤادە کیشیت و خۆیشی لەمەدا بە "بەختەوەر" دادەنیت و، گەر نەشتوانیت ئەو داخ و خەمانە ی دەر بپریت کە پێیانەو دەنالتینیت، ئەوا ئانومیدی و دلتشکایی پێو دەر دەکەوێت.. "و بجدان"یش بە هەمان جۆرە، چونکە و بجدان لە پێش چاوی ئەو کەسانە دا کە دەپخوانتەو و هەستی یی دەکەن:

ئاوینە یە کێ خاوتن و درەخشانە بۆ مەزنترین راستی یە کان و.. کتێبخانە یە کێ یە کجار دەولەمەندە و.. تۆمارێکی تایبەتیی و.. شوێنێکی بەرز و بلند ی ئەمبار کردن و تێدا ڤاراستنی شانە.

پرسیاری دوو هەم:

ئایا بەلگە ی عدلی هەمە لەسەر: ﴿الستُ بربکم قالوا بلی﴾؟

وەلام: هەندێ مەسەلە و بابەت هەن کە گەلێ سەخت و دژوارە بە عەقل و ژیری ڤوون بکړینەو. خۆ ئەگەر لە ڤنی ژیری یەو خەلکیان لێ تی بگە یە نریت ئەوا تەنها لەو ڤووەو دەکریت تی بگە یە نرین کە: ئەم بابەت و مەسەلانە لە جۆری "مومکینات"ن، واتە "مەحال"ن.

له راستی دا مادهم خوای گه‌وره باسی کردوه، نه‌وا هیچ ئیعترازیك پروو لهم مه‌سه‌له‌یه ناکات.

ده‌توانین له دوو پرووه‌وه لهم پرسیاره بدوین:

۱ - ئایا شتی وا پرووی داوه؟ نه‌گهر پرووی داوه چون ده‌کری بچه‌سپینریت؟

۲ - ئایا که‌سینکی ئیماندار ناگاداری ئەم هه‌واله‌یه و بینویه‌تی؟

پیش هه‌موو شتیک، ئایا پرسیاری: ﴿الست برکم﴾ که خوای گه‌وره له رۆحه‌کانی کردوه - ئیز له هه‌ر جیهانیك دا بوو پیت - پاشان وه‌لامی رۆحه‌کانیش: ﴿بلی﴾ پرسیار و وه‌لامیکی قه‌طعی و بێ گومانه‌؟

ئەم مه‌سه‌له‌یه له دوو ئایه‌تی قورئانی پیرۆزدا باس کراوه:

یه کینکیان ئەم ئایه‌ته‌یه:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ (الأعراف: ۱۷۲).

که‌واته ئەم په‌مانه وه‌ر گه‌راوه و به‌سه‌رهاته‌که‌ش پرووی داوه. ته‌فسیر نووسان له کۆن و نوێ دا قسه‌ی زۆریان له ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌دا کردوه.. به‌شیکیان وتویانه: ئەم په‌مانه له‌و گه‌ردیلانه وه‌ر گه‌راوه که له داها‌توودا مرو‌فیان لێ پینک ده‌هینریت و له رۆحه‌کانیشیان پینکه‌وه.

هه‌ندیکێ تریان وتویانه: له‌و کاته‌دا وه‌ر گه‌راوه که منال ده‌که‌وێته په‌حمی دایکيه‌وه. چەند ته‌فسیر نووسیکی ورده‌کارتر پشتیان به‌فه‌رمووده‌یه‌کی پیرۆز به‌ستووه و وتویانه: ئەم په‌مانه له‌و کاته‌دا له مرو‌ف وه‌ر گه‌راوه که فووی رۆح (ژیان) ی تی کراوه. له راستی دا قسه و گو‌فتاری خوای گه‌وره له‌گه‌ڵ به‌دیها‌تووان دا گه‌لێ جیا‌جیا و جو‌راو جو‌ره. ئەوه‌تا ئێمه به‌جو‌ریکی تایه‌تی و شیوه‌یه‌کی دیاری کراو ده‌دوین، که‌چی له‌گه‌ڵ ئەمه‌ش دا جو‌ره گه‌ت و گو‌یه‌کی ترمان هه‌یه که هی هه‌سته ناوه‌کی و ده‌ره‌کی و ناشکرا و په‌نه‌انه‌کا‌ئمان و، قسه و گو‌فتاری عه‌قل و رۆحان هه‌یه و، جو‌ره گو‌فتاریکی ده‌روونی و له‌فه‌زی‌شان هه‌یه و، گه‌لێ جار به‌هه‌موو ئەم زمانانه ده‌دوین و هه‌ولیش ده‌ده‌ین ئەوانه‌شیان بێ تی بگه‌یه‌نین که لییان تی ده‌گهن.

ئوه‌تا "دل" زمانی تایه‌تی خۆی هه‌یه قسه‌ی بێ ده‌کات، به‌لام هه‌ستی بێ ناکریت. خو‌نه‌گه‌ر پیمان بو‌ترئ: له‌ دلی خو‌تان دا چیتان ده‌وت؟ ده‌لێین: ئاوا و ئاوا. هه‌روها ئەو شتان‌ش ده‌گه‌ڕێنه‌وه که له‌ ده‌روو‌غان دا و توو‌مان، ئەمه‌ش قسه و گو‌فتاری ده‌روونی‌یه. هه‌ندێ جاری تر له‌خه‌ونه‌کا‌ئمان دا قسه ده‌که‌ین و له‌خه‌لکیش تی ده‌گه‌ین، که هیچ که‌سینکی ته‌نیشتی خو‌مان هه‌ستی بێ ناکات، پاشان که له‌خه‌وه‌له‌سه‌تین و

ر ده‌بینوه په‌که‌به‌یه کی‌ئو قسانه‌ بۆ که‌سانی تر ده‌گیرینه‌وه، دياره‌ ئه‌مه‌ش جوړنکی تره‌ له‌ قسه‌ و گو‌فتاره‌ کاغمان.

که‌سانیکي تر ه‌ه‌ن که‌ تابلۆ کانی جیهانی میسالیان پیشان ده‌درن و له‌ گه‌ل که‌سانی جیهانی میسالی‌ش دا ده‌درن و گفت‌وگو ده‌ ک‌ه‌ن. له‌وانه‌به‌ ه‌ه‌ندئ که‌س له‌ ماددی‌ان باوه‌ر به‌مه‌ نه‌ ک‌ه‌ن و بلنن ئه‌مه‌ وړینه‌یه. با وازیان لښ به‌نین! چونکه‌ پڼغه‌مه‌ری خو‌شه‌و‌ست ﷺ چه‌ندین تابلۆ میسالی جیهانی به‌رزه‌خ و جیهانی میسال پش‌چاوی بلند و به‌رزی پڼغه‌مه‌رانه‌ی ده‌خرا و ئنجا ه‌ه‌موو ئه‌وانه‌ش که‌ چاوی پینان ده‌که‌وت لیان تی‌ده‌ گ‌ه‌شت و ه‌ه‌ستی یی ده‌کردن و بۆ که‌سانی تری ده‌گیرانه‌وه. خو ئه‌مه‌ش جوړنکی تری گو‌فتاره‌.

به‌لام "وه‌حی" جوړنکی ته‌واو جیاپه‌ له‌مانه. ئه‌وه‌بوو که‌ وه‌حی بۆ پڼغه‌مه‌ر ﷺ ده‌هات جگه‌ له‌ خو‌ی که‌سی تر ه‌ه‌ستی یی نه‌ده‌کرد و لښ تی نه‌ده‌گ‌ه‌شت. خو ئه‌گ‌ه‌ر وه‌حی شتیکي ماددی‌ بواپه‌ و به‌ گو‌ی بیست‌زایه، ته‌وا که‌سانی نړیکي ده‌بان‌بست و ه‌ه‌ستیان یی ده‌کرد. که‌چی کاتی وا ده‌بوو که‌ وه‌حی بۆ ده‌هات س‌ه‌ری له‌ س‌ه‌ر رانی په‌ کی‌ک له‌ خ‌یزانه‌ کانی، یان ئه‌ژنۆی به‌ ئه‌ژنۆی په‌ کی‌ک له‌ هاوه‌له‌ به‌ر‌یزه‌ کانه‌وه‌ ده‌بوو، له‌و کاته‌دا پڼغه‌مه‌ر ﷺ له‌و وه‌حی په‌ تی‌ده‌ گ‌ه‌شت یی ته‌وه‌ی که‌سی تری جگه‌ له‌ خو‌ی ه‌ه‌ستی یی بکات. ئنجا پڼغه‌مه‌ریش ﷺ پیت به‌ پیتی ئه‌و وه‌حی په‌ی پتی راده‌ گ‌ه‌یاندن. خو ئه‌مه‌ش ده‌نگ و قسه‌ و گو‌فتارنکه‌ له‌ شیوه‌به‌ کی‌ تر‌دا.

"ئله‌هام" بۆ دلی وه‌لی د‌یت و شتیک به‌ گو‌نی د‌لی دا ده‌چر‌پ‌ن‌یت، که‌ ئه‌مه‌ش جوړنکی تری گو‌فتاره‌ و به‌ وینه‌ی زمانی م‌ؤرس (بروسکه‌) واپه‌، که‌ چه‌ند جارنکی دیاری کراو لښ ده‌درن و کارمه‌ندی به‌ر‌پ‌سیاری بروسکه‌ راس‌ته‌وخ‌و‌لښ تی‌ده‌گات. جا ه‌ه‌ندئ شت به‌ ه‌ه‌مان جوړ له‌ د‌لی وه‌لی دا داده‌ن‌یت، ئنجا ته‌ویش له‌ لایه‌نی خو‌یه‌وه‌ چه‌ندین واتای جیا‌جیا‌ی لښ ده‌ره‌ه‌نین. بۆ نم‌وونه‌ وه‌ک ته‌وه‌ی وه‌لی په‌ که‌ بلنن: فلا‌نی کو‌ری فیسار که‌س گ‌ه‌شته‌ به‌ر‌ده‌ر‌گا، که‌ ده‌ر‌گا بکه‌نه‌وه‌ ب‌بینن له‌و‌ی‌به‌ و گ‌ه‌شته‌وه‌! خو دياره‌ ئه‌مه‌ش جوړنکی تری قسه‌ و گو‌فتاره‌.

ئنجا "ته‌لیپانی" ش ه‌دیه^(۱).. ته‌وه‌تا زانایانی ته‌م‌رؤ به‌ ژم‌یر‌کاری و تاق‌یک‌ردنه‌وه‌ کانی خو‌یان ری بۆ ئه‌و ر‌ؤژه‌ خو‌ش ده‌ک‌ه‌ن که‌ پ‌ن‌یان وایه‌ ده‌توانن به‌ ته‌لیپانی له‌ گ‌ه‌ل په‌ ک‌تر‌دا بدوین. که‌ ئه‌مه‌ش جوړنکی تری قسه‌ و گو‌فتاره‌.

(۱) (ته‌لیپانی Telepathy): بریتی‌له‌ گو‌ږینه‌وه‌ی به‌ر و بۆ‌چوون و له‌به‌ک‌تر‌حالی‌بوون له‌ نیوان می‌ش‌کی چه‌ند که‌س‌یک‌دا، به‌ یی به‌ کاره‌ننایانی زمانی قسه‌ و گو‌فتار. بروانه‌ فره‌ه‌نگی: Oxford. (وه‌ر‌گ‌ڼ‌ر)

لە گەل ڤۆح دا کردوو یەتی. لەبەر ئەوە، نابێ چاوە ڤوانی ئەوە یم که پەیی بە کاریگەری
ئەم گۆفتارە لە خۆم دا بێم، یان لەبەر م کردبێت و لە بیرم مابێت، بە لکو لە شێوەی
هەست کردنێک دا که لە "وێجدان" هە سەری هەلدایبێت دەتوانرێت چاوە ڤوانی ئەوە
بکریت. ئەوە تا ئێمە لە ڤێ ئێمە ئیلها مانەیی که دێتە ناو وێجدانمانەو هەستی ڤێ دە کهین.
لە کاتی ڤوونا کردنەو ی ئەم مەسەلە پەدا، بە کێک ڤێی وتم:

— کوا؟ من هەستم بەمە نە کردوو؟

پێم وت:

— بەلام من هەستم ڤێ کردوو! خۆ ئە گەر تۆ هەست ڤێ نە کردبێت ئەوە پەییوە ندیی
بە خۆ ئەوە هەیه. بەلام من باش لە یاد مە که هەستی ڤێ دە کەم. گەر ڤر سيار پێشمان
بکریت: بە چ شتێک هەست ڤێ کرد؟ دە ئێم: بەو شەوق و تاسە مەندی یە که لە
ناخم دا دانراو بەرەو "ئەبەد". خۆ هەر چەندە خۆم کۆتاییم ڤێ دیت، بەلام لە ڤێی حەزو
ئارەزووە ڤێ کۆتایی یە کائەمەو ئەم دەنگەم بێستوو. لە راستی دا لەبەر ئەوە ی من
سنووردار و پابەندم ناتوانم پەیی بە بەدبەینیەری مەزەنم بێم، چونکه چۆن بتوانم دەر کی
رەهای ڤێ کۆتایی بکەم؟ که چی بەو حەز و ئارەزووە تاسە مەندە ی که بەرەو "رەها" و
"پابەند نەبوو" لە خۆم دا هەستی ڤێ دە کەم، دەتوانم پەیی ڤێ بێم. ئەوە تا میروو یە کی
سنووردار لەم جیهانە سنووردارە و لە جیهانە بەر تەسکە کی خۆی دا دە ژێ، کاتی کیش
که دە مریت هەموو ئەو شتە سنووردارانە شی لە گەل دا دە مرن که لە ناو ژبانی ئەو دا
بوون. منیش وەک ئەو لە جیهانیکی سنووردار و کۆتایی ڤێ هاتوو دا دە ژیم. بەلام بێر لە
ڤێ سنوور و ڤێ کۆتایی دە کەمەو و، حەز و ئارەزووشم بەرەو ئەبەد تێدا یە و، شەوق و
تاسە ی "بەهەشت" و "بێنیی جوانیی خوای گەورە" شەم لە ڤۆح م دا هەلگرتوو. خۆ
ئە گەر سەر انسەری دنیا بێت بە مۆلکی من هیشتا ئەم خەم و حەز و شەوقەم لاناچیت.
هەر لەبەر ئەمەش بوو که وتم: "من هەستی ڤێ دە کەم". چونکه ئەم حالە لە خۆم دا شک
دە بەم.

"وێجدان" هەر چی یەک بێت، هەمیشە بە هەموو کوللییات و بە شە کانیەو زمانی بە
یاد و ذیکری خوا پاراو و، هەر گیز او هەر گیز درۆ ناکات. خۆ کاتێک ئەو شتە ی ڤێ
بدریت که دە یەو یت و ئارەزووی لێ یە تی، یە کسەر دە سەرەو یت و دلتیایی بە دەست
دە هینیت. بزێه دلتی مرۆف که لایە نیکی ناسک و نیانی ڤەر وەر دگاری یە لە مرۆف دا،
هەر گیز دلتیایی بە دەست ناهینیت هەتا وێجدان نە سەرەو یت و نە کهو یتە دلتیایی یەو. وەک
ئەم ئایەتە ڤیرو زە ئامازە ی بۆ دە کات:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸).

جگه له ممش "بريگسۆن" و فهيله سووفه کانی تری هاوچه شنی، له بواری چه سپاندنی بوونی خوای گهوره دا وازيان له هه موو به لنگه عه قلی و نه قلی به کان هینا و نه نها "ویجدان" یان کرد به به لنگه له سه ری. ته نانه ت "کانت" له شوینیک دا ده لیت: (من هه موو زانیاری به کانی خۆم پشت گوئ خست و وازم لئ هینان تاکو به و شو به یه ی که شایسته ی مه ز نایه تی خوای گهوره به، خوا وه ند بناسم!) "بريگسۆن" یش کاتی که ده یه ویت ته م رینگایه بگریته بهر، تاقه به لنگه ی هه ر "ویجدان" ه. ته وه تا "ویجدان" گه لئ به "ئینکاری بوونی خوای گهوره" نیکه ران ده ییت و، جگه له "ئیمان هینانی به خوای گهوره" به هیچ شتیکی تر ناسه وه ییت و ئارامی و دلنایی به خۆیه وه ناییت.

مرۆف کاتی که گوئ له ده نگه ی ته و ویجدانه راده گریت که له ناخیه وه ده ر ده چیت، هه میسه له و ده نگه دا هه ست به بوونی په ر ستر اوینکی ته زه لی و ته به دی ده کات. وه لامی: ﴿هلی﴾ بریتی به له م حال و ده ر پر نه ی که به چه ند و شه به کی بئ ده نگ له ناخی و یجدانی مرۆف دا خۆی ده ر خست و وه لامی: ﴿الست برکم﴾ ی گو فتاری خوا وه ندی بئ دایه وه. خۆ هه ر مرۆفیک به وردی سه رنج له خۆی بدات، هه ست به و زایه ته به ده کات که له قوولایی به کانی ناخی رۆحی خۆیه وه به رز ده یته وه. ده نا گه ر له "ژیری" یان "جهسته" دا به دوای ته م زایه ته یه دا بگه ریت، ته و ا گرفتاری هه لویسته دژ به یه ک و نادر و سه کان ده ییت. به ئی راسته، ته م زایه ته یه له و یجدانی هه موو که سیك دا هه به، به لام چه سپاندنه که شی تایه ته به مه یدان و بواری خۆیه وه.

جا هه موو ته هلی ته حقیق و ته هلی شه وود و ته صفیا و ته ولیا و پیغه مه ران - درو و دیان له سه ر بیت - به وینه ی خۆری پۆزی پرووناك ته مه یان دیوه و پیشانی غه پری خۆیشیان داوه. به لام له رپی ژیری یه وه ناتوانین بیچه سپینین و پروونی بکه ینه وه وهك ته وه ی که ده ر ختیکی په لك یان سه و به ر پروون ده که ینه وه. ته و که سه ی گوئ له و یجدانی خۆی راده گریت و چاوی به و شتانه ده که ویت که له وئ پروو ده دات، به بئ گومانی ته مه ده یینیت و هه ستی بئ ده کات و ده ییستیت.

پرسیاری سی هه م

قورئانی پیروز پروونی کردو وه ته وه که وستی هه مه کی (ئیراده ی کوللی) تایه ته به خوای گهوره وه. خۆ ناشکر ایشه که مرۆف و یستیکی جوزئی هه به. ئایا ته و که سه ی گونا هه کات، له سه ر بناغه ی وسته جوزئی به که ی خۆی ده یکات.. یان ئیراده ی کوللی خوای گهوره پالی پنه ده نیت بۆ گونا هه کردن؟

و ەلام: ئەم مەسەلە یە بەم چەشتە خوارەو کورت دە کەبنەو:

مرؤف ویستیکی هەیه و ئیمەش ناوی: "ئیرادە ی جوزئی" یان "ویستی بەشەری" یاخود "توانای کەسی مرؤف" مان لێ ناو. بە بەدیھێنانە کە ی خوای گەورەش دەلێن: "ئیرادە ی کوللی" یان "هیزی بەدیھێنان" یان "قودرەت" یان "ئیرادە" یان "تەکوین" (کە هەموو ئەمانەش سیفاتی خوای گەورەن).

جا ئەگەر مەسەلە کە لەو ڤووەو بەگرتن کە دە گەرێتەو بۆ خوای گەورە، مرؤف و تێ دە گات کە وە ک بلیتی خوای گەورە شتان ناچار دە کات بۆ پەیدا بوون و هاتنە وجود. ئیتر بەم جۆرە "جەبەر" خۆی دە هاوێتە ناو مەسەلە کەو. خۆ ئەگەر لەو ڤووەشەو ئەم مەسەلە یە بەگرتن کە دە گەرێتەو بۆ مرؤف ئەوای لێ تێ دە گەین کە مرؤف خۆی بەکەری کردووە کانی بێت. ئەو کاتەش بیری "قەدەر یە - موعتەزەلە" خۆی دە کات بە ناودا کە لەسەر ئەو بناغە یە دامەزراوە گواپا: "بەندە بەدیھێنەری کردووە کانی خۆ یە تی"!

لە راستی دا خوای گەورە بەدیھێنەری هەموو شتێکە لە ڤوونەو دا. ئەو ئیرادە کوللی یە کە لە پرسیارە کە دا هاتوو بە بیتی یە لە مە. تەنانەت ئایەتی پیرۆزی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶) ڤوونی دە کاتەو کە خوای گەورە بەدیھێنەری خۆتان و ئەو کردووانە شتە کە ئەنجامیان دە دەن. بۆ نمونە: گەر ئۆتۆمبیلێک دروست بەکن یان خانوو بەرە یە ک بنیات بنێن، ئەوای خوای گەورە بەدیھێنەری هەموو ئەو شتە یە و چ خۆتان و چ کردووە کانتان هەموو هی خوای گەورەن. بەلام تەنھا یە ک شت ئایەتە بە ئیووە، ئەویش کە سب و کار تێدا کردنی مرؤفە، کە مەرجێکی عادی یە و وە کو "مەیل" یاخود بە وێنە ی دە ست لێو دەانی سوێچی تۆرێکی کارەبا یە کە دنیا ڤوونا ک دە کاتەو. جا هەر وە ک لەم هەلۆیستە دا ناتوانی ت بوتری: هیچ دە ستێکی ئیووە لەم کارە دا نی یە، ناشتوانی ت هەموو شتێکی ئەم کارە هی ئیووە بێت. کارە کە بە تەواوی هی خوای گەورە یە، بەلام کاتی خوای گەورە ئەم شتە بە دی دە هیئت دە ست ئیووە ردانی جوزئی ئیووە وە ک مەرجێکی عادی قبول کردوو و هەموو ئەو شتە ی کە خۆی دە یانکات و بە دی یان دە هیئت لەسەر ئەو جوزئە ئیختیاری یە بنیاتی ناو.

بۆ نمونە: سیستەمی کارەبا ی ئەم مزگوتە، خوای گەورە بە دی هیئەو، داگیرساندەو ی سەر لە نوێشی هەر ئایەتە بە خواوە ندەو. چونکە بە دیھێنانی ڤووناکی لە لافاوی ئەلیکترۆنە کان و ڤوونا ک کردنەو ی مزگوتە کە هەر یە کە یان

كارىكى سەر بەخۆيە لە خۆى دا و ھەموو ئەم كارانەش ئەو خوايە ئەنجاميان دەدات كە:
 "نورالنور، منورالنور، مصورالنور"ە، بەلام بەشى دەست تىوھردان و كارى
 راستەو خۆى ئىوھ لە ڕووناك كردنەوھى ئەم مزگەوتەدا ئەو سىستەمەيە كە خواى گەورە
 لە كارەبادا دايئاوھ و برىتىيە لەوھى تەنھا پەنجە لە سويچى كارەبا كە بىدەن ئىتر
 مزگەوتە كە ڕووناك بىتەوھ. بەلام كارى ڕووناك كردنەوھى مزگەوتە كە بە سىستەمى
 كارەبا، تايبەتە بە خواى گەورەوھ و گەلى لە وزە و وىستى ئىوھ بەرز و بالا ترە.

با ئەمە زياتر ڕوون بكەينەوھ. بۆ نمونە: مە كەينە كى ئامادە بۆ كار كردن و ڕوشتن،
 كە تەنھا ئەر كى پەنجە لىدانى كلىلى خستە كارى بە ئىوھ درايت. جوولاندنى ئەم
 مە كەينە تايبەتە بەو كەسوھە كە دروستى كردوھ، بۆيە بەم دەست لىدانە جوژئىيە
 كە تايبەتە بە مروفەوھ دەلئين: "كەسب" (واتە بەدەست هينان) يان "ئىرا دەى جوژئى".
 بەلام ئەوھى كە تايبەتە بە خواى گەورەوھ پىنى دەلئين: "خەلق، ئىجاد" (واتە
 بەدەيھينان). بەم پىيە ئىرا دە (ويست) دەبىت بە دوو بەشەوھ:

۱ - ئىرا دەى كوللى.

۲ - ئىرا دەى جوژئى.

ويست و ئىرا دە تايبەتە تەنھا بە خواى گەورەوھ: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ﴾ (الانسان: ۳۰). بەلام بۆ ئەوھى كەس بە ھەتە تى نە گات ئەوا كاتى كە ئەم قسەيە
 دە كەين لە گەلى دا دەلئين: بەندەش ئەر كى پەنجە لىدانى سويچە كەى لەم كارەدا
 بەر كەوتوھ، كە واتە ئەو پىش ئىرا دەى ھەيە، ئەمەش بۆ ئەوھى نە كەوينە ئەو بۆچوونە دژ
 بە يە كەنەى كە ڕپرەوھى "جەبرى" تىي كەوت. كاتىكيش كە دەلئين: بەدەيھينەرى ئەو
 شتە ھەر تەنھا خواى گەورەيە، دەمانەوئىت ڕوونى بكەينەوھ كە ئىمە وە كو ڕپرەوھى
 "موعتەزىلە" ناروانىنە مەسەلە كان. بەمەش كارىڭ دە كەين كە شىرك و ھاو بەشايەتى بۆ
 خواى گەورە دانە نيين، نە لە خوايەتى يە كەى دا نە لە ڕەرە دگار ئىتى يە كەى دا. چونكە
 خواى گەورە ھەر وەك لە زاتى دا تاك و تەنيايە، لە بەرئى كردنى كارە كانىشى دا بە ھەمان
 جوژ تاك و تەنيايە و كارى خۆى بە كەسى تر ناسپىرئىت و ھەر بە زاتى خۆى ھەموو
 شتىڭ بەدەى دەھيئىت. بەلام لەبەر "تە كليف" و حىكمەت و نەيئىيە كەنى تىرى
 ھاوچەشنى، دەست تىوھدانى مروفى لەو كارانەدا وەك مەرجىڭى عادى قبول كردوھ.
 بۆ ڕوونكردنەوھى زياتر لىرەدا نمونەيەك دەھيئىن كە پىشەوايە كى مەزن باسى
 كردوھ:

(ئه‌گهر منالیککی کۆله‌واری لاوازت له‌سه‌ر شانت هه‌لگرت و سه‌ربه‌ستیت دایه ده‌ست خۆی و پیت‌وت: چ جینگایه‌کت ده‌وێت ده‌تبه‌م بۆ ئه‌وێ، مناله‌که‌ش داوای کرد بۆ سه‌ر چپایه‌کی مه‌زن سه‌ری بجه‌یت و تۆش بردت بۆ ئه‌وێ، به‌لام مناله‌که‌ له‌وێ نه‌خۆش که‌وت یان که‌وته‌ خواره‌وه. بێ گومان پێی ده‌لێیت: تۆ خۆت داوای ئه‌مه‌ت کرد. ئیتر سه‌رزه‌نشستی ده‌که‌یت و، جگه‌ له‌ ئازاره‌که‌ی خۆی، ئازاری زلله‌ی ته‌مێ کردنیشی بۆ زیاد ده‌که‌یت! خوای گه‌وره‌ش - والله‌ المثل الاعلی - به‌ هه‌مان جوړه، ئه‌وه‌تا ئه‌و خواوه‌نده‌ی که‌ "أحکم الحاکمین" ه، "ویست" ی ئه‌م به‌نده‌یه‌ی خۆی، که‌ له‌ و په‌ری لاوازی دایه، کردووه به‌ مه‌رجیککی ئاسایی بۆ ویسته هه‌مه‌کی به‌که‌ی خۆی^(۱).

نایا له‌م ئه‌وه‌یه‌دا ده‌توانرێ ئینکاری "ویست" ی مناله‌که‌ بکرنیت؟ بێ گومان له‌ وه‌لام‌دا ده‌لێن: نه‌خێر، چونکه‌ خۆی ویستویه‌تی و داوای کردووه. به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی گه‌یاندی به‌ ئه‌و شوێنه‌ به‌رزه، تۆ بوویت گه‌یاندت. به‌ هه‌مان جوړ نه‌خۆشی به‌که‌ش مناله‌که‌ نه‌یکردووه و ئه‌نجامی نه‌داوه، به‌لکو جگه‌ له‌ داواکردنی رۆشتنی سه‌ر چپاکه‌ هیچ شتیکی تری لێ ده‌رنه‌که‌وتوووه. که‌واته‌ ده‌بێ ئه‌مانه‌ له‌ به‌ك جیا بکرنه‌وه: ئه‌و که‌سه‌ی مناله‌که‌ی نه‌خۆش خست و.. ئه‌و که‌سه‌ی گه‌یاندی به‌ ئه‌وێ و.. ئه‌و که‌سه‌ش داوای ئه‌م گه‌یاندنه‌ی کرد. ئیله‌ له‌م واتا و تینگه‌په‌شته‌وه‌ ده‌روانینه: "قه‌ده‌ری خوا" و "ویستی مرۆف". خۆ جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ی خواوه‌ن ته‌قدیر که‌سی تر حه‌قیقه‌تی هیچ شتیک نازانیت.

* * *

پرسیاری چواره‌م

قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رمویت:

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ (الكهف: ۱۷).

هه‌روه‌ها له‌ قورئان‌دا هه‌یه‌ که: خوای گه‌وره‌ بیر و زیری و ویستی به‌ مرۆف داوه‌ و، هه‌ردوو رینگاکه‌ی پیشان داوه‌ و سه‌ربه‌سته‌ له‌ گرتنه‌به‌ری هه‌ر کامیان‌دا. نایا چۆن ئه‌م دوو شته‌ به‌ك بجه‌ین؟

وه‌لام: ئه‌م په‌رسیاره‌ دوو که‌رتی تێدایه:

(۱) بروانه: سه‌رجه‌می په‌یامه‌کانی نوور، به‌رگی په‌که‌م (وته‌کان) نووسینی بلیع الزمان مامۆستا سه‌عه‌یدی نوورسی ل ۶۶۰ که‌ به‌ پشتیوانیی خوای گه‌وره‌ کردمان به‌ کوردی. (وه‌رگێز).

خوای گه و ره هیدایهت دهره و گه لئی هۆکاری هیدایهتیشی بۆ مرۆف داناره. بۆ نمونه: هاتن بۆ مزگهوت و.. گوئی گرتن له ناموزگاری و.. پروناك كردنهوی بى و.. گوئی راگرتن له قورئانی پىروز و.. بى كردنهوه و پۆچوون له ناخى و اتاكانى دا و.. ئاماده بوونی كۆبرى پىنغمبهـر ﷺ و.. قوتايىنى كردن به گوئى دڵ بۆ فهـرموده كانى و.. گوئی لى راگرتىيان به گوئى رۆح و دلىكى بىدار و.. خاوين كردنهوى و بىدان به وىنهى ئاوينه بۆ دانهوى ئهـو درهـوشانهـوانهـى كه بۆى دىـن.. ههـموو ئهـمانه، ههـنديكن له رىنگا كانى هیدایهت و، مرۆف خۆى بۆ خۆى لهـم رىنگايانهـدا مامهـلهـ لهـ گهـل هیدایهت دا دهـكات. بهـلئى راسته، هاتن بۆ مزگهوت مامهـلهـیهـكـى جـوزئىـیه، بهـلامـ خوای گهـورهـ ئهـم هاتنهـ - ئهـم مامهـلهـ جـوزئىـیه - دهـكات بهـ هۆكارى هیدایهتـدان. كهـواتهـ هیدایهتـدهـر

هەر خ‌وای گه‌وره‌یه، به‌لام له‌دهر گاده‌ری خ‌وای گه‌وره‌یه بۆ گه‌یشتن به‌م هیدایه‌ته: به‌نده‌که‌یه‌تی، که‌ئهم کاره‌ی ناوی "که‌سب" ی لئی نراوه.

هه‌روه‌ها مرۆف به‌سه‌ردانی له‌مه‌یخانه‌کان و .. شوینه‌کانی هه‌رزه‌یی و .. بت‌خانه‌کان، له‌دهر گای ناوی: "المضل" ده‌دات و، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ ب‌لێت: گو‌م‌رام ب‌که‌! خ‌وای گه‌وره‌ش گه‌ر بیه‌وێت گو‌م‌رایی ده‌کات و گه‌ر بیه‌وێت چه‌ندین ته‌گه‌ره‌ی ده‌هینینه‌ی ئی تا‌کو گو‌م‌رایی نه‌کات.

که‌واته‌ گه‌ر به‌وردی سه‌هری وێستی جو‌زئی مرۆف ب‌که‌ین، ده‌بینین هینده‌که‌م و ب‌چوو‌که‌ که‌ ناتوانیت هیدایه‌ت و گو‌م‌رایی به‌دی به‌ییت.

ئایا ئه‌وه‌ تان له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌وێت؟ ده‌فه‌رموون پ‌روان:

کاتی گوی له‌قورئانی پ‌رۆز و ئامۆزگاری و پ‌نهایی ده‌گرن، یان کتیبکی زانستی ده‌خوێننه‌وه، ئاوه‌وه‌ تان نو‌قی نو‌ور و پرووناکی ده‌ییت .. که‌چی به‌کیکی تر هه‌ر ته‌نها به‌ بیستی بانگی محم‌دی .. یان ئامۆزگاری .. یان نه‌رم و نیان‌ترین مونا‌جاتی قه‌لبی .. هینده‌ ب‌زار ده‌ییت که‌ سه‌کالا له‌ده‌نگی بانگ ده‌کات!

به‌و واتایه‌ی که‌ "هیدایه‌ت" و "گو‌م‌رایی" هه‌ردووکیان به‌ده‌ستی خ‌وای گه‌وره‌ن، به‌لام گه‌ر هه‌ر مرۆفیک پ‌تی نایه‌ سه‌ر پ‌تی گو‌م‌رایی - به‌وێنه‌ی ده‌ستدان له‌ سو‌یچی کاره‌باکه‌ - ئه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ش به‌شه‌ کاره‌ تابه‌تی به‌که‌ی خ‌وی که‌هریتی به‌ له‌ ۹۹۹,۹ به‌دی ده‌هینیت و، ئه‌جا وای لئی ده‌کات که‌ مه‌یلی به‌ لای گو‌م‌رایی دا ب‌ییت. ج‌ا له‌سه‌ر ئه‌م ئاره‌زووه‌ی به‌نده‌که‌ی یان سزای ده‌دات یان لئی خو‌ش ده‌ییت.

* * *

پ‌رسیاری پ‌نجم

که‌سانیکی زۆر ده‌بینین که‌ خ‌وای گه‌وره‌ سامانی زۆر و ئۆتۆمبیلی پ‌ه‌نگین و کۆشک و ته‌لاری گه‌وره‌ و شان و شه‌ره‌فی به‌رز و ناوبانگی به‌لاوی پ‌تی به‌خشوون، که‌چی که‌سانیکی تر هه‌ن به‌ده‌ست برسینی به‌وه‌ ده‌تلیشه‌وه‌ و گرفتاری ئاساز و گه‌روگرفت و هه‌ژاری و نه‌خۆشی به‌کان ده‌بن. ئایا ئه‌مانه‌ که‌سانیکی پ‌تی که‌لکن و، ئه‌وانی تریش خواوه‌ند خو‌شی ده‌ن که‌ ئه‌م هه‌موو نیعمه‌ته‌ی به‌سه‌ردا باراندوون، له‌ کاتیک دا که‌ ئه‌مان له‌ ژێر ئه‌ر که‌ قورسه‌کانی ژبان دا ده‌په‌لشینه‌وه‌؟!

وه‌لام: ئه‌م ج‌وزه‌ پ‌رسیاره‌ نابێ ب‌کریت، مه‌گه‌ر ته‌نها بۆ مه‌به‌ستی تینگه‌یشتن و فێربوون، ده‌نا مرۆف - په‌نا به‌خوا - ده‌که‌وێته‌ ناو گونا‌هه‌وه‌. له‌ پ‌استی دا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌م چه‌شنه‌ بیر کردنه‌وه‌یه‌وه‌ گه‌رۆده‌ بووه‌ ئه‌م ج‌وزه‌ پ‌رسیاره‌ی پ‌نۆسته.

به‌ئێ، خوای گه‌وره‌ کۆشک و ئۆتۆمبیل و ئه‌سپ و مه‌ر و مالا‌ت و زه‌وی و زار به‌و که‌سانه‌ ده‌دات که‌ خۆی ویستی وایه‌ بیانداتی، هه‌روه‌ک هه‌ژاری و موحتاجیش به‌وانه‌ ده‌دات که‌ خۆی ده‌یه‌ویت بیانداتی. به‌لام ده‌بین له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌دا ئینکاری پۆلی هۆکاره‌کانی خه‌زان و زینگی ده‌وره‌وبه‌ری ئه‌و که‌سه‌ نه‌ کریت. بۆ ئه‌وه‌ نه‌ ناتوانریت ئینکاری شاره‌زایی که‌ سێک بکریت له‌ به‌ده‌ست هه‌ینانی سامان‌دا، هه‌روه‌ک ناشکریت ئینکاری ئه‌وه‌ بکریت که‌ ئه‌و زانییه‌ی سه‌باره‌ت به‌ پێگاکانی به‌ده‌ست هه‌ینانی سامانه‌وه‌ هه‌یه‌تی، به‌پێی بارودۆخی ده‌وره‌وبه‌ری، هۆکارێک به‌ن بۆ ئه‌و به‌ده‌ست هه‌ینانه‌ی. جگه‌ له‌مه‌ش خوای گه‌وره‌ له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌هلییه‌تی هه‌ندێ که‌سی ده‌رخستوه‌و که‌چی منال و سامانی نه‌داوه‌تی. له‌ گه‌ل ئه‌مه‌ش دا له‌ حه‌ده‌سێکی ضه‌عیفی پڕ واتادا ئه‌مه‌ هاتوه‌و که‌ تاپه‌ته‌ به‌ باسه‌ که‌ی خۆمانه‌وه‌:

(إِنَّ اللَّهَ يُعْطِي الْمَالَ مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُؤْتِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ. فَلِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا أَعْطَاهُ الْإِيمَانَ)^(۱).

له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ده‌بین سامان - خۆی له‌ خۆی دا - به‌ خه‌یر و چاکه‌ دانه‌نریت. به‌ئێ، گه‌ر خوای گه‌وره‌ ویستی له‌سه‌ری بێت، هه‌ندێ جار سامان و منال به‌ هه‌ندێ که‌س ده‌دات و هه‌ندێ جاری تریش نایداتی و، له‌ هه‌ردوو حاڵه‌ته‌که‌دا خه‌یر له‌ کاره‌که‌دا هه‌یه‌، چونکه‌ گه‌ر تۆ مرۆفێکی باش بیت و ئه‌و سامانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ پێی به‌خشیه‌ویت له‌ کرده‌وه‌ی چاک‌دا به‌ کاربان به‌یئیت، ئه‌وا بۆت ده‌بێت به‌ خه‌یر. خۆ ئه‌و گه‌ر مرۆفێکی خراپ و گوهری بیت و له‌ پێی راست لات‌دا بیت، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ چ سامانت به‌داتی و چ نه‌ت‌داتی هه‌یچیان خه‌یر نین.

به‌ئێ راسته‌، گه‌ر تۆ پێی راست نه‌ گرتبێته‌ به‌ر ئه‌وا هه‌ژاری په‌که‌ت بۆ ده‌بێت به‌ ده‌رگابه‌ک و له‌سه‌ر کوهر ده‌خرێته‌ سه‌ر پشت، چونکه‌ به‌ره‌و سه‌ره‌یچی کردن له‌ فه‌رمانه‌کانی خوا ده‌ت‌دا ته‌به‌ر و پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژ سه‌ره‌یچی و مله‌نه‌دانت بۆ خوای گه‌وره‌ زیاد ده‌کات.. به‌ هه‌مان جوهر گه‌ر له‌سه‌ر راسته‌شه‌قام نه‌بیت و ژبانی قه‌له‌ی و رۆحه‌یت نه‌بیت ئه‌وا ده‌وله‌مه‌ندی په‌که‌ت لێ ده‌بێت به‌ به‌لا و گه‌یرو گه‌رت. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ:

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الکھف: ۴۶).

(۱) مجمع‌الروا‌ل‌د: ۹۰/۱۰، ۲۲۸، الدیلمی. واته‌: خوای گه‌وره‌ مال و سامان ده‌دات به‌وانه‌ی که‌ خۆشی ده‌ون و به‌وانه‌ش که‌ خۆشی ماون، به‌لام ئیمان ته‌نها به‌و که‌سانه‌ ده‌دات که‌ خۆشی ده‌ون. که‌واته‌ گه‌ر خوای گه‌وره‌ که‌سێکی خوش بویت، ئیمان ده‌داتی.

زۆر کەس لەم تاقیکردنەوەیدا تووشی زیان بوون.. ئەوەتا گەلنی کەس لەوانەی کە
نوقمی سەر وەت و سامانی زۆر و زەبەندە بوون، لەبەر ناشکۆری نێعمەت، هیچ
تروسکایی یەکی نوور و پرووناکی لە دلێان دانێیە. کەواتە سامان دانی خوای گەورە
بەو چەشنە کەسانە لە راستی دا ئیستیدراجە و ھۆیە کە بۆ گومراکردنیان. خۆیشیان
شایانی ئەم ئەنجامەن، چونکە بە دەستی خۆیان ژبانی قەلبی و پڕحیی خۆیانیان
مراندوووە و ئەو توانا و قابیلیاتانەشیان تێکداوە کە خوای گەورە پێی بەخشیوون.

لەوانەبە ئەم فەرموودە پێرۆزە ی خوارەو زباتر ئەم مەسەلەبە پڕوون بکاتەو:

(كَمْ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرٍ ذِي طَمَرٍ - صَاحِبِ ثَوْبٍ - لَا يُؤْبَهُ لَهُ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى
اللَّهِ لِأَبْرَةٍ، مِنْهُمْ الْبَرَاءُ بِنُ مَالِكٍ) (۱)!

واتە: گەلنی کەسی تەپ و تۆزاوی و قژ ئالتۆز کاو ھەن کە تەنھا دەستێک بەرگ و
پۆشاکێ دراپیان ھەبە و کەسیش بایەخیان پێ نادات، کەچی لای خوای گەورە
ئەوێندە خواوێن پلە و پاپەن کە ئەگەر سوێند لە خوا بخۆن بۆ ھەر کارێک، خوای گەورە
سوێندە کەیان ناخات و داواکەیان بۆ جێبەجێ دەکات. یەکیک لەوانە: "بەرپرائی
کۆری مالیک"ە! لە کاتێک دا کە "بەرپرائی کۆری مالیک"ی بۆ ئەنەس، نە خواردنی
ھەبوو بێخوات و، نە خانە و لانەشی ھەبوو بڕواتە ناوی. بەلکو ھەر بە ھێندە دەژیا کە
لە برسان دا نەمریت!

لەوانەبە زۆر کەس ھەبێ بە وێنەی "بەرپراء" تەپ و تۆزاوی و قژ ئالتۆز کاو بن، بەلام
خوای گەورە کە سەیری دڵە مەزن و پڕحە فراوانەکانی کردوون ئەم پلەبەیی داوێنەتی و
وێک لەسەر زمانی پێغەمبەر ﷺ ھاتوو: "لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ"!
کەواتە نە "دەوڵەمەندی" بە تەنھا خۆی و نە "ھەژاری"ش بە تەنھا خۆی، بە
موسیبەت دانانرێت، بەلکو ھەریەکەیان بە پێی پێ و شوێنە کە ی حسابی بۆ دەکرێت،
ھەژاری لە ھەندێ شوێن دا و دەوڵەمەندییش لە ھەندێ شوێن دا، بە نێعمەتی خوای
گەورە دادەنرێن.

پێغەمبەر ﷺ بە ویستی خۆی "ھەژاری"ی ھەڵبژاردوووە و، فەرموویەتی: (ئایا پارزی
نابیت بەوێ کە دنیا بۆ ئەوان بێت و ئەو دنیا بۆ ئێمە؟) (۲). ھەزەرەتی عومەریش -
خوای لێ پارزی بێت - تەنھا ژبانی مایە بۆی (کفاف) ی بۆ خۆی ھەڵبژارد و هیچ لەم
ئەندازەیە زیاتری نەویست، تەنانەت لەو کاتەش دا کە گەنجینەکانی دنیای ھێنراوە
بەردەست!

(۱) رواه الترمذي: المناقب ۵۵.

(۲) رواه البخاري و مسلم.

بهلام جوړه هه ژاری یه كه هه به كه - خوا په نامان بدات - وهخته له گهل كافرۍ دا یه كینك بیټ.. بؤ نمونه گهر ئهو چه شنه پرسیاره كه سینكي ئیماندار نه پكات، بهلكو هی كه سینك بیټ كه كافر و ناشكور بیټ به نیعمه ته كان، ئهوا ئهو كه سه ی كه بهو جوړه سكالآ له نیعمه ته كانی خوا ده كات، به كافر داده نریت!

بهو واتایه ی كه "هه ژاری" له شوینی خوی دا نیعمه ته و.. "دهوله مهندي" ش له شوینی خوی دا نیعمه ته. بناغی مه سه له كesh بریتی به له بوونی ته صدیق له ناو دل دا.

دهسانه ی په ووهرد گارم! هرچی له تۆوه بیټ هه مووی هه جوانه و پیم خو شه: خهلات بیټ یان كفن.. چ گوئیكي پشكوتوو بیټ یا خود درك و دال. چونكه لوتف و قهرت هه دوو كیان جوان و په نگیښ.

خهلكی خۆره لاتي ئه نادۆل (كوردستان) هه میسه ئه م گوڤتاره ده لینه وه:

(خوایه! هرچی له لایه ن تۆوه بیټ جوانه) ^(۱)

به لئی، گهر مروف له ناو دهر یای سامان و دهوله مهندي دا بیټ و له گهل خوای گه ووه دا بیټ، ئهوا به وینه ی شینخی گهیلانی - قلس سره - پنی له سر شانی ئهولیاكان و پنی پیغه مبه ریش ^(۲) له سر شانی ئهو ده بیټ. بهلام گهر هیچ شتیكي له گهل خوادا نه بیټ ئهوا مروفی هه ژار دنیا و ئاخیره تی له دهست چووه و، دهوله مهنديش ئه نجامة كه ی هه زیان و زهره مهندي ده بیټ هه چه ندهش له رواله تا له ناو به خته وهری و ناز و نیعمه تا بیټ.

* * *

پرسیاری شه شه م

بؤچی خوای گه ووه به نده كانی خوی "یه كسان" دروست نه كردووه؟ ئه ووه تا هه ندیكیان كویر و هه ندیكیان شه لن؟
وهلام:

۱ - خوای گه ووه خاوه نی مولکی دنیا و قیامه ته و به ویستی خوی ئال و گۆز به سه ر مولكه كانی دا ده هینیت و ههلس و كهوتیان تیدا ده كات و، هه رگیز هیچ كه سینك خوی له كار و باره كانی دا هه لناقور تینیت. ئهو كه سه ی كه گه ردیله كانی جه سه تی تۆی به دی هیناوه و به شه كانی ئهو جه سه ته یه شی رینك خستوو: خوای گه ووه به.. ئهو كه سه ی تۆی به مروف به دی هیناوه: هه ر خوای گه ووه به. تۆ له پیش هه موو ئه مانه دا هیچ شتیك به خوای گه ووه نه داوه هه تا ئیددیعا ی ماف بكه یت به سه ریه وه. چونكه گهر له

(۱) لای خۆمان ده لین: (هه رچی له لایه ن حواوه بیټ خو شه)!

پیشه‌کی‌دا شتی‌کت به‌خوای‌گه‌وره‌بدایه‌له‌وانه‌یه‌مافی‌ئهو‌ت‌ب‌ب‌وایه‌که‌بت‌وتایه: دوو‌چاوم‌ب‌ده‌ری‌ن‌ه‌ک‌یه‌کی‌ک، دوو‌ده‌ستم‌ب‌ده‌ری‌ن‌ه‌ک‌یه‌ک‌ده‌ست.. خو‌تۆ‌هیچ‌شتی‌کت‌به‌و‌نه‌داوه‌تا- په‌نا‌به‌خوا- سته‌می‌ب‌ده‌یه‌ته‌پال. چونکه‌ستم‌له‌ناحه‌قی‌و‌ماف‌نه‌دان‌ه‌وه‌سه‌ر‌چاوه‌ده‌گریت. ئایا‌تۆ‌چ‌مافی‌کت‌به‌سه‌ر‌خوای‌گه‌وره‌وه‌ه‌یه‌پنی‌نه‌داییت‌تا‌کو‌ئید‌دیعای‌سته‌می‌له‌سه‌ر‌ب‌که‌یت؟ خوای‌گه‌وره‌تۆ‌ی‌له‌"نه‌بوون"‌وه‌هینا‌وه‌ته‌"بوون"‌و‌ئنج‌ا‌کر‌دوویتی‌به‌مرۆف. خو‌ئۆ‌ته‌گەر‌که‌می‌ک‌سه‌رنج‌له‌و‌بوون‌ه‌ره‌انه‌ب‌ده‌یت‌که‌زۆر‌له‌خوارووی‌تۆ‌وه‌ن، ده‌زانیت‌نیعه‌تی‌زۆرت‌ده‌ست‌که‌وتوو‌ه.

۲- هه‌ندئ‌جار‌خوای‌گه‌وره‌ته‌نها‌یه‌ک‌پنی‌له‌مرۆف‌یک‌ده‌سینیته‌وه، به‌لام‌له‌دوار‌زۆ‌دا‌گه‌لنی‌شتی‌ده‌داتنی، چونکه‌به‌م‌لنی‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌ی‌ئهو‌به‌شه‌واله‌و‌مرۆفه‌ده‌کات‌که‌هه‌ست‌به: ده‌سته‌وسانی‌و‌لاوازی‌و‌هه‌زاربی‌خۆ‌ی‌بکات‌و، له‌م‌ری‌یه‌وه‌خوای‌گه‌وره‌دلی‌ئهو‌به‌نده‌یه‌ی‌بۆ‌لای‌خۆ‌ی‌را‌ده‌کی‌شتیت. خو‌ئۆ‌ته‌گەر‌خوای‌گه‌وره‌دلی‌ئهم‌مرۆفه‌بکاته‌وه‌و‌شادمانی‌و‌چاو‌کراوه‌یی‌پنی‌به‌خشی‌ت‌ئهو‌ازۆری‌پنی‌به‌خشیوه‌و‌که‌می‌شی‌لنی‌وه‌ر‌گر‌توو‌ه‌ته‌وه‌له‌راستی‌دا‌ئمه‌لوتفی‌خوای‌گه‌وره‌ده‌گه‌یه‌نی‌ت‌به‌و‌به‌نده‌یه‌ی، هه‌ر‌چه‌نده‌ش‌له‌روا‌له‌ت‌دا‌ئهو‌لوتفه‌ده‌ر‌نا‌که‌وی‌ت، وه‌ک‌ئهو‌ی‌که‌"پله‌ی‌شه‌هیدی"‌به‌یه‌کی‌ک‌به‌خشی‌ت‌و‌بیخاته‌به‌هه‌شته‌وه‌و‌به‌حوزووری‌خوای‌گه‌وره‌شاد‌و‌به‌هره‌مه‌ندی‌بکات. که‌ئمه‌ش‌پله‌یه‌که‌صید‌دیقان‌و‌پیاو‌چاکان‌خۆ‌ز‌گه‌ی‌پنی‌ده‌خوازن، ته‌نانه‌ت‌هه‌ر‌که‌سینک‌ده‌بی‌نی‌ت‌ده‌لی‌ت: خۆ‌ز‌گا‌ئمه‌ش‌وه‌ک‌ئهو‌به‌پله‌ی‌شه‌هیدی‌شه‌ره‌فمه‌ند‌ده‌بووین. که‌واته‌ئهم‌مرۆفه‌ی‌که‌شه‌هیدی‌خه‌لات‌کراوه، گەر‌پار‌چه‌پار‌چه‌ش‌ب‌کریت‌هین‌شا‌هه‌ر‌که‌می‌به‌خشیوه. چونکه‌ئهو‌ی‌ده‌ستی‌که‌وتوو‌ه‌گه‌لنی‌زیاتره‌له‌وه‌ی‌به‌خشیویه‌تی!

به‌ده‌گمه‌ن‌پروو‌ده‌دات‌که‌هه‌ندئ‌که‌س‌له‌وانه‌ی‌هه‌ندئ‌ئهن‌دامی‌جه‌سته‌یان‌له‌ده‌ست‌داوه، له‌ری‌ب‌تازین‌و‌هه‌ست‌به‌نا‌ه‌وا‌ی‌ب‌که‌ن‌و‌ره‌خنه‌و‌به‌هانه‌له‌کاری‌خوای‌گه‌وره‌ب‌گرن‌و‌بیزاری‌و‌ره‌ش‌بینی‌یان‌تین‌دا‌بی‌ت. چونکه‌زۆر‌به‌ی‌ئهو‌که‌سانه‌نا‌ه‌وا‌ی‌یه‌کانیان‌بۆ‌بووه‌به‌هۆ‌کاری‌ک‌که‌پروویان‌پنی‌بکاته‌خوای‌گه‌وره. له‌به‌ر‌ئهو‌ه، نایی‌ئهو‌چه‌ند‌که‌سه‌که‌مانه‌به‌نموونه‌به‌یترینه‌وه‌که‌وه‌ک‌میرووی‌زیانبه‌خش‌وان‌و‌هه‌ندئ‌ئهن‌دامی‌جه‌سته‌یان‌له‌ده‌ست‌داوه. به‌لکو‌ده‌بی‌ب‌زانیت‌که‌بناغه‌و‌ئه‌سلنی‌ئهم‌مه‌سه‌له‌یه‌بریتی‌یه‌له‌بیدار‌کردنه‌وه‌ی‌گیانی‌شه‌وق‌و‌تاسمه‌ندی‌بۆ‌ئاخیره‌ت‌له‌دل‌و‌ده‌روونی‌خه‌لکی‌دا، که‌هه‌ر‌له‌بناغه‌دا‌بۆ‌ئاخیره‌ت‌به‌دی‌هینراون.

واته‌ئهم‌چه‌شنه‌شتانه‌ی‌که‌دینه‌پنی‌مرۆف، خاوه‌نه‌که‌یان‌بۆ‌لای‌خواوه‌ند‌ده‌گیرنه‌وه‌و، هه‌ندئ‌که‌سی‌تری‌ش‌په‌ندی‌لنی‌وه‌رده‌گرن‌و‌متمانه‌و‌دل‌یایی‌پنی‌په‌یدا

ده‌که‌ن به‌خوای گه‌وره. خو‌دیاره به‌مەش ئەو ئامانجە حە‌کیمە‌ی کە لەم چە‌شنە
حاله‌تانه‌دا، دیتە‌دی.

هە‌موو لە‌دایک بووان و کۆ‌چ کردووانی ئەم جیهانه‌ بابە‌تی تاقیکردنە‌وه و ئیمتیحانن.
چونکە هە‌روه‌ک "بوون"ی هەر شتێک بە‌لگه‌یه‌ له‌سەر بە‌دییه‌نەرێک کە له‌ پشت
پە‌رده‌وه‌یه، به‌ هە‌مان جو‌ر "مە‌ردن" و کۆ‌تایی پێ‌هاتنی ئە‌رکی سەر‌شانیشی بە‌لگه‌یه‌
له‌سەر ئە‌به‌دییه‌تی ئە‌و بە‌دییه‌نەرە‌ی پشت پە‌رده‌کە، کە سەر‌ه‌تا و کۆ‌تایی بۆ‌نی‌یه. .. ئنجا
هە‌روه‌ک ئێ‌مه و سەر‌جە‌می بوونە‌وه‌ران له‌ عە‌ده‌م و هه‌یجە‌وه هاتووینە‌ته‌ و جوو‌د و به‌
"بوون"ی خو‌مان ده‌بین به‌ به‌لگه‌ له‌سەر بوونی بە‌دییه‌نەر و به‌ "بێ‌ستن" و "بێ‌نین" و
"زانست" ی‌شمان ده‌بین به‌ به‌لگه‌ له‌سەر زاتیکی ته‌نیا‌ی ی‌نەر و ی‌سەر و زانای پ‌ه‌ها. .. به‌
هە‌مان جو‌ر، به‌ وازه‌ینان و ده‌ست‌ه‌ل‌گرتیشمان له‌ ئە‌مانه‌تی ئە‌ستۆ‌ی درێ‌ژایی ژیا‌نمان،
ده‌بین به‌ به‌لگه‌ له‌سەر خوا‌وه‌ندی "تاک و ته‌نیا":

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الم‌لک: ۲).

گ‌رنگ‌ترین شت سه‌بارە‌ت به‌ م‌رو‌قه‌وه: پ‌ه‌ی‌بردنی‌ه‌تی به‌ نه‌ینی هاتنه‌ دنیا و، پ‌رینی
تاقیکردنە‌وه‌ی و جوو‌د و، خو‌ ئاماده‌ کردن بۆ‌ م‌ا‌ل‌ئا‌ویی.

ئ‌یستاش د‌وای ئە‌م سەر‌ه‌تایه، لە‌م بابە‌ته‌ ده‌دوین کە: ئایا ئە‌و کە‌سانە‌ی پ‌یکه‌وه
کۆ‌چی د‌وایی ده‌کە‌ن، ئە‌جه‌لیان پ‌یکه‌وه هاتوو‌ه؟

به‌ئێ، ئە‌جه‌لی هە‌موویان پ‌یکه‌وه هاتوو‌ه و هەر‌گیز هه‌یج پ‌ی‌گ‌ری‌ک له‌مه‌دانێ‌یه.
چونکە هە‌روه‌ک ئە‌و خوا‌وه‌نده‌ی کە جله‌وی سەر‌جە‌می بوونە‌وه‌رانی له‌ده‌ست‌دا،
هە‌موو شتێک و هە‌موو خه‌لکی پ‌یکه‌وه و به‌پێ‌ی قە‌ده‌ری خو‌ی، هەر له‌ گ‌ه‌ردیله‌ کانه‌وه تا
گ‌ه‌له‌ست‌پ‌ه‌ره‌کان، به‌دی‌ده‌ه‌ینی‌ت. .. هەر ئە‌و خوا‌یه‌ش ده‌توانی‌ت هە‌موویان پ‌یکه‌وه
ب‌م‌رینی‌ت و، جیا‌وازی شو‌ینه‌کانیان و وه‌سف و چۆ‌نی‌تی‌یه جو‌را و جو‌ره‌کانیان، هه‌یج
پ‌رێ‌یه‌ک له‌م کاره‌ی نه‌گ‌رن، پ‌ی‌گو‌مان هه‌ینانه‌وه‌ی نمو‌ونه‌یه‌ک کە به‌ ته‌وا‌وی توانستی
پ‌ه‌های خو‌ای گ‌ه‌وره‌ ده‌رب‌خات، کارێکی یه‌ کج‌ار د‌ژ‌واره. .. به‌لام ده‌توانی‌ت گ‌ه‌لسێ
نمو‌ونه‌ی زۆ‌ر له‌و شتانه‌دا به‌ی‌رنی‌ته‌وه کە ده‌گ‌ونجی ب‌بن به‌ ئا‌و‌ینه‌ی ئە‌و توانسته‌ و ب‌یری
م‌رو‌ف پ‌روون ب‌کە‌نه‌وه. ..

بۆ‌ نمو‌ونه: ئە‌و بوونە‌وه‌رانه‌ی کە له‌ وه‌سف و چۆ‌نی‌تی‌دا له‌ یه‌ ک‌تر نا‌چن و پ‌روویان له
خۆ‌ره، ژیا‌نی خو‌یان به‌ پ‌رووکردنه‌ خۆ‌ر ده‌به‌نه‌ سەر، بێ‌ ئە‌وه‌ی "خۆ‌ر" ژیا‌نیان ل‌یل
ب‌کات. ئە‌وه‌تا هە‌موو ئە‌وانه‌ له‌ ژێ‌ر پ‌رووناکیی خۆ‌ردا ج‌وان‌زین‌ حاله‌ت ده‌گ‌رنه‌ خو‌یان و
له‌ پ‌ه‌نگی‌که‌وه بۆ‌ پ‌ه‌نگی‌کی تر ده‌گ‌ز‌رین و، به‌ هه‌له‌هاتن و ئا‌وابوونی خۆ‌ریش پ‌ی

دەگرن و گەشە دەکەن، ئنجادە کوژنەووە و کۆچ دەکەن.. هەمان حال لەو شتەماندا بەدی دەکەیت کە لە بەھاردا دەپیتن و لە ھاویندا بلاودەبنەووە و زیاتر گەشە دەکەن و پاشان لە پایزدا زەرد دەبن و دەژاکین. بەلام هەموو یەکیەک لەوانە نەخشە و "قەدەر"ی خۆی هەیە، چونکە هەموویان بە پێی ئەو پێ و نەخشە و پلانییە کە "زانستی ڕەھا" بۆی کێشاوە، بە ئاراستە کردنی "ویستی ڕەھا"ش دینە و جووود و دەروون، نەک بە هەرپەمەکی و بە پێی حەز و ئارەزووی خودی بوونەوەرە کە، بە لێکۆ بە ویستی خۆی گەورە:

﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مبینٍ﴾ (الأنعام: ۵۹).

جائە گەر "ژیان" و "مردن" و "گەشە کردن" و "هەروبووم"ی درەخت و گز و گیا و ناوک و تۆوە کان تا ئەم رادەیە بە جێددی گەرم و گۆری چاودێری بکەیت، ئایا دەگونجێت مەرۆف پشت گۆی بخێت کە کامێزینی بوونەوەرە؟ بێ گومان ئەو خواوەندە خواوەن مولێکە کە "بیستن" یان "بینین"ی هیچ شتێک پێی بیستن و بینینی شتی تری لێ ناگرێت، بایەخ بەم مەرۆفە دەدات کە ناوازیترین سەخت و ئازیزترین بەدیھاتووی خۆیەتی و، هەر نێعمەتیکی بە "جۆر" و "پەگەز"ی بەدیھاتووانی تر بەخشێو بە هەموو "ناک"ی مەرۆفیشی دەبەخشێت و، بە تاییەتی چاودێری مەرۆف دەکات کە پێرستی جیھانە و، چاکە و فەزل و بەخشایشی لە ئەندازە بەدەری خۆی پێ دەبەخشێت و، بە چەشنیکی تاییەتی دەیداتە بەر تا شەرەفمەندی حوزووری خۆی دەکات.

جائەم بانگیشتن و ڕاپێچ کردنە خواپییە، هەندێ جار لە سەر جێ و، هەندێ جار لە مەیدانی جەنگ و، هەندێ جاری تریش بە موسیبت و گرفت و ڕووداویێک دەبێت. ئەنەت هەندێ جار دانە دانە و هەندێ جاری تریش بە کۆمەڵ دەبێت، چونکە هیچ کام لەمانە لە گۆشە ی ڕوانینی بەدیھینەرەو بە مەرۆف هیچ کاریک ناکاتە سەر ئەنجام. خۆی گەورە خواوەنی زانست و توانستی ڕەھایە و، هەناسەی هەموو زیندەوەرێک و جلەوی هەموو مەرۆفیکی بە دەستە و، چ کاتیکی بیهوێت جلەوی بۆ شل دەکات. کەواتە کاریکی گەلێ ژیرەکی و مەتیقییە کە بە پێی ئەو قەدەرە لای خۆی نووسراوە گیانە کان بکێشێت، چ هی یەکیکی دیاری کراو بیت یان هی کۆمەلێک بیت. پێم وایە پێشتر لەمە دواوە و تەمان: وەک ماوەی تەسریح کردنی تیپێکی سوپایە بە فەرمانی سەر کردە ی گشتی، کە پێشتر ئەو ماوە و کاتە، لای سەر کردە، دیاری کراو بوو.

جگە لەمەش گەلێ مەلاییکەتی زۆر ھەن کە ئەرکی گیان کێشانیان لە ئەستۆداوە، و دەتوانن لە تەنھایەک کات و لەو شوێنانەدا کە دەرد و ئافاتیان تێدا پلایبوو و تەو، بە تەقدیر و سەرپەرشتی کردنی خواوەنە مەزنە کە یان گیانەکان بکێشن. تەنانت لەوانەیە چەند مەلاییکەتێک ھەبن کە بتوانن بە پێی ئەو کتێبە ی کە لە بەردەستیاندا یە: چاوپێکەوتن لە گەل ھەموو کەسیکی مردوودا ساز بکەن و لە گەلیاندا بدوێن.

لەم چەشنە کارەسات و موسیپەتانەدا گەر بە وردی سەرنج بدریت، تەقدیری پێشتر و پێکھەواتنی ئەجەلی ھەموو مردووان دەبیریت و، لەوانەیە پتۆیستمان بە چەند بەرگێکی کتێب ھەبێت تا کۆ ھەموو رووداوێ سەر سوور ھین و ئاناسایی یە کانی ئەم بواریان تێدا تۆمار بکەن، جگە لەوێ کە ئەوانە ی تا ئیستا تۆمار کراون لە چەندین بەرگ تێپەر دەکەن. ئەو تاروژی ی بە لە چاپەمەنی یە کانی چەند رووداویکی ئاوا ئاناساییمان پێش چاوە کەوێت.

بۆ نمونە: ئەو بوو مەلەر زە سامناکانە ی کە شارەکان ھەڵدە گێرنەو و سەر و بنیان دەکەن. سەرباری ئەو ھەول و تەقەلا سەرومراوە ی کە لەو کاتانەدا دەدریت، کەچی ھێشتا ناتوانیت چەند ھزار کەسیک رزگار بکری. دەبینیت ئا لەم کاتەدا سەدان منال لەوانە ی کە ناتوانن پارێزگاری لە خۆشیان بکەن، لە ژێر زەوی و دارو پەردووی خانوو بەرە رووخواوە کانی بە زیندوویی و بێ ئەوێ ھیچ زیانیکیان پێ گەشتیبت، دەدۆزێتو! یان عەرەبانە ی کێ کرێکارەکان ھەتا ئاوە کە نالی ئاویک تەلیر دەپێتو و ھەموو کرێکارە کانی ناوی دەمرن، کەچی بە چەند ماوە یە کێ دوور لە شوێنی رووداوێ کەوێ مەلاییک لەناو قوماکان و بە سەر ئاوە کەوێ دەدۆزێتو و کە ھیچ ئازاریکی تەوش نەبوو! بە ھەمان جۆر لە کەوتنە خوارو وێ فرۆ کەشدا روو دەدات کە ھەرچی یە کێ تێدا بوو تەنانت فرۆ کەوانە کارامە کانی ناویشی دەسووتین، کەچی لە دوور یی دوو سەد مەتر وێ مەلاییک خۆشەویستی خەجیلانە دەدۆزێتو و کە ھیچ زیان و ئازاریکی پێ نە گەشتوو! جا ئەم رووداوانە و ھاوچەشنە کانیان دەری دەخەن و دەپێچەسپێن کە "زیان" و "مردن" جەلەویان بۆ بەرنەدراو و بە ھەر پەمە کێ روو نادەن، بەلکو کارسازێکی بیسەر و بێنەر دەیانسازینیت و رێکیان دەخات!

ھەموو بەدیھاتووان کە دینە زیان، چ لە شیوە ی تاکدا و چ لە شیوە ی کۆمەلدا بن، کاتی بە پێی ھاتنی ئەجەلی ھەر یە کە یان ئەو کار و ئەرکانە ئەنجام دەدەن کە خواوەتە ئەستۆیان و لە تۆماری بنەرەتی کردووە کانیاندا تۆمار کراون و، دوا ی ئەنجامدانی ئەرکی فێرەتیان و تێگەشتن لە نھینی و لایەنە وردە کانی فێرەت و پەردەلادان لە سەر نھینی یە کانی پستی پەردە ی سەروشت و، دوا ی ئەوێ کە بوون بە ئاوی یە

تیادەر کەوتنی ناوەکانی ئەو خواوەندە ی که هەموومان ی ڕەوانە ی ئێرە کردوو و، دوای ئەو بوونی تەمەنیان، هەر هەموویان چ بە تاک تاک و چ بە کۆمەل کۆمەل لە ئەرکی ژبان تەسریح دە کرین!

"زانین" ی هینانی بوونە وەرەن و پاشان دەست یی هەلگر تیان لە کارەکانیان، واتە کۆتایی هینان بە ئەرکی سەر شانیان و هینانە پیشەوە ی ئەجەلیان لە یەك کات دا، کارێکی گەلی ئاسانە سەبارەت بەو خواپە ی که خواوەنی زانستی ڕەهاپە بە: سەرەتا هەتا کۆتایی هەموو شتێك. ئەمە جگە لەو ی که دەزانین خواوەندی زانای ئاشکرا و پەنەن ژمارە یەك مەلایکە تی گەلی زۆری لە دەوری مەرووف داناو و ژمارە یەك مەلایکە تی زۆریشی بۆ گیان کیشان ئامادە کردوو.

لەوانەپە بەم شێوە ی خواوە ئیعترازێك لەم باسە بگێریت:
لەم چەشنە موسیبه تانە دا گەلی کەسی یی تاوان لە گەل ئەوانە دا تیادە چن که شایستە ی ئەو بە لایەن. ئایا ئەم کارە مان بۆ ڤوون دە کەنەو؟

لە پیشە کی دا دەلێن: هەلە یەك لە عەقیدە و بۆچوونی ئەو کەسە دا هەپە کە ئەم ڤر سيارە دە کات و، ڤر سيارە کەشی لەو هەلەپەو سەر چاو دە گرت! چونکە ئە گەر "ژبان" هەر تەنە ئەم ژبانی دنیایا بواپە و ژبانی ئەو دنیا و جوودی نەبواپە، لەوانەپە ئەم ئیعترازە تا ڤادە یەك جێی خۆی بواپە. کەچی لە راستی دا ئەم دنیایە تەنەا بریتی یە لە کێلگە و، مەیدانی کار و، هۆلی چاو ڤروانی. بەلام ئەو دنیا خەرمان و شوونی دروونە ی داهاات و ها تەبەری بەروبووم و گەپشتن بە بەختەو هری و ڤزگار بوونە لەو شتانە ی که لەم دنیایە دا مەرووف بێزار دە کەن.

لەبەر ئەو، هەر گیز پێکەو هەردنی "باش" و "خراب" و "بی تاوان" و "تاوانبار" کارێکی نامۆ نی یە، بەلکو ڤوودانی ئەم کارە بەم جۆرە مردنە زیاتر لە گەل مەنتیق و ژیری دا یەك دە گرێتەو، چونکە هەموو مەرووفێك که لەو دنیا دا زیندوو دە بێتەو، بەپێی نیەت و ڤەفتار و کردارەکانی ئێرە ی و جوودێکی نوێی دە درێتی و هەر بەو یی یش مامەتە ی لە گەل دا دە کریت: یان ژبانی بەختەو هری یە کی هەمیشە یی... یان بەدبەختی یە کی بەردەوام.

پوختە ی قسە:

"مردن" و "ئەجەل" بریتین لە: کۆتایی هاتنی ماوە ی مانەو و کار کردن لەم دنیایە دا. جا ئەم چەشنە ماوە یە بریتی یە لەو نەخشە یە کی پیشتر خواوەندی بیسەری زانا کێشاویەتی و لە تۆمارە بنەرەتی یە کان دا تۆمار کراون و، هەر بە فەرمانی خواوەند

خۆيشى لە كاتى ديارى كراودا جى بەجى دە كرىن و، لە پرووى مەنتىق و ژىرىشە ھەىچ جىياوازى يەك لە ھەدا نى يە كە ئەم كارە بە "دانە دانە" يان لە شىۋەى "كۆمەل" دا جى بەجى بگرنىت.

من لەو باوەرە دام كە ھۆكارى يە كەمى لە پى ترازانى مەزۇف لەم مەسەلەى و گەلىنى مەسەلەى تەردا، دە گەپتە ھەى بۆ: جەھىل و تىنە گەيشتن لە "زانستى پەھا"ى خەواى گەورە و "توانستى پى سنوور"ى. ھەروەك ھۆكارىكى تر: ھەتە كەردنى مەزۇفە لەو گۆشەى پوانىنەى كە لىيە ھەى دەروانىتە شتان و پرودا ھەى كان. چونكە ئە گەر نە توانىن خۇمان لە چەمكە كانى: "سەروشت" و "پىكەوت" دایمالىن و لە ناھمانە ھەى بەسەر "مەنەدان" و "پىنكارى كەردن" دا زال نەىن، ئەوا نا ھەى ھەى مان لە چەمكە ھەى و ساخە و پەوچە كان پە دەپىت و ھەى گۆرە پانىكى لى دىت بۆ مەملانىنى ھەى سەسە كانى شەپتان لە دەمى پروو پەروو ھەى ھەى مان لە گەل پرودا ھەى كان دا. خۆ جگە لە لاوازى جىھانى پەوچىمان و خۆراك پى نەدانى بە شىۋەى پىو پىست و سەربارى ئەمە، ھەموو پەوچىكىش ئەو گومان و دوودلى يانەى دەرخوارد دەدرىت كە ھەى بەلگە و پەپىشتىكىان نى يە. ئەمەش گىرو گەرت و مەسەپەنىكى گەلىنى سامناكە، چونكە نەك ھەى تەنھا دەپىت بە ھۆى لە پى ترازانى ھەى چەى نوئى، بەلكو پارىزگارى كەردنى مانە ھەى پەرى ئىستاش لەسەر راستە شەقام دەكات بە كارىكى سەرسوورەىن و دزوار.

لەوانەى كە سىك ھەىت پىنى وا پىت كە ئەم چەشنە مەسەلە و بابەتە سادە و ساكارانەى كە بە پەوانەت زۆر گەنگ نىن زىادە لە پىو پىست لەسەريان نوو سەراپىت و بەلگەيان لەسەر ھەىر ایتە ھەى. بەلام ئىمە سەبارەت بە "بابەتە كانى ئىمان" ھەى ھەى بە شىۋەى كەس ناكەىن لەم چەشنە پەى و پەوچە ھەى، چونكە پەوچە كەرىن مەسەلە و بابەت كە پەپەندى بە عەقىدە ھەى پىت لە راستى دا بە ئەندازەى ھەموو جىھان گەورە پەى. ھەى لە پەى ئەو ھەى كە ھەى تا زىاتەر لىنى پەوچەىن و قەسەى تەدا پەكەىن ھەىشتا ھەى ئەو دە ھەىت و شاپەنەى. تەكامان وا پەى ئەو پەيانەى كە لەم گۆشە پەى دەروانە ئەم مەسەلە، پەىزار نەىن و چاوپۆشمان لى بگەن.

پەرسىارى ھەىتەم

ئە گەر زووتر كات و چۆنىتىنى ئەجەل دەست نىشان كراو، ئىتر تاوانى باباى "قاتل"

چى يە؟

ۋەلام: بەلى، كات و چۆنىتىنى مردن - ھەى ھەى شىكى تر - پەپىشتە ديارى و دەست نىشان كراو. پەى واتا يەى كە ئەو شەى سەبارەت بە سەرجەمى پەوچە ھەى ھەى

واریده و پرووده‌دات، سه‌باره‌ت به ژيان و مردنی مرؤفیشه‌وه به هه‌مان جزوره. چونکه ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی که له‌م بواره‌دا ناتوانریت پشت گوی بخریت بریتی‌یه له: هاتنه و جوودی هه‌موو بوونه‌وه‌رێک به‌چه‌ند رینگایه‌کی تایبه‌تی و ئنجا به‌سه‌ر بردنی ژيانیشی به‌پێی چه‌ند بناغه‌یه‌کی دیاری کراو، پاشان دوا‌ی ته‌واو کردنی ماوه‌یه‌کی ده‌ست‌نیشان کراویش، له‌سه‌ر شانۆی ژيان ده‌کشینه‌ دواوه.

به‌لێ، هه‌موو شتێک به‌پێی نه‌خشه و پلانیکی ده‌ست‌نیشان کراو که بۆی کیشراوه و له‌ناوه‌ندی باز نه‌یه‌کی گشتی و ته‌واو فراوانی قه‌ده‌ردا: له‌دایک ده‌بی‌ت و .. گه‌شه ده‌کات و .. ئنجا ده‌مریت. ئه‌مه‌ یاسا و سیسته‌مێکی گشتی و ته‌زه‌لی‌یه‌که‌ هه‌رگیز ئال و گۆری به‌سه‌ردا نایه‌ت.

به‌پێی ده‌ستور و بناغه‌ گشتی و په‌گ‌دا کو تاوه‌کانی زانستی نوێ، که له‌ ناخی ئه‌م گه‌ردوونه‌وه‌ هه‌تقولاون، ئه‌و گه‌ردوونه‌ی که به‌پێی سیسته‌مێکی په‌کجار ورد و پێکه‌وه‌ گونجانیکی ناوازه‌ی سه‌رسووڕه‌ین کار ده‌کات. له‌م ده‌ستور و بناغه‌ گشتی‌یا نه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت که: هه‌موو شتێک، هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌ کانه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ گه‌له‌ستیره‌کان: پێشتر ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان کردنیکی تایبه‌تی هه‌یه‌ و، گه‌ر به‌م چه‌شنه‌ ده‌ست‌نیشان کردن و نه‌خشه و پلانه‌ پێش‌وه‌خته‌ نه‌بی‌ت هه‌رگیز ناتوانریت رێسای ناوازه‌ی گه‌ردوون و پێکه‌وه‌ گونجانی په‌نگه‌نی ناوی روون بکرنه‌وه‌، ته‌نانه‌ت ناشتوانریت له‌ زانسته‌ پرووته‌کان‌دا هه‌چ پێشکه‌وتنێک به‌ده‌ست به‌یتریت.

هه‌ر ئه‌و سیسته‌مه‌ ورد و ئه‌ندازاری‌یه‌ په‌نگه‌نی ناو ئه‌م گه‌ردوونه‌یه‌ - که به‌پێی چه‌ند یاسایه‌کی بیرکاری ورد کار ده‌که‌ن - مرؤفیان هه‌ناوه‌ که به‌پێی چه‌ند بناغه‌یه‌کی دیاری کراو له‌ ئه‌زمونه‌نگه‌کانی فیزیادا باس و لیکۆلینه‌وه‌ کانیان ئه‌نجام ده‌ن و، به‌پێی چه‌ند ده‌ستورێکی تایبه‌تیش له‌ زانستی توێژکاری (علم‌ التشریح) بکۆلنه‌وه‌، یان بپۆنه‌ ناو قولاویی گه‌ردوونه‌وه‌. چونکه‌ گه‌ردوونێک گه‌ر رێسای تێدا نه‌بی‌ت و .. جیهانی‌یک گه‌ر نه‌خشه و پلانی بۆ دانه‌ریژرابێت و .. کۆمه‌له‌ به‌شیکی سروشت که به‌پێی سیسته‌م و رێسا کار نه‌کات، هه‌رگیز ناتوانریت بابه‌ته‌ زانستی‌یه‌کانیان تێدا باس بکړیت. ته‌نانه‌ت سه‌رجه‌می "زانسته‌کان" له‌ حه‌قیقه‌ت‌دا بریتین له‌ چه‌ند کامیرایه‌ک بۆ پێشاندانی هه‌ندێ ده‌ستور و یاسای ناو گه‌ردوون و، هه‌ر له‌م رێیه‌شه‌وه‌ له‌ ژێر ناو‌نیشانی "زانسته‌کان" دا پوشتو نه‌ته‌ ناو دوو تونی کتێبه‌ کانه‌وه‌! بێ‌گومان ئێمه‌ به‌به‌ستمان ئه‌وه‌ نێ‌یه‌ له‌ گرنگی و شان‌وشکۆی زانسته‌کان و دۆزینه‌وه‌ نوێ‌کان که‌م بکه‌ینه‌وه‌، نه‌خێر .. به‌لکو ده‌مانه‌وێت پێ و شوێنیان یاد

بەخەینەو و سەرنجی مەرفیش بۆ لای شتیکی لە زانستەکان گەڕانگەر رابکێشین کە بریتی بە لەو سیستەم و پێکەووە گونجناوە ناوازییەکی کە ھەر لە مێژە لە گەردووندا ھەن، تەنانەت پیش ئەوێش زانستەکان بیانۆزێنەو و پەردەیان لەسەر ھەتھمان، ئەو پرسیایەکی کە بە وێنەی دلێکی لێدەر و زیندوو وایە لە جەستەکی ئەم گەردوونەدا.

ئەو "توانست" ھە چەندە مەزنی کە بە پێی نەخشەیەکی "قەدەری" ی پیشتر بایەخی بەم پرسیار ناوازییە داو و کردووێتی بە بناغەیک بۆ سەرتاسەری گەردوون! تەنانەت ھەندێ لە زانایانی "کۆمەڵناسی" دەیانەوێت ئەم یاسا زالی و فەرمانەر وایانەکی ناو جیھان (کە لە شونینکی سەر و ترەو و نازلی بوو) بە سەر کۆمەڵگا کانی مەرفیش دا پێدا و جێ بە جێ بکەن! خۆ ھەر چەندەش بانگەشە کردن تا ئەم پادەییە بۆ "قەدەر" یان بە دەربەرینکی راست و دروست بۆ: "جەبریەتی زیادە پێویست" ھەمیشە پەخسە و ئیعتیرازی ئاراستە دەکرێت، بەلام لە پرووی داناندا بەو پرسیار فەرمانەر وایەکی ناو جیھان و بەو نەخشە و پلانی ئەزەلییە پیشینە، جێی بایەخە و ناوەرۆک و واتایەکی قوولتی تێدا یە!

لە راستی دا ھەر "حەقیقەت" یک کە پەپوێندی بە "عەقیدە" وە پێت، پێویستی بە پشتگیری و تەسدیقی دەروەکی خۆی نییە. بەلام وەچە و بەرەکی یی بەختی ئیست، کە بەھۆی گەلێ پروا وین و بۆجوانی بیانی، چاوی گرفتاری نابینایی بوو و دلێشی لە پێی چەند و پێنەیی کە دەری کێی بیانییەو لە پێی ترازو، کاتی کە پێی دەلێن: بۆ سەر بێر و ژیری و ھۆشی خۆت بگەرێرەو، دەبێ لە گەل ئەم پێنماییەدا - تەنانەت گەر بە ئامازە بۆ کردنیش بوو پێت - ئەو ناسازی (تناقض) یە بۆ پرووون بکەینەو کە لە گرفتاری ئەو کەسانەدا بەدی دەکرێن کە ئەمانیان - بێ سوود - لە پێی ترازاندوو! ھەر لەبەر ئەمەش بوو کە درێژەمان بە قسە کاغمان دا و پۆشتینە دەروەکی باسە کە. دەنا جەم و جوولێ سەرتاسەری گەردوون، ھەر لە گەردیلەکانەو ئەو ئەگاتە گەلەستێرەکان، بە پێی پرسیارەکی یە کە جار و رد و پێکەووە گونجناوی کەم و ناوازی و تەقدیر و دیاری کردنیکی پیشتر کە ھەموو شتیکی ناو گەردوون پێکەووە گری دەدات، ئەنجام دەدرێن و، ئەمانەش ھێندە پرووون و ئاشکران کە لە پیش چاوی ھەموو کەسێکدان. خۆ ئەمەش بەلگەیە لەسەر فەرمانەر وایەتی یەکی زالی و پەھا. جا ھەموو جیھانەکانی ناو گەردوون ھەر لەو دەمەووە کە خۆی گەورە بەدی ھێناو و تا ئیست، ملکەچی ئەم فەرمانەر وایەتی یە پەھایەن و، لە ھەموو جەم و جوول و ئال و گۆرینکیاندا بە تەواوەتی سەریان بۆ ئەو کردووە.

هر چه ندهش "به دیهینانی یه کم" سه بارهت به سر جهمی به دیهاتو وانه وه ته نانهت مروؤف و نهوانهش که وهك مروؤف خواوهنی ویست و سر بهستین، به دیهینانیککی "جه بری" بووه به تهواوهتی، که چی له پاشاندا ئهم بوونه وهره خواوهن ویست و سر بهستی یانه، لهو شتانه دا که سر به ویستی خوئیانن، له به دیهاتووانی تر جیا ده بنه وه. ههر له بهر ئهم جیا بوونه وه به شه که "دهست نیشان کردنی پیشین" ی نهوان شیوه یه کی تایه تی له خو گرت.

له راستی دا پر سیاره که له پی نه بر دهنه وه بهم لایه نه جیاوازی مروؤف سهری هه لداوه و، هی نه وه یه که مروؤفیشی وهك شتانی تر داناوه. بویه ئیمه پیمان وایه که ههست کردن بهم جیاوازی یه ی نیوان مروؤف و بوونه وهرانی تر - ته نانهت جیاوازی له گه ل هه ندیکیان دا - گرئی ئهم مه سه له یه مان بۆ ده کاته وه. به لام پاشاوه ی مه سه له که له راستی دا بریتی یه له قبول کردن گشتگیری (إحاطة) ی زانستی نه زه لیبی خواوهن ده سه بارهت به هه موو شتیک.

به لئی، مروؤف - به پیچه وانه ی به دیهاتووانی تر - قابیلیهت و توانای سر بهستی و ویست و مهیل و ئیختیاری تیدا یه و، به پیی هه موو نه مانهش: "خیر و شهر" و "پاداشت و سزا" ی ده در یته پال.

خو هه ره چه ندهش ویست و مهیلی مروؤف له بهر ده م گه وهره یی نه نجام و داها ته کانی نهو ویست و مهیله دا به جوو ك بیئت، که چی خوای گه وهره وهك مه رج و هژ کار بک ویستی مروؤفی قبول کردوه تا کو ئهم شته جوژی یه ی که پیی ده لئین: "ویستی مروؤف" له شیوه ی مهیل کردن مروؤف دا به ره و "خیر" یان "شهر" ده ربخات و، ئیتر مروؤفیش له نه نجامی نه مه دا و به گویره ی ئاراسته کردنی نهو ویسته ی خوی به ره و کرده وه ی چاک یان خراب به "تاوانهار" یان "بی تاوان" له قه لثم ده در یست. خو نهو رو وداوه ی که نه نجامی ئهم مه یله ی مروؤفه، بازو ر قورسیش بیئت و له توانا دا نه بیئت له کۆلی مروؤف بنر یست، که چی ههر له نه ستوی مروؤف دا یه، چونکه خوی داوای کردوه و مهیلی به لای دا بووه و خواستو یه تی. بویه تۆله و پاداشت بۆ مروؤفه که دهست نیشان ده کرین و، خوای گه وهره هه رگیز مه ستو و لیبه تی نهو کارانه ی نادریته پال که ته قدیری کردوون و له کاتی دیاری کراویش دا به دیی هیناون.

با له رووناکیی ئهم نمونه یه ی خواره و ده له مه تی بگهین:

گه ره به دیهینه ری مه زن رو وداوینکی گه وهره ی وهك گو برینی وهرزه کانی به هه ناسه هه لکیشان و هه ناسه دهردانی ئیمه وه به ست و، فه رمووی: نه گه ر زیاد له م را ده یه

هەناسە ھەلبیکێشن و دەری بەدەن ئەوا باری جوغرافیای شونێ کەتان بۆ دەگۆرم و، ئیمەش بەپێی دەستووری: "تناسب العلية" پەيوەندیمان لە نێوان هەناسەدانێ خۆمان و ھەرزگۆرین دا نەبێنی و، لەم ڕێی پەو لە فەرمانی دەرچووین و، ئەویش بەپێی بەلێنە کە ی خۆی و ھەرزە کە ی ئیمە ی گۆری.. ئەوا "بەرپرسیاری" تەنھا لە ئەستۆی خۆماندا یە، چونکە خۆمان بووین بە ھۆکاری ئەو ئال و گۆرە، با ئەو کارەش گەلێ لە سەر ووی وزە ی خۆمانەو ی پێت.

ھەر بە وێنە ی ئەم ئموونە یە: ھەموو مەرفئیک بەپێی ئیختیار و ویستی جوژیی خۆی و لەبەر ئەو ی ھۆکاری ھاتنەدیی ئەو ئەنجامانە یە کە لەم ویست و ئیختیارە یەو پەیدا دەبن، بە "تاوانبار" یان "بێ تاوان" دادەنرێت.

با ئیستاش نەختی لەسەر کەرتی دوو ھەمی مەسەلە کە بدوێین، واتە چۆنییسی یە کخستن لە نێوان: "زانستی ھەمەلایەنگری خواوەند" و "ویستی مەرف" دا:

ھەموو شتیک لە زانستی خوادا لە گەل شتانی پشت و تەنیشتیەو و ھاو دەم لە گەل ھۆکار و ئەنجامە کانی دا ھەموو پێکەوون، بە پادەیک کە: پێشتر و دواتر، ھۆکار و ئەنجام، کۆر و باوک، بەھار و ھاوین، ھەموو یان لە یەک خال دان و، تیکرا دوو پرووی یەک شت و، "پێشتر و دواتر" و "ھۆکار و ئەنجام" پێکەو دەزانن.

کەواتە ھەر کە سینک مەیلە کە ی لە ھەر شیو و بە ھەر ئاراستە یەک دا پێت و ویستی خۆیشی - کە مەرجیکی عادی یە - بە ھەر لایەک دا بە کاربھێنیت، پێشتر لە زانستی خوادا ھەموو ئەمانە زانراون. ھەر لەبەر ئەمەش کە تەقدیر و دەست نیشان کردنی ئەو ئەنجامانە ی کە لەم ھۆکارانەو پەیدا دەبن، نە ویستی مەرف دەبەستەو و نە زۆریشی لێ دەکەن بۆ ھیچ شتیک، چونکە کاتی ئەم تەقدیرانە سەبارەت بە مەرف تەقدیر کراون مەیلی مەرفیان تێدا پەچاو کراو. کەواتە ویستی مەرف لە مەسەلە کە دا وەرگیراو و گرنگیی دراوە تی. ئموونە ی ئەمە وەک ئەو ی کە:

ئەگەر کە سینکی مەزن بە خەمە تکارە کانی بلیت: ھەر کات کۆ کە ی خۆتان گرت و نە کۆ کین و نە تانپێشت دەنگان دەرپێت ئەوا دیاریی زۆرتان دەدەم، بەلام گەر کۆ کە ی دەستکردان لە خۆتان ھینا، ئەوا لەو دیاریانە بێ بەش دەبن. کەواتە لیڕە دا ئیرادە و ویستی ئەوانی وەرگرتوو و پەچاوی کردووە.

لیڕەش دا بە ھەمان جۆرە، چونکە گەر خۆای گەورە بە یەکیک لە بەندە کانی خۆی بلیت: "گەر مەیلەت بەم لایە دا دەرچەیت ئەوا منیش ئەو شتەت بۆ بەدی دەھێم کە مەیلەت لایەتی و، ھەر لە ئیستاشەو تەقدیر و دەست نیشانی دەکەم بەپێی مەیلە کە ی خۆت". کە ئەمەش وا دەگە یەنیت خۆای گەورە گرنگی یەکی بە "ویستی مەرف" داو.

له‌سەر ئهم بناغه‌یه، ده‌توانین ب‌ل‌ئین: هه‌روه‌ك خ‌وای گه‌وره له ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان ك‌ردنی سه‌ره‌تادا ه‌یچ كه‌س‌یكی نه‌به‌ست‌وه‌ته‌وه و پا‌به‌ندی نه‌ك‌رد‌وه، به‌ زۆره‌ ملیش ش‌ت‌یكی له ك‌رده‌وه‌كانی مرؤفی به‌ پ‌ن‌جه‌وانه‌ی ږه‌زامه‌ندی مرؤفه‌كه‌ به‌دی نه‌ه‌یناوه.

پاشان ده‌بی‌ی بزاین كه‌ قه‌دەر و ده‌ست‌نیشان ك‌ردنی سه‌ره‌تا و پ‌ش‌وه‌خت بریتی‌یه له نه‌خشه و پ‌لانی زانستی خ‌وای گه‌وره، گه‌ر ئهم ته‌عب‌یره‌ دروست ب‌یت. واته‌ خ‌وای گه‌وره به‌ زانستی هه‌مه‌لایه‌نگری خ‌وی پ‌ش‌تر ده‌زان‌یت كه‌ چ مرؤف‌ك مه‌یلی به‌ چ ئاراست‌گه‌یه‌ك‌دا ه‌یه و له‌ دوا‌پ‌ش‌دا ئه‌و مه‌یله‌ی به‌و جۆره‌ بۆ به‌دی ده‌ه‌ین‌یت و هه‌موو ئه‌مانه‌شی له نه‌خشه و پ‌لانیك‌دا بۆ داده‌ن‌یت.

خ‌و ئهم "زان‌ی" هی‌ خواوه‌ند‌یش - كه‌ وج‌وود‌یكی ع‌یلمی‌یه - ه‌یچ ش‌ت‌یك له ده‌ره‌وه‌دا به‌ ه‌یچ ش‌یوه‌یه‌ك به‌دی نه‌ه‌ین‌یت، به‌لك‌و "توان‌ست" و "وی‌ست"ی خواوه‌ندی به‌د‌یه‌ن‌ه‌ر ئه‌و ش‌ته‌ له ده‌ره‌وه‌ له‌سەر ش‌یوه‌یه‌ك به‌دی ده‌ه‌ین‌ به‌پ‌نی ئه‌و مه‌یلانه‌ی كه‌ مرؤف ده‌ری‌خ‌ست‌وون. كه‌واته‌ ئه‌و ش‌تانه‌ی هات‌وون پ‌ان د‌ینه‌ وج‌وود له‌به‌ر ئه‌وه نه‌هات‌وون كه‌ زووتر له‌ لایه‌ن خواوه‌نده‌وه‌ زان‌راوه‌ به‌م جۆره‌ د‌ین، به‌لك‌و ع‌یلمی ئه‌زه‌لی و هه‌مه‌لایه‌نگری خواوه‌ند زانیویه‌تی به‌و ش‌یوه‌ و جۆرانه‌ د‌ین بۆیه‌ هه‌ر به‌و جۆره‌ش زان‌راون. كه‌ ئه‌مه‌ش بریتی‌یه له‌و ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان ك‌ردنه‌ به‌ره‌تی و پ‌ش‌ینه‌ی به‌كه‌م جار.

زانایانی كه‌لام ئهم چه‌مكه‌یان به‌: "الع‌لم تابع للم‌علوم" ده‌ر‌بر‌پ‌وه. واته‌ ئه‌و ش‌ته‌ له دوا‌یی‌دا له‌سەر چ ش‌یوه‌ و چ‌ۆن‌یتی‌یه‌ك ب‌یت، پ‌ش‌تر به‌و جۆره‌ ده‌زان‌یت، نه‌ك به‌ پ‌ن‌جه‌وانه‌وه، واته‌ نه‌ك: بۆیه‌ وا‌هات‌وه‌ته‌دی چ‌ونكه‌ پ‌ش‌تر وا‌زان‌راوه‌! چ‌ونكه‌ هه‌روه‌ك نه‌خشه و پ‌لانه‌ زانستی‌یه‌كانمان ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌ن‌ن كه‌ ته‌نها به‌ نه‌خشه‌دانانه‌كه‌ ئه‌و ش‌تانه‌ی ته‌سه‌وو‌رمان ك‌رد‌وون، ب‌ته‌دی.. به‌هه‌مان ج‌ۆر مه‌رج‌نی‌یه‌ ده‌ست‌نیشان ك‌ردنه‌ به‌ره‌تی‌یه‌كان، كه‌ به‌ نه‌خشه و پ‌لانی به‌د‌یه‌ن‌ه‌ریان داده‌ن‌ین، ه‌یچ ش‌ت‌یك له ده‌ره‌وه‌دا به‌ه‌ین‌ه‌ وج‌وود.

پ‌وخته‌ی قسه‌:

خ‌وای گه‌وره به‌ زانستی فراوان و هه‌مه‌لایه‌نگری خ‌وی و ئاگاداری‌ی له‌ ش‌تانی پ‌ش‌ین و ش‌تانی دوا‌یین - به‌ و‌ینه‌ی زان‌ین و ئاگاداری‌ی له‌ ته‌نجامه‌كان - له‌ ه‌و‌كاره‌كان‌یش ئاگاداره‌ .. به‌ و‌ینه‌ی زان‌ین و ئاگاداری‌شی له‌ ه‌و‌كاره‌كان، زانا و ئاگاداره‌ به‌ ته‌نجامه‌كان‌یش. چ‌ونكه‌ خ‌وای گه‌وره به‌ زانستی ئه‌زه‌لی و ږه‌های خ‌وی پ‌ش‌تر زانیویه‌تی

کە چ کەسیک نییەتی باشی هیناوه کردەوی چاک بکات و، کینی تریش دەیهوینت کردەوی خراپ بکات. ئنجا بهینی ئەم نییەت و هەولانەوی مرۆفەکان ئەو شتانە لە کاتی ئەنجامدانی ئەو کردەوانەدا و بهینی مەیل و نیاز و نییەتی بەندەکە لە ئەو شتانە بەدی دەهینیت کە ویستی خۆی پێشتر تەقدیری کردوون.

لەبەر ئەوە، دەست نیشان کردنی سەرەتا و پێشینی مردنی کەسیک و چۆنیتی مردنەکە و ئەوەش کە یەکیکی تر هۆکار بووینت لە ڕووداوە کەدا، هەرگیز "بەرپرسیاری" لەسەر هۆکارە کە هەلناگریت، چونکە ئەو تەقدیرە پێشێنە ویست و سەر بەستی مرۆفی تێدا ڕەچاو کراوە، بۆیە تاوانەکە دەدریتە پال و موخاسە بە دەکریت لەسەری.

پێمان وایە سەردانەو لە سەرچاوە بنەرەتی بەکان بۆ ئەم مەسەلە قوولە "قەدەر" و لیکۆلینەوی یەک لە دوا یەک تیا دا، کارێکی پێویست ینت. چونکە ئەوەی کە لێرەدا ڕوونمان کردەو تەنها ڕوونکردنەو یە کە بۆ "ناستی عوامەکان" لە ناوەندی بناغە مەحکەم و قائمەکانی زانایانی سەلفەدا.

* * *

پرسیاری هەشتەم

"ئیرادە کوللی" و "ئیرادە جوزئی" چین؟

وەلام: ئیرادە کوللی ئەو ویستە یە کە لە لایەن عوامەو دەدریتە پال خوا ی گەورە. بەلام ئەم زاراوە یە لە سەردەمی هاوێلان و تاییعین و شوێنکەوتووایی تاییعیندا نەبوو، هەرگیز ئەوان بە ویستی خواوەندیان نەوتوو: "ئیرادە کوللی" و بەهی مرۆفیشیان نەوتوو: "ئیرادە جوزئی". لەگەڵ ئەوەش داوا دیارە بە ڕوالت هیچ ڕیگرێکی ئەوتو لە دانانی زاراوە یەکی وەک ئەمەدا نەیت، تاکو ئەم مەسەلە یە لە عوامەکان بگەیهێریت. ئەوەش هەیه کە دەرگای ئەم قسە یەم لەسەر پشته بۆ ئاراستە کردنی هەر ڕەخنە یەک.

لە راستیش دا زاراوە ی وەک ئەمە: تەعبیر و هەتسەنگاندنیکی سروشتی بە بۆ ئەنجامی بەسەر هات و ڕووداوەکان و لەوێو سەرچاوە ی گرتوو. لەبەر ئەوە، دەتوانیت بە "خالیکێ پشت پێ بەستن" ی راست و دروست دابنیت. مەبەست لەو "ئیرادە کوللی" یە کە بۆ ویستی خوا ی گەورە بە کارهێنراوە ئەم و اتایانە ی خوارووە یە کە بریتین لەو ی: (هەرچی ویست و ئیرادە هەیه تاییەتە بە خوا ی گەورەو و وشە ی

ليبره دا ده مانه ويټ سهرنجتان بولاي شينك رابكيشين كه زووتر باسماں كړدو
بريتي په له وهى هندی كس ده لين: "خوای گه وړه نو شته وېستی له سهری بیټ
به دی ده هیټ، به لام نو شتانه ی نړ اده ی نی په بزبان، به دی یان ناهینیت". هم گوښاره
گوښاريکی هله به! راسته كه شي بریتي په له وهى كه: هر شينك خوای گه وړه وېستی
له سهری بیټ به دی بهیټ، به دی ده هیټ.. هر شينكيش وېستی له سهری بیټ
به دی نه هیټ، به دی ناهینیت: (ما شاء الله كان وما لم يشأ لم یكن)!

گەردوون "جەبر"ی تێدا زال و فەرمانرەوایە. ئەوەتا کاتی خۆی گەوره گەردوونی بەدی هیناوه، پرسی بە کەس نەکردووه و جگە لە ویستی خۆی ویستی هیچ کەسێکی تری نەکردووه بە بناغەی ئەم کارە، چونکە خواوەند: ﴿فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ﴾ (السج: ۱۶). بەلام لە کارە ئێرادی یەکانی مەرۆف دا "ویست"ی بە مەرۆف بەخشێوه و ئەو ویستەش هۆکاریکە بۆ "بەرزبوونەوه" یان "نزمبوونەوه"ی مەرۆف. بەخشینی ئەم ویستەش لە لایەن خواوەندەوه بە مەرۆف پەيوەندیی بە دوو ناوی: "الرحمن الرحيم"ی خواوەندەوه هەبە. واتە ئەم ویستەی کە بە مەرۆفی داوه، لوتفێکی خواوەندە کە بە درەوشانەوی ئەم دوو ناوەی پێی بەخشێوه. دەنا گەر لە گۆشەی ئێسمی ئەعظم و لە فظی جەلالە (الله) وه سەیری شتان بکەین، دەبینین سەرتاسەری گەردوون لە جەبرێکی پەهادايە. بەتێ، دەستووری: "مالك الملك يتصرف في ملكه كيف يشاء" لە هەموو بوونەوێران دا دەست بە کارە، جگە لە کردەوه ئێرادی یەکانی مەرۆف. چونکە مەرۆف لەو کردەوانە دا ویستیکی ماهییەت نەزانراوی دراوەتێ و ئەو ویستەشی لەو کردەوانەی دا پەچاو دەکێن. خۆ هەرکات مەرۆف ئەم ویستەی خۆی بەرهو کاری چاکە و خێر ئاراستە کرد، خۆی گەوره "خێر"ی بۆ بەدی دەهێنێت و، گەر بەرهو شەپش ئاراستەی کرد "شەپ"ی بۆ بەدی دەهێنێت، گەر ویستی لەسەر بێت. تەنها پشت بەستیشمان بە پەحمانییەت و پەحیمیەتی خۆی گەوره تێمە ی بەرهو پڕکێشی و جورئەت کردن لەم حوکمەدا دایە بەر!

واته ئېچمە باۋەرمان وايە كە ھەر كات ويستمەن لەسەر ئەنجامدانی كردهوہی خیر بوو، ئەوا بە بی گومانی خواي گەورە بەدی دەھینیت بۆمان. بەلام ھەندی جار - بە لوتف و كەرەمی خۆی - ئەو "شەر" بەدی ناھینیت كە ویستی مەزھەبی بۆ ئاراستە دەكریت. بۆ ئەرۆنە: كەسێكی گومرا دەیهوینت ھەموو ھۆكارێك بچاخە كار و مەزھەبێك

گومرا بکات و له رڼی بېترازینیت و، نه‌میش مه‌یلی ده‌چیت به‌لای‌دا، به‌لام‌خوا‌ی گه‌وره‌نایه‌ویت له‌رڼی بترازیت و گومرا‌یی سه‌بارت به‌و به‌دی‌ناهنیت، له‌به‌ر کرده‌ویه‌کی چاکی نه‌و مروفه‌که‌زوتر کردوویه‌تی، یان له‌ئاینده‌دا ده‌بکات و زانستی خوا‌ناگای لڼی‌یه‌تی. ته‌نانه‌ت هندی جار‌خوا‌ی گه‌وره‌ته‌گه‌ره‌یه‌که‌دروست ده‌کات که‌به‌هویه‌وه‌له‌و کرده‌وه‌خراپه‌دووری ده‌خاته‌وه. که‌نه‌مه‌ش به‌خشش‌یک‌ی په‌روه‌ر‌دگاری‌یه. ته‌نانه‌ت به‌هه‌شت‌خویشی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌پووه‌که‌وه‌په‌پوه‌ندی به‌خستنه‌گه‌ری وېستی مروفه‌وه‌ه‌یه، نه‌وا‌خوا‌ی گه‌وره‌نه‌و شتانه‌ی تڼدا به‌دی‌ده‌هینیت که‌به‌نیاز و ناوی خیره‌وه‌مروف وېستی له‌سهریان بووه‌و، هه‌ر هینده‌به‌سه‌که‌مروف گونا‌هینکی وا‌گه‌وره‌نه‌نجام‌ن‌دات که‌هه‌موو خیره‌کانی بسپرنه‌وه‌و له‌شایسته‌یی چا‌که‌و به‌خششی خوا‌ی به‌شی بکات.

* * *

پرسیاری نوه‌دم

تکاپه‌یاسای: "به‌خششی خوا‌ی گه‌وره‌" (عطاء الله) مان‌بو‌روون بکه‌ره‌وه. وه‌لام: به‌خشش (العطاء) له‌زمان‌دا به‌واتای لوتف و چا‌که‌و پڼی به‌خشین دیت. نه‌وه‌ش که‌له‌م مه‌سه‌له‌پ‌دا په‌پوه‌ندی به‌باسه‌که‌مانه‌وه‌بیت نه‌و لایه‌نه‌ی "عطاء" ه‌که‌په‌پوه‌ندی به‌قزا و قه‌ده‌ره‌وه‌ه‌یه..

مروف گه‌ر وېستی له‌سهر کرده‌وه‌ی خراب بیت خوا‌ی گه‌وره‌نه‌و کرده‌وه‌خراپه‌ی بو‌ته‌قدیر ده‌کات، چونکه‌ته‌قدیراتی له‌مه‌ر مروف "وېستی مروف" په‌چاو ده‌کات. بو‌نمونه: گه‌ر پښ نه‌وه‌ی ده‌ستم به‌رز بکه‌مه‌وه، "ده‌ست به‌رز کردنه‌وه" م بو‌ته‌قدیر کرابیت نه‌وا له‌به‌ر نه‌وه‌بوم ته‌قدیر کراوه‌که‌زانستی په‌ها و هه‌مه‌لایه‌نگری خوا‌وه‌ند زانویه‌تی من مه‌یل و وېستی خو‌م به‌ره‌و نه‌و کاره‌ده‌خمه‌گه‌ر. چونکه‌سېفه‌تی "زانستی خوا‌ی گه‌وره‌" ده‌ورانده‌وری هه‌موو شتیک‌ی، که‌بووه‌یان ده‌بیت، ته‌نانه‌ت ده‌ارانده‌وری زاتی مه‌زنی خوا‌وه‌ندی‌شی داوه. بویه‌ده‌زانیت من‌چ کارنیک نه‌نجام ده‌ده‌م، نه‌ویش له‌سهر نه‌و شپوه‌یه ته‌قدیری ده‌کات بوم: (فلانه‌به‌نده‌م مه‌یلی ئاراسته‌ی به‌رز کردنه‌وه‌ی ده‌ستی ده‌کات، منیش نه‌و به‌رز کردنه‌وه‌یه‌ی له‌و کاته‌دا بو‌به‌دی ده‌هینم) یان (نه‌مد به‌م جو‌ره‌نووسیه). که‌نه‌مه‌ش بریتی‌یه‌له‌"قده‌ر". واته‌نووسینی نه‌مه‌به‌م شپوه‌یه بریتی‌یه‌له‌"قده‌ر". به‌لام‌کاتی که‌ده‌ستم به‌رز ده‌که‌مه‌وه‌نه‌وه "قضاء" ه، واته‌هینانه‌دیی نه‌و شته‌یه‌که‌پښتر بوم ته‌قدیر کرابوو.

به‌لام به‌خشش (العطاء) ده‌توانین به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه لئی تی‌بگه‌ین:

"به‌نده" ویست و مه‌یلی خۆی به‌ره‌و کرده‌وه‌ی خراپه و شه‌ر ده‌خاته کار، به‌لام خوای گه‌وره به‌خشش‌ینکی تایبه‌تی بو‌ده‌خاته کار و نایه‌ل‌ئیت گه‌رفاری نه‌و خراپه و شه‌ره‌ بی‌ئیت، ئیتر چ له‌به‌ر بارودۆخ‌ینکی باشی نه‌و به‌نده‌یه‌ی بی‌ئیت، یان له‌به‌ر نه‌وه بی‌ئیت که دل‌ینکی خاوی‌ئینی له‌خۆ‌دا هه‌ل‌گرتوه، یان له‌به‌ر کرده‌وه‌یه‌کی باشی نه‌و به‌نده‌یه‌ی، ئیتر به‌م بۆنه‌یه‌وه نه‌و شته‌ خراپه‌ی که بۆی ته‌قدیر کرابوو سه‌باره‌ت به‌و ته‌نفیز و جی‌به‌جی نا‌کریت. که‌واته: "عطله" کاری له‌"قه‌ده‌ر"‌دا کرد و قه‌ده‌ریش کاری له‌"قضاء"‌دا کرد. به‌لام هه‌موو ته‌مانه‌ له‌ تو‌ماری کوژانه‌وه و نووسین (لوح المحو و الإثبات)‌دا پروو ده‌ده‌ن و، هه‌ر گه‌یز هه‌چ ئال و گۆر‌ئیک له‌ زانستی خوادا پروو نادات. که‌واته تو‌ماری کوژانه‌وه و نووسین له‌ پرووه‌که‌وه بریتی‌یه له‌ ده‌فته‌ری کرده‌وه‌ی تایبه‌ت به‌ هه‌موو مروف‌ئیک و، ده‌گونجی ئال و گۆری تیدا پروو بدات. به‌لام هه‌ر گه‌یز ئال و گۆر له‌"له‌وحی مه‌حفوظ"‌دا نا‌کریت.

"عطاء" لوتف‌ینکی خوایی‌یه و، لوتف‌یش شایسته‌یی و ته‌هللیه‌ت په‌چاو نا‌کات و به‌مه‌رجی نا‌کریت.

جا ته‌گه‌ر له‌م گۆشه‌یه‌وه پروانینه‌ مه‌سه‌له‌که‌، ده‌بینین که هه‌رچی کرده‌وه‌ی چاکمان هه‌یه هه‌موویان به‌خششی خوای گه‌وره‌ن.

له‌ ده‌می بانگی عه‌سری رۆژی شه‌مه‌ی ر‌ێکه‌وتی ۲۵/په‌مه‌زانی/۱۴۱۸ کۆچی، به‌رامبه‌ر ۱/۲۴/۱۹۹۸ از خوای گه‌وره، به‌ عه‌تا و به‌خشش و لوتفی خۆی، وه‌ر گه‌یزانی ته‌م کتێبه‌ به‌نرخه‌ی له‌سه‌ر ده‌ست ئاسان کردین. له‌ خوای گه‌وره‌ی لێبۆرده‌ی میهره‌بان ده‌لا‌ئینه‌وه که به‌ عه‌تا و لوتفی خۆی ته‌م کاره‌مان به‌: "صه‌ده‌قه‌ی جاره" و "زانستی سوود لئ وه‌ر گه‌راو" بو‌ بنووسیت و عه‌م‌اخاته ر‌ی‌زی ئازاد کراوانی مانگی په‌مه‌زانی پ‌ی‌رۆزه‌وه. ئه‌کاشمان له‌ خو‌ن‌سه‌ری به‌ر‌یز نه‌وه‌یه که له‌ پاش‌مله‌ دو‌عای خه‌یر به‌ تایبه‌تی دو‌عای لێخۆش‌بو‌نمان له‌ حوزووری خوای گه‌وره‌دا بو‌ بکات.

وصلی الله علی سیدنا محمد وآله وصحبه أجمعین والحمد لله رب العالمین.

فاروق رسول یحیی

پوختەيەك لە ژيانى دانەر:
(مامۆستا محمد فتح الله گولەن)

□ لە سالى ١٩٣٨ ز دالە گوندی "كۆروجوك"ى قەزای "پاسینلەر"ى سەر بە پارێزگای "ئەرزەرۆم" لە دایك بوو.

□ باوكى ناوى مامۆستا "رامیز"، ئىمامى مزگەوت بوو. دایكىشى ناوى رەفیعەخان بوو.

□ دوو هەم منالى خێزانه كەپەتى كە هەشت منال بوون، شەشيان كۆر و دوانيان كۆچ.

□ لە تەمەنىكى بچووكدا هەموو قورئانى پێرۆزى لەبەر كردوو، لە لای زانا بەناوبانگە كانى شارى ئەرزەرۆم بە تايبەت لای مامۆستا "عوسمان بەكتاش" وانه كانى خوێندوو. هەروەها ئامادەى وانهى گەوره پیاوانى تەسەووڤى ناوچە كەيان بوو.

□ چوار سال پێش نوێژ و وتاریژ بوو لە سێ مزگەوتى "ئەدیرنە"دا.

□ دواى ماوهیەك لە "كرك لارەل" بۆ ماوهى سالتێك بە "واعیظ" دامەزراوه.

□ لە سالى ١٩٦٦ دا بە هەمان ئەرکى "واعیظ"ى نەقلی ئیزمیر كراوه، لە مزگەوتى "كەستانە بازارى" ئامۆژگارى پێشكەشى خەلكى كردوو و هاو دەم لە گەل ئەوەش دا سەرپەرشتى خولى فێر بوونی قورئانى لە "كەستانە بازارى" دا كردوو. لەم ماوهیەدا و هەتا سالى ١٩٧١ وەكو واعیظى گەپۆكى هەریەكە، لە سەر وەعـظ و ئامۆژگارى و وانه و تەنەو لە قەزا و ناحیه كانى هەریەمى "ئىجه"دا بەردەوام بوو.

□ هەرچەندە لە بریارىنكى سالى ١٩٧١ دا لە كارەكەى دوور خرایهوه، بەلام بە كەلك وەرگرتنى لە یاسای لیبوردن گەرایهوه بۆ سەر كارەكەى.

□ دوا بەدواى ئەم بریاره لە قەزای "ئەدرەمیت"ى سەریه شارى بالیکەسىر و لە شارۆچكەى "مانیسا"ش دا بەردەوام بوو لە جێبەجێ كردنى ئەرکى وەعـظ و ئامۆژگارى، هەتا گواسترایهوه بۆ قەزای "بۆرنۇفا"ى سەر بە پارێزگای ئیزمیر، ئىنجا لەوێش هەتا ١٢/٩/١٩٨٠ لەم كارەى دا بەردەوام بوو.

□ لە دەمی کوودەتای سەربازی و لە پاش کوودەتاکەشدا نزیکەی شەش ساڵ لە کارە کەمی دا برآ، چونکە بێریاری دەستگیرکردنی درابوو. بەلام لە سالی ۱۹۸۶هـ ئەنجامی بێریاری دادگای ئاسایشی دەوڵەت گەڕایەوه بۆ ژبانی ئاسایی خۆی.

□ لەبەر داواپەکی زۆری خەڵکی، بێ بەرامبەر، دەستی کردەوه بە وهـ عـظ و نامۆزگاری لە "ئیزمیر" و ئەستەمبوول هەتا سالی ۱۹۹۲.

□ جگە لە زمانی تورکی، عەرەبی و فارسیش دەزانیت.

□ لە چەندەها گۆڤار و پۆژنامەدا بابەتی بلاو کردوووەتەوه.

□ ئەمەش ناوی هەندیکە لە بەرھەمە بلاو کراوەکانی:

۱ - بەرەو بەهەشتی نادیار.

۲ - چاخ و نەو.

۳ - پارچە زێرەکانی کات.

۴ - ئەو پۆژانەی پشوو بە بەھار دەدەن.

۵ - پێوانە، یان پرووناکییەکانی رینگا (چوار بەرگ).

۶ - نووری بێ کۆتایی (سێ بەرگ).

۷ - لە سیپەری باوەڕدا (دوو بەرگ).

۸ - ژبانی دواي مردن.

۹ - کەوانەی پەنگەکان (دوو بەرگ).

۱۰ - لە وەرزی بکەوه بۆ وەرزی بکە تر.

۱۱ - وەلامی دوو دلییەکانی سەردەم (چوار بەرگ).

۱۲ - تەپۆکە زەبرووتی بەکانی دل. (دوو بەرگ).

۱۳ - قەدەر لە پرووناکیی قورئان و سوننەتدا

۱۴ - جیهاد، یان ئیعلای "کلمە اللہ".

۱۵ - دێوانیکی شیعر.

□ وهـ عـظ و نامۆزگاری بەکانی بە کاسینی ئاسایی و کاسینی قیدیۆ تۆمار کراون و،

لە لایەن خەڵکی یدووە سوودیان لێ وەر دەگیریت.

نا ئیستا دوو کتیب لە سەر ژباننامە و بەسەرھاتەکانی بلاو کراوەتەوه.

پیرستی بابته کان

بهشی په کم:

قهدهر و لایه نه جیاجیاکانی

لاپهړه

باس

- ۱۲ واکانانی قهدهر له "زمان" و "زاراوه" دا
- ۱۴ نهو قهدهره "جهبری" په ی که به سر گهر دوون دا زاله
- ۱۹ قهدهر مه سه له په کی "وچدانی" په
- ۲۰ نهو ده سته و نه ی که "قیمان به قهدهر" به مروئی ده به خشیت
- ۲۲ "قهدهر" و "ویستی جوزئی" د ژایه تی یان له نیوان دا نی په
- ۲۳ "قهدهر" جوزیکه له "زانستی خوابی"
- ۲۶ نهو کی سرشانی "ویست" ی مروف
- ۳۲ ویستی خوی گه وړه .. ویستی مروف
- ۳۴ قهدهر له پرووناکیی لایه ته کانی قورغان و فمرموده پروزه کاند

بهشی دووهم

په یوه نندیی "قزا" به "قهدهر" هوه

- ۶۰ قزا و قهدهر له پرووی "زانست" ی خواوه ندهوه
- ۶۶ قزا و قهدهر له پرووه که خوی گه وړه هم موو شتیک ده نوو سیت
- ۷۲ قزا و قهدهر له پرووی "ویست" ی خواوه ندهوه
- ۹۴ قزا و قهدهر له پرووی به دیه پنهان هوه

بهشی سیهم

په یوه نندیی نیوان: قهدهر، لیراده، هیدایهت

- ۹۹ نهو هیدایه ته ی که به پنی خواسته کانی شریعتی فطری له کار دایه
- ۱۰۵ نهو هیدایه ته ی که ویستی مروف په چاو ده کات

بهشی چوارهم

چهند پرسیار و وه لامتیک له باره ی "قهدهر" هوه

پرسیاری په کم:

- ۱۱۰ ۱ - مه به ست چی په له: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾

پرسیاری دووهم:

ئایا به‌لگه‌ی عه‌قلی همه‌یه‌ له‌سه‌ر: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ ۱۱۶

پرسیاری سێهم:

ئه‌و که‌سه‌ی گ‌رنا‌ده‌ کات، ئایا له‌سه‌ر بنا‌غه‌ی وێسته‌ جو‌زئیی به‌که‌ی

خۆی ده‌پکات.. یان ئێ‌اده‌ی کوللیی خ‌وای گ‌ه‌وره‌

پالێ پێ‌وه‌ ده‌نیت بۆ گ‌ونا‌ه‌کردن؟ ۱۲۱

پرسیاری چوارهم:

قورئانی پێ‌و‌ز ده‌فرم‌و‌یت: ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ

تُجَدَّ لَهُ وَلَا يَمُرُّ شَيْءًا﴾ (الک‌ه‌ف: ۱۷). له‌ هه‌مان کات‌دا خ‌وای گ‌ه‌وره‌ بێ‌و

زبیری و وێستی به‌ م‌ر‌و‌ف داوه‌و، هه‌ردوو پ‌ینگا‌که‌ی پ‌یشان داوه‌ و سه‌ربه‌سته‌

له‌ گ‌رتنه‌به‌ری هه‌ر کامیان‌دا. ئایا چ‌ۆن ئه‌م دوو شته‌یه‌ک‌ بخه‌ین؟ ۱۲۴

پرسیاری پێنجهم:

که‌سانیک‌ی زۆر خ‌وای گ‌ه‌وره‌ سامانی زۆر و شان و شه‌ره‌فی به‌ری

بێ‌ به‌خشیون، که‌سانیک‌ی ت‌ریش گ‌رفتاری ئازار و گ‌یر و گ‌رفت و هه‌زاری و

نه‌خۆشی به‌کان ده‌بن. ئایا ئه‌مانه‌ بێ‌ که‌ل‌کن و، ئه‌وانی ت‌ریش خ‌واوه‌ند

خ‌ۆشی ده‌ون؟ ۱۲۶

پرسیاری شه‌شهم:

بۆچی خ‌وای گ‌ه‌وره‌ به‌نده‌کانی خ‌ۆی "به‌کسان" دروست نه‌کردوه‌و؟

ئه‌وه‌تا هه‌ندیک‌یان کو‌یر و هه‌ندیک‌یان شه‌لن؟ ۱۲۹

پرسیاری هه‌وته‌م:

۷- ئه‌گه‌ر زووتر کات و چ‌ۆن‌ت‌ب‌ی ئه‌ج‌ه‌ل ده‌ست‌نیشان ک‌راوه‌، ئ‌ب‌تر تاوانی

بابای "قاتل" چی‌یه‌؟ ۱۳۵

پرسیاری هه‌شته‌م:

"ئێ‌اده‌ی کوللی" و "ئێ‌اده‌ی جو‌زئیی" چ‌ین؟ ۱۴۱

پرسیاری نۆه‌م:

ت‌کایه‌ یاسای: "به‌خشیی خ‌وای گ‌ه‌وره‌" (عطاء الله) مان بۆ روون بکه‌ره‌وه‌ ۱۴۳

(پیرستی نایه ته کانی قورئانی پیروز)

که لهم کتیبه دا هینراون

به پیی سووره ته کانیان

ژماره ی
لاپه ره

سوورته و نایه ت و ژماره که ی

سووره تی: (الفاتحه)

۹۸ غیر المضروب عليهم ولا الضالين ﴿الفاتحة: ۷﴾.

سووره تی: (البقرة)

۶۱ تعلمون ﴿البقرة: ۲۱۶﴾.

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَنَاتُ
وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنُوا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (البقرة: ۲۵۳).

۷۴

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ

مَسْتَهُمُ الْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزَلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿الفرقة: ٢١٤﴾.....

۹۳

﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (الفرقة: ٢).....

۱۰۸

﴿أَوَّلِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ (الفرقة: ٥).....

۱۰۸

﴿اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ
تُخْفُوهُ يُخَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الفرقة: ٢٨٤).....

۸۱

سوره تی: (آل عمران)

﴿إِنْ يَمَسُّنَّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ لُدَاوِلُهَا يَبِينُ
النَّاسِ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذُ مِنكُمُ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ﴾ (آل عمران: ١٤٠).....

۷۶

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ
وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُزِيلُ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ٢٦).....

۸۰

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (آل عمران: ٨).....

۸۶

سوره تی: (النساء)

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ
نَفْسِكَ﴾ (النساء: ٧٩).....

۵۴، ۲۱

﴿إِنْ يَنشَأْ يَذْهَبِكُمْ إِلَيْهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ
قَدِيرًا﴾ (النساء: ۱۳۳).....

۷۶

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ (النساء: ۳۶).....

۸۸

﴿رُسُلًا مَّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِّنَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ
الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵).....

۱۰۶

سوره تی: (المائدة)

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ
الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمُ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً

- وَأَحَدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَقُوا الصَّغِيرَاتِ إِلَى اللَّهِ
مَرْجِعَكُمْ جَمِيعًا فَيَنْبُتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ (المائدة: ٤٨) ٧٩
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ
يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَئِيمًا ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ (المائدة: ٥٤) ٧٧

سورته تی: (الأنعام)

- ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا
تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا
يَابَسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾ (الأنعام: ٥٩) ١٠٤، ١٢
- ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا
فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ (الأنعام: ٣٨) ٧١
- ﴿وَإِنْ كَانَ كِبَارُكَ عَلَيْكَ إِغْرَأْهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي
الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بَأْيَةٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى
الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾ (الأنعام: ٣٥) ٧٥
- ﴿وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ اتَّخَذُوكُمُ فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ
بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ (الأنعام: ٨٠) ٨٣
- ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ (الأنعام: ١٤١) ٨٨
- ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ
يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَلَمًا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ
الرُّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ (الأنعام: ١٢٥) ٩٠
- ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي
ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابَسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾ (الأنعام: ٥٩) ١٣٢

سورته تی: (الأعراف)

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى
أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا
عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ

بعدهم أفهلكنا بما فعل المبطلون ﴿١٧٢﴾ (الاعراف: ١٧٢-١٧٣) ١١٧، ٤٥

﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الاعراف: ١٧٢) ٥٠، ٤٧، ٤٦

١١٠، ٥١،

١١٧، ١١٦

١٢١، ١١٩

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ١٨٨) ٨١

﴿إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الاعراف: ٥٤) ٨٧

﴿إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمَعْتَدِينَ﴾ (الاعراف: ٥٥) ٨٨

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (الاعراف: ٢٨) ٨٩

سورہ نبي: (يونس)

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا
جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (يونس: ٤٩) ١٣

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ السُّلَى
حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (يونس: ٩٩) ٧٥

﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ﴾ (يونس: ٢٥) ١٠٧

سورہ نبي: (هود)

﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ﴾ (هود: ٣٢) ٨٢

﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
لِصْحَابِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ
رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (هود: ٣٣-٣٤) ٨٠

سورہ نبي: (يوسف)

﴿أَدْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ﴾ (يوسف: ٩٩) ٧٤

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا

الْمُخْلَصِينَ﴾ (يوسف: ٢٤) ٩٦

سورہ تی: (الرعد)

﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

بِالنَّهَارِ ﴿الرعد: ۸-۱۰﴾..... ۱۱۴

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ﴿١١﴾﴾..... ۸۹، ۶۹

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾﴾..... ۱۲۰

سورہ تی: (الحجر)

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾﴾..... ۱۴

سورہ تی: (النحل)

﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾﴾..... ۱۰۰
﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾﴾..... ۳۹

سورہ تی: (الإسراء)

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ لِّرَبِّهِ أَزْوَاجٌ طَائِفَةٌ فِي عِثْقِ الْيَمِينِ وَكُفْرٌ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾﴾..... ۶۶، ۲۵
﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يُرْحَمَكُم أَوْ إِنَّ يَشَأْ يُعَذِّبَكُم وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾﴾..... ۸۱
﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾﴾..... ۸۸
﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبُهِدَ الْمُهْتَدِ ﴿٩٧﴾﴾..... ۹۷
﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾﴾..... ۱۰۶

سورہ تی: (الكهف)

﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٤﴾﴾..... ۷۲
﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٣-٢٤﴾﴾.....

- ۸۴ ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الكهف: ۶۷).
- ۸۴ ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (الكهف: ۶۹).
- ۱۲۴، ۹۷ ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ (الكهف: ۱۷).
- ۱۲۷ ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الكهف: ۴۶).

سوره تی: (الأنبياء)

- ۵۶، ۵۵ ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَثِمٌ لَهَا وَارْدُونَ﴾ (الأنبياء: ۹۸).
- ۵۶ ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنِ أُولَئِكَ عَلَيْهَا يُعْطَوْنَ﴾ (الأنبياء: ۱۰۱).
- ۶۷ ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الأنبياء: ۱۰۵).

سوره تی: (النور)

- ۷۰ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ۵۵).

سوره تی: (النمل)

- ۱۳ ﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (النمل: ۷۵).
- ۱۰۲ ﴿حَتَّىٰ إِذَا اتُّوا عَلَىٰ وَادٍ اتَّمَلُّوا قَالَتِ الْمَلَأَةُ إِنَّ هِيَ الْأَثَمَلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطُمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (النمل: ۱۸).

سوره تی: (القصص)

- ۸۸ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصص: ۷۷).
- ۴۰ ﴿إِنَّمَا أُوتِيَهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸).

سوره تی: (الروم)

- ۶۹ ﴿لَا تَبْدِيلَ لِحَقِّ اللَّهِ﴾ (الروم: ۳۰).

سوره تی: (فاطر)

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا

- نذیر ﴿فاطر: ۲۴﴾ ۱۰۶
- سوره تی: (یس)
- ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ
أَخْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (یس: ۱۲) ۷۱، ۱۳
- سوره تی: (الصفات)
- ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصفات: ۹۶) ۱۹۴، ۳۱، ۲۰
- ۱۲۲
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُونَ﴾ (الصفات: ۱۰۲) ۸۴
- ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ (الصفات: ۱۰۲) ۸۴
- سوره تی: (الزمر)
- ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ (الزمر: ۷) ۸۸
- ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّغِيلٍ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي
إِنْتِقَامٍ﴾ (الزمر: ۳۷) ۹۷
- سوره تی: (فصلت)
- ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةٌ
الْعَذَابِ الْمُهِينِ جَمَاعًا كَانَُوا يُكْسِبُونَ﴾ (فصلت: ۱۷) ۱۰۰
- سوره تی: (الشوری)
- ﴿وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا
الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِلَيْكَ لَنَهْدِي
إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ (الشوری: ۵۲-۵۳) ۱۰۸
- سوره تی: (ق)
- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَكَعَلُومٌ مَا ثُوْسِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَكُنْخُنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ
حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶) ۸۱
- سوره تی: (النجم)
- ﴿وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (النجم: ۳۹) ۲۲
- سوره تی: (الرحمن)
- ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (الرحمن: ۷) ۱۰

سورهتی: (الحدید)

﴿وَمَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحدید: ۲۲)..... ۳۴

سورهتی: (الملک)

﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (الملک: ۲۵-۲۶)..... ۱۳
﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الملک: ۲)..... ۱۳۱

سورهتی: (المدثر)

﴿سَازِهَقَهُ صَعُودًا﴾ (المدثر: ۱۷)..... ۴۱
﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (المدثر: ۵۴-۵۶)..... ۵۵
﴿كَانَ لَهُمْ حُزْمٌ مُسْتَنْفِرَةٌ﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ (المدثر: ۴۹-۵۰)..... ۹۱

سورهتی: (الإنسان)

﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الإنسان: ۳۰)..... ۱۲۳، ۷۳، ۵۴

سورهتی: (الانفطار)

﴿كَرَامًا كَاتِبِينَ﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (الانفطار: ۱۱-۱۲)..... ۶۶
﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ (الانفطار: ۱۳-۱۴)..... ۴۴
سورهتی: (البروج)

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾ (البروج: ۲۱-۲۲)..... ۱۳
﴿فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ﴾ (البروج: ۱۶)..... ۱۴۲، ۸۰، ۱۹

سورهتی: (اللیل)

﴿فَإِنَّمَا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿فَسَيُسِّرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿فَسَيُسِّرُهُ لِلْعُسْرَى﴾ (اللیل: ۵-۱۰)..... ۳۹

(پیرستی فرموده پیروزه کان)

که لم کتیبه دا هاترون

به پئی یه کم پیتیان

گهلی فرموده ی پیروز لم کتیبه دا هتارون و له پراویره کان دا تهریجیکی
پوختیان بز دانراوه. هه ندیک لهو فرمودانهش و اتاکه یان به کوردی و لهوانی
تربش دهقه کانیاان به عهره بی نووسراوه. جا لم پیرسته تنها لم بهشده دواپی
ده گرتهوه. (وهر گتیر)

لا بهره کنی

دهلی فرموده که

پیتی (أ)

- (اعملوا؛ فکلُّ مُبَسَّرٍ لِّمَا خُلِقَ لَهُ: أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُبَسَّرُونَ لِعَمَلٍ أَهْلِ
السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيُبَسَّرُونَ لِعَمَلٍ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ). ۳۸-۳۹
- (إِرمِ فِدَاكَ أَبِي وَامِي). ۵۹
- (أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ
الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ)! ۹۶
- (اللَّهُمَّ! أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِرْنَا مِنْ حِزْبِ الدِّيبِ وَعَذَابِ
الْآخِرَةِ). ۳۹
- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَحْيِرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

- العظیم، فَإِنَّكَ تَقْدِيرُ وَلَا أَقْدَرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ
إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قُلْتَ
عَاجِلُ أَمْرِي وَآجِلُهُ فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ
أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ عَاجِلُ أَمْرِي وَآجِلُهُ
فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ). ۹۵
(اللَّهُمَّ لَا مَنَاعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَلْدِ مِنْكَ
الْجَلْدُ). ۹۷
(اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ). ۸۶
(إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى صَانِعُ كُلِّ صَانِعٍ وَصَنَعْتَهُ). ۹۴
(إِنَّ اللَّهَ يَعْطِي الْمَالَ مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُؤْتِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ.
فَإِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا أَعْطَاهُ الْإِيمَانَ). ۱۲۷

پیتی (ب)

- (بُعِثْتُ مُبَلِّغًا أَنَا وَدَاعِيًا وَلَيْسَ إِلَيَّ مِنَ الْهَدْيِ شَيْءٌ، وَخَلِقَ إِبْلِيسَ مُزْنِيًّا
وَمُبْغِيًّا وَلَيْسَ إِلَيْهِ مِنَ الضَّلَالَةِ شَيْءٌ). ۱۰۹

پیتی (ش)

- (الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ وَالسَّعِيدُ مَنْ سَعِدَ فِي بَطْنِهَا). ۵۱

پیتی (ك)

- (كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ
سَنَةٍ. قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ). ۳۵
(كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، ثُمَّ أَبْوَاهُ يَهُودَانِهِ أَوْ يُنَصْرَانِهِ أَوْ يُمَجْسَانِهِ). ۴۷
(كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكُتِبَ فِي الذِّكْرِ
كُلُّ شَيْءٍ، وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ). ۷۱
(كَمْ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرَ ذِي طَمَرَيْنِ - صَاحِبِ ثَوْبَيْنِ - لَا يُؤْتِيهِ لَهُ، لَوْ أَقْسَمَ
عَلَى اللَّهِ لَا بُرَّةَ، مِنْهُمْ الْبَرَاءُ بِنِ مَالِكٍ!) ۱۲۸

پیتی (م)

- (مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ). ۱۴۲، ۷۴
(مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، مَا مِنْ نَفْسٍ مَنْفُوسَةٍ، إِلَّا وَقَدْ كَتَبَ اللَّهُ مَكَانَهَا مِنَ
الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، إِلَّا وَقَدْ كُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ). ۶۱، ۳۸
(مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ). ۱۱۱، ۴۹

پیتی (لا)

(لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير).

۳۸

پیتی (ی)

يا بني! إنك لن تجدَ طعمَ حقيقة الإيمان حتى تعلمَ أن ما أصابَكَ لم يكن ليخطئك وما أخطأك لم يكن ليصيبك. سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقولُ: (إنَّ أوَّلَ ما خلقَ اللهُ القَلَمَ، فقال اكتبْ. قال: رَبِّ وماذا أكتبُ؟ قال: اكتبْ مقاديرَ كلِّ شيءٍ حتى تقومَ الساعةُ). يا بني! إني سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقولُ: (مَنْ ماتَ على غيرِ هذا فَلَيْسَ مِنِّي).

۳۹

(يا غلام! إني أعلمُكَ كلمات: احفظِ اللهُ يحفظُكَ، احفظِ اللهُ يحفظُكَ تحمُدهُ يحمُدهُ، إذا سألتَ فاسألِ اللهَ وإذا استعنتَ فاستعنْ باللهِ. واعلم أن الأمة لو اجتمعتْ على أن ينفعوكَ بشيءٍ لم ينفعوكَ إلَّا بشيءٍ قد كتبه اللهُ لك، ولو اجمعوا على أن يضروكَ بشيءٍ لم يضروكَ إلَّا بشيءٍ قد كتبه اللهُ عليك، رُفعتِ الأفلامُ وحُفَّتِ الصُّحفُ).

۳۹

تبیینی یدک:

ہم بہرہمہمی کہ ٹیستا لہ بہرہدہستی خوینہری بہرہزداہیہ چہند دہستیکہی رہنگین بہ شداریی ٹیجایی و لہ بہر چاویان لہ قوناغہ کانی ٹامادہ کردنی دا کردوہ۔ جا ہر چہند من گومانم لہوہدا نی بہ کہ حمز بہ ناوہینانیان نا کہن و قبول بوونی لای خوائ گہورہیان سہروزیاہ، بہ لام وہک ہمہ کداری بہک وا ناوی ہہندیکیان دہنوسین و، ہیواداریشین لای خوائ گہورہ پاداشتیکیان بدریتہوہ کہ شایانی کہرہمی خواوہند بیت:

کاک شازاد: نرو سینہوہی رہشنووس و پاکنووسی ہم کتیہہ۔

کاک ہوشیار: تاپی کومپوہر۔

کاک شیخ خالید: لہ گہل ہو دوو ناوبراوہدا ہاوہشیی ورد و لہ سہرخوی لہ ہزار کردن و

ہہلہ گیری چاپ و پیداچوہنوہی دا کردوہ۔

کاک ہہحمہد: پوختہ ژبانہ کی دانہری لہ زمانی تور کی ہوہ کرد بہ کوردی۔

خیرہوہ مندیکیش - کہ داوای کرد ناوی نہہینم - ہر کی چایی گر تہستو۔

القدر

في ضوء الكتاب والسنة

ألفه باللغة التركية العالم الفاضل الشيخ:

محمد فتح الله گولن

نقله من التركية إلى العربية الأستاذ:

إحسان قاسم الصالحي

ترجمه من العربية إلى اللغة الكردية:

فاروق رسول يحيى

* * *

ژماره‌ی سپاردن (۱۲۵) سالی (۲۰۰۱)

چاپخانه‌ی (ناز / هه‌ولیر)

نهم کتیبه

لهو کاتهوه که مروژ له سهر نهم هه ساره یه دا خوێ بینه تهوه و بیری
له دیارده کانی ده و روبه ری کردووه تهوه، دهیان پرسیاری له باره ی
"قه ده ر" و "ویست" ی خوای گه و ره و "ویست" ی مروژفه وه له لا
گه لاله بوون. نایینی ئیسلامیش له ناوه ندی ئایه ته کانی قورنانی پیروژ و
سوننه تی خاوینی پیغه مبه ره وه ﷺ وه لامی نهو پرسیارانه ی مروژفی
داوه ته وه و له سه رسامی یه کانی رزگاری کردووه.

نهم کتیبه ش هه ولێکی پیشکه وتووه له خسته پرووی نهو لایه نه ی قورنان
و سوونه ت دا بو مروژفی به وێژدانی هاوچه رخ، به تایبه ت له وه لامی
نهو پرسیارانه ی که زیاتر له م سه رده مه دا وروژینراون و له بی ناگایی و
نه شاره زایی مروژفه وه له سه روشتی په یوه ندی نیوان بهنده و خواوه ندی
په ره ردگاره وه سه رچاوه یان گرتووه.